

**A NEMZETI ADATVÉDELMI ÉS INFORMÁCIÓSZABADSÁG HATÓSÁG
2025. ÉVI BESZÁMOLÓJA**

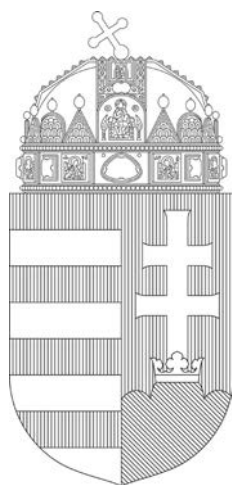
A Nemzeti Adatvédelmi
és Információszabadság Hatóság

Beszámolója

a 2025. évi tevékenységéről

Y/13427

Nemzeti Adatvédelmi és Információszabadság Hatóság
Budapest, 2026.

Bevezető

Köszöntöm a Tisztelt Olvasót!

Fontos mérföldkőhöz érkezünk ebben az évben az adatvédelem és információszabadság területén, hiszen 1995-ben választotta meg az Országgyűlés az első adatvédelmi biztost, tehát 2025-ben ünnepeltük az információs jogokat védő intézményrendszer fennállásának 30. évfordulóját Magyarországon. Ennek a jubileumnak a méltó megünneplésére a NAIH egy nemzetközi konferenciát szervezett szeptember 17-18. között Budapesten¹, melyen bemutatásra és megvitatásra került az információs jogok múltja, jelene és jövője. Nagy megtiszteltetés volt számunkra, hogy a konferenciát Dr. Sulyok Tamás köztársasági elnök nyitotta meg és az előadók között szerepelt Dr. Polt Péter, az Alkotmánybíróság elnöke, Dr. Stumpf István volt alkotmánybíró valamint több bíró és neves magyar és külföldi adatvédelmi szakember.

A konferencia alkalmával posztumusz ezüst emlékérem adományozására került sor Könyves-Tóth Pál részére az első magyar információs jogi törvénytervezet előkészítésében való munkájáért, valamint a magyar adatvédelem és információszabadság szabályainak alakításában való aktív részvételéért. A NAIH informatikai oktatótermet – emlékének adózva – róla neveztük el, melynek decemberi átadóünnepségén megtisztelt bennünket jelenlétével Könyves-Tóth Pál családja is.

A NAIH 2025. évi tevékenységében kiemelt figyelmet kaptak a mesterséges intelligencia használatának adatvédelmi kihívásai. A mesterséges intelligencia alkalmazása, annak gyors terjedése és a kezelt személyes adatok mennyisége és szenzitivitása miatt társadalmi és adatvédelmi szempontból egyaránt rendkívüli körültekintést tesz szükségessé. A technológia fejlődése társadalmilag kétségtől hasznos, azonban az ezzel járó kockázatok is jelentősek.

Felügyeleti tevékenysége körében az adatvédelmi hatóság 2025-ben áttekintést kívánt kapni arról, hogy a magyar bankszektorban a mesterséges intelligenciát alkalmazó informatikai rendszerek mely célokból, mely személyes adatokat kezelnek, és ezek jogi megfelelése miként valósul meg. Ezen vizsgálat eredményét és az ezzel kapcsolatban azonosított jó gyakorlatokat a Hatóság 2025. végén egy magyar és angol nyelven is elérhető jelentésben tette közzé a honlapján². 2026-ban újabb, sok millió embert érintő ágazati adatkezelési tevékenységek átfogó vizsgálata várható.

Mindezen új kihívásokra reagálva a Hatóság létrehozta a Digitális Adatstratégia Főosztályt, mely közreműködik az Európai Adatinnovációs Testület munkájában, és

¹ Az osztrák adatvédelmi hatóság kezdeményezésére létrehozott, a kelet-közép-európai régióhoz tartozó adatvédelmi hatóságok együttműködésének második ülésére idén Budapesten került sor a nemzetközi konferencia keretében.

² <https://www.naih.hu/hirek/802-jelentes-magyarorszag-bankok-mi-hasznalatarol>.

tevékenységében a mesterséges intelligenciát alkalmazó adatkezelésekre fókuszál majd. Az ugyancsak a közelmúltban kialakított MI labor is az új főosztály irányítása alá került, amely első projektként az Európai Adatvédelmi Testület szakértői tudásának bevonásával a Hatóság határozatainak anonimizálását tervezi megvalósítani. Ezen projekt nemcsak a Hatóság eddigi gyakorlatát teszi majd átláthatóbbá, hanem az erről tervezett jelentés az absztrakt elvi szabályok ismertetése helyett bemutatthat olyan kipróbált, jó gyakorlatokat a felelős mesterséges intelligencia alkalmazásával kapcsolatban, amelyek számos egyéb tevékenység során hasznosíthatóak lehetnek.

A NAIH tehát a jövőben is kiemelten figyelemmel kíséri a mesterséges intelligencia alkalmazását Magyarországon. Ezt a tevékenységét nagyban segíti a Mesterséges Intelligencia Tanácsban való részvétele is.

Az Európai Unió intézményrendszere is átfogó jogszabályi reformba kezdett a digitális szabályozás egyszerűsítése és egyértelműsítése céljából. A *digitális omnibusz* csomagban az uniós jogszabály-előkészítők a GDPR, az ePrivacy Irányelv és az EUDPR rendelkezéseit igyekeznek összehangolni és az eddigi bírósági gyakorlatot azokba beépíteni. A tervezett rendelkezések összevonják az adatokhoz történő hozzáférésre vonatkozó különböző egyéb szabályokat (adatkormányzási rendelet, adatrendelet, nyílt adatok stb.), valamint egységes incidensbejelentési rendszert kívánnak bevezetni. Az MI-vel kapcsolatos másik omnibusz csomag ezen felül az MI rendelethez kapcsolódó, a Bizottság által még megalkotandó végrehajtási rendelkezéseknek történő megfelelési kötelezettség határidejét tolná ki, valamint egyes előírások szigorát enyhítené. Ezen jogalkotási javaslatok tagállami egyeztetése a közelmúltban kezdődött meg, és még sok munkát adnak mind a hatóságok, mind a tagállami jogalkotók részére. Az EDPB és az EDPS 2026 elején közös véleményt adott ki az MI-vel kapcsolatos omnibuszról, és a digitális omnibuszról is.

A NAIH tevékenységében kezdettől fogva kiemelt szerepet töltenek be a gyermekjogokkal kapcsolatos kérdések is: 2025-ben elkészült a Kulcs a net világához! ³ című, a gyermekek biztonságos és jogtudatos internethasználatáról szóló tanulmány hatályosított változata, valamint e-könyv formátumban megjelent Dr. Sziklay Júlia, a Hatóság nemzetközi elnökhelyettesének *Gyermekek (online) adatvédelme – útmutató felnőtteknek* című könyve.

Budapest, 2026. február 20.

Dr. Péterfalvi Attila
címzetes egyetemi tanár
a Nemzeti Adatvédelmi és Információszabadság Hatóság
Elnöke

3 https://naih.hu/files/kulcs_a_net_vilagahoz_2025.pdf

I. A Hatóság működésének statisztikai adatai, a Hatóság társadalmi kapcsolatai

I.1. Ügyeink statisztikai jellemzői

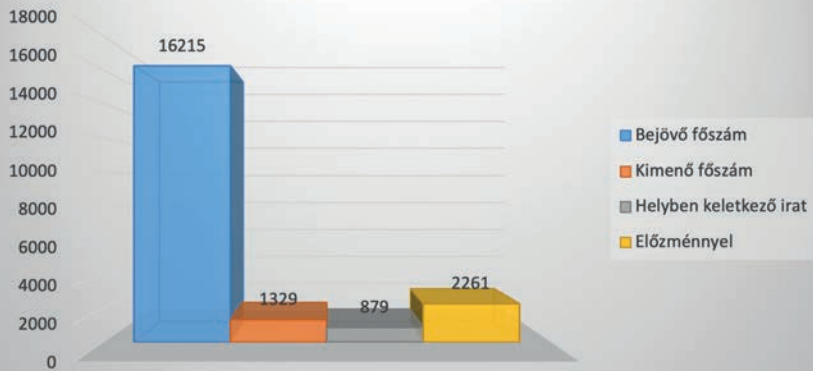
A Hatóság 2025. évi működésében az ügyviteli és igazgatási tevékenység továbbra is szorosan kapcsolódott a Hatóság stratégiai céljaihoz: az eljárások rendezett, dokumentált lefolytatása 2025-ben is a Hatóság szakmai tevékenységének egyik legfontosabb garanciáját jelentette, különös tekintettel a feladat- és hatáskörök folyamatos bővülésére.

Az ügyviteli terület gondoskodik a Hatósághoz érkező kérelmek, panaszok, bejelentések, megkeresések, valamint az ezek nyomán keletkező iratok, döntések és egyéb dokumentumok szakszerű kezeléséről, rendszerezéséről és nyomon követhetőségéről. Az alapelv 2025-ben is változatlanul az volt, hogy az eljárások rendje a mindennapi működésben is érvényre juttassa a jó közigazgatás elveit: az átláthatóságot, a jogbiztonságot, az ügyfél-központúságot, a hatékonyságot és az arányosságot.

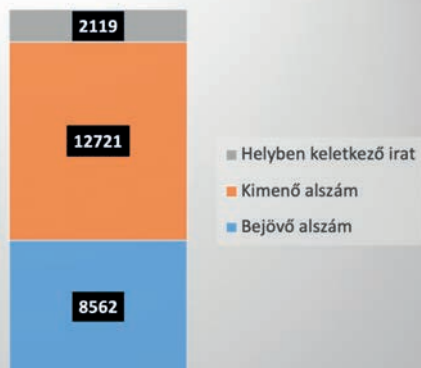
I.1.1. A Hatóság 2025. évi iratforgalmi statisztikája

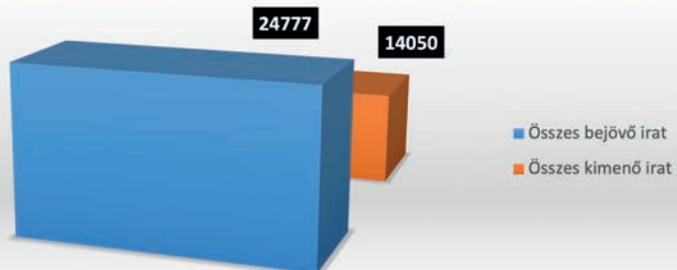
2025. évi iratforgalmi összesítés I.

2025. évi iratforgalmi összesítés II.

2025. évi iratforgalmi összesítés III.

A Hatóság belső ügyviteli szakrendszerében a 2025. évben 16.162 új ügy iktatását végeztük el. A korábbi évekről áthúzódó ügyekkel (2.261) együtt, az idei évben a Hatóság előtt, 18.423 ügy volt folyamatban, csak a Tisza párt adatvédelmi incidenciával összefüggésben 725 új ügyet iktattunk.

Az adatsorok összevetésével megállapítható, hogy a vizsgálati ügyek száma az előző évihez viszonyítottnál közel 37 százalékkal (3561-ről 4855-re), a hatósági ellenőrzések száma 52 százalékkal (587-ről, 893-ra) emelkedett. Mindemellett a konzultációs-, valamint a GDPR együttműködéssel (IMI) kapcsolatos ügyek száma is határozott emelkedést mutatott.

A Hatóság 2025. évi jelentősebb ügyforgalmat mutató ügytípusai:

Hatósági ügyek	1645
Vizsgálati ügyek	4855
Konzultációs ügyek	1599
Hatósági ellenőrzés	893
Jogszabály-véleményezés	182
GDPR együttműködés (IMI)	1905

Vizsgálati eljárások 2025. év – Adatvédelem

A 2025. évi, panasz alapján indult vizsgálati ügyek:

2025. évi	2949
Előző év(ek)ről áthozott	560

A 2025. évi, hivatalból indult vizsgálati ügyek:

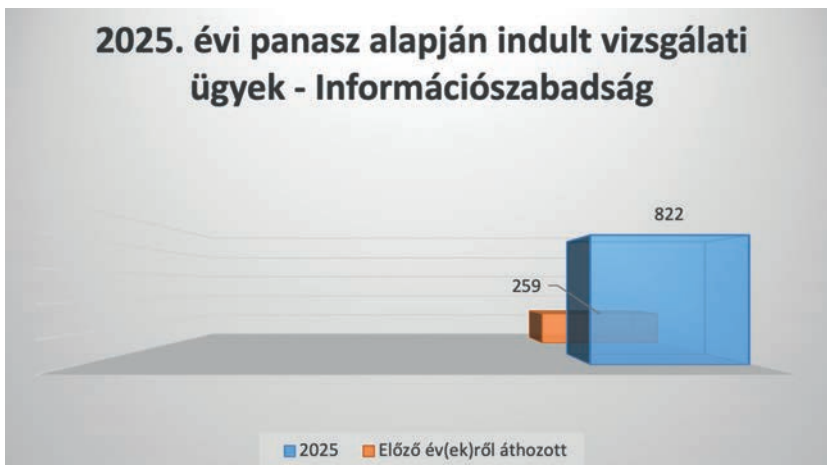
2025. évi	49
Előző év(ek)ről áthozott	41

Vizsgálati eljárások 2025. év – Információszabadság

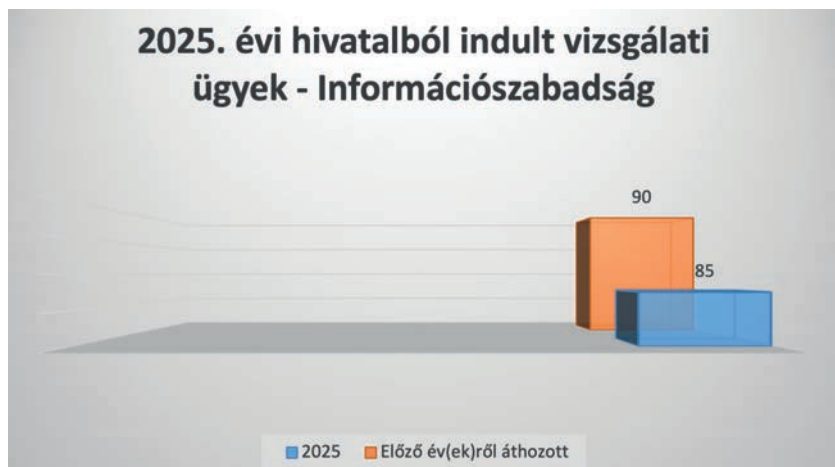
A 2025. évi, panasz alapján indult vizsgálati ügyek

2025. évi	822
Előző év(ek)ről áthozott	259

A 2025. évi, hivatalból indult vizsgálati ügyek

2025. évi	85
Előző év(ek)ről áthozott	90

A 2025. évi, kérelemre indult adatvédelmi hatósági eljárások

2025. évi	929
Előző év(ek)ről áthozott	405

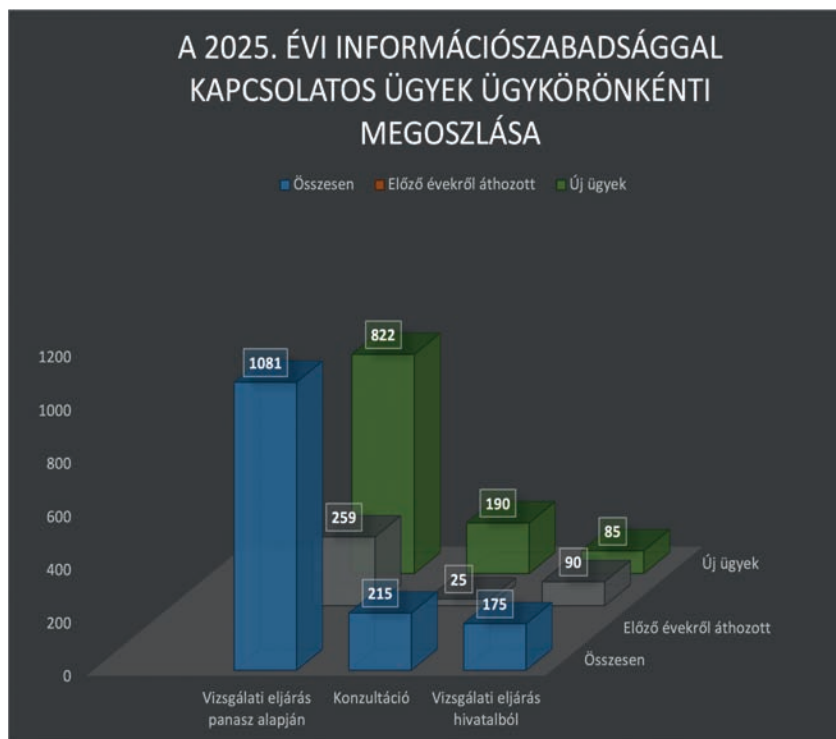
A 2025. évi, hivatalból indult adatvédelmi hatósági eljárások

2025. évi	76
Előző év(ek)ről áthozott	74

A 2025. évi információszabadsággal kapcsolatos ügyek ügykörönkénti megoszlása

<i>Ügytípus</i>	<i>Összesen</i>	<i>Előző évekről áthozott</i>	<i>Új ügyek</i>
Vizsgálati eljárás panasz alapján információszabadság ügyben	1081	259	822
Konzultáció – információszabadság ügyben	215	25	190
Vizsgálati eljárás hivatalból információszabadság ügyben	175	90	85

A 2025. évi átláthatósági hatósági eljárások alakulása

bejelentésre hivatalból indult átláthatósági hatósági eljárások	5
hivatalból indult átláthatósági hatósági eljárások	152

1.1.2. Az ügyintézési és iratkezelési folyamatok főbb jellemzői

A Hatóság iratkezelési és ügyintézési rendjét 2025-ben is a korábbi években kialakított és folyamatosan finomhangolt belső szabályzatok határozták meg. Ezek részletesen rögzítik az iratok érkeztetésének, nyilvántartásba vételének, szignálásának, iktatásának, továbbításának, határidő követésének, irattárazásának és selejtezésének szabályait, ezért nem csupán adminisztratív, hanem garanciális funkciót is betöltenek.

A folyamatok kialakításakor 2025-ben is következetes cél volt a felesleges, ismétlődő vagy aránytalan adminisztratív terhet jelentő lépések azonosítása és megszüntetése. A Hatóság továbbra is a jól dokumentált, egyszerűsített és elle-

nőrizhető munkafolyamatok alkalmazására törekedett, amelyben az azonos rendeltetésű vagy tárgyú feladatokat egységes elvek szerint kezeli.

A 2021–2024 közötti digitalizációs lépésekre építve 2025-ben az elektronikus ügyintézés és a papírmentes iratkezelés további erősítése került előtérbe. A Hatóság működése egyre hangsúlyosabban támaszkodott azokra az elektronikus csatornákra, amelyeket a jogszabályok a hatósági eljárások számára biztosítanak, különösen a szabályozott elektronikus ügyintézési szolgáltatásokra.

A hivatali tárhely gépi hozzáféréseinek gyakorlati alkalmazása, az ügyviteli rendszerbe integrált elektronikus levelezési megoldások, a 2025. évben bevezetett új irat-, és dokumentumkezelő rendszer, az iForm-technológia és a SZÜF-felületeken elérhető űrlapok, a tárgyévben is a papírmentes működés alapvető eszközei voltak. A Hatóság tapasztalatai szerint mindez nemcsak az adminisztratív terhek érzékelhető csökkenését, hanem az ügyintézés rövidülését is eredményezte.

Nem hagyható figyelmen kívül, hogy a belső szakrendszerek fejlesztésének egyik központi szempontja 2025-ben is az interoperabilitás volt. Cél, hogy az egyes rendszerek között az információk manuális beavatkozás nélkül, gyorsan, biztonságosan és visszakövethető módon legyenek átadhatók. Az integrált működés révén az ügyek életútja a beérkezéstől a lezárásig egységes felületen követhető, ami érdemben támogatja a vezetői döntés-előkészítést, a statisztikai és monitoring célú kimutatások készítését, és megkönnyíti a minőségbiztosítási szempontok érvényesítését.

A kialakított infrastruktúra rugalmas és skálázható módon képes támogatni a Hatóság feladatrendszerének változásait, és hozzájárul ahhoz, hogy a szervezet működése még inkább költséghatékonyabbá váljon, a humánerőforrás-gazdálkodás pedig hosszabb távon is tervezhető maradjon.

Fontos hangsúlyozni, hogy miközben a Hatóság következetesen a digitális csatornák használatát ösztönzi, továbbra sem szorítja háttérbe azokat az ügyfeleit, akik elektronikus eszközök használatára nem, vagy csak korlátozottan képesek. A papíralapú beadványokat 2025-ben is fogadtuk, ugyanakkor a gyakorlatban ezeket – ahol erre mód nyílt – elektronikusan is rögzítettük.

A Hatóság ügyfélkapcsolati gyakorlata 2025-ben is alapvetően az írásbeli – elektronikus és postai – kapcsolattartásra épült, amelyet szükség esetén személyes meghallgatások, egyeztetések egészítettek ki. Az ügyfelek számára

rendelkezésre álló elektronikus felületek, űrlapok és tájékoztatók kialakításakor a Hatóság továbbra is arra törekedett, hogy a közölt információk világosan, kö-zérthető formában jelenjenek meg, különös tekintettel az eljárások menetére, az eljárási határidőkre és a jogorvoslati lehetőségekre.

A tapasztalataink szerint az ügyfelek visszajelzései, panaszai és észrevételei to-vábbra is fontos jelzést adtak az ügyviteli folyamatok átláthatóságáról és érthető-ségéről, ezért ezeket a jövőbeli fejlesztések tervezésekor is figyelembe vesszük.

Az ügyviteli területet érintő képzések, továbbképzések és belső tájékoztatók 2025-ben is azt a célt szolgálták, hogy az ügyintézők naprakész ismeretekkel rendelkezzenek mind a jogszabályi, mind a belső szabályozási környezet válto-zásairól. Nem hagyható figyelmen kívül, hogy a bírósági és más hatósági dön-tések, továbbá a saját, folyamatos ellenőrzési megállapításaink – amennyiben azok az ügyvitelt érintették – érdemi visszacsatolásként szolgáltak a folyama-tok fejlesztése során, erősítve a kiszámítható és jogkövető hatósági gyakorlatot.

A fenntarthatósági és környezettudatossági szempontok 2025-ben is jelen vol-tak a mindennapi ügyviteli gyakorlatban. Ide tartozik a papírfelhasználás mér-séklése, az elektronikus dokumentumkezelés előtérbe helyezése, valamint az energiahatékony informatikai megoldások alkalmazása. A Hatóság törekedett arra, hogy a fejlesztések ne jelentsenek aránytalan terhet sem az ügyfelek, sem a munkatársak számára, és illeszkedjenek a szervezet hosszú távú stratégiájá-hoz.

Az ügyviteli rendszerek működtetése során, továbbra is kiemelt szerepet kapott az információbiztonság és az adatvédelem. A Hatóság a hozzáférési jogosultsá-gok szabályozásában, a naplózási funkciók alkalmazásában, valamint az adatok mentésére és helyreállítására vonatkozó eljárásokban is érvényesítette a vonat-kozó jogszabályi és belső követelményeket.

Saját hatósági szerepével összhangban, a Hatóság fokozott figyelmet fordított arra, hogy a szakrendszerekben kezelt adatok védelme megfelelő szintű ga-ranciákkal történjen, és a mindennapi ügyviteli gyakorlat megfeleljen a belső sztenderdeknek és az elvárt biztonsági szintnek. Összességében megállapítha-tó, hogy 2025-ben az információbiztonsági és adatvédelmi szempontok az ügy-viteli tevékenység valamennyi lényeges elemében érvényesültek.

A 2025. évben megvalósított ügyviteli fejlesztések közvetlenül építettek az el-múlt időszak digitalizációs és szervezetfejlesztési lépéseire. A Hatóság célja az

volt, hogy az ügyviteli struktúra a feladat- és hatáskörök bővülése mellett is rugalmasan alkalmazkodjon az új eljárástípusokhoz, a növekvő ügyteherhez és a megváltozott ügyféligényekhez.

A fejlesztések tervezésekor hangsúlyos szempont maradt, hogy az ügyfelek számára rendelkezésre álló ügyintézési lehetőségek köre ne szűküljön, hanem áttekinthetőbbé, egységesebbé és könnyebben használhatóvá váljon. A Hatóság ennek megfelelően olyan megoldásokat részesített előnyben, amelyek egyszerűen csökkentik az adminisztratív terheket, és javítják a szolgáltatások elérhetőségét.

Az év során folytatódott az ügyviteli szakrendszerek funkcionális bővítése, különösen az elektronikus iratkezelés, az elektronikus kapcsolattartás és a belső kommunikáció területén. A Hatóság belső folyamataiban az automatizált megoldások szerepe tovább erősödött, elsősorban az iratáramlás, az értesítések, a határidő-követés és a visszakereshetőség vonatkozásában.

A folyamat-átalakítás célja az volt, hogy a munkatársak adminisztratív terhei kézzelfoghatóan csökkenjenek, és a felszabaduló kapacitásokat az érdemi szakmai munkára lehessen átcsoportosítani. A Hatóság gyakorlati tapasztalatai szerint ezek az intézkedések hozzájárultak ahhoz, hogy az ügyintézés átláthatóbbá és tervezhetőbbé vált, ugyanakkor az információbiztonsági és adatvédelmi követelmények érvényesítése továbbra is kiemelt szempont maradt.

Nem hagyható figyelmen kívül az sem, hogy az új eljárástípusok bevezetése és az ügyteher szerkezetének átalakulása olyan gyakorlati kérdéseket is felszínre hozott, amelyek további finomhangolást tettek szükségessé az ügyviteli folyamatokban.

A 2025. évi tapasztalatok összességében azt mutatták, hogy az elektronikus ügyintézés erősödése, a folyamatok egyszerűsítése és az integrált szakrendszerei működés együttesen hozzájárultak az ügyviteli tevékenység hatékonyságának növekedéséhez. Kedvező tendencia volt megfigyelhető az ügyintézési idők alakulásában azokon a területeken, ahol az ügyek nyomon követhetősége és a felelősségi rend egyértelmősége erősödött.

Ugyanakkor, 2025-ben is azonosíthatók voltak olyan ügytípusok és eljárási konstrukciók, amelyek sajátosságaik – különösen az eljárások összetettsége, az iratanyag terjedelme és az együttműködő szervek széles köre – miatt továbbra is többletterhet rónak az ügyviteli területre. A Hatóság számára ezek a tapaszt-

talatok fontos visszajelzést jelentettek, és indokolttá teszik a folyamatok további finomhangolását, valamint a jövőbeli fejlesztések célzott megtervezését.

A Hatóság a 2025. évi tapasztalatok alapján a következő időszakra is olyan fejlesztési irányokat jelölt ki, amelyek az ügyviteli folyamatok további egyszerűsítését, az elektronikus ügyintézését támogató eszközök bővítését és a szakrendszerek közötti együttműködés elmélyítését célozzák.

A jövőbeli fejlesztések középpontjában továbbra is az ügyfelek oldaláról jelentkező adminisztratív terhek csökkentése, a digitális csatornák használatának ösztönzése, valamint a belső munkafolyamatok olyan átalakítása áll, amely támogatja a Hatóság új és bővülő feladatainak ellátását.

Összességében megállapítható, hogy az ügyviteli rendszer további modernizációja, a papírmentes működés erősítése és az információbiztonsági követelmények folyamatos érvényesítése egyaránt hozzájárul ahhoz, hogy a Hatóság feladatait a jövőben is átlátható, hatékony és ügyfélbarát módon lássa el.

2025-ben a Hatóság ügyfélszolgálatára összesen 8 286 telefonhívás érkezett, ami közel 43%-os növekedést jelentett a 2024. évben lebonyolított 5 802 híváshoz képest. A személyes ügyfélfogadások száma 202-re emelkedett.

Az ügyfélszolgálati feladatokat ellátó munkatársak 2025-ben összesen 9 alkalommal nyújtottak írásbeli, általános tájékoztatást a nem közigazgatási hatósági eljárást érintő időpontkéresekkkel kapcsolatos megkeresésekre, valamint segítséget adtak abban, hogy az érintettek milyen módon fordulhatnak a Hatósághoz a személyes adatok védelmével, illetve a közérdekű vagy közérdekből nyilvános adatok megismerésével összefüggő ügyeikben.

A telefonos megkeresések során a munkatársak felhívták a figyelmet a beadványok benyújtásának lehetséges módjaira, egyúttal hangsúlyozták, hogy elektronikus levelezés útján a Hatóság nem adhat tájékoztatást az előtte folyamatban lévő eljárásokról. Ennek megfelelően az ügyfelek – függetlenül attól, hogy elektronikus kapcsolattartásra kötelezettek voltak vagy azt önként választották – segítséget kaptak beadványaik cégkapun, ügyfélkapun vagy a hivatali tárhelyen történő előterjesztéséhez.

1.2. Az adatvédelmi tisztviselők éves konferenciája

A Hatóság 2025. november 25-én tartotta az Adatvédelmi tisztviselők éves konferenciáját, amelyen ismertette az év legfontosabb adatvédelemmel és információszabadsággal kapcsolatos eredményeit, tapasztalatait. Az eseményt nemcsak a Hatóság épületében helyet foglaló közel 80 adatvédelmi tisztviselő kísérhette figyelemmel, az MTVA közreműködésének köszönhetően ugyanis az a Hatóság honlapján keresztül, bárki számára regisztráció nélkül, online is élőben követhető volt. A konferencia előadásairól készült, összesen mintegy négyórányi felvételt a Hatóság a honlapján is közzétette, hogy az visszaneézhető, a későbbiekben is hasznosítható, hivatkozható legyen.

A Konferencia kezdetén **Dr. habil. Péterfalvi Attila** elnök úr köszöntötte a résztvevőket, ismertette az előadókat és a tematikát, valamint megemlékezett a magyarországi információs jogok intézményrendszere fennállásának 30. évfordulójáról. Ismertette a fejlődési ívet 1995-től napjainkig, összevetette az adatvédelmi biztos intézményének és a Hatóság tevékenységének főbb statisztikai számait, létszámának alakulását. „Aktualitások – a 2026. évi országgyűlési választási kampány adatvédelmi vonatkozásai” című nyitóelőadásában a választások kapcsán közzétett ajánlásból az adatvédelmi alapelvek érvényesülésére helyezte elsőként a hangsúlyt, jó gyakorlatokat és gyakori hibákat is említett az alapelvek követelmények kapcsán, nevesítette a gyermekek adatait érintő kampánytevékenység kockázatait, majd az egyes kampányeszközökhöz kapcsolódó adatvédelmi előírásokat emelte ki. Előadásában leszögezte, hogy a Hatóság, ahogy eddig is, a jövőben is fokozott figyelmet fordít a politikai célú adatkezelések jogszerűségének ellenőrzésére.

Dr. Sziklay Júlia nemzetközi elnökhelyettes asszony előadásában a Hatóság 2025-ben indult, AWARE rövidítésű, a mikrovállalkozások GDPR-tudatosságának növelését célzó projektjének célkitűzéseit és eddigi eredményeit mutatta be. Az Európai Unió által finanszírozott projekt elsősorban a szépségipar és a magánegészségügy területén szolgáltatást nyújtó egyéni vállalkozókat és a csekély számú alkalmazottal működő gazdasági szereplőket célozza. A 2018-2020 között futó STAR II projekt után e kezdeményezést is, egyebek mellett, a kis- és középvállalkozások – különösen a szépségipari és a magánegészségügyi szektor – által a tagállamok GDP-jéhez, való hozzájárulásuk mértéke indokolta. Míg az Európai Unióban 2019-ben a teljes foglalkoztatottság 0,9%-át, Magyarországon a 0,97%-át tették ki a szépségiparban dolgozók. Úgyszintén növekedés figyelhető meg a magánegészségügyi szektorban, Magyarországon a lakosság kétszer többet költ magánegészségügyi szolgáltatásokra az uniós átlaghoz képest.

Az AWARE projekt fókuszában főként az adatkezelések átláthatósága, a kamerás megfigyelés szabályainak ismertetése, az érintetti joggyakorlásra vonatkozó kérelmek kezelése, a kiskorúak és a nők személyes adatainak kezelése, illetve az adatkezelési tevékenységek feltérképezése, azonosítása és foglalkoztatással kapcsolatos adatvédelmi kérdések jelennek meg. A projekt eddigi szakaszában végzett felmérések szerint az adatkezelők részéről különösen az érintetti joggyakorlásra vonatkozó kérelmek megfelelő kezelése, illetve a foglalkoztatottak személyes adatainak kezelése kapcsán merültek fel hiányosságok. A 2027. január 31-ig tartó projekt során a vizsgált szektorok illetve kamarák képviselőivel interjúk készülnek, a program törekszik a GDPR-tudatosság feltérképezésére, valamint a kis- és középvállalkozások segítése céljából webinariumok, adatvédelmi mintadokumentumok, brosúrák készülnek.

Dr. Eszteri Dániel az Incidensbejelentési és Forensic Elemzési Osztály vezetője az okostévék adattovábbításával kapcsolatos, a GDPR 62. cikk szerinti közös művelet eredményeiről tartotta előadását. A holland, az olasz, a liechtensteini és a magyar hatóságok részvételével 2023 őszétől 2025-ig lebonyolított első közös műveletben a hatóságok fő célja az volt, hogy feltárják, milyen személyes adatok áramlanak az okostévék használata során telepítés, készenlét, rendes használat, valamint kikapcsolt állapot során. A vizsgálat középpontjában az átláthatóság, az adattakarékosság elveinek, illetve a harmadik országba történő adattovábbítás szabályainak érvényesülése voltak.

A hatóságok összesen három gyártó termékeit szerezték be és vizsgálták meg. Az okostévékre vizsgálógépet csatlakoztattak, amellyel lehetővé vált az eszközök hálózati forgalmának valós idejű monitorozása. A vizsgálat során, bár nem derült ki a titkosított kommunikáció miatt, hogy milyen adatok, esetleg személyes adatok áramlására került sor, láthatóvá vált, hogy milyen IP-címekre és milyen domainekre történt az adattovábbítás. A közös művelet során kiderült, hogy leginkább az eszközgyártóhoz, harmadik felekhez (az Európai Unióba, az Egyesült Államokba, Dél-Koreába és Japánba), az operációs rendszer üzemeltetőjéhez, illetve streaming szolgáltatókhoz jutottak el adatok.

A lefolytatott közös művelet kapcsán kiemelandő, hogy a megfigyelt adatkezelésekben rendkívül sok szereplő – ideértve applikációk fejlesztőit, hirdetési hálózatokat – vett részt, bonyolult volt az adatkezelői szerepek meghatározása. Az okostévéken számos applikáció előre telepített volt, sokszor kell elfogadnia a felhasználónak adatkezelési tájékoztatót, az adattovábbítások viszont legtöbbször az Európai Unió területén belül maradtak. A Hatóság végül jogsértés valószínűsítésének hiányában lezárta a vizsgálatát, a vizsgálati jelentés a Hatóság honlapján elérhető magyar és angol nyelven.

Dr. Tóth András Bence, az Adatvédelmi Főosztály adatvédelmi szakértője a Hatóságnak a 2025. évi összehangolt végrehajtási keretrendszer („CEF”) keretében végzett felméréséről tartotta előadását. Az Európai Adatvédelmi Testület plenáris ülésén 2025-re meghatározott összehangolt végrehajtási keretrendszer témája a GDPR 17. cikke szerinti törléshez („elfeledtetéshez”) való jog volt. Az együttműködés középpontjában a jog gyakorlati megvalósulásának értékelése, az egyes adatkezelők eljárásának vizsgálata, illetve a gyakorlatban felmerülő kérdések vizsgálata állt. A vizsgálat 13 hazai bank megkeresésével kezdődött, amelyek egyfelől változatos méretűek, ugyanakkor a nyújtott szolgáltatásaik és az általuk kezelt adatok alapján hasonlóak voltak.

A beérkezett válaszok és adatok alapján megállapítható, hogy mindegyik bankhoz nagy számú törlési kérelem érkezik be, ugyanakkor a GDPR 21. cikke szerinti tiltakozások egyes megkérdezetteknél jelentős mértékben, más bankoknál szinte egyáltalán nem fordultak elő. A jelentésből kiemelte, hogy valamennyi megkérdezett adatkezelő komoly leterheltségről számolt be az ügyfelek különféle személyes adatainak kezelése, tárolása és a beérkező érintetti kérelmek kezelése kapcsán. Az egyes bankok ugyanolyan jellegű személyes adatok kezelése vonatkozásában az adatkezelés jogalapját és az adatkezelés céljait rendkívül sokféleképpen határozzák meg. A megkeresett bankok a személyes adatok kezelésében ugyanakkor számos jó gyakorlatot is folytatnak, például a személyes adatok törlésének anonimizáció útján való megvalósítása és az egyik adatkezelő által alkalmazott ún. „legkisebb jogosultság elve” is ide sorolható. Kiemelte, hogy a kutatás rámutat arra is, hogy a GDPR-ban célszerű lenne az adatfeldolgozók adatkezelőikkel való együttműködési kötelezettségét világosabban szabályozni. A felmérésről készült összesített jelentés az Európai Adatvédelmi Testület honlapján kerül közzétételre.

Dr. Lajtos Eszter, az Adatvédelmi Stratégiai és Ellenőrzési Főosztály adatvédelmi szakértője a Hatóságnak az online médiatartalom-szolgáltatók és a pártok törléshez való joggal kapcsolatos adatkezelési gyakorlatáról szóló, a Hatóság honlapján is közzétett jelentését ismertette. A Hatóság az összehangolt végrehajtási keretrendszer (CEF) mintájára az online médiatartalom-szolgáltatók és a pártok adatkezelői jogalkalmazását is vizsgálni kívánta.

Előadásában kiemelte, hogy a Hatóság 10 online médiatartalom-szolgáltatót és 14 pártot vizsgált egy csaknem 60 kérdésből álló kérdőív segítségével. Nagy eltérések mutatkoztak a kutatás alapján a törlési kérelmek számát és ezeknek az elutasítási arányát tekintve. A tízestől a többszázas nagyságrendig érkeztek be 2022 és 2024 között a megkérdezett adatkezelőkhöz törlési kérelmek, akadtak azonban olyan adatkezelők is, akikhez ugyanakkor egyáltalán nem érkezett be ilyen kérelem. A törlési kérelmeket jellemzően alacsony arányban utasították el

a megkeresettek, viszont egy-egy esetben az elutasítások mértéke a kérelmek 50%-át is elérte.

Felhívta a figyelmet arra is, hogy míg a megkérdezett médiatartalom-szolgáltatók fele rendelkezik belső szabállyal a törlési kérelmek kezelését tekintve, a pártok többségében ilyen eljárásrend nincs. Mind a pártok, mind a médiatartalom-szolgáltatók rövid határidőn belül válaszoltak a megküldött kérelmekre. Az adatkezelők jellemzően olyan módon adtak választ a törlési kérelmekre, amelyet az érintettek is igénybe vettek a kérelmük előterjesztése során (azaz leggyakrabban e-mailben, ritkábban online űrlapokon, postán és telefonon). A médiatartalom-szolgáltatók törlési kérelem esetén sok esetben a GDPR 17. cikk (3) bekezdésére hivatkoztak, amely korlátozza az érintett törlési jogát, ha az adatkezelés a véleménynyilvánítás szabadsága és a tájékozódáshoz való jog gyakorlása céljából szükséges. Ennek fényében főként közéleti témájú cikkek és bűnügyi tudósítások kapcsán tagadták meg az érintettek személyes adatainak törlését. Ugyanakkor a vizsgálat eredményei alapján problémát jelent a szolgáltatók számára, hogy nincs egységes jogalkalmazói gyakorlat a véleménynyilvánításhoz való jog és az érintett törlési joga közti konfliktus feloldására.

Dr. Jeney Andrea, az Engedélyezési és Incidensbejelentési Főosztály adatvédelmi szakértője a GDPR és a NIS2 Irányelv kapcsolódási pontjait, az azokban előírt adatbiztonsági követelményeket vetette össze előadásában. Mint arra a NIS2 Irányelv (14) preambulumbekkezdése is rámutat – a GDPR és a NIS2 Irányelv rendelkezései nem írják felül egymást, a két szabályozás párhuzamosan alkalmazandó. Jelentős különbség azonban a két jogforrás között a NIS2 Irányelvhez kapcsolódó implementációs kötelezettségen túl, hogy míg a GDPR-ra egyre inkább letisztult és többnyire egységes hatósági és bírósági jogértelmezés és joggyakorlat jellemző, addig a NIS2 Irányelv eltérő tagállami szabályokat, változó joggyakorlatot és egyelőre kevés autentikus jogértelmezést eredményezett. A NIS2 Irányelv 2. cikke és a Magyarország kiberbiztonságáról szóló 2024. évi LXIX. törvény (Kibertv.) 1. § (1)-(2) bekezdései értelmében az adatkezelők jelentősen szűkebb köre tartozik az információbiztonsági előírások személyi hatálya alá, mint az adatvédelmi előírások esetében. A NIS2 Irányelv elsősorban a dokumentáció, a folyamatok és a felelősök területén határoz meg szabályokat (megfelelési szintek). Az előadás ismertette az illetékes hatóságokat, kiemelte, hogy a Hatóság a NIS2 Irányelv alapján hatósági jogkört nem gyakorol, de a 418/2024. (XII. 23.) kormányrendelet 18. § i) pontja alapján együttműködési kötelezettsége van a nemzeti kiberbiztonsági hatósággal az elektronikus információbiztonság területén. Míg az adatvédelmi incidens a biztonság sérüléséből fakad és személyes adatot érint, addig a kiberbiztonsági incidens a rendszerek, az azokban tárolt adatok és a szolgáltatások veszélyeztetését jelenti, melyet

a szervezet – személyesen vagy megbízott útján – kezelni köteles és amelynek különböző fokozatai vannak. E fokozatok jelentősége főként a hatóság felé történő bejelentési kötelezettség tartalmára vannak hatással. Lényeges szempont, hogy amennyiben adatvédelmi incidens mellett kiberbiztonsági incidens is történt, mindkét bejelentést külön-külön meg kell tenni az illetékes hatóságokhoz. A PreDeCo elv alapján incidens esetén a legfontosabb cél a megelőzés, amennyiben erre nincs lehetőség, megfelelő detektív és korrektív intézkedések szükségesek. Előadása záró gondolataként hangsúlyozta, hogy az adat- és információbiztonság egy, a tudomány és a technológia állásától függő és változó folyamat, melynek sikeréhez a folyamatos felülvizsgálat és a tudatosság növelése járul hozzá, amely kapcsán a hallgatóság figyelmébe ajánlotta a frissen megjelent és a <https://www.nis2whitepaper.eu/hu> címen ingyenesen letölthető *Whitepaper: NIS2 Magyarországon* című kiadványt.

Dr. Barabás Gergely a Hatóság kamarai jogtanácsosa és a Jogtanácsosi Főosztály vezetője elsőként ismertette a Hatóság döntéseinek felülvizsgálatára irányuló peres eljárások számának csökkenő tendenciáját, majd az *Adattakarékosság elvének terjedelme és határai a bírósági gyakorlatban* című előadásában az adattakarékosság elvének gyakorlati aspektusait járta körbe a jogviták jogalkalmazási rendszerében. A téma nehezen megfogható a csekély bírósági gyakorlat miatt. A nem közszférában tevékenykedő adatkezelőknek szűkebb körű jogosítványaik és specializált tevékenységük van, ezért náluk kevésbé jelentős ez az elv a gyakorlatban, míg a közszférában tágabban értelmezett jogosítványi kör, adatgyűjtési lehetőség tapasztalható, ilyen szempontból az igazságszolgáltatás különösen kiemelt helyet foglal el. Az adatkezelői minőség és a jogszolgáltatási tevékenység kapcsolata meglehetősen ambivalens, erre reflektálnak a külföldi és a hazai példák is. Az adattakarékosság elvének történő megfelelés akkor teljes körű, ha elvégeznek közben egy arányossági tesztet. Ennek az a lényege, hogy minimalizálódjon a felhasznált személyes adatok köre, de csak annyiban, hogy az elérni kívánt célra még alkalmas legyen az adatkezelés. Az Európai Unió Bírósága a C-268/21. számú döntésében megállapította, hogy a jogszolgáltatási tevékenység folyamán gyakorolt mérlegelés, és az érintetti érdekeltiség szem előtt tartásának követelménye megjelenik adatkezelői minőségben folytatott tevékenység során is kívánalomként, különösen akkor, ha ezt a két tevékenységet párhuzamosan folytatják („Gyűjts kevesebbet, de jobban!” elve). Ez a szemlélet Magyarországon csak korlátozottan érvényesült, hiszen egy, a Kúria előtt zajló közigazgatási perben nem kerültek mérlegelésre az alap jogszolgáltató tevékenységi körben érvényesülő normák (Ákr., és Kit.) adatvédelmi vonatkozásai, csak a GDPR célhoz kötöttsége és adattakarékossági elve, míg a Fővárosi Törvényszék előtt zajló büntetőperben mérlegelésre kerültek az

ágazati jogszabályok is, azonban nem került kimutatásra, hogy az érintett (terhelt) adatvédelmi tárgyú érdekei sérültek. Végül az érintettek számára legjobb gyakorlatot folytatóként elismerhető francia bírósági gyakorlat során megfogalmazásra került, hogy a két folyamatot (adatkezelői tevékenység, jogszolgáltatói tevékenység) integrálni kell, és így kell fókuszba helyezni a mérlegelési szempontokat és az érintetti érdekeket.

Dr. Horváth Péter az Engedélyezési Osztály vezetője a Hatóság adatvédelmi incidensekkel és adatbiztonsággal kapcsolatos egyes aktuális ügyeiről tartott előadást. Az adatkezelő és adatfeldolgozó kapcsolatára, kockázat-minimalizáló szervezési és technikai intézkedéseikre, valamint felelősségi köreikre koncentrált a bemutatott hatósági gyakorlat. Az első jogesetben az adatvédelmi incidens egy rossz tűzfalprotokoll miatt következett be. Elérhetővé váltak szerveradatok bárki számára kilenc napig egy adatbázis-költöztetés közben, amely szerverről adatletöltés is bekövetkezett ezen időszak alatt. Az adatkezelő megfelelő magatartása miatt (bejelentés, érintetti tájékoztatás, megfelelő tárgyalási folyamatok az adatfeldolgozóval) a Hatóság az adatfeldolgozó önálló felelősségét állapította meg (mert az ő mulasztása közvetlenül okozta az incidenst az ellenőrzés elmaradása és a technikai feltételek hiánya miatt). A másik esetben szintén adatfeldolgozói mulasztás történt. Erről az esetről a Hatóság először a sajtóból értesült, kiderült, hogy egy vállalatirányítási program rendszerkódjai, valamint az elkészült programba betöltött személyes adatok is nyilvánosan elérhetővé váltak egy nyílt forrású, népszerű technológiai témájú oldalon. Az adatfeldolgozó felelősségből a rendszer működésbe hozatalakor a korábban nyilvánosra állított felületen pár percre elérhetővé tette az adatkezelő nagy mennyiségű személyes adatokból álló állományát. Megállapításra került a mulasztás mellett az adatkezelő felelőssége is (noha nem tudott a honlapon közzétett programkódokról és a betöltött személyes adatok nyilvánosságáról), mert elmulasztotta a körültekintést a megfelelő adatfeldolgozó kiválasztásában és a szerződéskötéskor esetleges incidensek bekövetkezésére alkalmazott protokollok kidolgozására. Ebből is látszik, hogy nemcsak a klasszikus Európai Adatvédelmi Testület (1/2020. iránymutatása) által is részletezett szervezési, technikai intézkedések határozzák meg egy incidens jellegét, hanem egyéb körülmények is eredményezhetnek eltérő kimenetelt két hasonló ügyben.

Dr. Román Anita a Szabályozási és Titokfelügyeleti Főosztály vezetője az Infotv. hatálya alá tartozó adattovábbítások tapasztalatairól tartott előadást. Kifejtette, hogy még azon adatkezelők esetében, akik adatkezelési tevékenységei jellemzően az Infotv. hatálya alá tartozó célra valósulnak meg, sem jelenthető ki, hogy

kizárólagosan csak az Infotv. hatálya alá tartozó adattovábbításai valósulnának meg, hanem esetenként a GDPR hatálya alá tartozóak is.

Több panasz is érkezett annak kapcsán, hogy amennyiben egy területileg illetékes kamaránál regisztrált ügyvédi tevékenységet folytató személlyel szemben büntetőjogi felelősségének megállapítása okán eljárás folyik, elképzelhető az, hogy egyéb, nem büntetőjogi tárgyú (pl. fegyelmi) felelősség megállapítására irányuló eljárást is kezdeményeznek. Ezt az adattovábbítást hiába kezdeményezi bűnüldöző szerv, csak a büntető ügyre vonatkozó információk lesznek részben, vagy egészben a bűnüldözési célú adatkezelés keretében kezelt személyes adatok körébe vonhatóak, a fegyelmi felelősség megállapításához szükséges információk a GDPR és egyéb ágazati jogszabályok szerint fognak minősülni. Ezáltal az adattakarékosság elve is alkalmazandóvá válik, vagyis elég a büntetőeljárás (egy-egy szakaszainak) tényét közölni és a személyazonosító adatokat továbbítani az illetékes kamarának a fegyelmi eljárás megindításához. A másik panaszolt adatkezelői gyakorlat, amikor büntetőeljárást folytató szervhez intéznek adatszolgáltatásra irányuló megkeresést bűnügyi személyes adatok tekintetében. Ha nincs megfelelő jogalap az adatok továbbítására, pusztán kölcsönös tájékoztatási gyakorlat nem alapozhat meg (korlát nélküli) adattovábbítást. Ha Infotv. hatálya alá tartozó célból eljáró adatkezelő keres meg másik szervet, akkor is érvényre kell juttatnia az adattakarékosság elvét, tehát konkrétan meg kell határoznia, hogy milyen célra, milyen adatkategóriákat igényel és a megkeresést semmiképp sem jó gyakorlat az ügyfélszolgálathoz intézni. A harmadik esetkör az volt, amikor hatáskör hiánya miatt kerül egy ügy (ügyirat darabja) áttételre. Tehát a büntetőeljárás alkalmával azonosítanak egy körülményt, amely más szerv eljárását teszi szükségessé, azonban ilyen esetben nem jogszerű a teljes (büntetőeljárási iratokat is tartalmazó) iratanyagot e más szervhez áttenni.

Csajági István, az Információszabadság Főosztály vezetője az információszabadságságot érintően releváns, különböző hatósági ügytípusok vonatkozásában tartott előadást. A monitoring eljárások tapasztalatait ismertetve kiemelte, hogy sokszor előfordul a közfeladatot ellátó szervek és önkormányzatok esetében, hogy nem teljesítik a közzétételi kötelezettségüket, a listák nem rendezettek, nem egy központi hivatkozás biztosítja az elérést, a közzétett adatok hatálytalannak vagy hiányosak.

A közérdekű adatigénylések esetében több esetben előfordult, hogy a szervek nem képesek azonosítani az eredeti adatigénylőt és adatigénylését, valamint sok esetben összemossódik a közérdekű adatigénylés és az adatszolgáltatás fogalma, eljárásrendje. Nem minden esetben történik meg a beérkező igények tartalmának meghatározása, vagyis az, hogy mennyiben közérdekű adatigénylés, vagy más adatszolgáltatási kérelem, panasz, ügyfél általi igényérvényesítés, ön-

kormányzati képviselői joggyakorlás, esetleg tájékoztatáskérés a beadvány való tartalma.

Az átláthatósági eljárásokban változás, hogy már az önkormányzatok is a kötelezett körbe tartoznak a szerződéseikkel kapcsolatos adatszolgáltatási előírások kapcsán. Fontos, hogy a költségvetési támogatások esetében közzé kell tenni a szerződéses folyamat alvállalkozóit (díjaikat is lebontva, nem összesítve), továbbá, hogy egy lebonyolító nem válik automatikusan kedvezményezetté, különösen, ha az eredeti kedvezményezett nevében, képviselőjében kap támogatást.

Az ún. „határterületi” eljárásokkal összefüggően a főosztályvezető kiemelte a személyes adatok védelméhez való jog és az újságírási tevékenység találkozásából fakadó konfliktusokat. Az érintett azonosíthatósága e körben egy kritikus pont, a GDPR vonatkozó meghatározása szándékosan tág. A GDPR-ból fakadó, az adatkezelőt terhelő kötelezettségek, alapelvek akkor is terhelik az újságírókat, ha erről nem tudnak, ezért a személyes adatok védelméhez való jogot korlátozó módon a sajtó- és véleménynyilvánítási szabadság joga is csak megfelelő érdekmérlegelés mellett gyakorolható. Az újságírási tevékenység nem közhatalmi tevékenység, jellemzően nem alkalmazható ezen adatkezelésre a közfeladat ellátására vonatkozó jogalap. Az előadás kitért arra is, hogy nemcsak az akkreditált újságírók minősülhetnek újságírónak, végül figyelemmel kell lenni arra is, hogy a bekövetkezett jogsérelmek nehezen reparálhatóak.

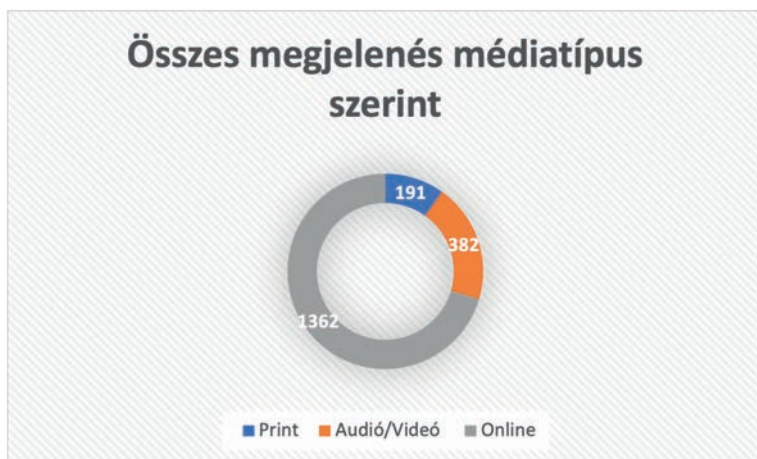
Dr. Kiss Attila az Adatvédelmi Megfelelőségi és Társadalmi Kapcsolatok Főosztály vezetője az adatvédelmi tisztviselőktől érkezett, az adatkezelők szélesebb körét érintő kérdések közül válaszolt meg néhányat, és hívta fel a figyelmet a Hatóság 2025-ben közzétett állásfoglalásaira és ajánlásaira. Továbbra is gyakori kérdés a közfeladatot ellátó személyek és szervek, vagy az általuk felügyelt, irányításuk alatt álló gazdasági társaságok és más személyek által hivatkozható jogalap, ez alkalommal kifejezetten a személyi állományt érintő adatkezelési tevékenység jogalapja került a fókuszba. A GDPR 6. cikk (1) bekezdés e) pontjával összefüggően a Hatóság álláspontja az, hogy a közérdekű feladat azonosítása és az ahhoz kapcsolódó adatkezelés meghatározása a kiindulópont, ha arra kifejezetten az adatkezelő közfeladatának ellátása körében és annak érdekében kerül sor, és a tevékenység az adatvédelem alapelveinek megfelel, akkor nem kizáró ok a jogalap hivatkozása alól, ha a közfeladat kapcsán nincsenek teljeskörűen meghatározva az adatkezelés Infotv. 5. § (3) bekezdésének garanciális feltételei, csupán emiatt nem kell más jogalapot keresnie az adatkezelőnek. Ám a közfeladat azonosításánál és a mód meghatározásánál figyelemmel kell lenni különösen az adattakarékosság (szükséges és alkalmas legyen a feladat végrehajtására az adatkezelés) és a korlátozott tárolhatóság elvére. Kiemelte, hogy

gyakran a jogalkotó nem folytat adatvédelmi hatásvizsgálatot a kötelező adatkezelések és közfeladat előírása során, így az adatkezelő pusztán a jogszabályi előírásra tekintettel nem mentesülhet az adatvédelmi hatásvizsgálat érdemi lefolytatásának feladata alól. Megemlítette a Dáptv. szerinti kötelező hangrögzítés kérdéskörét, amely közfeladatot határoz meg a hatálya alá tartozó szervezetek a hívások rögzítése kapcsán, de említésre kerültek az online és mesterséges intelligencia alapú fordítóprogramok adatvédelmi kihívásai a közsférában, valamint a vagyonvédelmi célra alkalmazott robotkutyák kamerás adatkezelési megfelelésének kihívásai is.

1.3. A Nemzeti Adatvédelmi és Információszabadság Hatóság megjelenése a médiában

2025. január 1. és december 31. között összesen 1935 hírt közöltek a médiumok a Nemzeti Adatvédelmi és Információszabadság Hatóságról. A médiatípusok közül legtöbbször továbbra is az online médiában találkozhattunk a hatóság tevékenységéről szóló híradásokkal, szám szerint 1362 alkalommal. A nyomtatott sajtóban 191 esetben, az elektronikus médiában pedig 382-szer szerepelt a NAIH.

A NAIH megjelenésének aránya a különböző médiumokban 2025-ben

Forrás: Observer Budapest Médiafigyelő Kft.

II. Adatvédelmi ügyek

II.1. Az általános adatvédelmi rendelet alkalmazása

II.1.1. Kamerás ügyek

1. Munkáltató által folytatott kamerás megfigyelés

A Hatósághoz bejelentés érkezett, amely egy elektronikus fogyasztási cikket gyártó cég kamerarendszerrel folytatott adatkezelését kifogásolta.

Az adatkezelő a kamerák által rögzített képek alapján az étkezőkben és egyéb munkaközi pihenőidő eltöltésére szolgáló területeken is folyamatos kamerás megfigyelést folytatott. A kamerás megfigyelőrendszere útján történő adatkezelését a GDPR 6. cikk (1) bekezdés f) pontja szerinti jogalapra alapította, az adatkezeléshez fűződő jogos érdekeként az emberi élet, testi épség védelmét, vagyonvédelmet, valamint üzleti titok- és személyes adatok védelmét jelölte meg.

A munkavállalók által használt ebédlők teljes területének megfigyelését és az étel- és italautomatákat megfigyelő kamerával folytatott adatkezelést a Hatóság az adatkezelő által megjelölt vagyonvédelmi céllal nem tartotta arányosnak. Az ebédlők megfigyelésének célja a munkavállalók által használt hűtőkből történő lopás megakadályozása, az ebédlő előterében üzemelő kamera célja az étel- és italautomaták védelme volt, a kamerák látószöge azonban nem kizárólag a védendő vagyontárgyakra terjedt ki, továbbá az adatkezelő sem igazolta olyan körülmények fennállását, – pl.: a hűtőkből történő lopások, vagy az automaták rongálása – amelyek indokolnák ezeknek a területeknek a megfigyelését. A kamerák így alkalmasak voltak a munkavállalók indokolatlan megfigyelésére munkaközi szüneteik eltöltésére, illetve étkezésre szolgáló helyiségekben.

A fentiekre tekintettel a Hatóság megállapította, hogy az adatkezelő az adatkezelés eredeti személy- és vagyonvédelmi céljával nem összeegyeztethetően, munkaközi pihenőidejük eltöltése közben figyelte meg a munkavállalóit, a kamerák látószöge továbbá nem kizárólag a cél érdekében releváns területekre, illetve vagyontárgyakra irányult, ezzel megsértette a GDPR 5. cikk (1) bekezdés b) pontja szerinti célhoz kötött adatkezelés és c) pontja szerinti adattakarékosság elvét.

Kameraszabályzata szerint az adatkezelés tekintetében az adatkezelő az érdekmérlegelést elvégezte, és annak eredménye alapján alakította ki kamerarendszerét, az érdekmérlegelés elvégzésének igazolására azonban külön írásbeli dokumentummal nem rendelkezett. Az adatkezelő a GDPR alkalmazandóvá válásakor már folyamatban lévő, elektronikus megfigyelőrendszerrel folytatott adatkezelését nem hozta összhangba a GDPR rendelkezéseivel, ezzel az adatkezelő megsértette a GDPR 5. cikk (2) bekezdése szerinti elszámoltathatóság elvét.

A kamerarendszerrel folytatott adatkezelés érintettjeit kameraszabályzatával, illetve a kamerarendszer üzemelésére figyelmeztető táblákkal, a munkavállalóit ezen felül szóbeli oktatás keretében tájékoztatta. A Hatóság megállapította, hogy az érintettek részére adott tájékoztatás nem volt teljes, mivel az nem tartalmazta a GDPR 13. cikke értelmében kötelező összes információt, nem tartalmazta egyértelműen az adatkezelő, illetve az üzemeltető megnevezését, elérhetőségi adatait, továbbá nem szerepelt benne, hogy az érintetteket milyen jogok illetik meg az elektronikus megfigyelőrendszerrel folytatott adatkezeléssel összefüggésben, és milyen módon tudják gyakorolni a jogaikat. Mindezek alapján a Hatóság megállapította, hogy az adatkezelő megsértette a GDPR 13. cikk (1)-(2) bekezdését, amikor a kamerarendszerrel folytatott adatkezelés körülményeiről nem nyújtott az érintettek részére megfelelő előzetes tájékoztatást. A megállapított jogsértések miatt a Hatóság az adatkezelővel szemben 7 millió forint bírságot szabott ki. [NAIH-9460/2025]

2. Bérelt lakás közös használatú helyiségeinek bérbeadó általi kamerás megfigyelése

Egy társasházi lakásban szobát bérlő érintett a Hatóság eljárását kezdeményezte a lakás közös használatú tereiben (folyosó és konyha) elhelyezett kamerák és a megfigyeléshez kapcsolódó adatkezelés kapcsán. Bejelentő előadta, hogy a bérleti szerződésben ugyan szerepelt, hogy a lakásban kamerákat helyeztek el a tulajdonosok, azonban arra vonatkozóan nem kaptak tájékoztatást, hogy ki, milyen célból, mennyi ideig férhet hozzá azok élőképehez vagy felvételeihez. A bérlő a beköltözést követően üzeneteket kapott a bérbeadó férjétől, hogy égve felejtette a villanyt a folyosón, az edények elől maradtak a konyhai csöpögtetőn. Az érintett tájékoztatáskérésére a kamerát üzemeltető személy megtagadta a válaszadást. A Hatóság az ügyben vizsgálati eljárást indított, majd a Hatóság megkeresése nyomán a bérbeadó leszerelte a kifogásolt kamerákat, noha álláspontja szerint a saját ingatlanát figyelte meg jogszerűen a saját kameráival. A Hatóság megállapította, hogy a kamerák leszereléséig a főbérlő a gazdasági

tevékenységével összefüggő kamerás megfigyelést folytatott, ami kívül esik az ún. háztartási célú adatkezelés körén, ezért a kamerákkal folytatott megfigyeléshez kapcsolódó adatkezelés az általános adatvédelmi rendelet hatálya alá tartozott és arra alkalmaznia kellett az általános adatvédelmi rendelet adatkezelők számára meghatározott valamennyi előírását. Tekintettel arra, hogy a bérbeadó a megfigyeléshez megfelelő jogalapot nem tudott igazolni, valamint a kamerás adatkezelésről nem tájékoztatta megfelelően az érintetteket, a Hatóság megállapította, hogy jogellenes adatkezelés történt, a bérbeadó megsértette a GDPR 5. cikk (1) bekezdés a) pontja szerinti átláthatóság és jogszerűség elvét, a GDPR 6. cikkét, valamint a GDPR 13. cikk (1) – (2) bekezdéseit. [NAIH-14124/2025]

3. Közterületi kamerás megfigyelés polgárőri minőségre hivatkozással

Egy helyi rendőrkapitányság az Alapvető Jogok Biztosának Hivatalához fordult amiatt, hogy egy magánszemély a napelemparkján és más ingatlanán olyan kiterjedt kamerarendszert üzemeltet, amely nemcsak a saját területét, hanem közterületet és mások magántulajdonát is nagymértékben megfigyeli és rögzíti. Az AJBH a bejelentést áttette a Hatósághoz, amely alapján a Hatóság vizsgálatot indított.

A vizsgálat során az adatkezelő maga is elismerte, hogy több kamerával végez megfigyelést oly módon, hogy az ingatlanai körüli közterület, más épület-tömböket és a szomszédos ingatlanokat is teljes mértékben, nagy felbontásban kép- és hangfelvételen is rögzíti. Adatkezelő nyilatkozata szerint a kamerás adatkezelést a helyi önkormányzat, a rendőrség, valamint a szomszéd lakók kérésére kezdte meg, a közrend fenntartása érdekében. Adatkezelő továbbá arra is hivatkozott, hogy az általa rögzített felvételeket az önkormányzat, valamint a rendőrség többször is örömmel felhasználta különböző ügyekben. Az adatkezelés jogszerűségének alátámasztásként a GDPR 6. cikk (1) bekezdés c); e) valamint f) pontjait jelölte meg, fennálló jogos érdekét azzal kívánta igazolni, hogy a napelempark komoly vagyoni értéket képvisel, az adatkezelő, valamint az adatkezelőt a kamerás megfigyelésre állítása szerint felkérő közeli ingatlantulajdonosok jogos érdeke a kamerás megfigyelés, amelyre az adatkezelő érvelése szerint a polgárőri minősége jogosítja fel és teszi alkalmassá. Az adatkezelő a jogos érdeket a weboldalán elérhető érdekmérlegelési tesztnek nevezett dokumentummal kívánta alátámasztani, azonban az tartalma alapján nem volt alkalmas a jogos érdekei elsőbbségének igazolására, az érintettek jogait a teljes körű megfigyelés kapcsán valójában nem mérte fel, napjainkra a kamerás megfigyelést természetesnek, sőt az érintettek érdekében állónak mutatta be, így valójában nem ütköztette az érintetti érdekeket a saját és más ingatlantulajdonosok érdekeivel.

Az adatkezelő a Hatóság felé úgy nyilatkozott, hogy a kamerával megfigyelt területeken mindenhol adatkezelési tájékoztatót helyezett ki, a beadványhoz csatolt bizonyítékok alapján azonban a megfigyelt területen kihelyezett piktogramok kizárólag az adatkezelő telefonszámát tartalmazták, valamint a weboldala elérhetőségét, ahol az érdekmérlegelési teszt található.

A Hatóság a tényállás tisztázása érdekében megkereste a jegyzőt is, aki azt nyilatkozta, hogy az adatkezelővel a város önkormányzata együttműködési megállapodást nem kötött, és korábbi beadványok kapcsán kifejezetten tájékoztatta az adatkezelőt, hogy a közterületre és mások tulajdonára irányuló kamerás megfigyelése jogszerűtlen. A jegyző tájékoztatta továbbá a Hatóságot, hogy az adatkezelő 2023., valamint 2024. év folyamán több alkalommal is közérdekű bejelentéssel, valamint panaszbejelentéssel fordult a Polgármesteri Hivatalhoz, amely bejelentések során adatkezelő bizonyítékként csatolta a fénykép- és videófelvételeket, a felvételeket nem a hivatal kérte be az adatkezelőtől.

A Hatóság a felszólításában megállapította, hogy bár az adatkezelő a kamerás megfigyelés és a felvételek felhasználásának egyik jogalapjaként a GDPR 6. cikk (1) bekezdés f) pontja szerinti jogos érdekére is hivatkozott, e jogos érdek fennállását nem támasztotta alá. Bekövetkezett káreseményt vagy konkrét, közvetlen és valós fenyegetettséget nem igazolt, egy jövőbeni, eshetőleges jogsérelem bekövetkeztére kamerás adatkezelést nem alapíthat, az adatkezelés jogalapjának objektíven valósnak és közvetlennek szükséges lennie. Az adatkezelő által megjelölt adatkezelési cél – a napelemek és vagyon védelme behajított köttől, más típusú rongálástól – a szomszédos ingatlanok és a környező közterület folyamatos és nagymértékű megfigyelése és rögzítése nélkül, a megfigyelt terület saját tulajdonú ingatlanra szűkítésével, a hangrögzítés megszüntetésével, és más, az érintetteket kevésbé jogkorlátozó eszközökkel (pl. magasabb kerítés vagy védőháló kiépítése) is elérhető. Ezért a környező területek folyamatos és nagymértékű megfigyelésének szükségességét nem látta igazolhatónak.

A Hatóság a felszólításában tájékoztatta az adatkezelőt, hogy a jegyző nyilatkozata szerint semmilyen együttműködési megállapodás nem jött létre az adatkezelő és az önkormányzat között a közterületek kamerás megfigyelésére, tehát nem beszélhetünk esetlegesen sem a Kftv. szerinti települési közterületi térfigyelő rendszerről, közfeladat ellátásáról az általa kiépített rendszer kapcsán. A Hatóság ennek vonatkozásában külön kiemelte, hogy a polgárőri szabályokra való hivatkozás külön megállapodás hiányában és tartalmánál fogva sem alapoza meg azt, hogy valaki saját eszközrendszert telepítsen és azzal megfigyelést folytasson polgárőr minőségében, legfeljebb a más szervek által jogszerűen

üzemeltetett eszközök élőképének megfigyelésében való közreműködés lehet a feladata. Magánszemélyként pedig nincs kötelezettsége, feladata és jogosultsága, hogy a környezet biztonságát a rendfenntartó szervek feladatait önkényesen átvéve, saját megítélése szerint kialakított eszközparkkal biztosítsa. [NAIH-499/2024, NAIH-8031/2025]

4. Kamerás megfigyelés közterületen parkoló gépjármű védelme érdekében

Kérelmező kérelmében előadta, hogy a szomszédos épület utcafronti homlokzatára olyan kamerát szerelt fel annak tulajdonosa, amely Kérelmező ingatlanának kapubejáróját, kérelmező ingatlana előtt parkoló autóit, kérelmező és kérelmezőhöz érkező vendégek mozgását, valamint közterületet figyel meg. A Hatóság az Infotv. 71. § (1b) bekezdése alapján megkereste az ügyben a település jegyzőjét, hogy az helyszíni szemle keretében ellenőrizze az adatkezelés tényleges körülményeit. Az eljárás során feltárt tényállás és a csatolt bizonyítékok alapján megállapíthatóvá vált, hogy a szomszéd a panaszolt kamerával 18 hónapon át végzett kamerás megfigyelést, mely idő alatt a kamera látószöge kifejezetten a közterületre irányult, ezáltal az általános adatvédelmi rendelet hatálya alá tartozó adatkezelést folytatott, ugyanakkor sem első szintű tájékoztatást vagy piktoqramot nem helyezett el, sem adatkezelési tájékoztatót nem tett elérhetővé. A kamerát üzemeltető szomszéd előadta, hogy a közterületen parkoló gépjárművét korábban megrongálták, ezért vagyonvédelmi célból figyeli meg a környéket. Az ingatlan előtti közterület, az ott jogszerűen közlekedő szomszédok és más személyek folyamatos, széleskörű rögzítéséhez fűződő jogos érdekének elsőbbségét, az adatkezelés szükségességét azonban nem tudta igazolni sem a saját maga, sem más személyek vonatkozásában. Noha kérelem csak az érintett vonatkozásában megvalósuló adatkezelés kapcsán terjeszthető elő, a Hatóság határozatában részben hivatalból megállapította, hogy a szomszéd az ingatlan homlokzatára elhelyezett kamerával a 18 hónapon át tartó kamerás adatkezelésével megsértette a GDPR 5. cikk (1) bekezdés a) pontjában foglalt alapelvei követelményt, azaz az átláthatóság és jogszerűség elvét, a GDPR 5. cikk (1) bekezdés c) pontjában foglalt adattakarékosság elvét, valamint a GDPR 6. cikk (1) bekezdését és elmarasztalta az adatkezelőt. (NAIH-66/2025)

5. Közterület megfigyelése során rögzített videofelvétel felhasználása büntetőügyben

Kérelmező kérelmében – többek között – azt kifogásolta, hogy a Kötelezett tulajdonában álló ingatlan előtt történő tartózkodása során a Kötelezett által üzemel-

tett kamerarendszer felvételt készített róla, amely felvételt a Kötelezett a helyi rendőrkapitányság előtt folyó büntetőeljárás során bizonyítékként is felhasznált.

Az adatvédelmi hatósági eljárás keretében az illetékes rendőrkapitányság megküldte a Hatóság számára a Kérelmező által kifogásolt felvételt, amely alapján a Hatóság megállapította, hogy a Kötelezett kameráival a közterületet folyamatosan megfigyelte, kép- és hangfelvételt készített a Kérelmezőről is, amely felvételt a Kötelezett a folyamatban büntetőeljárásban is felhasznált.

Mivel a Kötelezett kifejezetten közterületre irányuló megfigyelést és képrögzítést végzett, így az általános adatvédelmi rendelet rendelkezései hatálya alá tartozott a tevékenysége, ideértve a felvételek hatósági vagy bírósági eljárásban történő felhasználását is. Ezért tevékenysége során az adatkezelés átláthatóságának biztosítására, a nagymértékű megfigyelés és rögzítés szükségességének és jogszerűségének igazolására is köteles lett volna az adatkezelő.

Döntésében a Hatóság ugyanakkor arra is felhívta a figyelmet, hogy mindenkinek joga van ahhoz, hogy hatósághoz és/vagy bírósághoz forduljon; továbbá, hogy jogorvoslattal éljen az olyan bírósági, hatósági és más közigazgatási döntés ellen, amely a jogát vagy jogos érdekét sérti [lásd például: Magyarország Alaptörvénye XXVIII. cikk (7) bekezdése]. Az eljárás kezdeményezése tehát az ügyfél joga, ahogy azt a Kérelmező is tette az adatvédelmi hatósági eljárás megindítása iránti kérelme Hatósághoz történő benyújtása és a Kötelezett személyes adatait is tartalmazó bizonyítékok csatolása kapcsán. A fentiek értelmében tehát a Kötelezettnek is joga volt ahhoz, hogy feljelentést tegyen, és csatolja az állításait alátámasztó felvételeket az eljáró nyomozóhatóságnak. A Hatóság felhívta a figyelmet arra is, hogy a GDPR 4. cikk 9. pontjában szereplő fogalom meghatározás alapján a címzett fogalmába nem tartoznak bele az egyedi ügyekben eljáró hatóságok (így például a vizsgált ügyben eljáró rendőrkapitányság), mivel „Azon közhatalmi szervek, amelyek egy egyedi vizsgálat keretében az uniós vagy a tagállami joggal összhangban férhetnek hozzá személyes adatokhoz, nem minősülnek címzettnak”. Erre tekintettel a Kötelezettnek nem kellett (előzetesen) tájékoztatnia a Kérelmezőt az őt ábrázoló videofelvételnek a rendőrségi eljárásban történő felhasználásáról. A Hatóság megjegyezte azt is, hogy a szabálysértési és büntetőeljárások továbbá megfelelő garanciákat nyújtanak a felhasznált bizonyítékoknak az eljárásban résztvevő felek számára történő megismertetése kapcsán. Mindezek ugyanakkor nem jelentik azt, hogy Kötelezett ne sértette volna meg az adatkezelés átláthatóságára vonatkozó követelményeket azáltal, hogy nem helyezte el a megfigyelt terület határán az adatkezelésre utaló piktogramot, első szintű tájékoztatást, vagy a jövőre nézve megfelelő

jogalappal rendelkezne a közterület ilyen mértékű folyamatos megfigyelésére, kép- és hangfelvételek rögzítésére. A Hatóság határozatában a mulasztásokra tekintettel kötelezte az adatkezelőt, hogy adatkezelését hozza összhangba az adatvédelmi követelményekkel, vagy szűkítse le a megfigyelt területet a saját használatában álló ingatlanra úgy, hogy az adatkezelés a már a rendelet alkalmazása alóli magáncélú kivételi körbe tartozzon. [NAIH-7876/2025 (előzmény ügyszám: NAIH-8872/2024)]

II.1.2. Szomszédkamerás ügyek adatvédelmi kérdései

A Hatósághoz évről évre emelkedő számban érkeznek panaszok és kérelmek olyan, a beadványozó szomszédja által elhelyezett kamerák, vagy kamerának tűnő eszközök kapcsán, amelyek az érintett ingatlanára irányulnak, esetleg az érintett ingatlanához vezető közterület (járda, gépkocsifelhajtó), vagy osztatlan közös tulajdonban álló terület (közös udvar, társasházi teremgarázs, társasházi lépcsőház) megfigyelésére is potenciálisan alkalmasak lehetnek. 2025. során 539 ilyen, ún. „szomszédkamerás” vizsgálati eljárás, továbbá 133 kérelem alapján indult adatvédelmi hatósági eljárás folyt, ezek mellett a Hatóság 15 kamerás megfigyeléssel kapcsolatos ügyben indított hivatalból adatvédelmi hatósági eljárást a jogsértés súlya, vagy a vizsgálati eljárásban tett felszólítás nem teljesítése miatt.

A nem megfelelően kialakított kamerás megfigyelés, kép- és hangrögzítés sértheti az érintettek személyes adatok védelméhez fűződő jogát, ellentétes lehet a GDPR átláthatóságra, adattakarékosságra vonatkozó alapelveivel is. A gazdasági társaságok, nem természetes személyek által üzemeltetett kamerarendszerek kapcsán fel sem merülhet, hogy ne kelljen a GDPR előírásainak megfelelni, azonban a szomszédkamerás ügyekben jellemzően a természetes személy tulajdonosok számára nem világos, hogy a nem kizárólag a saját használatukban álló területek kamerás megfigyelése során személyes adatok GDPR hatálya alá tartozó kezelése valósul meg. Azaz, már nem tekinthető a háztartási kivétel esetkörébe tartozó magáncélú adatkezelésüknek a folyamatos kamerás megfigyelés, ha a közterületet vagy a szomszéd ingatlanát is figyeli vagy az ott történéket rögzíti kamerájával.

A GDPR hatálya alá tartozó adatkezelés tényének igazolása, a tényállás tisztázása az eljárásban komoly bizonyítási terhet jelent a Hatóságra nézve. Az ügyek jelentős részében helyszíni szemle lefolytatása válik szükségessé a felek egymásnak ellentmondó nyilatkozatai miatt, így a Hatóság – az Infotv. 71. § (1b) bekezdése szerinti lehetőséggel élve – tipikusan megkeresi az illetékes jegyzőt, hogy dokumentálja, közokiratban rögzítse az adatkezelés körülményeit. A szomszédkamerás ügyekben a kamerarendszerek azonban napjainkra már fő-

ként mobiltelefonos applikációkon, felhőszolgáltatásokon keresztül üzemelnek, a képek maszkolása, vagy annak feloldása, a megfigyelt terület beállítása, az eszköz kikapcsolása egyetlen gombnyomás kérdése. A tisztázott tényállás alapján pedig – annyiban, amely részben az adatkezelés nem esik a GDPR alóli magáncélú háztartási kivételi körbe, illetve a kamerarendszerek azon kamerái kapcsán, amelyekkel a GDPR hatálya alá tartozó adatkezelés történik – az eljárás eredményeként a Hatóság az igazolható jogalap nélkül megfigyelt terület és a hangrögzítés vonatkozásában az adatkezelés megszüntetésére kötelezheti az adatkezelőt, az érintetti jogok biztosítását írhatja elő az adatkezelő számára. Az eszköz leszerelésére, elforgatására azonban nem kötelezheti az eszközt üzemeltető személyt, hiszen egy üzenen kívüli, vagy maszkolással szűkített területet megfigyelő kamerával már nem történik a Hatóság hatáskörét megalapozó, a GDPR hatálya alá eső adatkezelés.

A beadványok jelentős részében azonban a szomszéd kameráinak zavaró hatása, a beadványozó magánszférájára, személyiségi jogaira kifejtett hatása a megjelölt jogsérelem. A panaszok és kérelmek lényege jellemzően az, hogy a beadványozó nem tudhatja, hogy valójában őt megfigyeli-e a szomszéd, vagy az csak álkamerát helyezett ki, esetleg valóban maszkolja-e digitálisan a felé irányuló kamerái képét, vagy sem, ezért a kamera leszerelését, elforgatását kéri a Hatóságtól. Az elmérgesedett szomszédi viszonyok, az abból fakadó bizalmatlanság kezelése azonban nem lehet a Hatóság feladata, hiszen kizárólag az Infotv. 38. § (2) és (2a) bekezdései szerinti adatvédelmi tárgyú kérdésekkel összefüggésben tud eljárni. Azaz, csak a kamerákkal ténylegesen megvalósuló, a GDPR hatálya alá tartozó adatkezelés kapcsán járhat el.

Ennek megfelelően a panaszolt kamera telepítéséből fakadó potenciálisan birtokháborító magatartással kapcsolatban a Hatóság feladat- és hatáskörrel nem rendelkezik. A személyiségi jogok megsértése esetén a Ptk. 2:51. §-a szerinti jogorvoslati lehetőségekkel lehet élni, a személyiségi jogi ügyben az ügy elbírálása, beleértve a jogsértés tényének megállapítását és a sérelemdíj fizetésére kötelezést is, a bíróság kizárólagos hatáskörébe tartozik, a Hatóság személyiségi jogi jogsértést feladat- és hatásköréreinek hiányára tekintettel nem állapíthat meg.

Birtokvédelmi kérelmek jegyző általi áttételével kapcsolatos Hatósági tapasztalatok és az illetékes miniszter megkeresése

Természetesen a fenti esetek jelentős részében az érintettek rendelkezésére állna a birtokvédelmi eljárás kezdeményezése is az illetékes jegyzőnél és a birtokper kezdeményezése a bíróságon a kamerák által megvalósuló zavarásra tekintettel. Az elmúlt években egyre gyakrabban fordult elő, hogy jegyzők vég-

zéseikben, vagy egyéb megnevezésű beadványaikban hatáskörük és illetékeségük hiányára hivatkozva tettek át az adott jegyzőhöz benyújtott, kifejezetten szomszédkamerák jelentette zavarás kapcsán előterjesztett birtokvédelmi eljárás lefolytatása iránti kérelmeket a Hatósághoz. Az áttétel okaként a jegyzők jellemzően arra hivatkoznak, hogy nincs hatáskörük birtokvédelmi eljárás keretében személyes adatok kezelését vizsgálni. A Hatóság álláspontja szerint azonban az áttett birtokvédelmi (mind a formanyomtatvány útján, mind a szabad szöveggel előterjesztett) panaszokban a panaszosok kérelme birtokvédelmi eljárás lefolytatására, a zavarás megszüntetésére vonatkozik, az ingatlanjukra irányuló eszközök leszerelését, elforgatását kívánják elérni, a Hatóság hatáskörébe tartozó, az általános adatvédelmi rendeleten alapuló konkrét jogvédelmi igényt a panaszosok nem fogalmazznak meg sem jogszabályra utalva, sem pedig tartalmukban.

Az áttett ügyekben a Hatóság szinte kivétel nélkül minden alkalommal egyeztetési eljárást kezdeményez a területileg illetékes jegyzővel, aki az adott kérelmet áttette a Hatósághoz, felhívja a figyelmüket az adatkezelés jogszerűségének vizsgálata és a kamerák kihelyezésével összefüggő zavarásból, megfigyelt-ség-érzetből fakadó igények érvényesítése közötti különbségre és a kapcsolódó bírói joggyakorlatra.

A Hatóság azonban nagy számban tapasztalja azt, hogy a jegyzők a Hatóság egyeztetésre irányuló megkereséseire egyáltalán nem, vagy csak késedelmesen válaszolnak, valamint több esetben továbbra is azt az álláspontot képviselik, hogy a kamerát, megfigyelést érintő ügyek nem tartoznak a jegyző feladat- és hatáskörébe, valamint nincs érdemi eszközük, eljárási lehetőségük a kamerás ügyekben a tényállást felderíteni, a döntést kikényszeríteni.

A fentiekre tekintettel a Hatóság több alkalommal is az illetékes kormányhivatalhoz fordult megkereséssel annak érdekében, hogy a kormányhivatal kíván-e törvényességi felügyeleti hatáskörében eljárni, intézkedést tenni az ügyben az adott jegyző eljárása tekintetében. Az esetek zömében a kormányhivatalok közbenjárásának köszönhetően a jegyzők végül birtokvédelmi eljárást folytatnak le az ügyben.

Előfordult több esetben is, hogy a kormányhivatalok is késedelmesen, vagy csak többszöri megkeresés után válaszolnak a Hatóság megkeresésére. Egy alkalommal az illetékes kormányhivatal arról tájékoztatta a Hatóságot, hogy a jegyző hatáskörébe tartozó birtokvédelmi eljárásról szóló 17/2015. (II. 16.) Korm. rendelet (a továbbiakban: Korm.rendelet) értelmében a kormányhivatal a birtokvédelmi (alap)eljárások során kizárólag csak azt vizsgálhatja, hogy a jegyző a hozzá benyújtott birtokvédelmi kérelmet elbírálta-e. Amennyiben az eljárás határozattal nem zárult le, úgy a kormányhivatalnak arra van jogosultsága, hogy másik

jegyzőt jelöljön ki a birtokvédelmi eljárás lefolytatására, és ezzel egyidejűleg fegyelmi eljárást kezdeményezzen a mulasztó jegyző ellen a polgármesternél. A Korm.rendelet 24. § (2) – (3) bekezdései alapján a kormányhivatal kizárólag a végrehajtási eljárásban hozott döntés elleni jogorvoslat elbírálására rendelkezik hatáskörrel, és csakis a birtokvédelmi határozatban foglalt kötelezettség végrehajtása iránt indult eljárásban minősül a jegyző felügyeleti szervének. E kormányhivatali álláspontra tekintettel a Hatóság 2025. december 4-én megkereséssel fordult a fővárosi és vármegyei kormányhivatalok tevékenységének szakmai irányításáért felelős közigazgatási és területfejlesztési miniszterhez. A Hatóság a fentiek alapján az alábbi észrevételeiről és álláspontjáról tájékoztatta a minisztert [NAIH-8378-10/2025]:

1. A Hatóság megkeresésében kifejtett álláspontja az volt, hogy a Hatóság nem veheti át a birtokvédelmi jogintézmény alkalmazását a jegyzőktől, a Hatóság kizárólag a kamerával folytatott adatkezelést tudná vizsgálni, a kamera (mint eszköz) irányultságát nem. A megfigyeltség érzete, a kamera irányultsága azonban nem adatvédelmi, hanem birtokvédelmi kérdés. A Hatóság kizárólag adatvédelmi tárgyú ügyekkel összefüggésben, személyes adatok kezelése kapcsán jogosult eljárást lefolytatni, ahol adatkezelésre utaló bizonyíték (például kamerafelvételek közzététele vagy valamely hatósági eljárásban, perben történő felhasználása) nem merül fel, ott a birtokvédelmi eljárás lefolytatása nem vonja el a Hatóság Alaptörvényben rögzített hatáskörét.

2. Több esetben tapasztalja azt a Hatóság, hogy a jegyző által áttett, birtokvédelmi eljárás lefolytatására irányuló kérelem tárgyában elutasító határozat nem születik. Ezzel kapcsolatban a Hatóság felhívta a miniszter figyelmét arra, hogy a Korm. rendelet 7. § (1) bekezdés b) pontja alapján a jegyző a kérelmet határozattal utasítja el, ha megállapítja hatáskörének vagy illetékességének hiányát, amely kapcsán a kérelmezőt jogorvoslati jog illeti meg.

3. Az áttett kérelmek kapcsán a Hatóság gyakran tapasztalja azt is, hogy azokat a jegyzők nem hivatali tárhelyen keresztül (hanem például postai úton), elektronikus aláírás nélkül, nem elektronikusan hiteles, záradékolt iratként küldik meg a Hatóság számára; holott a Dáptv. alapján elektronikus ügyintézésre kötelezett és digitális szolgáltatást biztosító szervnek minősülnek.

4. A Hatóság nagy számban tapasztalja továbbá az is, hogy a jegyzők gyakran egyszerű e-mail útján érkezett kérelmeket tesznek át a Hatósághoz, az ügyfél azonosítását nem kísérlik meg, a beadványozók személyazonosító adatai vonatkozásában a beadványokat nem hiánypótoltatják.

5. A Hatósághoz áttett kérelmekhez a panaszosok általában „csupán” a kifogásolt kamerának látszó eszközről készített külső fényképfelvételeket csatolják, adatkezelésre utaló, személyes adatok kezelését valószínűsítő bizonyítékot nem.

6. Végezetül a Hatóság tájékoztatta a minisztert arról, hogy számos bírósági döntés is született arra vonatkozóan, hogy egy, a szomszédja által üzemeltetett kamera alkalmas arra, hogy a panaszost a birtokában háborítsa, s ez ekként birtokvédelmi eljárásra tartozó kérdés (Pfv.21.318/2016/4.; EBH2001.519.; PJD2018.8.; BDT2019.4000.).

A hatásköri és illetékességi viták jövőbeni elkerülése, az egyeztetési eljárások elhúzódásának megelőzése, valamint a hatékony ügyintézés biztosítása érdekében a Hatóság kérte a miniszter olyan jogi álláspontjának a kifejtését, amelyre a Hatóság az egyes ügyekben eljáró kormányhivatalok, illetve jegyzők előtt is hivatkozhatna, mivel a kormányhivatalok és a jegyzők joggyakorlata hatékonyan egységesíthető volna e kérdéskörben egy ilyen miniszteri iránymutatással, vagy esetleg a birtokvédelmi Korm.rendelet pontosításával.

A Közigazgatási és Területfejlesztési Minisztérium közigazgatási államtitkára, Dr. Horvát Szilárd a válaszában [JHÁT/7-2/2026-KTM, 2026. február 2.] az alábbiakról tájékoztatta a Hatóságot:

A közigazgatási államtitkár egyetértését fejezte ki a Hatóság azon megállapításával, hogy önmagában a megfigyeltség érzete nem adatvédelmi, hanem birtokvédelmi kérdés, amely jogintézmény alkalmazását a Hatóság a jegyzőktől nem vonhatja el. Erre tekintettel álláspontja szerint sem segíti elő az egységes jogalkalmazást, illetve nem is felel meg a Korm. rendelet 7. § (1) bekezdés b) pontjában foglaltaknak azon esetkör, amikor a jegyző által áttett, birtokvédelmi eljárás lefolytatására irányuló kérelem tárgyában nem születik elutasító határozat, vagy a kérelmeket e-mail útján, az ügyfél azonosításának megkísérlését mellőzve teszi át a Hatósághoz, különösen, ha a Hatósághoz áttett kérelmek nem bizonyítják a kifogásolt kamerák aktív állapotát, így az adatkezelés tényét sem.

A közigazgatási államtitkár megjegyezte továbbá azt is, hogy az Infotv. 71. § (1b) bekezdése szerinti lehetőség a Hatóság számára a jegyző bevonására az eljárásban a kamerás adatkezelés tényleges körülményeinek ellenőrzésére lehetőséget biztosít a tényállás előzetes feltárására, amelynek nyomán a Hatóság megkeresésében megjelölt szempontok is vizsgálhatóak.

A fentiek alapján a közigazgatási államtitkár arra az álláspontra helyezkedett, hogy az adminisztratív teher csökkentésére, illetve az ügyfelek jogaira nézve is megfelelő megoldást nyújthatna az, ha „a jegyző a birtokvédelmi jogintézmény alkalmazása körében megvizsgálná az ügygel összefüggő adatvédelmi körülmények fennállását”, és hatáskörének hiánya esetén elutasító határozatban értesítené az ügyfelet az adatvédelmi hatóságon keresztül történő igényérvényesítés lehetőségéről, mellőzve ezzel az automatikus végzés útján történő áttétellel gyakorlatát. Abban az esetben, ha a panaszos ennek nyomán a Hatósághoz fordul, úgy a Hatóság a meginduló eljárásában a jegyzőt a tényállás tisztázása érdekében továbbra is felkérheti, amelynek eredménye alapján a hatáskörébe tartozó eljárását lefolytathatja, vagy a vizsgálatot lezárhatja.

Végezetül a közigazgatási államtitkár tájékoztatta a Hatóságot, hogy a fenti eljárásrendről szóló módszertani anyagokat – szükség szerint – a Közigazgatási és Területfejlesztési Minisztérium előkészíti, gondoskodva egyúttal arról is, hogy az elektronikus formában megjelenő – és a kormányzati portálon is elérhető – Önkormányzati Hírlévélen keresztül azok minden önkormányzathoz és kormányhivatalhoz eljussanak.

A Hatóság által kezdeményezett jogalkotási irányok

A Hatóság a hatályos jogszabályi környezetben olyan jogot nem azonosított, amely lehetőséget biztosítana egy természetes személynek arra, hogy a szomszéd által felszerelt kamerának tűnő, felé irányuló eszköz kapcsán meggyőződhessen arról, hogy a kamera ténylegesen figyeli-e, vagy kép- esetleg kép- és hangfelvételen rögzíti-e az általa használt ingatlant, az általa is jogszerűen használt közös tulajdonban álló részt, vagy a közterület azon részét, amelyen keresztül jogszerűen elhaladva megfigyelés alanyává válna.

A *birtokvédelem* a szükségtelen zavarással szemben illeti meg a tulajdonost, azonban az esetek nagy részében ténylegesen nem valósul meg ilyen zavarás – az eszközök álkamerák, azok képe fizikai vagy digitális kitarakással, maszkolással a saját területükre van korlátozva, a szomszédot nem figyeli a kamera –, viszont erre csak az eljárás során derül fény, ennek az eljárás keretében történő megállapítása a jegyzőkre és a bíróságokra komoly munkaterhet ró, amely ezen új jog gyakorlásával megelőzhető lenne.

Az érintettek az általános adatvédelmi rendelet 15. cikk (1) és (3) bekezdése szerinti hozzáférési jogukat is gyakorolhatják a szomszéd felé, azonban a probléma hatékony kezelésére e jog sem alkalmas önmagában. Az érintett ugyanis

csak a saját adataihoz, nem pedig a teljes kameraképhez férhet hozzá e joggyakorlása eredményeként. Másrészt abban az esetben, ha a kamera nem figyel meg közterületet, vagy más tulajdonában vagy kizárólagos használatában álló magánterületet (pl. maszkolás alkalmazása, vagy álkamera elhelyezése okán), akkor erre a magánszemély által folytatott tevékenységre nem terjed ki az általános adatvédelmi rendelet hatálya, így a kamerát (kamerának látszó eszközt) felszerelő személy nem köteles és nem is kötelezhető a hozzáférési jog gyakorlására irányuló kérelem megválaszolására, teljesítésére. Az is gyakori problémát jelent, ha ugyan a Hatóság lefolytatott eljárása eredményeként az adatkezelő átalakítja kamerarendszerét – például maszkolja a bejelentő ingatlanát, lekapcsolta a hangrögzítés funkciót, ennek eredményeként már nem tartozik az általános adatvédelmi rendelet hatálya alá a kamerás megfigyelése –, azonban a korábbi ügy panaszosa, kérelmezője ismételten, vagy továbbra is meg van arról győződve arról, hogy a digitális kitakarást a kamera üzemeltetője azóta eltávolította, a hangrögzítést ismét megkezdte a köztük lévő rossz viszonyra tekintettel. A korábban adatkezelőnek minősülő magánszemély a hozzá érkező érintetti joggyakorlás kapcsán ekkor már jogszerűen hallgathat, aminek eredményeként az érintett a Hatóság vagy a jegyző eljárását kezdeményezi, amely eljárásban a szemle lefolytatása, az eljárásban érintett személyek alakszerű nyilatkoztatása jelentős adminisztratív terheket és költséget eredményez, noha ismételten jogsertő adatkezelésre nagyon kevés ügyben derül csak fény.

A fenti problémakört a Hatóság jogalkotás kezdeményezésével, két szabályozási irányból kívánja kezelni, egyrészt a polgári jogban rögzített a szomszédjogoknak egy új, külön nevesített joggal való kibővítése, másrészt a vonatkozó építésügyi jogszabályok megfelelő módosítása útján, amelyekre tekintettel a Hatóság az alábbi javaslatokkal élt a jogalkotó felé:

1.) A Hatóság javasolta a Ptk.-ban külön nevesített szomszédjogként meghatározni a szomszédnak azt a jogát, hogy amennyiben a szomszédos vagy szemközti telek tulajdonosa az ingatlanára kamerát szerel fel, úgy a szomszéd – erre irányuló kérelme alapján, meghatározott időközönként vagy alkalommal – jogosult legyen megtekinteni a kamera képét, típusát, beállítását annak érdekében, hogy megbizonyosodhasson arról, hogy a kamerás megfigyelés, rögzítés nem irányul az ő ingatlanára vagy kizárólagos használatban álló területére. Ezen új szomszédjog részletszabályai a szomszédjogok és a tulajdonjog korlátainak különös szabályairól szóló 2013. évi CLXXIV. törvényben kerülhetnének bővebben rendezésre. A hivatkozott jogszabályok ezen módosítása megoldást jelenthet az osztatlan közös tulajdonban álló területek használata kapcsán is, tekintettel arra, hogy a 2013. évi CLXXIV. törvény 6. § (1) bekezdése alapján annak szom-

szédjogokra vonatkozó rendelkezéseit alkalmazni kell a közös tulajdonban álló ingatlan természetben megosztva használó tulajdonostársak egymás közötti viszonyában is.

2.) A fentiekén túlmenően a Hatóság javaslattal élt a vonatkozó építésügyi jogszabályok módosítására is, akként, hogy amennyiben az építmények tervezése, kivitelezése és használatbavétele során kamera(rendszer) kiépítéséről születik döntés, úgy a kamera(rendszer) elhelyezésére és üzemeltetésére kizárólag a hatályos jogszabályi rendelkezésekkel összhangban kerülhessen sor (így különösen oly módon, hogy a kamera/kamerák látószöge ne irányuljon közterületre, vagy más magántulajdonában, vagy kizárólagos használatában álló területre, megfelelő első szintű adatkezelési tájékoztató vagy piktogram kerüljön elhelyezésre).

A fenti jogszabály-módosítások elfogadásuk esetén sem korlátoznák az érintetteket az őket az általános adatvédelmi rendelet alapján megillető jogok (így különösen a hozzáférési jog gyakorlása keretében a másolat igényléséhez fűződő jog) gyakorlásában, hasonlóképpen, zavarás esetén a birtokvédelmi eljárások kezdeményezéséhez fűződő jog, jogellenes adatkezelés esetén a Hatóságnál az eljárás kezdeményezésének joga tekintetében sem történne változás.

II.1.3. Politikai ügyek

1. A Hatóságnak a Tisza Párt adatbázisaival összefüggő intézkedései

1. 2025. október elején a Tisztelet és Szabadság Párt (a továbbiakban: Tisza Párt) adatbázisait érintő incidensről szóló cikkek jelentek meg a sajtóban. A Tisza Párt 2025. október 8-án adatvédelmi incidensbejelentést tett a Hatóság felé, amely bejelentést a párt – az adatvédelmi incidens újabb, 2025. október végi, november elejei eszkalációjára tekintettel – 2025. november 5. napján kelt beadványával módosította.

A Hatóság az incidensbejelentések nyomán 2025. november 11. napján hivatalból adatvédelmi hatósági eljárást indított a Tisza Párttal szemben.

2. 2025 november elején ismeretlen kilétű személy egy kifejezetten a jogellenesen megszerzett adatbázisok tárolására, azokkal való kereskedelmére specializálódott honlapon keresztül nyilvánosságra hozta a Tisza Párt adatbázisaiból származó valamennyi személyes és különleges adatot tartalmazó fájlt (koráb-

ban, 2025. október elején, ismeretlen személyek csak egy kisebb részét tették közzé a Tisza Párt adatbázisának).

Ezen nyilvánosságra hozatalról több médiaszolgáltató is beszámolt a cikkeiben, a személyes és különleges adatokat felhasználva a tájékoztatási tevékenységükhöz. A hírportálok tudósítása miatt több beadvány érkezett a Hatósághoz, amelyekre tekintettel a Hatóság 2025. november 6-án közleményt adott ki⁴. Ebben a Hatóság hangsúlyozta, hogy egy politikai párt által a politikai tevékenységéhez használt informatikai rendszer sérülékenysége közérdekű ügynek minősülhet, ez azonban önmagában nem teremt jogszerű alapot arra, hogy az adatbiztonsági hiányosságot kihasználó személy tárolja és nyilvánosságra hozza az adatbázisban szereplő érintettek személyes és különleges adatait. Ha pedig ezen közérdekű ügyről valamely médiaszolgáltató beszámol, és ennek során felhasználja ezen jogsértő személy eljárása nyomán nyilvánosságra került személyes és különleges adatokat, akkor be kell tartania az általános adatvédelmi rendelet előírásait, illetve a sajtószabadság és a személyes adatok védelméhez való jog közötti egyensúlyt meghatározó jogalkalmazói gyakorlatot. A Hatóság ezzel összefüggésben rögzítette, hogy a személyes adatok tárolása, médiataralomban való felhasználása esetén a médiaszolgáltató önálló felelősséggel tartozik az adatkezelési tevékenységéért.

3. A Tisza Párt adatbázisaiból származó személyes és különleges adatok felhasználásával ismeretlen kilétű személy 2025. november elején egy olyan honlapot készített, amelyen egy térkép segítségével bárki a lakcím alapján kereshetett az érintettek nyilvánosságra került adatai között, megismerve többek között az érintettek nevét, telefonszámát, email címét, illetve ezáltal következtethetett politikai véleményére is. Az ismeretlen kilétű személy a honlapot 2025. november 7-én tette bárki számára elérhetővé.

A Hatóság a sajtóból szerzett tudomást a honlap elindulásáról és még ugyan-ezen a napon 2025. november 7-én közleményt adott ki a térképpel kapcsolatban⁵. A közleményben a Hatóság rögzítette, hogy az ismeretlen kilétű személy a személyes és különleges adatok felhasználásával bűncselekményt követett el, éppen ezért haladéktalanul szükséges annak törlése. A Hatóság hangsúlyozta,

4 <https://naih.hu/dontesek-adatvedelem-tajekoztatok-koezlemenyek/file/1303-kozlemeny-a-politikai-partok-adatbazisaibol-nyilvanossagra-kerulo-szemelyes-es-kulonleges-adatok-mediaszolgaltatok-altali-felhasznalasanak-adatvedelmi-kovetelmenyeirol>

5 <https://naih.hu/hirek/787-koezlemeny-a-partszimpatizansok-adatainak-terkepen-keresztueli-koezvetetelek-jogellenesegerol>

hogy amennyiben a honlap nem kerül törlésre, akkor a Hatóság a rendelkezésre álló jogi eszközök alkalmazásával fellép a honlap eltávolítása érdekében.

A térképet tartalmazó honlap 2025. november 9-én vált elérhetetlenné. Mindazonáltal, ugyanezen a napon egy ismeretlen kilétű személy egy új honlapot létrehozva kereshető adatbázisként tette közzé a Tisza Párt adatbázisaiból származó személyes és különleges adatokat. Ezen a honlapon kulcsszavas keresés alapján lehetett megismerni az érintettek adatait.

4. A Tisza Párt adatbázisaiból származó személyes és különleges adatoknak térképen való elérhetőségéről számos médiaszolgáltató is beszámolt az általa kiadott internetes hírportálján keresztül. Több olyan hírportál is volt, amelyek a cikkeikben közzétették a térképre mutató linket is. A link elérhetővé tétele miatt rendkívül nagy számban fordultak a Hatósághoz: néhány napos időszak alatt összesen 685 eljárást kezdeményező beadványt kapott a Hatóság. A Hatósághoz fordulók közül 250-en vizsgálatot kezdeményeztek, míg 435-en adatvédelmi hatósági eljárás lefolytatása iránti kérelmet terjesztettek elő. A Hatóság fennállása alatt nem volt példa arra, hogy ilyen rövid időn belül, ugyanazon sérelmezett jog-sértéssel kapcsolatban ekkora mennyiségű beadvány érkezett volna.

A Hatóság a beadványok kimagasló számára tekintettel hivatalból adatvédelmi hatósági eljárást indított öt médiaszolgáltatóval szemben a honlapjaikon megjelent cikkeik miatt, illetve a tájékoztatási tevékenységükkel összefüggő további adatkezeléseik tárgyában. Ezen eljárás során a Hatóság a tényállás tisztázása érdekében nyilatkozattételre, illetve dokumentumok becsatolására hívta fel a médiaszolgáltatókat.

Tekintettel arra, hogy a hivatalból indult adatvédelmi hatósági eljárások és a kérelmezők által kezdeményezett hatósági ügyek tárgya szorosan összefügg, a Hatóság az Infotv. 60/A. § (2a) bekezdés b) pontja alapján a kérelmezők által előterjesztett kérelem alapján indult hatósági eljárásokat felfüggesztette. Az Infotv. e rendelkezése lehetőséget ad az eljárás felfüggesztésére abban az esetben, ha a Hatóságnak az adott ügygel szorosan összefüggő más döntése nélkül az adott ügy megalapozottan nem dönthető el. A kérelmezők által kezdeményezett eljárások felfüggesztése addig tart, amíg a Hatóság döntést hoz a hivatalból indult adatvédelmi hatósági eljárásokban.

Ezzel párhuzamosan a Hatóság a médiaszolgáltatókkal szembeni, vizsgálatot kezdeményező bejelentéseket az Infotv. 53. § (3) bekezdés g) pontja alapján érdemi vizsgálat nélkül elutasította, minthogy a vizsgálati bejelentésekben sé-

relmezett adatkezelési tevékenységek miatt a Hatóság hivatalból adatvédelmi hatósági eljárásokat indított. Az Infotv. fenti rendelkezése alapján a bejelentés érdemi vizsgálat nélküli elutasításának van helye, ha a Hatóság a bejelentés tárgyában hatósági eljárást folytat.

5. A Hatóság 2025. november 12-én feljelentést tett a rendőrségen ismeretlen tettesek ellen a Büntető Törvénykönyvről szóló 2012. évi C. törvény 219. § (1) bekezdése a) pontja szerinti, jogosulatlan adatkezeléssel megvalósított, különleges adatokra is kiterjedő személyes adattal visszaélés vétsége miatt. A Hatóság a feljelentésében kitért mind a Tisza Párt adatbázisainak legelső nyilvánosságra hozatalának, mind az adatoknak a térképen keresztüli, valamint kereshető adatbázisként való közzétételének a Btk. vonatkozó rendelkezéseivel való feltetelezett ütközésére is. A rendőrség 2025. december 1-jén arról tájékoztatta a Hatóságot, hogy az ügyben nyomozást rendelt el.

6. A Hatóság hivatalból vizsgálati eljárást indított a Tisza Párt által vezetett, a párthoz önkéntesnek jelentkező érintettek különféle személyes adatait tartalmazó adatbázis jogszerűségének, az adatvédelmi követelmények betartásának vizsgálatára, mivel az adatbázis vonatkozásában adatvédelmi incidens következett be (ld. II.3.1 fejezet 5. A TISZA VILÁG applikációt érintő adatvédelmi incidens című alpontja).

A Hatóság jogszerűnek minősítette az adatkezelés célját, mely az önkéntesi szerződés megkötése, teljesítése, az önkéntesi feladatok ellátása, az önkéntesek kiválasztása.

Az adatbázisban kezelt adatkör kapcsán a Hatóság különösen az önkéntesnek jelentkezőkre vonatkozó megjegyzések jogszerűségét vizsgálta. Ennek kapcsán megállapította, hogy az adatbázis megjegyzés mezőjében rögzített adatok az érintettre vonatkoznak, de egyben az adott interjúztató személy véleményeként is értelmezendő információk, tehát mindkét fél személyes adatai. A megjegyzések az interjúztató véleményét, arról való értékelését, következtetését tartalmazzák, hogy az érintett jelentkező megfelelő lenne-e az önkéntes feladat ellátására vagy sem, tehát az adatok rögzítésének szükségessége fennállhat. A véleményeknek abban lehet szerepük, hogy egyáltalán létre fog-e jönni szerződés az önkéntesi pozícióra jelentkezővel vagy sem. Erre tekintettel, amint létrejön a szerződés, vagy egyértelmű döntés születik arról, hogy a jelentkezővel nem köt szerződést a párt, a megjegyzések mezőben rögzített adatokat törölni szükséges. Fontos azonban az, hogy ezen adatok kezeléséről tájékoztatást kapjanak az érintettek, mely tájékoztatási kötelezettségnek a Tisza Párt nem tett eleget.

A Hatóság vizsgálata feltárta, hogy a megjegyzés mező érzékeny információkat, adott esetben erkölcsileg kifogásolható jellemzéseket is tartalmazott a jelentkezőkről. A Hatóság hangsúlyozta, hogy az érintett a hozzáférési joga alapján jogosult megismerni, hogy róla milyen adatokat kezel az adatkezelő, és jogosult arra is, hogy másolatot kérjen az adatairól, jelen esetben a párt nyilvántartásának, adatbázisának rá vonatkozó részéről, beleértve a megjegyzések mezőben róla alkotott véleményeket is. Az adatkezelő, vagyis a párt felelősségi körébe tartozik az, hogy a párt nevében interjúztatók olyan oktatásban, tájékoztatásban részesüljenek, melyek alapján tisztában vannak a hozzáférési jog tartalmával, továbbá olyan megjegyzéseket, véleményeket rögzítsenek, amelyek korrekt, etikus megállapításokat tartalmaznak és tartózkodnak a sértő, durva, közönséges megnyilvánulásokról.

A Hatóság az eljárást lezáró döntésében a tájékoztatási kötelezettség megsértésének megállapítása mellett felszólította az adatkezelőt arra, hogy törölje az önkéntesek adatbázisa megjegyzések mezőjében rögzített, már cél nélküli és szükségtelen személyes adatokat, és az önkéntesi szerződés megkötésével, teljesítésével összefüggő adatok kezeléséről a jövőben nyújtson megfelelő tájékoztatást. [NAIH-12827/2025.]

7. A Tisza Párt által működtetett Tisza Világ applikációt érintő adatvédelmi incidenssel kapcsolatban 2025. november és december hónapban 37 alkalommal nyújtottak be érintetti hozzáférési kérelmet a Hatósághoz mint adatkezelőhöz, amelynek keretében a kérelmezők arra vonatkozóan kérték a Hatóság tájékoztatását, hogy érintettek voltak-e az adatszivárgásban, ha igen, mely személyes adataikat érintette az adatvédelmi incidens, valamint tájékoztatást kértek a jogorvoslati lehetőségekről.

A kérelmek több mint fele egyszerű e-mail útján érkezett, mely kérelmek tekintetében a Hatóság tájékoztatta a feltételezett érintetteket az általános adatvédelmi rendelet III. fejezetében szabályozott érintetti jogokról, továbbá arról, hogy kérelmüket a Hatóság által közzétett tájékoztatás szerinti azonosított módon tudják benyújtani.

Azon azonosított módon beérkezett kérelmek esetében, melyekben a kérelmezők nem szolgáltatnak elégséges adatot a Hatóság kezelésében lévő, az adatvédelmi incidens nyomán az interneten elérhetővé vált adatbázisban (a továbbiakban: adatbázis) történő beazonosításukhoz, a Hatóság az adatbiztonsági követelmények teljesülése és az érintettek jogainak védelme érdekében a kérelmezőket további beazonosítást segítő adatok közlésére kérte.

Az azonosított módon, az adatbázisban történő beazonosításhoz szükséges személyes adatokat tartalmazó kérelmek tekintetében az adatbázis ellenőrzé-

sét követően a Hatóság – a kérelmezők érintettségének fennállása esetén – tájékoztatást küldött arról, hogy pontosan mely személyes adataik szerepelnek a Hatóság által kezelt adatbázisban, továbbá felhívta a figyelmüket arra, hogy megítélésük szerint személyiségi jogaik sérelme esetén fordulhatnak bírósághoz, továbbá személyes adataikkal való visszaélés gyanúja esetén feljelentést tehetnek a nyomozóhatóságoknál. Azon érintetti joggyakorlások vonatkozásában, ahol az érintettek adatai nem szerepeltek a Hatóság kezelésében lévő adatbázisban, a Hatóság az érintettség hiányáról adott tájékoztatást.

Emellett a Hatóság tájékoztatta az érintetteket, hogy érintetti jogait a Tisza Világ applikáció adatkezelőjénél, a Tisza Pártnál – vagy annak adatvédelmi tisztviselője útján – is gyakorolhatják.

2. Kampány célú adatkezelés jogszerűsége

A kérelmező az Európai Parlament tagjainak, valamint a helyi önkormányzati képviselők és polgármesterek 2024. évi választásával kapcsolatosan postai úton választási kampányanyagot kapott a kérelmezett jelölt szervezettől. A sérelmezett postai küldeményen szerepelt a kérelmező neve és lakcíme. Tekintettel arra, hogy kérelmező korábban igazolt módon a Nemzeti Választási Iroda (a továbbiakban: NVI) előtt letiltotta a személyes adatainak kampánycélú kiadását, ezért álláspontja szerint a kérelmezett megfelelő jogalap nélkül kezelte a fent megjelölt személyes adatait. Kérelmében a kérelmező a Hatóságtól az őt érintő jogellenes adatkezelés megállapítását kérte.

A kérelmezett az eljárás során a kérelmező által 2021 júniusában kitöltött Hozzájáruló Nyilatkozat megküldésével kívánta igazolni a kérelmező mint érintett hozzájárulásának érvényességét. A Hozzájáruló Nyilatkozat tényszerűen tartalmazta a további kapcsolattartásra vonatkozó felhívást: „Amennyiben kapcsolatot szeretne tartani a [...] -gel, és az általa lényegesnek tartott hírekről tájékoztatást kapni, kérjük, hogy jelölje be a következő rubrikát” (az ezen szövegrész mellett szereplő jelölőkör két, egymást metsző vonallal bejelölésre is került).

A kérelmező elismerte a Hozzájáruló Nyilatkozat kitöltését, azonban álláspontja szerint az nem terjedt ki személyes adatai kampánycélú felhasználására, valamint tekintettel arra, hogy a kitöltés óta eltelt hosszabb ideig a kérelmezett nem használta a személyes adatait, személyes adatai felhasználását jogsértőnek tartotta.

A Hatóság nem fogadta el a kérelmező azon kifogását, amely szerint a kérelmezett választási kampány céljából nem jogosult az általa megadott személyes

adatok felhasználására. A Hatóság e körben rámutatott arra, hogy a kérelmező által elfogadott Hozzájáruló Nyilatkozat kifejezetten rögzíti: a rubrikát kitöltő személy hozzájárul ahhoz is, hogy a jelölő szervezet az általa fontosnak tartott információkról tájékoztatást nyújtson. E hozzájárulás – kifejezett, azt korlátozó vagy kizáró rendelkezés hiányában – értelemszerűen magában foglalja a kampányanyagok kérelmező részére történő megküldését is, tekintettel arra, hogy az önkormányzati és európai parlamenti választásokhoz kapcsolódó kampányidőszakban e tartalmak a jelölő szervezet számára releváns, fontos információnak minősülnek.

A Hatóság megállapította továbbá, hogy a Hozzájáruló Nyilatkozat szövege szerint a kérelmező ahhoz járult hozzá, hogy az általa közölt adatokat a Kérelmezett „további kapcsolattartás, véleménykérés, választási és egyéb tájékoztatás céljából, az adatkezeléshez tett hozzájáruló nyilatkozat visszavonásáig kezelje.” A kérelmező által is elfogadott kikötésre figyelemmel a Hatóság arra az álláspont-ra helyezkedett, hogy a kérelmezett a kérelmező személyes adatait jogszerűen használta fel kampányanyag megküldése céljából, függetlenül attól, hogy az adatkezelési célnak megfelelő felhasználásra hosszabb időn keresztül – a jelen ügyben három éven át – nem került sor. Tekintettel arra, hogy a kérelmező által alkalmazott „visszavonásig kezelje” kitétel nem határoz meg előre rögzített, objektív időbeli korlátot, a kérelmező a részére megküldött kampányanyag vonatkozásában alappal nem hivatkozhat arra, hogy a jelölő szervezet a megelőző időszakban hosszabb ideig nem nyújtott számára tájékoztatást.

Végezetül, a Hatóság rámutatott arra is, hogy szükséges megkülönböztetni egyrészt a személyes adatok kampánycélú kiadásának az NVI előtt történő leltiltására szolgáló jogintézményt, másrészt azt az esetet, amikor a kérelmező közvetlenül lép kapcsolatba a jelölő szervezettel, és a személyes adatait tájékoztatás küldése céljából önkéntesen bocsátja annak rendelkezésére. A két eset egymástól elkülönülő adatkezeléseket, illetve adatbázisokat feltételez. Az előbbi esetben az NVI az adott választáson indulni szándékozó jelölő szervezetek részére a kampánytevékenységükhöz azon választópolgárok személyes adatait szolgáltatja ki, akik ezzel szemben kifejezetten nem éltek tiltakozással. Ez a szabályozás ugyanakkor nem terjed ki arra az esetre, amikor a választópolgár tevőlegesen és önkéntesen maga adja meg a személyes adatait valamely jelölő szervezet részére, kifejezetten abból a célból, hogy az részére tájékoztatást küldjön. [NAIH-10767-2025]

3. *Politikusok gyermekeket érintő adatkezelése*

A bejelentő egy országgyűlési képviselő adatkezelővel szemben azért fordult a Hatósághoz, mert az országgyűlési képviselő Facebook-profilján egy általános iskolai osztály parlamenti látogatása keretében kiskorú gyermekekről és velük együtt készített fényképeket tett közzé. A bejelentő álláspontja szerint az adatkezelő a közléshez kapcsolódó adatkezelésével megsértette a GDPR jogszerű adatkezelésének elvét (6. cikk). A gyermekek képmásának politikai célú közzététele vélhetően nem alapult megfelelő jogalapon, így különösen a törvényes képviselők hozzájárulásán. A hozzájárulás feltételei (7. cikk) alapján kétséges, hogy a szülők – amennyiben adtak is hozzájárulást – megfelelő tájékoztatást kaptak-e arról, hogy a képmást politikai kampánycélra fogják felhasználni. A bejelentő érvelése szerint a gyermekek személyes adatai speciális védelmet élveznek és elsődlegesen a gyermek mindenek felett álló érdekét kell figyelembe venni, egy politikai kampányban való részvétel pedig nem tekinthető a gyermekek érdekét szolgálónak, a bejegyzés politikai üzenetet hordozhat, és az országgyűlési képviselő politikai tevékenységének népszerűsítését szolgálja, az adatkezelő egyéni politikai márképítését segíti elő. A Hatóság a Facebook-bejegyzésben közzelt képmások készítése és nyilvánosságra hozatala miatt vizsgálatot indított. Az országgyűlési képviselő adatkezelő a Hatóság megkeresésére a vizsgált Facebook-bejegyzést törölte. A Hatóság vizsgálata még folyamatban van. [NAIH-165/2026., előzmény: NAIH-16738/2025.]

Egy másik, hasonló ügyben a bejelentő egy országgyűlési képviselő adatkezelővel szemben azért fordult a Hatósághoz, mert az országgyűlési képviselő Facebook-profilján egy általános iskolai osztály tanulóival tartott „osztályfőnöki óra” keretében kiskorú gyermekekről és velük együtt készített fényképeket tett közzé. A Hatóság a Facebook-bejegyzésben közzelt képmások készítése és nyilvánosságra hozatala miatt vizsgálatot indított, azonban az országgyűlési képviselő adatkezelő a Hatóság megkereséseire nem válaszolt. A Hatóság vizsgálata még nem zárult le. [NAIH-699/2026., előzmény: NAIH-15016/2025.]

4. *Kismama-szépségversennyel kapcsolatos adatkezelés jogszerűségének vizsgálata*

A Hatósághoz számos bejelentés érkezett, amelyben a bejelentők egy országgyűlési képviselő Facebook-oldalán meghirdetett fényképpályázat adatvédelmi megfelelőségét vitatták. A kiírás szerint a képviselő fényképpályázatára várandós nők fotóit lehetett beküldeni az érintettek tudta, hozzájárulása nélkül, beleértve akár a kismamákról titokban készült képeket is.

A bejelentések alapján a Hatóság vizsgálatot folytatott le, és a rendelkezésére álló információk alapján megállapította, hogy az országgyűlési képviselő adatkezelőként megsértette a GDPR 5. cikk (1) bekezdés a) pontja szerinti átláthatóság elvét, továbbá nem tudott a felvételek kezeléséhez a GDPR 6. cikk (1) bekezdése szerinti jogalapot igazolni, továbbá megsértette a GDPR 13-14. cikk szerinti tájékoztatási kötelezettségét is.

A fentiekre tekintettel a Hatóság az Infotv. 75/A. §-a alapján a GDPR 58. cikk (2) bekezdés a) pontja szerint figyelmeztette, valamint az Infotv. 56. § (1) bekezdése alapján két alkalommal is felszólította az országgyűlési képviselőt, hogy haladéktalanul intézkedjen arról, hogy a fényképpályázattal egybekötött kismama-szépségszereny kapcsán megvalósuló jogellenes adatkezelést szüntesse meg, az adatkezelési műveleteit hozza összhangba a jogszabályi rendelkezésekkel, így törölje a pályázati felhívás azon részét, amely alapján az érintetteket ábrázoló fényképfelvételek titokban is beküldhetők; visszavonhatatlanul és igazolható módon törölje azokat a fényképfelvételeket, amelyeket az érintettekről titokban küldtek be; valamint nyújtson a GDPR rendelkezéseinek megfelelő tájékoztatást az adatkezeléssel összefüggésben a pályázati felhíváshoz, és a korábban adataikat az országgyűlési képviselőnek megküldő érintetteknek.

Tekintettel arra, hogy az országgyűlési képviselő megtette a Hatóság felszólításában megjelölt intézkedéseket, és a megtett intézkedésekről írásban tájékoztatta a Hatóságot, így a Hatóság a vizsgálatot lezárta. [NAIH-4488/2025]

5. A 2026. évi országgyűlési választási kampány adatvédelmi vonatkozásairól szóló részletes tájékoztató

A Hatóság az állampolgárok jogainak védelme, valamint a választási eljárásban résztvevő jelöltek és jelölő szervezetek tájékoztatása érdekében közzétette a honlapján a 2026. évi országgyűlési választási kampány adatvédelmi vonatkozásairól szóló részletes tájékoztatóját⁶. A dokumentum célja, hogy segítse az adatkezelőket a jogszerű és átlátható adatkezelési gyakorlat kialakításában.

A Hatóság hangsúlyozta, hogy a GDPR alapelveinek a kampánytevékenység minden szakaszában irányadónak kell lenniük, hiszen a politikai célú adatkezelések sajátossága, hogy ezek az adatok az érintettek magánszférájának legérzékenyebb területeit érinthetik. Az adatkezelés jogszerűségének biztosítása érdekében az adatkezelőknek a kampányban fokozott körültekintéssel kell eljárniuk a személyes adatok kezelése során.

⁶ <https://www.naih.hu/tajekoztatok-kozlemenyek?download=1321:a-nemzeti-adatvedelmi-es-informacioszabadsag-hatosag-tajekoztatoja-a-2026-evi-orszaggyulesi-valasztasi-kampany-adatvedelmi-vonakozasairol>

A közzétett tájékoztató részletesen bemutatja a Hatóság kampányidőszakhoz kapcsolódó gyakorlatát, ideértve – többek között – az egyes alapelvek értelmezését, az adatkezelői/adatfeldolgozói szerepeket, az adatkezeléshez kapcsolódó jogalapokat, az adatkezelési tájékoztatás jelentőségét, az érintetti jogok hatékony biztosítását, illetve az egyes konkrét kampányeszközökre, így különösen a hírlevelekre és a kampányhívásokra vonatkozó követelményeket.

A Hatóság e dokumentumban külön kitért a közösségi média használatára, különös tekintettel a gyermekekről készült felvételek politikai célból való felhasználására, a sajtó szerepére és a sajtónyilvánosság jelentőségére.

A Hatóság konkrét eseteken keresztül nyújtott iránymutatást az adatkezelők számára, rámutatva azokra a tipikus hibákra, amelyek a korábbi kampányidőszakok során hatósági eljárásokat vontak maguk után, illetve ezzel összefüggésben bemutatta a jó gyakorlatokat is.

A Hatóság – a korábbi választási időszakokhoz hasonlóan – a jövőben is fokozott figyelmet fordít a politikai célú adatkezelések jogszerűségének ellenőrzésére, és adatvédelmi jogsértés esetén megteszi a szükséges intézkedéseket az érintettek jogainak védelme érdekében. [NAIH-14834/2025]

II.1.4. Egészségügyi adatok kezelése

1. Sajtó által nyilvánosságra hozott, kórház által kezelt adatok

A Hatóság közérdekű bejelentések nyomán vizsgálati eljárást indított, mert egy internetes oldalon közzétett cikkben nyilvánosságra került az, hogy a Tisztelet és Szabadság Párt elnöke és a hozzátartozói, valamint egy közeli ismerőse (a továbbiakban: érintettek) az egyik kórház speciális rendeltetésű centrumában a 2014. évtől kezdően, hány alkalommal és milyen egészségügyi ellátásokhoz jutottak hozzá.

A Hatóság vizsgálata az érintettek egészségügyi adataihoz való hozzáférésnek és az adatok továbbításának vizsgálatára terjedt ki abban a tekintetben, hogy milyen módon kerülhettek a kórház által kezelt adatok a cikket megjelenítő portált üzemeltető kiadóhoz.

A Hatóság a rendelkezésére álló információk alapján általánosságban megállapította, hogy a kórház medikai rendszerében a felhasználói jogosultságok beállításait, és az eljárásban nem merült fel arra vonatkozó hitelt érdemlő bizonyíték, hogy a medikai rendszerből szerzett tudomást a kiadó az érintettek cikkben megjelent személyes adatairól. Mint ahogyan arról sem állt rendelkezésre bizonyíték, hogy a kórházban, annak medikai rendszerében történt olyan adathoz-

záférés, amely megalapozná a jogellenes adattovábbítást, tekintettel arra, hogy minden, hozzáférési jogosultsággal rendelkező foglalkoztatott orvosi kezelés keretében fért hozzá az érintettek személyes adataihoz a medikai rendszerben.

A kórház által lefolytatott belső informatikai-információbiztonsági vizsgálat azt állapította meg, hogy részben eltérő tartalmú adatokat tartalmaz a medikai rendszer adatbázisa, mint amely a sajtóban megjelent.

Mindebből kifolyólag a Hatóság rendelkezésére álló eszközökkel nem volt lehetséges annak a felderítése, hogy a kórház foglalkoztatottjai közül szivárogtatta-e ki valaki az adatokat, vagy sem, ugyanis további közvetlen bizonyíték hiányában nem volt felépíthető egyértelmű ok-okozati láncolat a medikai rendszerben tárolt adatok és a sajtócikk között. Ok-okozati láncolat akkor állt volna fenn egyértelműen, ha a kórház adatai teljes mértékben megegyeznének a sajtóban közölttel.

Ennek hiányában azonban a Hatóság előtt nem vált ismertté olyan bizonyíték, amely egyértelműen képes lett volna kapcsolatot teremteni egy, az adatokhoz ténylegesen hozzáférő személy – adott esetben a kórház munkatársa – és a kiadó között. [NAIH-72/2025.]

2. Honlapon nyilvánosan közzétett esettanulmány

A Hatósághoz közérdekű bejelentés érkezett, amely szerint egy homeopátiás és pszichoterápiás kezeléseket nyújtó honlapon – amely honlap üzemeltetését egy olyan vállalkozás végzi, amely alternatív gyógyászati, valamint humán-egészségügyi ellátással is foglalkozik – nyilvánosan elérhető egy homeopátiás esettanulmány, amely egy kényszerbetegséggel küzdő páciens pszichés állapotát, valamint szexuális irányultságára és vallási hovatartozására vonatkozó adatokat tartalmaz. A bejelentő szerint az érintett a részletes életkörülmények (életkor, tanulmány, munkahely) alapján beazonosítható.

A Hatóság hivatalból eljárást indított az esettanulmányban szereplő személyes adatok közzététele, valamint a honlapon keresztül kapcsolatfelvételt, homeopátia és terápiás kezelést igénybe vevők személyes adatai kezelése kapcsán.

A honlapon keresztül végzett adatkezelés tekintetében a Hatóság megállapította, hogy az adatkezelő a honlapot működtető gazdasági társaság, mivel az egészségügyi, gyógyító tevékenységet végző homeopata orvos ezt a tevékenységét ezen társaság szervezeti keretein belül, annak nevében és felelősségére végzi. Ezzel szemben a honlapon közzétett esettanulmány megírása vonatkozásában a Hatóság megállapította, hogy az adatkezelő az orvos. A Hatóság álláspontja szerint egy cikk, tanulmány, írásmű szerzője akkor válik adatkezelővé, ha

az alkotásában személyes adatokat, azonosítható személyeket szerepeltet, és a szerzeményt és ezáltal az adatokat mások tudomására hozza, közli, közzéteszi, továbbítja. A szerzői jog részesíti védelemben az irodalmi, tudományos, művészeti alkotásokat, valamint a felhasználásukhoz kapcsolódó teljesítményeket. A homeopátiás esettanulmányt az orvos készítette, írta meg az egyik terápiás esete alapján, tehát egyértelműen személy szerint ő a szerző, illetve a szerzői jogok jogosultja. A tanulmány megírása során ő döntött arról, hogy mely személyes adatokat, hogyan használ fel, a személyes adatok mely köre szükséges a tanulmányhoz. Ezenkívül az orvos határozta el az esettanulmány másoknak való megküldését, megismerhetővé tételét, nyilvánosságra hozatalát is.

A Hatóság megállapította, hogy a homeopátiás esettanulmány nem volt megfelelően anonimizálva, ezért az adattakarékosság elvének megsértése miatt az orvos felelősségét állapította meg, valamint a közzététellel összefüggésben a társaság felelősségét is, mivel az esettanulmány honlapon való közzétételét megelőzően nem vizsgálta, hogy az érintett azonosíthatósága fennáll-e, és enélkül hozta nyilvánosságra a tanulmányt. Emellett az esettanulmányban szereplő páciens a teljes anonimitás feltételével járult hozzá annak közzétételéhez egy szakmai folyóiratban, abban a hiszemben, hogy személyazonossága nem válik felismerhetővé, azonban sem a társaság, sem az orvos nem biztosította a szükséges anonimizálást. Továbbá, a Társaság honlapon közzétett adatkezelési tájékoztatása, valamint a homeopátiás esetfelvételre vonatkozó adatkezelésének jogalapja sem felelt meg az általános adatvédelmi rendeletnek. [NAIH-7724/2025.]

3. Vis maior fennállásának igazolása a Magyar Államkincstár felé

Egy közérdekű bejelentésben a bejelentő a Magyar Államkincstár (a továbbiakban: MÁK) adatkezelését kifogásolta, tekintettel arra, hogy a MÁK a vis maior elismerése iránt benyújtott kérelemhez a háziorvos által kiállított igazoláson kívül további igazolások (kórházi zárójelentés vagy szakorvos által aláírt ambuláns kezelőlap) benyújtását kérte. A Hatóság – a MÁK-nak küldött felszólítása mellett – ajánlást bocsátott ki az Agrárminisztérium részére az adatkezeléssel összefüggő kérdések jogi szabályozási hiányosságainak felülvizsgálata és orvoslása céljából. Ennek keretében a Hatóság javasolta, hogy a vis maior fennállásának igazolására vonatkozó részletes szabályok jogszabályban kerüljenek meghatározásra, amely során érvényesül a GDPR 5. cikk (1) bekezdés b) pont szerinti „célhoz kötöttség” elve és a c) pont szerinti „adattakarékosság” elve, illetve a GDPR 9. cikkében foglalt szabályok a személyes adatok különleges kategóriáinak kezelése kapcsán. A Hatóság az ajánlásában kérte, hogy az Agrárminisztérium mérlegelje – a zárójelentés és az ambuláns lap bekérése he-

lyett – egy olyan igazolásminta bevezetésének lehetőségét, amelyet a háziorvos állítana ki az egészségügyi dokumentumok alapján, és amely tartalmazza, hogy a vis maior előre nem látható módon következett be, illetve ezzel összefüggésben a kedvezményezett az agrártámogatási jogviszony kötelezettségvállalásainak teljesítésére nem alkalmas a munkaképtelensége miatt. [NAIH-10990/2025.]

4. Egészségügyi adatokhoz való hozzáférés

A vizsgált ügyben a kérelmező hozzáférési kérelemmel fordult a kérelmezett egészségügyi intézményhez, melyben kérte a járóbeteg-ellátása során kezelt valamennyi egészségügyi adata elektronikus úton való megküldését. A kérelmezett azonban arról tájékoztatta a kérelmezőt, hogy oldalanként 200 Ft térítés ellenében áll módjában csak másolatot adni a kérelmező számára, ugyanis az ellátás idején átadott dokumentumot biztosítják térítésmentesen, ezt tekintik az első, ingyenesen biztosítandó másolatadásnak. Emellett arról is tájékoztatta a kérelmezőt, hogy az adatvédelmi jogszabályok értelmében elektronikus úton nem, csak személyesen veheti át a kérelmező az egészségügyi dokumentációját. Az eljárás során a Hatóság felhívására a kérelmezett úgy nyilatkozott, hogy a kérelmező téves tájékoztatása egyedi ügyintézői hiba következménye volt, és a hibát felismerve a kért egészségügyi dokumentációt végül díjmentesen, elektronikus úton megküldték a kérelmező részére.

Az ügy megítélése szempontjából alapvető jelentőségű az egészségügyi ágazati szabályok és a GDPR szerinti érintetti jogok elhatárolása. Az egészségügyről szóló 1997. évi CLIV. törvény (a továbbiakban: Eütv.) előírja azt, hogy az ellátásról egészségügyi dokumentációt kell vezetni, valamint hogy a beteg az ellátás végén jogosult kézhez venni a betegségéről, kezeléséről kiállított dokumentumot, az ambuláns lapot vagy a zárójelentést. Azt is rögzíti az Eütv., hogy az érintettnek a személyes és egészségügyi adataival kapcsolatos joggyakorlásra az általános adatvédelmi rendeletet kell alkalmazni. Az általános adatvédelmi rendelet kifejezetten az adatkezelés érintettje jogainak gyakorlását részletezi, ennek keretében mondja ki, hogy az érintett jogosult az adataihoz hozzáférni, és hogy az érintetti kérelemre kiadott adatok első másolata díjmentes, majd a további másolatokért számítható fel költség. Az Eütv. alapján a szolgáltató kötelességeként szabályozott leletkiadás független az általános adatvédelmi rendeletben rögzített érintetti joggyakorlástól, a leletnek az ágazati előírás alapján történt kézhezvétele semmilyen formában nem minősül adatvédelmi érintetti joggyakorlásnak. Amennyiben az érintett az ellátást követően kíván az adatkezelőnél hozzáférési jogával élni, és ezúton a személyes adatait tartalmazó dokumentációról másolatot igényelni, akkor az adatkezelőnek az általános adat-

védelmi rendelet érintetti joggyakorlásra vonatkozó szabályainak megfelelően kell eljárnia, és a teljesítés lehetőségét vagy korlátait vizsgálnia. Ekkor azonban az Eütv. vonatkozó szabályai már nem relevánsak. Akár kapott az érintett az ágazati előírás alapján leletet, akár nem, ha az érintett hozzáférési joga keretében a dokumentációja másolatát igényli, az igényt az általános adatvédelmi rendelet szerint kell elbírálni. Így amikor az érintett, az egyébként akár birtokában lévő leletről az adatkezelőtől első alkalommal másolatot kér, az adatkezelő az érintetti joggyakorlás során nem hivatkozhat arra, hogy a lelet az adatalany részére az ágazati előírás alapján már kiadásra került. A jelen ügyben megállapítható volt, hogy a kérelmező a GDPR kötelező alkalmazása óta első alkalommal nyújtott be másolat iránti kérelmet, ezért a kérelmezett köteles lett volna a dokumentációt díjmentesen kiadni.

A Hatóság vizsgálta a hozzáférési jog teljesítésének módját is és megállapította, hogy amennyiben az érintett kéri, a másolatot elektronikus formában is biztosítani kell. Az általános adatvédelmi rendelet ugyanis nem azt mondja ki, hogy ha a kérelmet elektronikus úton nyújtották be, azt elektronikus úton kell megválaszolni, hanem azt, hogy ha a kérelmet elektronikus úton nyújtották be, a tájékoztatást (lehetőség szerint) elektronikus formátumban kell rendelkezésre bocsátani. A kérelmező hozzáférési kérelmét a kérelmezett még aznap megválaszolta és a kérelem teljesítését díjfizetéshez kötötte, majd utólag hónapokkal később, a hatósági eljárás megindulásáról való tudomásszerzését követően elektronikus úton, díjmentesen teljesített. Fentiekre tekintettel a kérelmezett nem követett el jogsértést azzal, hogy a kérelmező hozzáférési kérelmét nem teljesítette az általános adatvédelmi rendelet által egy hónapban megszabott határidőn belül e-mailben, azaz elektronikus úton, mert jogszerűen teljesíthette volna postai úton mellékletként csatolt DVD-n vagy személyes átadással DVD-n elektronikus formátumban is. Jogsértést követett el azonban azért, hogy a kérelmező hozzáférési jogának teljesítését díjfizetéshez kötötte. Kimentési okként a kérelmezett által hivatkozott adminisztrációs hiba, valamint az emberi mulasztás nem hivatkozható, mert a kérelmezett minősül adatkezelőnek és nem a munkavállalói, és az említett adatkezelői kötelezettségek objektív módon terhelik az adatkezelőt. A kérelmezett az, aki megszervezi az adatkezelés folyamatát és kialakítja annak körülményeit, nem pedig az ügyintézők. Következésképpen a Hatóság elmarasztalta a kérelmezettet. [NAIH-2306-1/2025]

II.1.5. A közzféra adatkezelései

1. Törléshez való jog érvényesítése középiskolai tabló esetében

Ebben a hatósági ügyben a Hatóság egy több szempontból is érdekes adatkezeléssel, illetve az ahhoz kapcsolódó érintetti kérelem teljesítésének jogszerűségével kapcsolatban vizsgálódott, tekintve, hogy egy atipikus adatkezelési nyilvántartás (egy középiskolai épületben kifüggesztett érettségi tabló) vonatkozásában előterjesztett érintetti kérelem teljesítése jogszerűségét kellett megítélnie, mely adatkezelés kezdete a GDPR hatályba lépése előtti időszakra esett, a tabló készítésének és kifüggesztésének időpontjában az irányadó adatkezelési szabályokat még a személyes adatokról védelméről és a közérdekű adatok nyilvánosságáról szóló 1992. évi LXIII. törvény (a továbbiakban: Avtv.) tartalmazta, míg az érintetti kérelem előterjesztésére és teljesítésére már az általános adatvédelmi rendelet volt alkalmazandó.

A kérelemre indult hatósági eljárásban a kérelmező azt sérelmezte, hogy egykori középiskolája nem teljesítette az iskola épületében kifüggesztett érettségi osztálytablóján szereplő fényképének és nevének törlésére vonatkozó érintetti kérelmét, hanem azt feltétel teljesítéséhez – az azon szereplő osztálytársak hozzájárulásának kérelmezői beszerzéséhez – kötötte. A kérelmező a kérelmezettnek a jogellenesen kezelt adatai törlésére való kötelezését, valamint a jogellenes adatkezelés megtiltását kérte a Hatóságtól.

Az adatok törlésére vonatkozó kérelem megítéléséhez a Hatóságnak mindenképp azt kellett vizsgálnia, hogy a törlésnek a GDPR 17. cikkében foglalt feltételei teljesülnek-e, tehát az adatok kezelése megfelelő céllal és a GDPR szerinti valamely megfelelő jogalap alapján történik-e, illetve – ha az adatkezelésnek nem lenne megfelelő jogalapja – azt, hogy nem áll-e fenn a GDPR 12. cikk (5) bekezdése vagy a 17. cikk (3) bekezdése szerinti kivételi esetek valamelyike.

A kérelmező képmása és neve a GDPR 4. cikk 1. pontja értelmében személyes adatnak, a személyes adatokat tartalmazó érettségi tabló a GDPR 2. cikk (1) bekezdése alapján – tekintve, hogy átgondoltan és az adott iskolai osztályhoz, tantestülethez tartozás, az osztályban való tanítás rendezőelve mentén rendszerezetten tartalmazza az osztály tanulóinak, tanárainak, valamint általában az iskola vezetőinek nevét, képmását, az iskola és az osztály megnevezését, valamint azt az időszakot, amelyben az azon szereplő személyeket az iskolához jogviszony fűzte – a GDPR tárgyi hatálya alá eső strukturált nyilvántartási rend-

szernek, a táblának az iskolai épületben történő kifüggesztése pedig a GDPR 4. cikk 2. pontja szerint (mint nyilvánosságra hozatal) adatkezelésnek minősül.

Az adatkezelés jogalapja tekintetében a tábló készítése és nyilvánosságra hozatala időpontjában irányadó Avtv. a személyes adatok kezeléséhez két jogalap valamelyikének fennállását követelte meg: az érintetti hozzájárulást vagy a törvény/önkormányzati rendelet előírását (kötelező adatkezelés), kimondva azt is, hogy az érintett hozzájárulását megadottnak kell tekinteni a nyilvánosságra hozatal céljából általa átadott adatok tekintetében. Ennek alapján a Hatóság álláspontja szerint az osztályközösség döntése alapján, nyilvánosságra hozatal céljából készített tábló elkészítésével és kifüggesztésével megvalósuló adatkezelés jogalapja az azon szerepelni kívánó érintettek hozzájárulása, melyet megadottnak kell tekinteni, és erre figyelemmel a GDPR hatályba lépését követően a hozzájárulás megerősítésére nem volt szükség. A kérelmező a törlési kérelmében a hozzájárulása visszavonására hivatkozott, melyet a kérelmezett a törlési kérelemre a kérelmezőnek adott válaszában és az eljárás során sem vitatott, sőt a törlési kérelem teljesítését maga is a volt osztálytársak hozzájárulásának kérelmező általi beszerzéséhez kötötte. A kérelmezett a Hatóságnak a tényállástisztázás során feltett, az adatkezelése jogalapját érintő kérdésére nem nyilatkozott, egyéb, az általános adatvédelmi rendelet 6. cikk (1) bekezdés szerinti jogalapra nem hivatkozott. A Hatóságnak nem volt hivatalos tudomása arról sem, hogy a táblók és azokon szereplő személyes adatok kezelése a kérelmezettnek jogszabályi kötelezettsége lenne. Mindezek alapján az eljárás során nem jutott a Hatóság tudomására olyan információ mely cáfolta volna azt, hogy a kérelmezett az általános adatvédelmi rendelet alkalmazandóvá válása előtt és után is az adatkezelés jogalapjának az érintetti hozzájárulást tekintette.

Az eljárásban nem volt vitatott az, hogy az érintetti kérelem tárgyát képező személyes adatok és a sérelmezett adatkezelési művelet kapcsán a GDPR 4. cikk 7. pontjával összhangban a kérelmezett tekinthető adatkezelőnek, ahogyan az sem, hogy a kérelmezett a kérelmező ezen személyes adatainak kezelésére egyebekben – a korábban, (még a GDPR hatályba lépése előtt, ráutaló magatartással) adott hozzájárulása visszavonásáig – jogosult volt, továbbá az sem, hogy a törlési kérelmet a kérelmezett az adatvédelmi hatósági eljárás megindítását megelőzően nem teljesítette.

Amennyiben az adatkezelés jogalapját az érintett – bármikor szabadon visszavonható – hozzájárulása képezi, és azt az érintett visszavonja, akkor egyfelől a jövőre nézve megszűnik az adatkezelés addigi jogalapja, másfelől az addig a hozzájárulás alapján kezelt személyes adatokat – amennyiben az adatkeze-

lésnek más jogalapja nincs – törölni kell, amely azt jelenti, hogy oly módon kell azokat felismerhetetlenné tenni, hogy az információ helyreállítása többé ne legyen lehetséges, mely kötelezettségének az adatkezelő számos formában eleget tehet.

Az eljárásban megállapítható volt, hogy a kérelmezett nem tett eleget a törlési kérelemnek, arra ugyanakkor a GDPR 12. cikk (4) bekezdésében megszabott határidőn belül e-mailben válaszolt, e válaszában azonban sem a kérelem egyértelműen megalapozatlan vagy túlzó jellegére, sem a GDPR 17. cikk (3) bekezdésében meghatározott indokok valamelyikének fennállására nem hivatkozott, ahogyan arra sem, hogy az adatkezelésnek – a hozzájárulás visszavonása ellenére – más jogalapja lenne. A kérelem teljesítését ezzel szemben feltételhez kötötte, amelyre azonban sem a GDPR 12. cikk (5) bekezdése, sem a 17. cikk (3) bekezdése nem ad lehetőséget.

A fentiek alapján a Hatóság megállapította, hogy a kérelmezett azzal, hogy az érintetti kérelmet – a hozzájárulás visszavonása és más jogalap fennállása, valamint a törlési kérelem jogszerű megtagadását lehetővé tevő megtagadási okok hiányában – nem teljesítette, azonban azt feltételhez kötötte, megsértette a GDPR 17. cikk (1) bekezdésének b) pontját.

A kérelmezett a hatósági eljárás során arról nyilatkozott, hogy a törlési kérelemnek utólagosan eleget tett és a kérelmező képét és nevét az érintett osztálytablón kitakarta, ezért a Hatóság megvizsgálta, hogy az adatok törlése megfelelt-e az irányadó rendelkezéseknek.

A kérelmezett által a törlés teljesítésének alátámasztására csatolt fénykép alapján megállapítható volt, hogy a kérelmezett az általa a tabló üveg védőlapjára bárki által, bármikor eltávolítható módon, kívülről ragasztott papírlappal történő kitakarással kívánt eleget tenni törlési kötelezettségének, mely azonban nem felel meg a helyreállíthatatlanság jogszabályi követelményének, melyből következően megállapítható volt, hogy a kérelmezett a törlési kérelmet a GDPR 12. cikk (3) bekezdésében megszabott határidőn belül és utólagosan, az hatósági eljárás megindítását követően sem teljesítette.

Mindezekre figyelemmel a Hatóság a kérelmezőnek a sérelmezett adatok törlésére vonatkozó kérelmének helyt adott, a GDPR 17. cikk (1) bekezdés b) pontjának megsértése miatt elmarasztalta a kérelmezettet, illetőleg a kérelmező törlési kérelmének véglegesen és visszaállíthatatlan módon történő teljesítésére kötelezte. [NAIH-8586/2025.]

2. Személyes adatok továbbítása hatósági eljárásban

Ebben az eljárásban a Hatóság azt vizsgálta, hogy jogszerű volt-e a kérelmezők (anya és két kiskorú gyermeke) lakcímadatának a kérelmezett által az előtte az anyai nagyszülő kérelmére nagyszülői kapcsolattartás tárgyában folytatott hatósági eljárásban az anyai nagyszülő számára megküldött idéző végzésben való feltüntetése és továbbítása.

Az ügyben megállapított tényállás szerint az anyai nagyszülő nagyszülői kapcsolattartás iránti kérelmet terjesztett elő az egyik kerületi gyámhivatalhoz, mely kérelem szerint az anyai nagyszülő és az anya között a kapcsolat 10 éve megszakadt, kérelmező nem áll szóba a nagyszülővel, így az nem ismeri az időközben született unokáit, mint ahogyan a kérelmezők lakcíme sem ismert számára. A kerületi hivatal a személyiadat- és lakcímnnyilvántartás adatai alapján megállapította illetékessége hiányát és a kérelmet az illetékességgel rendelkező kérelmezetthez tette át. Az áttételt elrendelő végzése a jelen ügy kérelmezőinek lakcímadatát – mely a kérelmezett illetékességét meghatározta – nem tartalmazta. A kerületi hivatal az áttételről a kérelmezettet és az alapeljárás kérelmezőjét, vagyis az anyai nagyszülőt értesítette.

A kérelmezett a hozzá áttett kapcsolattartási kérelem alapján egyezségi tárgyalást tűzött ki, amelyre ügyfélként idézte az anyát, annak házastársát, illetőleg az anyai nagyszülőt. Az idéző végzések mindegyike tartalmazta kérelmezők lakcímadatát, ugyanakkor az anyai nagyszülő lakcímadatát a kérelmezőknek küldött végzések nem tartalmazták.

A kérelmezettnek a nagyszülői kapcsolattartás iránti hatósági eljárásban hozott érdemi döntése ellen kérelmezők keresettel éltek. A keresetet a bíróság alaposnak találta, ezért az alaphatározatot megsemmisítette és a kérelmezettet új eljárás lefolytatására utasította. Az új eljárásban hozott végleges érdemi döntésben a kérelmezett a nagyszülői kapcsolattartást a gyermekek lakóhelye szerint illetékes gyermekjóléti központ kapcsolattartási ügyeletén felügyelt kapcsolattartás keretében szabályozta, melynek helyszínét a felek kérésére a kérelmezők költöztetésére tekintettel a gyermekek tartózkodási helye szerinti illetékes gyermekjóléti központ kapcsolattartási ügyeletére módosította. A módosító határozat a kérelmezők lakóhelyét igen, a tartózkodási hely címadatát (a településnév kivételével) nem tartalmazza.

Az adatkezelés jogszerűségének alapvető feltétele a megfelelő jogalap megléte, melyet az adatkezelőnek kell megválasztania minden egyes adatkezelése,

adatkezelési művelete vonatkozásában. Az, hogy az adatkezelő az adott személyes adat megismerésére, nyilvántartására megfelelő joggal rendelkezik, nem jelenti azt, hogy ugyanezen jogalap alapján az adat valamely döntésben való feltüntetése, illetőleg továbbítása is szükséges, és ezáltal jogszerű lesz. Az adatkezelés jogszerűsége megköveteli azt is, hogy az adatkezelő ez utóbbi adatkezelési műveletekre is megfelelő joggal rendelkezzen.

Az eljárásban a kérelmezett a kérelmezői lakcímadatoknak az idéző végzésben történt feltüntetése, illetőleg annak közlése kapcsán arra hivatkozott, hogy a kapcsolattartás rendezése tárgyában indult hatósági eljárásokban az ügyfelek lakcímadata mind általánosságban (pl. az illetékesség megállapításához), mind specifikusan (pl. a kapcsolattartás helyének kijelölésében az ügyfelek lakóhelye közötti távolság kérdésében) meghatározó szerepet játszik, annak feltüntetése az iratokban kötelező tartalmi elem, ismerete az ellenérdekű ügyfelek számára is elengedhetetlen, hiszen annak – mint a döntést megalapozó releváns információnak – pontos ismerete nélkül nem tudnak az eljárás során megalapozott érdemi nyilatkozatot tenni, emellett hivatkozott arra is, hogy a kérelmezők nem kértek zárt adatkezelést és nem hivatkoztak olyan körülményre sem, amelynek fennállta esetén a zárt adatkezelés hivatalbóli elrendelésének kérdése felmerült volna.

A Hatóság az eljárásban – nem vitatva a kérelmezett jogosultságát az ügyféli lakcímadatok megismerésére, kezelésére, a lakcímadatnak az eljáró hatóság illetékessége meghatározásán túli egyéb, az érdemi döntést befolyásoló tényezőkénti jelentőségére és egyetértve a döntésekben szereplő adatok pontossága és naprakészsége követelményével, valamint azzal, hogy elengedhetetlen, hogy az ügyfelek tisztában legyenek a hatóság döntését megalapozó releváns információkkal – megállapította, hogy a kérelmezett által hivatkozott rendelkezések egyike sem követeli meg azt a hatóságtól, hogy az ügyben felmerülő valamennyi releváns adatot valamennyi döntésében feltüntessen, illetőleg valamennyi ügyfél számára továbbítsa.

Az Ákr. 81. § (1) bekezdése az ügyfelek és az ügy azonosításához szükséges adatok feltüntetését kívánja meg a döntés tartalmi elemei között, a lakcímadatot külön nem nevesíti. Noha a lakcímadat alkalmas lehet az ügyfél azonosítására, jelen esetben az azonosításhoz más, és egyebekben mindkét ügyféli oldal által már ismert természetes személyazonosító adatok is rendelkezésre álltak, ezáltal ebből a célból a kérelmezők lakcímadatának feltüntetése egyértelműen szükségtelen volt a kérelmezett részéről. Ezen kérelmezetti érvelés továbbá azért sem volt elfogadható, mert az alapügy kérelmezője, az anyai nagyszülő ugyancsak ügyfélnek minősült az alapeljárásban, a rá vonatkozó ügyfélazonosítás te-

kintetében ugyanakkor a kérelmezett nem tartotta szükségesnek ugyanazon adatkörnek a megjelölését az ellenérdekű ügyfeleknek egyidejűleg megküldött idéző végzéseiben. A Hatóság rámutatott ezzel kapcsolatban továbbá arra is, hogy a hatóságoknak az Ákr.-en és az ügyre irányadó egyéb jogszabályokon túl a GDPR előírásait, így az adattakarékosság elvét is figyelembe kell venniük, mely a lehető legszűkebb körű személyes adat megjelölését kívánja az eljáró hatóságtól, akkor is, ha az eljárás során a zárt adatkezelés elrendelésére sem kérelem alapján, sem hivatalból nem kerül sor.

A lakcím illetékességet meghatározó szerepe kapcsán a Hatóság álláspontja szerint egy eljárási döntésben, így a jelen vizsgált idéző végzésben is elegendő arra utalni, hogy a kérelmezett az érintett gyermekek szülői felügyeletet gyakorló szülőjének lakóhelye alapján illetékes hatósággént jár el, emellett az adattakarékosság elvének megfelelően ahhoz nem szükséges a pontos – a település nevénél, illetve a főváros kerületénél részletesebb – lakcímadat feltüntetése az ellenérdekű félnek küldött döntésben.

Jelen esetben az anyai nagyszülőnek szóló idéző végzésben az ügy és az ügyfelek azonosításához – az adattakarékosság elvének megfelelően – a Hatóság álláspontja szerint elegendő lett volna a felek nevének és az anyai nagyszülő által már egyebekben is ismert, a Szaztv. szerinti természetes személyazonosító adatok valamelyikének feltüntetése, különös tekintettel arra is, hogy az ellenérdekű felek eljárásról való értesítésére az idézéssel egyidejűleg került sor, így a kérelmezőknek azt megelőzően nem volt lehetőségük az anyai nagyszülő által korábban nem ismert lakcímadat zárt kezelését kérni, vagy olyan körülményt előadni, amelynek fennállása esetén felmerül a zárt adatkezelés hivatalbóli elrendelésének kérdése.

Azon érveléssel kapcsolatban, amely alapján a lakcímadat a gyámhatósági döntéseknek az alapügy típusából fakadó kötelező tartalmi eleme, a Hatóság szintén arra az álláspontra jutott, hogy a kapcsolattartási ügyekben az eljáró hatóság számára kétségkívül kiemelt jelentőséggel bíró, a kiskorúakra, ill. szüleikre vonatkozó lakcímadat feltüntetése nem szükségszerű, és nem is lényeges kötelező tartalmi eleme az eljárásban első intézkedésként kibocsátott eljárási döntéseknek, erre a kérelmezett által felhívott jogszabályi rendelkezésekből nem lehet következtetni. Jelen esetben a vizsgált idézés az ellenérdekű felek közötti egyezés létrehozásának megkísérlését és a tényállás tisztázását célozta, így a lakcímadat nem az érdemi döntéshez figyelembe vett körülményként jelenik meg, ezáltal nincs jelentősége a másik fél álláspontjának kialakítása szempontjából.

Emellett, mivel a konkrét ügyben – ahogyan azt a bíróság döntésében rögzítette is – kizárólag felügyelt kapcsolattartás jöhetett szóba, a Hatóság szerint a kérelmezettnek a gyermekek lakcímadatát az érdemi döntéshez a kapcsolattartás helyszínéül kijelölendő intézmény illetékessége szempontjából – hivatalból – kellett figyelembe vennie, a kérelmezői lakcímadatnak az anyai nagyszülővel való közlésének szükségessége ezért eleve kérdésként sem merülhetett volna fel, és az nem bírt relevanciával az anyai nagyszülő ügyféli nyilatkozattételi jogával kapcsolatban sem.

A Hatóság rögzítette, hogy pontosan az alapügy tárgya, vagyis a kapcsolattartás rendezése kiemelt figyelmet kíván az eljáró gyámhatóságtól annak tekintetében, hogy az ellenérdekű ügyfelekkel milyen személyes adatot közöl, különösen akkor, ha – mint a vizsgált esetben is – már magából a kérelemből egyértelműen megállapítható, hogy a felek között a kapcsolat megszakadt, a kapcsolattartás rendezésében érintett ellenérdekű fél „nem áll szóba” a kapcsolattartás kérelmezőjével, adott esetben nem ismerik egymás lakcímét, sőt jelen esetben az anyai nagyszülő a saját lánya családját, így a kapcsolattartással érintett gyermekeket sem. A Hatóság rámutatott arra is, hogy maga a kapcsolattartás hatósági rendezésének intézménye vetíti elő azt, hogy az eljárásban érintett felek között konfliktusos a viszony, hiszen ellenkező esetben nem lenne szükség a hatóság eljárására. Erre figyelemmel a Hatóság álláspontja szerint a hatósági döntésekben feltüntetett személyes adatok, így a lakcím megismerhetővé tétele nem pusztán annak mentén döntendő el, hogy arra nézve érkezett-e zárt adatkezelés iránti kérelem, vagy merült-e fel annak hivatalbóli elrendelésére okot adó körülmény.

A Hatóság álláspontja szerint az előzőek figyelembevételével az a tény, hogy az alapügyben nem került sor zárt adatkezelés iránti kérelem benyújtására, vagy a kapcsolattartás iránti kérelemből további, a zárt adatkezelés hivatalbóli elrendelésére okot adó körülmény nem derül ki (a kapcsolattartást kérőnek nem is érdeke, hogy ilyenről beszámoljon), alapvetően sem jelentheti azt, hogy akkor a kiskorúak, ill. a szülői felügyeletet gyakorló szülő(k) lakcíme megfontolás nélkül közölhető a kapcsolattartást kérővel, főként nem oly módon, hogy csak az egyik ügyféli oldal vonatkozásában közli a lakcímet a gyámhatóság, míg a másik ügyfél lakcíméről hallgat. Amennyiben pedig a zárt adatkezelés iránti kérelem benyújtására, illetőleg az arra okot adó körülményekre való esetleges hivatkozásra eleve sor sem kerülhet amiatt, hogy az eljáró gyámhatóság a saját intézkedésével a zárt adatkezelés iránti kérelem benyújtását okafogoyttá tette, illetőleg nem biztosított lehetőséget arra sem, hogy a kérelmezők a hivatalból figyelembe veendő, esetlegesen fennálló ilyen körülményekre hivatkozhasanak, akkor

a Hatóság álláspontja szerint kifejezetten visszatetsző ezek elmaradására hivatkozni.

A Hatóság álláspontja szerint a kérelmezettnek az eljárás során nem sikerült bizonyítania azt, hogy az idéző végzésben feltüntetett kérelmezői laccímadataknak az anyai nagyszülővel való közlése, vagyis az adattovábbítás tekintetében megfelelő joggalappal rendelkezett volna.

Mindezekre tekintettel a Hatóság nem tudta elfogadni azt a kérelmezetti érvelést, hogy a kérelmezők laccímadatainak feltüntetése kötelező tartalmi elemként szükségszerű és – a zárt adatkezelésre irányuló kérelem, illetve körülmény hiányában – ezáltal jogszerű volt az anyai nagyszülőnek megküldött idéző végzésben, és arra a megállapításra jutott, hogy a sérelmezett adatok feltüntetése a döntésben szükségtelen, azok továbbítása az ellenérdekű ügyfél számára pedig megfelelő jogalap hiányában jogszerűtlen volt.

A fentiek alapján a Hatóság a kérelmezők kérelmének helyt adott és elmarasztalta a kérelmezettet, mert azzal, hogy a kérelmezők laccímadatait feltüntette az egyezségi tárgyalásra szóló, minden ügyfélnek kiküldött idéző végzésében a kérelmezett megsértette a GDPR 5. cikk (1) bekezdés c) pontja szerinti adattakarékosság elvét, azzal pedig, hogy azt teljes egészében továbbította az alapeljárás kérelmezőjének, megsértette a GDPR 6. cikk (1) bekezdését. Jogkövetkezményként utasította a kérelmezettet, hogy adatkezelési műveleteit hozza összhangba a GDPR rendelkezéseivel, akként, hogy belső szabályozót alkot az általa hozott döntésekre vonatkozóan az ügyfél-azonosításhoz szükséges minimális személyes adattartalom meghatározására, továbbá elrendelte a határozatának a kérelmezők azonosító adatainak anonimizálása mellett, a kérelmezett azonosító adataival történő közzétételét a Hatóság honlapján. [NAIH-8686/2025.]

3. Rendőri szerv mint munkáltató adatkezelése

A Hatóság vizsgálati eljárást folytatott egy rendőrkapitányság (a továbbiakban: Adatkezelő) adatkezelése kapcsán, mely rendőri szerv a Bejelentő munkáltatója volt. Adatkezelő nyilatkozata szerint a Bejelentő vonatkozásában bűncselekmény gyanúját megalapozó cselekményre vonatkozó bejelentés érkezett. Adatkezelő Ellenőrzési Szolgálatának kiemelt főellenőre – az akkori vezető szóbeli utasítására – videófelvételt készített Bejelentőről. Adatkezelő a felvételt tartalmazó CD adathordozót átadta a Humánigazgatási Szolgálat vezetőjének, aki azt továbbította az ügyészségnek.

Adatkezelő arra hivatkozott, hogy bűncselekmény gyanúját megalapozó cselekményre vonatkozó bejelentés alapján a hivatali hatáskörében eljáró rendőrt intézkedési kötelezettség terheli. Adatkezelő a videófelvétel készítésének jogalapjaként az Rtv. 13. §-ára, valamint a 42.§ (1) bekezdésére és a (6) bekezdés a) pont aa) alpontjára hivatkozott. Adatkezelő szerint a videófelvétel készítésére célhoz kötötten a büntetőeljárás lefolytatásához szükséges adatok mint bizonyíték beszerzése céljából került sor.

A szóban forgó videófelvételt a Bejelentő munkáltatójaként Adatkezelőnek az Ellenőrzési Szolgálat készítette szóbeli utasításra. Az Ellenőrzési Szolgálat feladatellátására vonatkozó Ellenőrzési Szabályzat alapján megállapítható, hogy az Ellenőrzési Szolgálatnak nem feladata, hogy bejelentés alapján bűncselekményeket vizsgáljon ki.

Az Ellenőrzési Szabályzat 1. és 2. pontjai alapján az Ellenőrzési Szolgálat rendőri-szakmai ellenőrzések végzésére jogosult, e körben jogosult kép- és hangfelvétel készítésére is. Továbbá az ellenőrzést végző köteles az ellenőrzés megkezdése előtt magát igazolni, közölni az ellenőrzés tárgyát, célját és menetét, valamint amennyiben az ellenőrzésről kép-, hangfelvétel készül, annak tényét. Még a rejtett ellenőrzés során is a megfigyelést követően az ellenőrzés ténye felfedésre kerül, biztosítva az ellenőrzött részére a jogorvoslati lehetőségét.

Jelen esetben az ellenőrzést végző személy az ellenőrzés megkezdése előtt nem igazolta magát, nem közölte Bejelentővel az ellenőrzés tárgyát, célját és menetét, valamint azt, hogy ellenőrzésről kép-, és hangfelvétel készül, továbbá a videófelvétel készítésekor Bejelentő nem volt szolgálatban, így szakmai ellenőrzésre nem kerülhetett sor. Adatkezelő nyilatkozata szerint sem zajlott szakmai ellenőrzés a Bejelentővel szemben, hanem arra hivatkozott, hogy bűncselekményre vonatkozó bejelentés miatt figyelte meg a Bejelentőt és készítettek róla videófelvételt.

Az Rtv. 42. § (1) bekezdése alapján a rendőri intézkedéssel, illetve az ellátott szolgálati feladattal összefüggésben készíthető az intézkedéssel érintett személyről, a környezetéről, illetőleg a rendőri intézkedés szempontjából lényeges körülményről, tárgyról képfelvétel, hangfelvétel, kép- és hangfelvétel. Jelen esetben nem történt rendőri intézkedés Bejelentővel szemben a videófelvétel készítésének időpontjában. A videófelvétel készítésének időpontjában nem folyt sem büntető-, sem méltatlansági eljárás Bejelentővel szemben.

Az Adatkezelő által hivatkozott Rtv. 13.§ (1) bekezdése pedig egy általános intézkedési és intézkedés kezdeményezési kötelezettséget tartalmaz arra az esetre, ha a rendőr a közbiztonságot, a közrendet vagy az államhatár rendjét sértő vagy veszélyeztető tény, körülményt vagy cselekményt észlel, illetve illet a tudomásra hoznak. A Hatóság álláspontja szerint e rendelkezés leginkább az azonnali intézkedést igénylő esetekre vonatkozik, nem pedig arra, hogy nyomozati jogkörrel nem rendelkező szervezeti egység önállóan szerezzen be bizonyítékokat egy esetleges büntetőeljárásban történő felhasználás céljából. Így a felvétel készítéséhez nem szolgáltat jogalapot. Az Ellenőrzési Szolgálat bűnüldözési feladatokat nem lát el, feljelentés elbírálására vonatkozó hatáskörrel nem rendelkezik, így e körben kép- és hangfelvétel készítésére sem jogosult.

A fentiek alapján a Hatóság megállapította, hogy az Adatkezelő a videófelvétel készítése és felhasználása során nem járt el jogszerűen, a videófelvételen lévő Bejelentő személyes adatainak kezelésére nem rendelkezik megfelelő jogalappal.

Adatkezelő a videófelvételen túl a Bejelentő büntetőeljárásban keletkezett bűnügyi személyes adatait, valamint ezzel összefüggésben kiskorú gyermeke egészségügyi személyes adatát a Bejelentővel szemben folytatott méltatlansági eljárásban kezelte. A méltatlansági eljárás a hivatásos állomány tagjával szemben folytatott munkáltatói belső eljárás, amelynek tárgya a hivatásos szolgálatra méltatlanná válás megállapítása. A méltatlansági eljárás során a személyes adatok kezelése nem bűnüldözési célból történik, ezért a személyes adatok kezelése a GDPR hatálya alá tartozik.

Az Adatkezelő a Bejelentővel szemben folytatott méltatlansági eljárásban közölte a tanúként meghallgatott személlyel az ügyészség által folytatott büntetőügyben keletkezett és a méltatlansági eljárásban is felhasznált, a Bejelentő gyanúsításának alapját képező személyes és bűnügyi személyes adatait (az eljárás tárgyává tett bűncselekményt, az elkövetés időpontjait, módját és eszközét, helyét), valamint Bejelentő kiskorú gyermekének egészségügyi személyes adatát.

A Hatóság megállapította, hogy az Ügyészség által indított büntetőügyben keletkezett, a Bejelentő gyanúsításának alapját képező személyes és bűnügyi személyes adatainak, valamint kiskorú gyermekének egészségügyi személyes adata a méltatlansági eljárás során meghallgatott tanúval történt közlésére megfelelő jogalap hiányában került sor, ezen adattovábbítás az adatkezelőre ruházott közhatalmi jogosítvány gyakorlásának keretében végzett feladat (méltatlansági eljárás

lefolytatása) végrehajtásához nem volt szükséges, ezáltal Adatkezelő megsértette a GDPR 6. cikk (1) bekezdését.

A Hatóság felszólította Adatkezelőt, hogy alakítsa át a méltatlansági eljárások során a tanú meghallgatásával kapcsolatos gyakorlatát, a tanút kizárólag arról tájékoztassa, hogy milyen ügyben kívánják meghallgatni, törölje a jogszerűtlenül készített videófelvételt, továbbá az Ellenőrzési Szolgálat a rendőri-szakmai ellenőrzésekkel összefüggésben az Ellenőrzési Szabályzatban foglaltak szerint készítsen kép-és hangfelvételt, bűncselekményre vonatkozó bejelentés esetén pedig kezdeményezze a hatáskörrel rendelkező nyomozó hatóság vagy ügyészségi szerv eljárását. [NAIH-13678/2025]

II.1.6. Magánszféra adatkezelései

1. Határozat ügyvédi kamara adatkezeléséről

A kérelmező azzal fordult a Hatósághoz, hogy állapítsa meg az illetékes ügyvédi kamara adatkezelésének jogellenességét amiatt, hogy a kérelmezett a Debreceni Törvényszéktől a bűnügyi személyes adatait tartalmazó ítéleteket szerzett be. Az ítéletek beszerzésére azért került sor, mert a kérelmező kamarai felvétele után kb. 1 hónappal a kérelmezettben felmerült a gyanú, hogy a kérelmező az a személy, akiről kb. 10 évvel korábban a sajtóban megjelent, hogy ügyvédként bűncselekmények elkövetése miatt jogerősen elítélték. A kérelmezett elnöksége az ítéletek beszerzését követően hivatalosan a 2024 márciusában megtartott ülésén indított a közbizalomra érdemtelenység miatt eljárást az alkalmazott ügyvédként bejegyzett kérelmezővel szemben, majd a kérelmező kamarai tagságát a 2024 májusában az ügyvédi tevékenységről szóló 2017. évi LXXVIII. törvény (a továbbiakban: Üttv.) 22. § (1) bekezdés f) pontja alapján (a közbizalomra érdemteleniségre tekintettel) megszüntette.

A kérelmező sérelmezte, hogy a kérelmezett a hozzájárulása nélkül szerezte be az ítéleteket, amelyek az ő bűnügyi személyes adatait tartalmazzák. Hivatkozott arra, is, hogy az ítéletekben ő vádlottként nem is szerepelt. A kérelmező kifejtette, hogy álláspontja szerint a GDPR 10. cikkében foglaltak alapján a kérelmezett nem volt jogosult a kifogással érintett bűnügyi személyes adatainak kezelésére, mivel ezen adatok kezelése nem közhatalmi szerv felügyelete alatt történt, és azt sem uniós, sem tagállami jog nem teszi lehetővé. A kérelmező kifejtette, hogy álláspontja szerint az Üttv. 146. § (3) bekezdése és a 175. § (3) bekezdése alapján az adatigénylés kizárólag arra irányulhat, hogy a büntetlen előélet fennáll-e, valamint a kamara megkeresni is csak abban az esetben jogosult a bűnügyi nyil-

vántartást, ha a kérelmező a büntetlen előéletét nem igazolja. A kérelmező állítása szerint az ítéletekben szereplő ügy ugyanaz az ügy, mint amiért korábban más bíróság már a bűnösségét megállapította. Arra hivatkozott, hogy az általa elkövetett bűncselekményekkel kapcsolatban már mentesült a büntetett előlethez fűződő hátrányos jogkövetkezmények alól, ezért a kérelmezett nem szerezhette volna be az ítéleteket, mivel büntetlen előéletűnek tekintendő, és ezért is vették fel alkalmazott ügyvédként a kérelmezett tagjai közé 2023 augusztusában. A kérelmező hivatkozott az Alkotmánybíróság 144/2008. (XI.26.) számú döntésére is, és ebből azt a következtetést vonta le, hogy amennyiben a bűnügyi nyilvántartásban szereplő bűnügyi személyes adatok megismerése a mentesülést követően alkotmányellenes, abban az esetben a nyilvántartásban soha nem is szerepelt, csak a büntetőeljárást lefolytató szervnél fellelhető régi adatok más úton történő beszerzése még inkább annak tekinthető. Sérelmezte, hogy a kamarai hatósági eljárásban tiltakozott a bűnügyi személyes adatok kezelése ellen, és azt a kérelmezett elutasította. A kérelmezett az ítéletekben foglalt bűnügyi személyes adatok kezelése jogalapjaként a GDPR 6. cikk (1) bekezdésének e) pontját jelölte meg, és az adatkezelésre a GDPR 9. cikk (2) bekezdésének d) és g) pontjaiban meghatározott esetköröket alkalmazta.

A Hatóság előtti adatvédelmi hatósági eljárásban fontos szerepe volt annak, hogy melyik időpont tekintendő a kérelmezett előtt folyamatban volt kamarai hatósági eljárás kezdetének. Amennyiben a kamarai hatósági eljárás kezdete előtt történt az ítéletek beszerzése, az adatkezelés jogszerűsége sem igazolható, ebben az esetben ugyanis nem a kérelmezett közhatalmi jogosítványa keretében végzett kamarai hatósági eljárás keretében történt a bűnügyi személyes adatok kezelése. A Hatóság a kérelmezett előtt folyamatban volt kamarai hatósági eljárás kezdetének meghatározásakor a Kúria Kf.II.37.183/2020/8. számú végzésében e körben megállapítottakból indult ki, amely szerint „Az Ákr. 104. § (3) bekezdése szerint a hivatalbóli eljárás az első eljárási cselekmény elvégzésének napján kezdődik. Ennek megfelelően annak ellenére, hogy a kérelmezett csak az ítéletek 2023. novemberi beszerzését követően döntött hivatalból a kamarai hatósági eljárás megindításáról, úgy tekintendő, hogy már az ítéletek beszerzését megelőzően akkor megkezdődött a kamarai hatósági eljárás, amikor a kérelmezett 2023 szeptemberében a sajtócikkek kapcsán a kérelmező érdemtelensége tekintetében felmerült gyanúja miatt a Szegedi Ügyvédi Kamarát a kérelmező fegyelmi iratainak rendelkezésre bocsátása céljából az Ákr. 25. § (1) b) pontja szerint megkereste. Mindez azt eredményezte, hogy az ítéletekben foglalt bűnügyi személyes adatok kezelése a kamarai hatósági eljárás folyamatban léte alatt történt (a bíróságok megkeresésére 2023 novemberében, az ítéletek átvételére 2024 februárjában került sor). Ez azzal járt, hogy a kérelmezett adat-

kezelése megalapozott volt, mivel ezen bűnügyi személyes adatok kezelése szükséges volt a kamarai hatósági eljárásban annak megállapításához, hogy a kérelmező az ügyvédi tevékenység folytatására érdemtelen, és ezért meg kell szüntetni a kamarai tagságát. A kérelmezett adatkezeléséhez nem volt szükség a kérelmező hozzájárulására, annak nem a GDPR 6. cikk (1) bekezdésének a) pontja volt a jogalapja. Az adatkezelés a kérelmezett közhatalmi jogosítványa gyakorlásának keretében végzett feladat végrehajtásához volt szükséges, annak jogalapja tehát a GDPR 6. cikk (1) bekezdésének e) pontja), az adatkezelés jogszerűségét továbbá a GDPR 9. cikk (2) bekezdésének d) és g) pontjai alapulták meg. A kérelmezett jogszerűen járt el akkor is, amikor a kérelmezőnek az ítéletekben foglalt bűnügyi személyes adatai kezelésével szemben gyakorolt tiltakozását elutasította, megalapozatlannak minősítette. A kérelmező téves következtetést vont le az Alkotmánybíróság 144/2008. (XI.26.) számú döntéséből. A hivatkozott döntés épp a kérelmező álláspontját cáfolja: „A munkához, foglalkozás gyakorlásához való jog szempontjából az adott foglalkozásba kerülés és a jogviszony fenntartása szubjektív korlátjának minősül minden olyan előírás, amely a tevékenység választójának személyére vonatkozik. A foglalkozás szabad megválasztására vonatkozó alkotmányos jog nem zárja ki, hogy a különböző tevékenységek gyakorlásához, az arra vonatkozó jogszabályok speciális feltételeket és követelményeket írjanak elő”. A kérelmezett a mentesülés beállítását követően is vizsgálhatja a tagfelvételt kérő vagy már kamarai tag előéletét, korábbi elítélésére vonatkozó adatokat és körülményeket. A Btk. 98. § (1) bekezdése szerint: „A mentesítés folytán – törvény eltérő rendelkezése hiányában – az elítélt mentesül a büntetett előlethez fűződő hátrányos jogkövetkezmények alól.”. A Btk. alapján egyes jogszabályok a büntetlen előéletűnek minősülő személlyel szemben is további korlátozásként érvényesülnek az általuk ténylegesen elkövetett bűncselekmény típusától, súlyosságától függően. Ilyen esetek pl. a bírák jogállásáról és javadalmazásáról szóló 2011. évi CLXII. törvény 4. § (2) bekezdésének c) pontjában, továbbá az Üttv. 22. § (2) bekezdésének f) pontjában szerepelnek. A Hatóság a Kérelmező kérelmeit ezért elutasította. [NAIH-7680-2025]

2. Bűnügyi személyes adatok továbbítása a Magyar Ügyvédi Kamarának és a területi kamaráknak

A Hatóság kérelemre több adatvédelmi hatósági eljárást folytatott, melyeknek tárgyát a Kérelmezők bűnügyi személyes adatai a Magyar Ügyvédi Kamara (a továbbiakban: MÜK), illetve a területi kamarák részére történt továbbításának jogszerűsége képezte.

Az egyik ügyben az eljáró rendőrkapitányság a kérelmezővel szemben indult büntetőeljárásról értesítést küldött a MÜK elnökének, aki az értesítést átette az ügyben eljárni illetékes területi kamara elnökének. A MÜK egyúttal tájékoztatta a rendőrkapitányságot, hogy az ügyben a PVÜK elnöke illetékes eljárni. A rendőrkapitányság a kérelmezővel szemben indult büntetőeljárásról értesítette a PVÜK titkárát. A MÜK elnökének és a PVÜK titkárának küldött tájékoztatás tartalmazta kérelmező személyes adatait, valamint kérelmező bűnügyi személyes adatait: gyanúsított jogállása, az eljárás tárgyát képező bűncselekmény Btk. szerinti minősítése és az ügyben megállapított tényállás összefoglalása.

A másik ügyben az ügyészség küldött tájékoztatást a MÜK elnökének a kérelmezővel mint ügyvédi tevékenységet gyakorló személlyel szemben indult büntetőeljárásról. Az ügyészség az adattovábbítás jogalapjaként az ügyvédi tevékenységről szóló 2017. évi LXXVIII. törvény (a továbbiakban: Üttv.) 140. § (2) bekezdésére és a büntetőeljárásról szóló 2017. évi XC. törvény (a továbbiakban: Be.) 111. §-ára hivatkozott, az adattovábbítás céljaként az ügyvédi tevékenységet gyakorló személlyel szembeni fegyelmi eljárás kezdeményezésére, illetve lefolytatására jogosult szerv tájékoztatását jelölte meg.

A Hatóság megállapította, hogy az ügyvédi tevékenységet gyakorló személy ellen indult büntetőeljárásról az illetékes területi ügyvédi kamara elnökének szóló tájékoztatást mint az eljárások tárgyát képező adattovábbításokat az Üttv. 140. § (2) bekezdése írja elő a nyomozó hatóságok jogi kötelezettségeként. Ennek a jogi kötelezettségnek a teljesítése már az ügyvédi tevékenységet gyakorló személyek fegyelmi felelősségi körébe tartozik. A kérelmezők személyes adatainak a továbbítása tehát nem bűnüldözési célból történik, hanem az Üttv. 140. § (2) bekezdésében meghatározott jogi kötelezettség teljesítése céljából. Ezen adatkezelési művelet tehát a GDPR hatálya alá tartozik.

A Hatóság megállapította, hogy az Üttv. 140. § (2) bekezdése alapján, mivel a kérelmező ügyvédi tevékenységet gyakorló személy, a rendőrkapitányságot és az ügyészséget is tájékoztatási kötelezettség terhelte a kérelmezővel szemben indult büntetőeljárással összefüggésben. Azonban az Üttv. 140. § (2) bekezdése értelmében ez a tájékoztatási kötelezettsége egyértelműen és kizárólag a területi kamara elnöke (és még csak nem is önmagában a területi kamara) felé áll fenn, vagyis a jogszabály kifejezetten a kamara egyik konkrét tisztségviselője felé rendeli el a tájékoztatást.

A Be. 111. §-a alapján a személyes adatok az eljárás kezdeményezésére, illetve lefolytatására jogosult, a személyes adatok kezelésére törvényben felhatalma-

zott szerv részére továbbíthatók. A MÜK Elnöke a kérelmező fegyelmi ügyével kapcsolatban sem az eljárás kezdeményezésére, sem az eljárás lefolytatására vonatkozó hatáskörrel nem rendelkezett, így a Be. 111. §-a szerinti szignalizációnak nem lehetett volna a címzettje.

Az Üttv. 140. (2) bekezdésére és az adattakarékosság elvére figyelemmel kizárólag a kérelmező azonosításához szükséges személyes adatoknak, a Kérelmezővel szemben indult büntetőeljárás tényének, valamint a bűncselekmény Btk. szerinti minősítésének közlése releváns, minden további személyes adat, így az ügyben megállapított tényállás összefoglalása szükségtelen az adatkezelés célja szempontjából.

A Hatóság megállapította, hogy a rendőrkapitányság és az ügyészség megfelelő jogalap hiányában továbbította a Kérelmező személyes adatait és bűnügyi személyes adatait a MÜK elnökének, valamint a PVÜK titkárnak, ezzel megsértették a GDPR 6. cikk (1) bekezdését. Továbbá a Hatóság megállapította, hogy a rendőrkapitányság az Üttv. 140. § (2) bekezdésében előírt jogi kötelezettsége teljesítése céljából továbbított értesítések tartalmának meghatározása során megsértette a GDPR 5. cikk (1) bekezdésének c) pontjában rögzített adattakarékosság elvét.

A Hatóság a jogsértések orvoslása érdekében utasította a rendőrkapitányságot és az ügyészséget arra, hogy az Üttv. 140. § (2) bekezdésében előírt jogi kötelezettségével összefüggő adatkezelési gyakorlatát alakítsa át oly módon, hogy az adattovábbításnak – a törvényben előírtaknak megfelelően – a területi kamara elnöke legyen a címzettje, továbbá az adatkezelés feleljen meg az adattakarékosság elvének. [NAIH-87/2025, NAIH-295/2025]

3. Bűnügyi személyes adatok továbbítása ügyvédi kamara és tanú számára

A Hatóság az egyik rendőrkapitányság adatkezelésének jogszerűsége tárgyában folytatott kérelemre adatvédelmi hatósági eljárást. Kérelmező azt sérelmezte, hogy a rendőrkapitányság letartóztatásának elrendeléséről, valamint letartóztatása megszűnésének időpontjáról tájékoztatta az eljárásban tanúként (a továbbiakban: Tanú) résztvevő személyt, valamint azt, hogy a rendőrkapitányság bűnügyi személyes adatokat szolgáltatott róla a Budapesti Ügyvédi Kamarának (a továbbiakban: BÜK).

Az eljárás során megállapítást nyert, hogy a BÜK fegyelmi biztosa az Üttv. 140. § (2) bekezdésére figyelemmel két ízben is megkereste a rendőrkapitányságot

és tájékoztatást kért Kérelmező letartóztatásának tényéről és egyéb, ahhoz kapcsolódó adatokról. A rendőrkapitányság válaszaiban tájékoztatta a fegyelmi biztost Kérelmezővel szemben indított büntetőeljárásról, a gyanúsításban szereplő bűncselekmény megnevezéséről és a Btk. szerinti minősítéséről, a letartóztatás elrendelésének tényéről, az elrendelő és azt másodfokon jóváhagyó bíróság megnevezéséről és a határozatok számáról, arról az időpontról, ameddig az elrendelés tart, továbbá arról, hogy Kérelmező letartóztatását melyik büntetés-végrehajtási intézményben fogantatosítják.

A Hatóság megállapította, hogy Tanú az egyik kollégájától, és nem a rendőrkapitányság munkatársától értesült Kérelmező letartóztatásának elrendeléséről, ugyanakkor a rendőrkapitányság munkatársa tájékoztatta a Tanút Kérelmező letartóztatása megszüntetésének tényéről és időpontjáról. A Hatóság megállapította, hogy a rendőrkapitányság megfelelő jogalap hiányában továbbította Kérelmező bünyügyi személyes adatait (letartóztatás megszüntetésének ténye és ideje) a Tanú részére, és ezzel megsértette az Infotv. 5. § (1)-(2) bekezdéseit.

A Hatóság megállapította, hogy a rendőrkapitányság BÜK részére történt adat-továbbítása nem minősül az Infotv. 3. § 10a. pontjában rögzített bűnüldözési célú adatkezelésnek, tekintettel arra, hogy a rendőrkapitányság mint bűnüldözési adatkezelést folytató szerv nem ezen tevékenységének keretei között és céljából végezte azt, ezáltal az Infotv. 2. § (3) bekezdésére figyelemmel az adat-továbbítás megítélésére a GDPR-ban foglalt rendelkezéseket alkalmazta.

Az Üttv. 140. § (2) bekezdése alapján a nyomozó hatóság kizárólag a büntetőeljárás, a vádemelés és a büntetőeljárás befejezésének tényéről köteles a területi kamara elnökét tájékoztatni, más tényről, adatról vagy információról – az érintett beazonosítására szolgál adatokon túl – nem.

A Hatóság megállapította, hogy a rendőrkapitányság megfelelő jogalap hiányában továbbította Kérelmező egyes személyes és bünyügyi adatait a BÜK fegyelmi biztosa részére, amivel megsértette a GDPR 6. cikk (1) bekezdését, 10. cikkét, valamint a tájékoztatás tartalmának meghatározása tekintetében az 5. cikk (1) bekezdésének c) pontját. A Hatóság a jogsértések orvoslása érdekében elmarasztalta a rendőrkapitányságot, egyben utasította arra, hogy az Üttv. 140. § (2) bekezdéséhez kapcsolódó gyakorlatát alakítsa át olyan módon, hogy a tájékoztatás a területi ügyvédi kamara elnökének kerüljön megküldésre, és az csak a törvényben szabályozott adatköröket tartalmazza.

[NAIH-1965/2025.]

4. Igazságügyi szakértői adatkezelés

A korábbi évekhez hasonlóan 2025-ben is több ügyben foglalkozott a Hatóság az igazságügyi szakértők által végzett adatkezelések kérdéseivel, ezek közül az alábbi ügy tartalmazott újdonságot a korábbi évek beszámolóiban bemutatott jogkérdésekhez képest.

A kérelmező édesapa saját és az általa képviselt kiskorú gyermeke szakértői vizsgálat során keletkezett személyes adataikat érintő hozzáférési joguk vélt sérelme tárgyában az igazságügyi pszichológus szakértővel mint kérelmezettel szemben kérte a Hatóság eljárását.

A kérelmező édesapa az ellene, a szülői felügyelet gyakorlásának rendezése iránt indított per során érintetti kérelemmel fordult a perben kirendelt pszichológus szakértőhöz és kérte, hogy a szakértő küldjön meg minden, a vizsgálat során róla és gyermekéről felvett, velük kapcsolatba hozható adatot, (beleértve a teljes pszichodiagnosztikai adatállományt, vizsgálati jegyzőkönyveket, rajzokat és hangfelvételeket is).

A kérelmezett az érintetti kérelemre a jogszabály által előírt egy hónapos határidőn belül válaszolt a kérelmezőnek, azonban az érintetti kérelem teljesíthetőségét az őt kirendelő bíróság döntésétől tette függővé, ezért annak válaszáig a kért adatokat nem küldte meg a kérelmező részére.

A kérelmező sérelmezte a kérelem nem teljesítését és kérte a Hatóságot, hogy utasítsa kérelmezettet az érintetti kérelme teljesítésére.

Az igazságügyi szakértőkről szóló 2016. évi XXIX. törvény (a továbbiakban: Szaktv.) adatkezelőként definiálja a szakértőt a szakvélemény és az elkészítése alapjául szolgáló anyagok tekintetében. A vizsgált ügyben adatkezelőnek a kérelmezett tekintendő, mert a szakértői vizsgálatra kirendelő bírósági végzés személyesen őt jelölte ki a szakértői vizsgálat elvégzésére. A szakértő adatkezelése sajátos annyiban, hogy az adatkezelést az a bírósági, hatósági végzés alapozza meg, amely a szakértőt kirendeli, és a szakértő ehhez a kirendeléshez van kötve.

Az adatkezelő az érintett részére a saját adatait fogalmilag nem továbbítja, hanem a hozzáférés joga keretében az adatokhoz való hozzáférést biztosítja. A Szaktv. 40. § (2) bekezdése szerint a szakértőt a tevékenysége során tudomására jutott tényekre és adatokra nézve titoktartási kötelezettség terheli, az ügyre vonatkozó tényekről és adatokról csak a hatóság, továbbá az adatok kezelésére jogosult más szerv vagy személy részére nyújthat tájékoztatást, azonban az

érintettet a saját maga által megadott adatok tekintetében nem tájékoztatási, hanem hozzáférési jog illeti meg. Az érintett a saját maga által megadott adatoknak a gazdája, aki a titoktartás alóli felmentést is megadhatja, vele szemben tehát a titoktartás nem értelmezhető. Az érintett a hozzáférési joga keretében a GDPR 15. cikk (3) bekezdése alapján megilleti a másolat igénylésének joga. Az érintett jogérvényesítése a 12. cikk (5) bekezdésében, valamint a 15. cikk (4) bekezdésben foglaltak szerint korlátozható. A 15. cikk (4) bekezdése alapján a másolat igénylésének joga nem érintheti hátrányosan mások jogait és szabadságait. Az általános adatvédelmi rendelet 23. cikk (1) bekezdés i) pontja lehetőséget biztosít a tagállamoknak, hogy jogalkotás útján korlátozást vezessenek be a jogérvényesítésre vonatkozó szakaszok alkalmazása tekintetében az érintett vagy mások jogainak védelme érdekében. A Szaktv. 42. § (5) bekezdése a GDPR 23. cikk (1) bekezdés e) pontjának megfelelő korlátozásnak tekinthető. A szakértő ennek megfelelően csak indokolt esetben, a kirendelő hatóság, bíróság utasítására tagadhatja meg az érintett hozzáférési jogának gyakorlását az általános adatvédelmi rendelet 15. cikk (4) bekezdése alapján.

A kérelmezett fentiek alapján az öt kirendelő bírósághoz fordult, amely végzésében arról tájékoztatta kérelmezettét, hogy a szakvéleményt meghaladó vizsgálati részanyagokat a szakértőnek nem kell kiadnia a felek részére. Ennek megfelelően a kérelmezett a Szaktv. 42. § (5) bekezdésével összhangban, jogosan nem teljesítette kérelmező hozzáférési kérelmét. A fentiek értelmében a Hatóság a kérelmező(k) kérelmét elutasította.

A bíróságnak a vizsgálati anyag kiadhatóságára vonatkozó végzése azonban csak „a felekre” vonatkozik, azaz a felperesre és kérelmezőre mint alperesre, a kiskorú kérelmezőre azonban nem. Ezért a Hatóságnak meg kellett vizsgálnia, hogy az édesapát, a gyermek törvényes képviselőjeként megilleti-e a gyermekekre vonatkozó személyes adatok megismerésének joga.

A kérelmező törvényes képviselőként a kiskorú gyermeke nevében kívánta gyakorolni az érintetti jogot, így a kiskorú helyett eljárva, érintettként kívánt hozzáférni a szakértői vizsgálat során keletkezett, gyermekekre vonatkozó személyes adatokhoz a GDPR 15. cikk (3) bekezdésében foglaltak alapján. Azonban – főként a gyermekelhelyezési, kapcsolattartási, szülői felügyeleti jog rendezése iránti perekben – a szakvélemény készítése alapjául szolgáló adatok, illetve felvett hangfelvételek kiadása tekintetében aggályos lehet, ha a gyermek által elmondottak az adatot kérő szülő vonatkozásában tartalmaznak olyan információkat, amelyeknek az adatkérő általi megismerése a gyermek jogos érdekét sér-

tené. Alapesetben a szakértő megtagadhatja a hozzáférés biztosítását a szülő részére a gyermeke adatai vonatkozásában, ha erre a kirendelő utasítja.

A Szaktv. fentiekben bemutatott 40. § (2) bekezdése szerinti titoktartási kötelezettség – a Hatóság álláspontja szerint – alapesetben a szülő felé is terheli a szakértőt, vagyis a gyermek és a szülő közötti érdekellentét esetén a szakértő a hozzáférés megtagadását kezdeményezheti. Tehát, míg – a szakértői vizsgálat során keletkezett adatok vonatkozásában – az érintett által személyesen gyakorolt hozzáférési jog esetében a hozzáférési jog gyakorlója és a titoktartási joggal védett érintett személye egybeesik, addig a kiskorú esetében nem, mert a kiskorú gyermek esetében az érintett személye (gyermek) nem azonos az érintettet megillető hozzáférési jog gyakorlójának személyével (törvényes képviselő). Így nem tekinthető automatikusnak a szakértői titoktartás alóli felmentés sem.

A Hatóság álláspontja szerint kívánatos, hogy a szakértő a gyermek vizsgálatát követően a kiskorú által elmondottakat minden esetben értékelje abból a szempontból, hogy az adott eljárás tárgya és a kirendelésben foglaltak szerint a gyermek által elmondottak tekintetében nem áll-e fenn érdekellentét a gyermek és bármelyik szülője között. Meg kell ítélnie, hogy a gyermek által elmondottaknak egyik vagy mindkét szülője által történő megismerése nem járhat-e hátrányos következménnyel a gyermekre nézve. A Ptk. szerint a szülő nem képviselheti a gyermeket olyan ügyben, amelyben ő maga a gyermekkel szemben ellenérdekű fél, így a hozzáférés joga ebben az esetben, ezen törvényes képviselő által a Ptk. alapján nem gyakorolható.

A Hatóság álláspontja az, hogy ilyen esetben – annak ellenére, hogy esetlegesen a kirendelő végzés a hozzáférés teljesítését nem tiltotta meg – a szakértő mint adatkezelő szakmai megítélése szerint mégis szükséges lehet a hozzáférés jogának korlátozása a titoktartási jogra is figyelemmel. Hiszen ekkor a vizsgálat során tapasztaltak alapozzák meg a jogkorlátozást, a szakértő a vizsgálat során észleli azt, hogy a gyermek által elmondottaknak a szülő általi megismerése a gyermek érdekével ellentétes, azt a kirendelő végzésben előzetesen rögzíteni nem minden esetben lehet.

Jelen eljárásban vizsgált ügyben a kérelmezett szakértő a hatósági eljárásban úgy nyilatkozott, hogy a szakértői vizsgálat során a kiskorú gyermekre vonatkozóan keletkezett személyes adatok kérelmező szülő általi megismerése sérti az érintett gyermek jogait. Ennek következtében bár a kirendelő bíróság végzése az adatoknak csak a felek – azaz a szülők – részére történő kiadás elutasíthatóságáról döntött, a Hatóság álláspontja szerint a kérelmezett a Ptk.-ban foglalt

törvényes képviselői érdekelletét miatt jogszerűen korlátozta a kérelmező szülő törvényes képviselőként gyakorolt hozzáférési jogát is, így a Hatóság a kérelem azon részét is elutasította, amely a kérelmezett arra történő utasítására vonatkozott, hogy adja ki a gyermekekre vonatkozó adatokat. [NAIH-8100-3/2025]

5. Követeléskezelő adatkezelése

A kérelmező a Hatósághoz benyújtott kérelmében előadta, hogy a kérelmezett – amelynek főtevékenysége a követeléskezelés – egy 2016-os végrehajtási ügy kapcsán – melyet a kérelmező álláspontja szerint a közjegyző határozatban szüntetett meg – 5 év elteltével is felszólításokat küld a részére a személyes adatai jogosulatlan használatával. A kérelmező beadványában előadta, hogy nem járult hozzá a személyes adatainak „használatához”, ezért véleménye szerint a kérelmezett jogsértő adatkezelést folytat. A kérelmező a Hatósághoz küldött kérelmében kérte a személyes adatainak a kérelmezett rendszereiből való azonnali eltávolítását.

A Hatóság felhívására a kérelmezett előadta, hogy a személyes adatok megőrzésének időtartama az ügy lezárásától számított 8 év a számvitelről szóló 2000. évi C. törvény 169. § alapján. A kérelmezett nyilatkozata alapján a követelésbehajtással összefüggésben a személyes adatokat jogos érdek jogalapon kezeli. A kérelmezett továbbá előadta, hogy jogi kötelezettség teljesítése jogalapon panaszkezelési célból is kezeli a kérelmező személyes adatait. A kérelmezett előadása szerint a telefonon történő hangrögzítés célja a követeléskezeléssel összefüggő egyeztetések, jognyilatkozatok, kérelmek dokumentálása, az adatkezelő elszámoltathatóságának biztosítása, jogi igények előterjesztése, védelme, érvényesítéséhez kapcsolódó bizonyíthatóság biztosítása mindkét fél számára, a követelés esetleges behajthatatlanságát alátámasztó bizonyíték szolgáltatása, illetve munkavállalói és adatfeldolgozói munkavégzésének és tevékenységének ellenőrzése céljából rögzíti és kezeli a kérelmezett munkatársai, adatfeldolgozói által telefonon folytatott egyeztetéseket. Az adatkezelés jogalapja a kérelmezett előzőekben meghatározott célokhoz kötődő jogos érdeke.

A kérelmezett kiemelte, hogy a kérelmező egyetlen esetben sem kért a kérelmezettől az adatai kezelésével összefüggésben tájékoztatást, az adatkezeléssel kapcsolatban panasszal nem élt, illetve adattörlésre vonatkozó kérelmet sem terjesztett elő. A kérelmezett azonban megállapította, hogy az ügykezelés során adminisztrációs hibából adódóan a nyilvántartó rendszerében nem megfelelő folyamathely – úgynevezett „jogi folyamathely” – megnevezéssel kezelte az ügyet, a kérelmezőt tévesen tájékoztatva arról, hogy jogerős fizetési meghagyás

alapján végrehajtási eljárás van folyamatban. A kérelmezett nyilatkozata szerint a kérelmezett részére a kérelmező által küldött leveléhez mellékelte a közjegyzői végzés dokumentumot, amely alapján a kérelmezett eljáró ügyintézőjének észlelnie kellett volna, hogy a hivatkozott folyamatban lévő végrehajtás megszüntetésre került. A kérelmezett előadta, hogy a kérelmező felé megküldött tájékoztató levelében értesítette a kérelmezőt arról, hogy a kérelmezővel szemben fennálló tartozás lezárásra került, valamint a nem jogi úton történő további érvényesítésétől üzleti döntése alapján eltekint, továbbá az ügy zárása felől intézkedett. A kérelmezett a Hatósághoz megküldött beadványához mellékelte ezen tájékoztató levél másolatát.

A kérelmezett nyilatkozata szerint a követelésnyilvántartó rendszerében a kérelmező telefonszám elérhetőségi adatát kezelte hozzájárulás jogalapon. A kérelmezett előadása szerint felülvizsgálta a nyilvántartó rendszerét, amelynek eredményeként megállapította, hogy a telefonszám kapcsolati adat kezeléséhez a kérelmező hozzájárulását igazolni nem tudja, ezért az adat törlése felől intézkedett. Az adat törlésének igazolására a kérelmezett képernyőkép másolatot küldött a Hatóság részére.

A Hatóság megállapította, hogy a GDPR 17. cikk (3) bekezdés b) pontjára tekintettel a számviteli kötelezettség és panaszkezelési kötelezettség teljesítése célokból nyilvántartott, illetve őrzött adatok törlésére a kérelmezett nem kötelezhető, hiszen személyes adatok kezelését előíró, az adatkezelőre alkalmazandó tagállami jog szerinti kötelezettség teljesítéséhez az adatkezelés szükséges. A Hatóság megállapította, hogy ezen GDPR 6. cikk (1) bekezdés c) pontjára alapozva kezelt adatok köre megegyezik a követeléskezelési célból kezelt adatok körével. A fentiek alapján a Hatóság a GDPR 17. cikk (3) bekezdésének b) pontjára, valamint 6. cikk (1) bekezdésének c) pontjára tekintettel elutasította a kérelmező azon kérelmét, mely szerint kötelezze a kérelmezettet a kötelező adatkezelés körébe tartozóan kezelt személyes adatai törlésére. Ugyanakkor a Hatóság a GDPR 58. cikk (2) bekezdés b) pontja alapján hivatalból megállapította, hogy a kérelmezett azzal, hogy nem rendelkezett a kérelmező telefonszámának kezeléséhez a kérelmező hozzájárulásával, megsértette a GDPR 6. cikk (1) bekezdését.

A Hatóság a GDPR 58. cikk (2) bekezdés b) pontja alapján hivatalból megállapította, hogy a kérelmezett azzal, hogy nem volt képes az adatkezelése jogalapját igazolni, megsértette az általános adatvédelmi rendelet 5. cikk (2) bekezdés szerinti elszámoltathatóság alapelvét. Ugyanakkor a kérelmezett a jogalap nélkül kezelt telefonszám adat törlése felől intézkedett, ezért a Hatóság az Ákr. 47.

§ (1) bekezdés c) pontja alapján megszüntette az eljárást azon kérelem vonatkozásában, amely ezen adat törlésére irányult. [NAIH-8213-6-2025]

6. A Magyar Állam Tulajdonosainak Társulása és a hozzá kapcsolódó személyek általános adatkezelési gyakorlata

A Hatóság egy közérdekű bejelentés alapján vizsgálta egy államtagadó szervezet, a Magyar Állam Tulajdonosainak Társulása (a továbbiakban: MATT) és a hozzá kapcsolódó személyek általános adatkezelési gyakorlatát.

A MATT egy olyan társulás, amelynek tagjai illegitimnek tartják a jelenleg fennálló politikai-jogi rendet, és magukat igyekeznek kivonni annak hatálya alól, államtagadóként egyfajta árnyékállamot, a „Magyar Köztársaságot” építve. Törvényen kívülinek tartják magukat, elképzelésük szerint az államon kívül helyezkednek el – mint jogképes szabad emberek – és tagadják Magyarország létezését, valamint minden állami szerv joghatóságát. A GDPR-hoz való viszonyuk nem egyértelmű, elviekben alkalmazzák, de nem tekintik azt kötelezőnek magukra nézve.

Adatvédelmi szempontból az volt megállapítható, hogy ebben a fiktív államban a társult személyeket nyilvántartják, tehát személyes adataikat kezelik. A társulás célja a „Magyar Köztársaság” alkotmányos rendjének „helyreállítása”, új alkotmány elfogadása, a „megtévesztésként Magyarországnak nevezett megszállt magánállam” lebontása.

A Hatóság az eljárást lezáró határozatában megállapította, hogy ez az adatkezelési cél jogellenes, mert nem törvényes, nem alkotmányos, nem valós. Megtévesztésre alkalmas, mert azt a képzetet kelti, hogy a fennálló társadalmi berendezkedésből, jogrendszerből csak egyszerűen, mindenféle következmények nélkül ki lehet lépni, a kötelezettségeket, pl. tartozásokat el lehet hagyni, új állampolgársági viszonyrendszerbe át lehet lépni. E törvénytelen, valótlan, jogellenes célhoz jogszerűen adatkezelés nem kapcsolható, jogellenes célból személyes adatok nem kezelhetők, így a Hatóság megállapította a célhoz kötött adatkezelés elvének sérelmét.

A Hatóság megállapította azt is, hogy az adatkezelés tisztességtelen, mivel azt a megtévesztő látszatot kelti, hogy az adatkezelés eredményeként az érintett egy elképzelt, nem létező államnak az állampolgárává válik és mentesül a valódi, hivatalos állammal szemben fennálló kötelezettségei alól, arra hivatkozással, hogy a hivatalos államnak, állami szerveknek nincs joghatóságuk vele szemben.

A Hatóság álláspontja szerint a jogellenes célból, tisztességtelenül folytatott adatkezelés eleve jogellenesnek minősül, mivel az alapelveknek önmagukban is érvényesülniük kell, és adott esetben a hozzájárulás vagy egyéb jogalap fennállta nem elegendő az adatkezelés jogszerűségéhez. Ezen kívül az adatkezelési tájékoztatás sem felelt meg a GDPR követelményeinek, így ebben a tekintetben is jogsértést állapított meg a Hatóság.

Mindezen jogsértések mellett a Hatóságnak abban kellett döntenie, hogy adatkezelőként kiket szükséges felelősségre vonnia. A MATT ugyanis egy jogilag nem létező szervezet, semmilyen nyilvántartásba nincs bejegyezve, néhány ezer főnek a társulása. A Hatóság részletesen elemezte határozatában a GDPR szerinti adatkezelő fogalmát, melynek eredményeként megállapította a MATT-nak és még két, MATT-ban vezető személynek az adatkezelői minőségét. [NAIH-5209/2025.]

11.1.7. Határterületi adatvédelmi hatósági és vizsgálati eljárások

Ebben az alfejezetben azokat a vizsgálati és hatósági ügyeket foglaljuk össze, melyekben a személyes adatok védelméhez fűződő alapjog és két másik alapjog – a véleménynyilvánítás szabadsága/sajtószabadság és az információs önrendelkezési jog – kollíziója valósul meg, és az ügyek vizsgálata során az általános adatvédelmi rendelet (4), (65), (153) preambulum-bekezdése, illetve 17. cikk (3) bekezdése, 85. cikk cikkének alkalmazási körébe tartozó adatkezelések állnak a feltételezett jogsérelem megítélésének fókuszában.

1. Határterületi vizsgálati ügyek

Egy internetes sajtótermék adatkezelőjével szemben az érintettek azért fordultak a Hatósághoz, mert közzétett egy ingatlan tulajdoni lapjáról készült fényképet, amely kitakarás nélkül tartalmazta az érintettek – akik között kiskorú személy is volt – nevét, születési évét és laccímét. Az érintettek álláspontja szerint ezek az adatok bár közérdekből nyilvános közhiteles nyilvántartásban (ingatlan-nyilvántartás) szerepelnek, nem mentesítik az adatkezelőt a célhoz kötöttség, az adattakarékosság, a tájékoztatási kötelezettség és a tiltakozáshoz való jog biztosítása alól. Az érintettek azzal érveltek, hogy nem látnak el közéleti tevékenységet és az, hogy rokonsági kapcsolatban állnak egy közszereplővel, nem keletkeztet számukra is közszereplői minőséget. A Hatóság a vizsgálata során megállapította, hogy az érintettek személyét nem teszi közszereplővé pusztán az a tény, hogy hozzátartozójuk ismert közszereplő. Emellett, a cikkben szereplő egyik érintettre vonatkozó adatok nem az üzleti életben betöltött szerepével

kapcsolatosak, így ő nem minősül kivételes közszereplőnek a cikkkel összefüggő adatkezelési jogviszonyban. A Hatóság megállapította azt is, hogy a név kivételével a sérelmezett személyes adatok nyilvánosságra hozatala nem volt szükséges az adatkezelő által megjelölt adatkezelési célhoz – a véleménynyilvánításhoz és a tájékozódáshoz való joghoz –, ebből következik, hogy az adatkezelő megsértette az adattakarékosság elvét. Továbbá, az adatkezelő azzal, hogy nem nyújtott előzetes tájékoztatást az érintettek részére a személyes adataik kezeléséről, megsértette a GDPR 14. cikk (1) és (2) bekezdését, továbbá (3) bekezdés c) pontját. Az adatkezelő nem hívta fel az érintettek figyelmét az őket megillető tiltakozáshoz való jogra sem, és az erre vonatkozó tájékoztatást sem jelenítette meg egyértelműen és minden más információtól elkülönítve, ebből következően nem tett eleget a GDPR 21. cikk (4) bekezdésében foglaltaknak sem. Az adatkezelő az érintettek törlési kérelmére a sérelmezett személyes adatokat – a nevük kivételével – a cikkből törölte. [NAIH-14052/2025.]

Egy másik ügyben a bejelentő azt sérelmezte, hogy egy élménypark létrehozását népszerűsítő rendezvényen a rendezvényszervező cég a bejelentő fényképét és sértő feliratot is tartalmazó plakátokat, fotópontokat helyezett ki, amelyen a bejelentő felismerhető és beazonosítható volt, a neve újságcikkben nyilvánosságra került; tehát személyes adatait, a nevét és a fényképét a hozzájárulása nélkül kezelték, használták fel. A bejelentő szerint személyes adataival visszaéltek, személyét lejáratták, a becsületébe gázoltak, jóhírnevét megsértették, gyűlöletet keltettek ellene, és nagy nyilvánosság előtt gúny, illetve alaptalan kritika, becsmérlő megjegyzések tárgyává tették. A rendezvényszervező cég a bejelentő tiltakozó levelére nem válaszolt; közölte, nincs arról tudomása arról, hogy a képeket mire és mennyi ideig használták, hol tárolták, a képmásával készített fényképekről vezettek-e nyilvántartást. A bejelentő álláspontja szerint a rendezvény célja a személye elleni gyűlöletkeltés volt, mert közrehatott az élménypark létrejöttének megghiúsulásában. A Hatóság a személyes adatok nyilvánosságra hozatala, a képmás, karikatúra plakáton, fotóponton való elhelyezése, ezek rendezvényen való közzététele miatt vizsgálatot indított. Az adatkezelő az adatkezelés célját akként határozta meg, hogy az érintetteket szeretnék volna meggyőzni arról, hogy ne gátolják a fejlődést, és ne vegyék el a fiataloktól a népszerűsített élményeket, a nyilvánosság bevonásával. A Hatóság az adatkezelő nyilatkozatát nem tudta elfogadni, és az adatkezeléshez szükséges megfelelő célhiányát, a GDPR 5. cikk (1) bekezdésének b) pontja sérelmét állapította meg. Az adatkezelő a jogalap tekintetében arra hivatkozott, hogy a bejelentő személyes adatát az 17. cikkben is foglalt véleménynyilvánítási és tájékozódáshoz való jog alapján kezelte. A véleménynyilvánítási szabadság elsősorban a közügyekkel kapcsolatos véleménynyilvánításokat védi. A konkrét ügyben az érintettek egy

helyi társadalmi szervezet aktivistái, akik a helyi ügyek felkarolásával a közvéleményt tematizálták, pro és kontra nagy társadalmi érdeklődést, társadalmi vitát kiváltva, így az érintett akár kivételes közszereplőnek is minősülhetett volna. A Hatóság álláspontja szerint azonban önmagában az, hogy az érintett kivételes közszereplőnek lett volna minősíthető, nem alapozta meg a képmásának a nyilvánossággal való megosztását, mivel megfelelő jogalap hiányában a jogos érdek jogalap esszenciális fogalmi elemének, a közéleti vitának a megléte és az ehhez kapcsolódó érdekmérlegelés is indifferens. A Hatóság az adatkezeléshez szükséges megfelelő jogalap hiányát, a GDPR 6. cikk (1) bekezdésének sérelmét állapította meg. Az adatkezelés során az adatkezelő a bejelentő személyes adatát, képmását nem az érintettől, hanem a Facebookról szerezte meg, ezért az adatkezelőt a GDPR 14. cikkében meghatározott előzetes tájékoztatási kötelezettség terhelte. Mivel az érintett előzetes tájékoztatására nem került sor, a Hatóság megállapította a GDPR 14. cikkének sérelmét. A GDPR 12. cikk (3) bekezdésében meghatározott, az érintett kérelmére vonatkozó tájékoztatási kötelezettségét mint adatkezelő a rendezvényszervező nem teljesítette, a Hatóság ezért megállapította a GDPR 12. cikk (3) bekezdésének sérelmét. A Hatóság mindezek alapján az adatkezelést összességében nem találta jogszerűnek. Mindezekre tekintettel – különös figyelemmel arra, hogy nyilatkozata szerint mind a három plakátot megsemmisítették – a Hatóság felszólította az adatkezelőt arra, hogy haladéktalanul megfelelően teljesítse az érintett GDPR 12. cikk (3) bekezdése alapján előterjesztett kérelmét, továbbá közléseit a jövőre nézve a jogszabály előírásainak megfelelően jelenítse meg. Az adatkezelő a Hatóság elektronikus úton megküldött felszólítást letöltötte, majd arra nem adott választ, a felszólítást nem teljesítette, ezáltal nem tett eleget az Infotv. 54. § (1) bekezdés a) és c) pontjai szerint a Hatósággal szemben fennálló együttműködési, tájékoztatási kötelezettségének. Ezekre tekintettel a Hatóság jelentést bocsátott ki. A Hatóság tájékoztatása alapján a bejelentő személyiségi jogi pert kezdeményezett, amelynek eredményeképpen a bíróság megállapította, hogy a rendezvényszervező cég megsértette a civil szervezet három képviselőjének személyiségi jogait és sérelemdíj fizetésére kötelezte az alperest. [NAIH-2397/2025., https://naih.hu/files/infoszab_jelentes_naih-2397-1-2025.pdf]

Egy szintén határterületi adatvédelmi vizsgálati ügyben egy kistelepülésről több bejelentő fordult a Hatósághoz, mert az önkormányzat által kiadott, a község összes háztartásába ingyenesen eljuttatott hivatalos lapban és a polgármester Facebook-oldalán a korábbi összetételű önkormányzat által kötött szerződésekről készült fotók olyan módon jelentek meg, hogy abban a bejelentők (szerződő fél, tanúk, önkormányzati alkalmazottak) személyes adatai kitakarás

nélkül jelentek meg. A polgármester a Hatóság többszöri megkeresésére nyújtott tájékoztatásában azzal érvelt, hogy hivatalba lépését megelőzően, 2024 szeptemberében a település korábbi polgármestere utolsó munkanapján több kifogásolható szerződést kötött, melyek körülményei a helyi közvéleményt is foglalkoztatták, azokkal kapcsolatban közérdekű adatigénylés is érkezett az önkormányzathoz. Levelében a polgármester arra hivatkozott, hogy egyrészt ennek az igénynek eleget téve, másrészt az intézmény működésének transzparenciája érdekében hozta nyilvánosságra ezeket a dokumentumokat. A Hatóság állásfoglalásában kifejtette, hogy a közérdekből nyilvános személyes adatok tekintetében fontos distinkció, hogy bár az Infotv. 28. § (1) bekezdés második fordulata szerinti megismerésükre a közérdekű adatok megismerésére vonatkozó szabályokat kell alkalmazni, azonban ezen adatok személyes adat jellege a nyilvánosság ellenére továbbra is megmarad, így az adatvédelem legfontosabb garanciáját, a célhoz kötött adatkezelés elvének követelményét, melyet az Infotv. 26. § (2) bekezdése kifejezetten rögzít, maradéktalanul be kell tartani. A közérdekű, illetve közérdekből nyilvános adatokat bárki megismerheti, de az ebbe a körbe tartozó személyes adatok terjesztése során is meg kell tartani a GDPR 5. cikk (1) bekezdés b) pontjában foglalt célhoz kötöttség elvéből fakadó követelményeket, aminek nem felelt meg a polgármester által megvalósított adatkezelés (és nyilvánosságra hozatal), mely során az érintettek személyes adatai a helyi lapban és egy közösségi oldalon kerültek „közzszemlére”, azaz váltak bárki által megismerhetővé. A Hatóság ezért felszólította a polgármestert arra, hogy távolítsa el a bejelentők által kifogásolt adattartalmakat a Facebook oldaláról, valamint a törvényi rendelkezéseknek megfelelően teljesítse az üggyel összefüggő közérdekű adatigényléseket úgy, hogy a közérdekből nyilvános személyes adatot tartalmazó dokumentumokat – az adatigénylő által meg nem ismerhető, védendő adatok kitakarásával – az adatigénylő által megadott e-mail címre küldje meg. A polgármester válaszlevelében pozitívan értékelte a Hatóság részletes tájékoztatását és a felszólításnak eleget tett. [NAIH-6923/2025.]

Egy másik, átláthatóságot érintő határterületi vizsgálati ügyben egy állatvédelmi egyesület képviselője fordult bejelentéssel a Hatósághoz, mert egy jegyző elutasította a közérdekű adatigénylését, melyben konkrét magánszemélyekkel kapcsolatos állattartási és állatvédelmi eljárásokban született határozatok anonimizált változatát kérte megismerni. A Hatóság megállapította, hogy a jegyző helyesen ítélte meg, hogy a konkrétan megnevezett személyekhez kapcsolódó iratanyag az anonimizálás ellenére is megőrzi személyes adat jellegét, így jogszerűen utasította el az adatigénylés teljesítését. Az Ákr. 33. § (5) bekezdése szerint, ha törvény a döntés nyilvánosságát nem korlátozza vagy nem zárja ki, az eljárás befejezését követően a személyes adatot és védett adatot nem tartal-

mazó véglegessé vált határozatot, valamint az elsőfokú határozatot megsemmisítő és az elsőfokú határozatot hozó hatóságot új eljárásra utasító végzést bárki korlátozás nélkül megismerheti. Az iratbetekintés korlátairól a 34. § rendelkezik, melynek (2) bekezdése kimondja, hogy nem ismerhető meg az olyan irat vagy az irat olyan része, amelyből következtetés vonható le valamely védett adatra vagy olyan személyes adatra, amely megismerésének törvényben meghatározott feltételei nem állnak fenn, kivéve, ha az adat – ide nem értve a minősített adatot – megismerésének hiánya megakadályozná az iratbetekintésre jogosultat az e törvényben biztosított jogai gyakorlásában. A rendelkezéshez fűzött jogalkotói indokolás szerint „az Ákr. 34. § (2) bekezdése nemcsak a minősített adatnak nem minősülő védett adatok, de a személyes adatok tekintetében is a jogosult – értelemszerűen elsősorban az ügyfél – törvényben biztosított jogai gyakorlásához szükséges körben teszi csak lehetővé a személyes adatok megismerését, ami – különösen ha figyelembe vesszük, hogy a GDPR szerint személyes adat kezelésére csak célhoz kötötten, a legszükségesebb körben és csak kifejezett hozzájárulás vagy más jogalap fennállása esetén van mód – azt jelenti, hogy főszabály szerint az ügyfél sem ismerheti meg az ügy iratanyagában szereplő valamennyi személyes adatot.” Mindezek alapján a Hatóság megállapította, hogy az adatigénylő által megismerni kívánt adatok nem tartoznak a közérdekből nyilvános adatok körébe, hanem a megnevezett magánszemélyek személyes adatainak minősülnek, így azok közérdekű adatigénylés keretében sem megismerhetők. [NAIH-12059/2025.]

2. Határterületi hatósági ügyek

A Kérelmező kérelmében előadta, hogy a Facebookon létrehozott oldalon (a továbbiakban: Oldal) közzétett bejegyzésben a csoport adminisztrátora a személyével foglalkozik. Álláspontja szerint az Oldal megsértette a személyes adatai, különösképpen a különleges személyes adatai védelméhez fűződő jogait; megfelelő jogalap nélkül kezelte azokat; adatkezelése nem felel meg a tisztességesség és törvényesség követelményének. Kifejtette: annak kérdése, hogy van-e folyamatban vele szemben büntetőeljárás, valamint ezen büntetőeljárások esetleges kimenetelének eredménye bűnügyi személyes adatnak minősül. Az Oldal indokolatlanul, jogalap és jogszerű, törvényes adatkezelési cél nélkül kezelte nevét és egyéb olyan, rá vonatkozó információkat, a róla készült fényképet, amelyek személyes adatnak minősülnek. A Hatóság elutasította a kérelmet az alábbiak miatt:

Az ügyben a közösségi oldal működésének feladata és célja a település lakosságának tájékoztatása a közéleti eseményekről, és a panaszolt bejegyzés célja kifejezetten helyi közügy lakosság számára történő bemutatása volt. A pana-

szolt bejegyzésben kifejtett témával kapcsolatban – ami okán a Kérelmező neve felmerült – a Hatóság a következő helyi szintű közéleti kérdést azonosította: kiemelt jelentőséggel bír, hogy egy adott településen a vezetők munkatársai, illetve azok a hivatali dolgozók, akik a lakosság személyes ügyeiben segítséget nyújtanak, rendelkeznek-e erkölcsi bizonyítvánnyal. Az erkölcsi bizonyítvány meglétét kötelező feltételként határozza meg a közszolgálati tisztviselőkről szóló 2011. évi CXCV. törvény 39. § (1) bekezdés a) pontja, valamint a Munka törvénykönyvéről szóló 2012. évi I. törvény 44/A. § (4) bekezdése. A panaszolt bejegyzés tartalma nem csupán arra tér ki, hogy a hivatali dolgozók rendelkeznek-e erkölcsi bizonyítvánnyal, hanem a Kérelmezett azzal kapcsolatban is véleményt formál, hogy mely személlyel/személyekkel kapcsolatban merülhetett fel okként annak lehetősége, hogy büntetett előéletű, tehát nem rendelkezik bejegyzés-mentes hatósági erkölcsi bizonyítvánnyal, ami miatt nem került teljesítésre a hivatkozott közérdekű adatigénylés. A Kérelmező személyének azonosításán túl, a Kérelmezett által bemutatott közéleti kérdés a helyi közhatalom elszámoltathatósága, átláthatósága, mellyel kapcsolatban a település lakosságának jogos érdeke megkívánja, hogy az állampolgárok rendelkezzenek ismerettel arra vonatkozóan, hogy a település vezetőjének bizalmát élvező közvetlen munkatársak – mint a Kérelmező – büntetlen előéletű-e. [NAIH-2258-12/2025.]

Egy másik adatvédelmi hatósági ügyben a Kérelmező kérelme szerint Kérelmezett jogalap nélkül kezelt és kezel a Kérelmezőről személyes adatokat, ennek körében jogellenesen készített felvételt, amit nyilvánosságra hozott. A Kérelemben kifejtette továbbá, hogy a Kérelmezett a Kérelmező tulajdonában lévő ingatlant megfigyelte, arról videót készített, melyet a Facebook-oldalán közzétett. A videó közzétételét kísérő posztjában a Kérelmezett a Kérelmező további személyes adatait is megosztotta. A Hatóság részben helyben hagyta a Kérelmező kérelmét, a Kérelmezettet a Kérelmezőhöz köthető ingatlant bemutató adatoknak a videóból és a szöveges tartalomról történő törlésére kötelezte. A Kérelmezett az eljárás során vitatta a Kérelmező tulajdonában lévő ingatlanra vonatkozó adatok személyes adat minőségét, amit a Hatóság a 2017. december 20-i Nowak ítéletben [C-434/16, EU:2017:994, 34-35 pontok], valamint a 2023. május 4-i CRIF ítéletben [C-487/21, EU:2023:369, 23-25 pontok] foglalt megállapítások hivatkozásával cáfolta. Az Európai Unió Bírósága a hivatkozott ítéletekben kifejtette, hogy az uniós jogalkotó a „személyes adat” általános adatvédelmi rendeletben szereplő fogalmának meghatározása során a „bármely információ” kifejezést használta, mely azt a célt tükrözi, hogy e fogalomnak olyan tág jelentést adjon, amely potenciálisan magában foglal minden típusú információt, legyen az akár objektív, akár vélemény vagy értékelés formájában megjelenő szubjektív információ, feltéve, hogy az a szóban forgó személyre „vonatkozik”.

Valamely információ akkor vonatkozik egy azonosított vagy azonosítható természetes személyre, ha az információ a tartalmánál, céljánál vagy hatásánál fogva egy azonosítható személyhez kapcsolódik. Az általános adatvédelmi rendelet (26) preambulumbekzdése pontosítja az „azonosítható” kifejezést, mely szerint figyelembe kell venni „minden olyan módszert [...] – ideértve például a megjelölést –, amelyről észszerűen feltételezhető, hogy az adatkezelő vagy más a természetes személy közvetlen vagy közvetett azonosítására felhasználhatja”. A Kérelmező neve nyilvánosságra hozatala tekintetében azonban túrés kötelezettség állt fenn, tekintettel az eljárás során igazolt közpénz-költségben betöltött kedvezményezetti szerepére. [NAIH-7502-12/2025.]

II.1.8. A Hatóság által kibocsátott ajánlások, állásfoglalások, jelentések

1. Ajánlás a gyermekek házi gyermekorvosi ellátása során keletkezett egészségügyi dokumentációhoz való hozzáférés biztosításáról

Az elmúlt időszakban több, egymással tartalmilag összefüggő bejelentés érkezett, amelyekben kiskorú bejelentők (ugyanazon jogi képviselő útján eljárva) azt sérelmezték, hogy az őket ellátó házi gyermekorvos a gyermek egészségügyi dokumentációjának a kiadását megtagadta vagy a kérelemre nem válaszolt, a kérelem nyomán nem tett intézkedéseket. A jogi képviselő a házi gyermekorvosokhoz eljuttatott levélében minden esetben megjelölte, hogy a másolatot oltásmentesítési eljárásban kívánják felhasználni, és a teljesítésre a legtöbb esetben öt napos határidőt szabott. A Hatóság a bejelentésekhez csatolt dokumentumok vizsgálata során megállapította, hogy a dokumentációk kiadására irányuló kérelmekkel összefüggésben a házi gyermekorvosok által tett intézkedések több esetben nem álltak összhangban GDPR érintetti joggyakorlásra vonatkozó rendelkezéseivel, ezért 2025 végén ajánlást tett közzé annak érdekében, hogy elősegítse az egységes, jogszerű adatkezelési gyakorlat kialakítását az egészségügyi alapellátórendszerben.

Az ajánlásban a Hatóság felhívta a figyelmet arra, hogy a gyermek egészségügyi állapotára, vizsgálataira, kezelésére vonatkozó információk egészségügyi adatnak minősülnek, amelyek a személyes adatok különleges kategóriájába tartoznak. Az adatkezelőnek eleget kell tennie az érintettek joggyakorlására vonatkozó igényének, ezen feltételeknek jelen esetben a gyermek háziorvosa tesz eleget, aki a gyermek részére egészségügyi szolgáltatást nyújt, a keletkezett egészségügyi dokumentációkat rögzíti, nyilvántartja és őrzi. Kiskorú érintett esetében a GDPR által biztosított érintetti jogokat a gyermek a törvényes képviselője útján gyakorolja.

A hozzáférési jog keretében az érintett jogosult a teljes, róla kezelt személyes adatállomány másolatát (az első másolatot térítésmentesen) megkapni. Amennyiben az érintett a kérelmet elektronikus úton nyújtja be, az adatkezelő köteles az információkat széles körben használt elektronikus formátumban rendelkezésre bocsátani, kivéve, ha az érintett másként kéri. Fontos hangsúlyozni továbbá, hogy a másolat igénylésére vonatkozó jog nem érintheti hátrányosan mások jogait és szabadságait, tehát az orvosoknak úgy kell biztosítani a dokumentációkiadást, hogy harmadik személyek adatai jogosulatlanul ne váljanak megismerhetővé.

Kiemelendő, hogy egészségügyi dokumentáció esetében az érintettnek nem kell indokolnia, hogy milyen célból kéri a személyes adatai kiadását, és az adatkezelőnek nincsen joga az érintett szándékait vizsgálni, annak alapján mérlegelni a kérelem teljesítését. Bár a vizsgált esetekben a bejelentők megjelölik, hogy ol-tásmentesítési eljárás céljából kéri a betegkartonok kiadását, ez jelen esetben – még ha a felhasználás célja az ellátó orvos egyéni értékkiteveléssel ellentétes is – nem minősül jogszerű megtagadási oknak. Az adatkezelő akkor tagadhatja meg az érintetti kérelem alapján történő intézkedést, ha az érintett kérelme egyértelműen megalapozatlan vagy - különösen ismétlődő jellege miatt – túlzó. Azonban ebben az esetben is késedelem nélkül, de legkésőbb a kérelem beérkezésétől számított egy hónapon belül tájékoztatja az érintettet az intézkedés elmaradásának okairól, valamint arról, hogy az érintett panaszt nyújthat be valamely felügyeleti hatóságnál, és élhet bírósági jogorvoslati jogával. Nem releváns tehát a kérelmekben a jogi képviselő által a teljesítésre rendszerint megszabott öt napos határidő, mert az érintetti kérelem teljesítésére nyitva álló határidőt, illetve a kérelem nyomán teendő intézkedések határidejét a GDPR egy hónapban határozza meg.

Végezetül, a Hatóság hangsúlyozza, hogy nem elegendő a GDPR-nak való megfelelés, azt az elszámoltathatóság elvének értelmében igazolni is tudni kell a Hatóság felé.

2. Állásfoglalás gyermektáborok szervezői részére a szülők speciális hatósági erkölcsi bizonyítvány bemutatásra történő kötelezése tárgyában

A gyermekek védelme érdekében egyes törvények módosításáról szóló 2024. évi XXX. törvény által módosított jogszabályok alapján a gyermektáborokat szervezők 2025. január 1-től kötelesek gondoskodni arról, hogy a gyermekek felügyeletét csak olyan személy lássa el, aki egy megfelelő tartalmú hatósági

erkölcsi bizonyítvánnyal igazolja, hogy kiskorú sérelmére elkövetett bűncselekmény miatt nem szerepel a büntetéseik nyilvántartásában, nem áll büntetőeljárás, foglalkozástól eltiltás vagy kényszergyógykezelés hatálya alatt. A fokozott védelem biztosítása érdekében a jogalkotó előírta, hogy a táborok szervezői kötelesek e speciális erkölcsi bizonyítvány bemutatására útján megbizonyosodni arról, hogy a táborok lebonyolításában nem vesz részt olyan személy, aki nem felel meg a törvényben rögzített kritériumoknak. A Hatósághoz 2025-ben több beadvány érkezett a gyermektáborokban közreműködők, illetve szülők részéről azzal kapcsolatban, hogy a gyermekek fokozott védelme érdekében szigorított jogszabályi környezet miatt a gyakorlatban eltérő jogértelmezés alakult ki a gyermekfelügyeletben közreműködők körének meghatározása, valamint az ezzel összefüggő adatkezelői feladatok kapcsán. Egy bejelentés arra vonatkozott, hogy a szervezők egyszerű email útján tervezték gyűjteni a szervezésben közreműködők erkölcsi bizonyítványát, illetve másolatokat kívántak azokról tárolni, hogy igazolni tudják, hogy megfelelnek az új előírásnak.

A Hatóság állásfoglalást adott ki a jogszerű adatkezelői gyakorlatok kialakítása érdekében, amelyben ismertette, a táboroztatás különös szabályait. A jogalkotói cél abban áll, hogy a tábor időtartama alatt ne kerülhessen a gyermekkel közvetlen kapcsolatba olyan személy, aki korábban kiskorú sérelmére elkövetett bűncselekmény vagy annak gyanúja miatt büntetőjogi, büntető-eljárásjogi jogkövetkezmények hatálya alatt áll (vagyis szerepel a büntetéseik nyilvántartásában, ellenében büntetőeljárás van folyamatban, cselekménye miatt foglalkozásától eltiltották, kényszergyógykezelését elrendelték). Az egészségügyi hatósági és igazgatási tevékenységről szóló 1991. évi XI. törvény 4/B. §-a meghatározza az igazolási folyamatot, amely elsődlegesen a hatósági erkölcsi bizonyítvány bemutatását írja elő a táboroztatás szervezésében, illetve lebonyolításában közreműködni kívánó személynek a táboroztatás szervezője részére. Ezen bemutatás tényét a tábor szervezője egy a résztvevő természetes személyazonosító adatait tartalmazó nyilatkozatban rögzíti, amit a tábor követő három évig köteles megőrizni, a fogyasztóvédelmi hatóság felhívására a nyilatkozatot a rendelkezésükre bocsátani. A joggyakorlat adatvédelmi szempontból ott vált kérdésessé, hogy a szervezők a módosító jogszabály céljának való maradéktalan megfelelés érdekében az erkölcsi bizonyítványok másolatát is a dokumentáció részeként, a fent megnevezett megőrzési ideig kívánták tárolni, illetve a jogszabályban előírt adatkörnél (a jogalkotó taxatív módon határozta meg ezeket – családi és utónév, születési családi és utónév, születési hely, születési idő és anyja születési családi és utónéve) több adatot kívántak gyűjteni, további jogalap megjelölése nélkül. A Hatóság elsődlegesen rögzítette, hogy a tábor lebonyolítása során a szervezők a GDPR értelmében adatkezelőnek minősülnek, az igazolási folyamathoz igényelt erkölcsi bizonyítványokban foglalt adatok bűnügyi személyes adatok.

Az erkölcsi bizonyítványokkal kapcsolatos adatkezelési műveletek körében a Hatóság a fenti törvényi rendelkezéseken túl felhívta a figyelmet a GDPR 10. cikkében foglalt garanciális előírásokra is, azaz külön uniós, vagy tagállami jogi előírás hiányában a szervező kizárólag a hatósági bizonyítvány bemutatására hívhatja fel a közreműködőket. Az igazolási folyamatot szabályozó törvény is utólagos ellenőrzésként bemutatási kötelezettséget írt elő az érdekeltek számára, emellett a másolatkészítési és tárolási gyakorlat a GDPR adattakarékossági elvével ellentétes. Ugyanakkor a táboroztatónak lehetősége van arra – és ezt a jogalkotói szándék végrehajtása indokolta is teszi –, hogy a hatósági erkölcsi bizonyítvány valódiságát az erre szolgáló honlapon ellenőrizze és az ellenőrzés tényét és időpontját a saját nyilvántartásában (vagy akár a nyilatkozatra rávezetve) kezelje.

A bemutatásra kötelezhető táboroztatásban közreműködői kör meghatározása kapcsán a Hatóság felhívta a figyelmet a gyermekek táborozásának feltételeiről szóló 6/2025 (II.25) BM rendeletben foglaltakra, amely pontosan definiálja a közreműködő személyét. A Hatóság kiemelte, hogy a közreműködői minőség megállapításhoz három konjunktív feltételnek kell teljesülnie. Kell egy (fennálló, vagy korábbi) jogviszony a szervezőkkel, amelynek keretében a tábor megvalósulásával, szervezésével szorosan összefüggő szükséges tevékenységet végeznek vagy szolgáltatást nyújtanak, mindezt a programterv megvalósítása érdekében. Szükséges továbbá, hogy az így kifejtett tevékenységgel, szolgáltatásokkal összefüggően fennálljon a gyermekkel történő közvetlen kapcsolatba kerülés lehetősége. Amennyiben például egy szülő eseti jelleggel érkezett a táborba és részt vett az étkeztetésben, tévesen azonosíthatták őt közreműködőként, hiszen nem állt fenn jogviszonya a szervezőkkel és nem a programterv végrehajtójaként jelent meg. Tehát, noha a táborba látogató szülők közvetlen kapcsolatba kerülhetnek a gyerekekkel, amennyiben nem állnak a tábor szervezésével és lebonyolításával összefüggő tevékenység végzésére irányuló jogviszonyban a tábor szervezőjével, akkor nem állnak olyan jogszabályi kötelezettség hatálya alatt, amely alapján kötelezhetők lennének hatósági erkölcsi bizonyítvány bemutatására. A tábor szervezője tehát nem rendelkezik joggal a szülők bűnügyi személyes adatainak kezelésére.

A Hatóság végül kifejtette, hogy az elszámoltathatóság és az átláthatóság elvének történő megfelelés céljából szükséges, hogy a szervezők az érintetteket előre, a GDPR 13-14. cikke szerinti tartalommal, könnyen hozzáférhető módon és közérthető nyelvezettel tájékoztassák. [NAIH-10404-5/2025]

3. Állásfoglalás települési önkormányzat ügyfélszolgálati hívásainak hangrögzítése kapcsán

A Hatóság részére megküldött beadványában egy önkormányzat a Hatóság állásfoglalását kérte az általa bevezetni kívánt ügyfélszolgálati callcenter üzemeltetésének mint tervezett adatkezelési tevékenységnek az előzetes megítélése tárgyában. A beadványban előadottak szerint az önkormányzat a központi telefonszámára érkező valamennyi telefonhívást automatikusan kívánta rögzíteni, elsősorban minőségbiztosítási célból.

A Hatóság állásfoglalásában kiemelte, hogy a digitális államról és a digitális szolgáltatások nyújtásának egyes szabályairól szóló 2023. évi CIII. törvény (a továbbiakban: Dáptv.) 18. § (4) bekezdése alapján: „A digitális szolgáltatást biztosító szervezet – önállóan vagy más digitális szolgáltatást biztosító szervezetekkel együttműködve – telefonon és más elektronikus úton is elérhető ügyfélszolgálatot működtet a fogyasztóvédelemről szóló törvénynek a közszolgáltatási tevékenységet folytató vállalkozásokra vonatkozó szabályai szerint azzal az elteréssel, hogy az ügyfélszolgálatnak hetente legalább 40 órában elérhetőnek kell lennie. A 9. § (2) bekezdés a)–i) pontja szerinti szervek külön megállapodás alapján a Kormány rendeletében kijelölt országos telefonos ügyfélszolgálat útján is biztosíthatják az e bekezdés szerinti feladatok ellátását.” A Hatóság rámutatott továbbá, hogy a fogyasztóvédelemről szóló 1997. évi CLV. törvény (a továbbiakban: Fgytv.) 17/B. § (3) bekezdése alapján: „(...) Az ügyfélszolgálatához beérkező valamennyi telefonon tett szóbeli panaszt, valamint az ügyfélszolgálat és a fogyasztó közötti telefonos kommunikációt hangfelvétellel rögzíteni kell. (...)”

A fentiekre tekintettel a Hatóság felhívta az önkormányzat figyelmét arra, hogy digitális szolgáltatást (elektronikus ügyintézés) biztosító szervezetként az önkormányzat köteles az ügyfélszolgálat és az ügyfél közötti kommunikációt hangfelvétellel rögzíteni a közszolgáltatási tevékenységet folytató vállalkozásokra vonatkozó fogyasztóvédelmi előírások szerint. A Dáptv. és az Fgytv. fenti rendelkezéseiben meghatározott célokból az ott meghatározott adatkezelési művelet (rögzítés) a GDPR 6. cikk (1) bekezdés e) pontjára, mint közfeladatához kapcsolódóan szükséges adatkezelési jogalapra alapítható. A Hatóság hangsúlyozta, hogy az adatkezelés célját és jogalapját a hivatkozott rendelkezéseknek megfelelően kell minden egyes esetben előzetesen meghatározni, illetve felülvizsgálni. Tehát az önkormányzat a tervezett adatkezelés kapcsán azt köteles megvizsgálni, hogy a hangrögzítés összhangban áll-e az Fgytv. szerint célokkal, azaz a panaszok kezelése és a fogyasztók tájékoztatásán túl, azzal össze nem egyeztethető célokra kívánja-e a felvételeket felhasználni. Amennyiben nem, úgy a

Hatóság álláspontja szerint az eltérő célra csak más érvényes jogalap fennállása esetén kerülhet sor, amelynek igazolása az adatkezelő feladata.

A Hatóság részletes tájékoztatást nyújtott a GDPR 5. cikk (1) bekezdés b) pontja szerinti célhoz kötöttség elvének konkrét esetben történő értelmezéséről, továbbá ezzel összefüggésben hangsúlyozta, hogy arra az esetre felkészülve, ha az önkormányhoz beérkező hívás során véletlenül különleges adat is elhangzik, a Hatóság jó gyakorlatnak tartja, ha az adatkezelési tájékoztató az adatkezelés jogalapjánál a GDPR 9. cikk (2) bekezdés f) és g) pontjára történő utalást is magában foglalja. A megfelelő érintetti tájékoztatás előmozdítása érdekében a Hatóság javasolta továbbá a hívást közvetlenül megelőző automatikus első szintű tájékoztató mintaszövegen túli, részletes adatvédelmi tájékoztató külön menüpontba történő elhelyezését, valamint szorgalmazta az adatkezelési tájékoztató elhelyezését az önkormányzat honlapján a telefonos menürendszer közzétételére szolgáló felületen is. [NAIH-10731/2025]

4. A törléshez való jog érvényesülése a pártok és a médiatartalom-szolgáltatók adatkezelése során

2025-ben az Európai Adatvédelmi Testület (a továbbiakban: EDPB) az ún. összehangolt végrehajtási kerethez (Coordinated Enforcement Framework – CEF) kapcsolódóan az általános adatvédelmi rendeletben rögzített törléshez való jog adatkezelők általi érvényesítését vizsgálta.

A Hatóság is részt vett a CEF keretén belül zajló munkában, és az üzleti szektor egy szegmensének a GDPR szerinti törléshez való jog biztosításával kapcsolatos gyakorlatát kívánta a felügyeleti hatóságok szakértői által összeállított közös kérdőív segítségével felmérni. (Ezt a beszámoló IV.7.2. Felügyeleti hatóságok összehangolt intézkedése pontja mutatja be részletesen.)

A CEF felméréséből kiindulva, de attól függetlenül, a Hatóság a hazai adatkezelői jogalkalmazás további két ágazatának gyakorlatát, helyzetét, tendenciáit is áttekintette kérdőíves felmérés formájában.

A felmérés egyik fókuszcsoportját az online médiatartalom-szolgáltatás képezte, ezen belül 10 szolgáltató 12 weboldalra vonatkozó adatkezelési tevékenységének a törléssel, illetve az elfeledtetéshez való joggal kapcsolatos gyakorlata lett a vizsgálat tárgya. A felmérés másik csoportjába a pártok kerültek: 14 párt törléssel kapcsolatos adatkezelési gyakorlata lett kérdőíves formában megvizsgálva.

A kérdőívre adott válaszok értékelésével a Hatóság célja az volt, hogy – a GDPR 57. cikk (1) bekezdés a), b), d) és i) pontjában meghatározott feladatkörében eljárva – átfogó képet kapjon a törléshez való jog mint érintetti jog biztosításának hazai érvényesüléséről. A Hatóság egy-egy jelentésben foglalta össze a felmérések tapasztalatait, és a jelentéseket a honlapján közzétette.

A jelentések a pártok és a médiatartalom-szolgáltatók által megküldött válaszok alapján – összesített és kivonatolt formában – mutatják be a hazai adatkezelői jogalkalmazás gyakorlatát. A jelentések célja a jó gyakorlatok bemutatása, a szolgáltatók és a pártok mint adatkezelők részére javaslatok megfogalmazása, továbbá a törléshez való jog vonatkozásában a nyilvánosság számára helyzetértékelés adása. (<https://naih.hu/adatvedelmi-jelentesek>)

II.1.9. Hatósági ellenőrzések

A 2025. évben ellenőrzési terv alapján a Hatóság 21 webáruház vonatkozásában folytatott le hatósági ellenőrzést a honlapjukon nyújtott általános adatkezelési tájékoztatás megfelelősége tárgyban. Tehát az ellenőrzések nem egyedi jogsértések feltárására, nem egyedi panaszok, kérelmek alapján, hanem az általános gyakorlat megvizsgálására irányultak, és hivatalból indultak.

A Hatóság a vizsgálatok során célzottan áttekintette az érintett honlapok releváns tartalmait, azokat forenzikusan mentette, valamint egyéb nyilvános információkat rögzített (így cégkivonatokat, domain-regisztrációs adatokat, archivált weboldal-verziókat). Az ellenőrzések során a Hatóság következetesen folyamat-alapú ellenőrzési megközelítést alkalmazott, ennek keretében került sor az adatvédelmi tájékoztatással kapcsolatos dokumentáció és a tájékoztatási gyakorlat összevetésére. A Hatóság elsősorban a közzétett adatkezelési tájékoztatókat tekintette át, a különböző időállapotokat tekintve verzió-ellenőrzési űrlapok alkalmazásával, szöveg-összehasonlító módszer használatával. Ez lehetővé tette az adatkezelési tájékoztatók időbeli változásainak pontos feltárását, az ellentmondások és hiányosságok bizonyítható azonosítását, és erősítette a hatósági ellenőrzések szakmai megalapozottságát és következetességét.

Az ellenőrzések során egyértelmű és visszatérő mintázatok rajzolódtak ki: a webáruházakat működtető adatkezelők jelentős részénél az adatkezelési tájékoztatás szétagolt, ellentmondásos, a felhasználók számára nehezen értelmezhető volt, mind tartalmi, mind formai szempontból. Gyakori problémaként jelent meg az elavult, más weboldalakról átvett, sablonjellegű tájékoztató szöveg alkalmazása, amely nem a tényleges adatkezelési folyamatokat írta le, hanem az adatvédelmi megfelelés látszólagos, dokumentáció-központú teljesítésére írá-

nyuló szemléletet tükrözte. Előfordult az is, hogy a tájékoztató nem egyszerűen volt megtalálható a honlapon, sőt technikailag akadályozva volt az elérése azzal, hogy folyamatos görgetés ellenére a honlap csak a termékajánlatokra ugrott. A tájékoztatók meglehetősen nagy számában még a GDPR helyett az Infotv-t jelölték meg mint alkalmazandó jogszabályt, továbbá adatvédelmi nyilvántartási számot tüntettek fel, holott már sok éve nincs ilyen szám és nyilvántartás sem. Esetenként olyan alapvető információ, mint az adatkezelő neve és elérhetősége sem volt egyértelmű a tájékoztatóban illetve a honlapon.

A feltárt hiányosságok összességükben arra utaltak, hogy a vizsgált webáruházakat működtető gazdasági társaságok nagy részének nem volt megfelelő adatvédelmi szakértelme az adatkezelési tájékoztatás kialakítása tekintetében, és az adatvédelmi megfelelést nem integrálták érdemben a működésükbe.

Az ellenőrzések eredményeként 18 esetben hatósági eljárás indult, 2 esetben nem került sor eljárásindításra, míg 1 ügyben külföldi felügyeleti hatósággal való együttműködés keretében zajlik a vizsgálat.

A megindult hatósági eljárásokban határozatban kerülnek megállapításra az általános tájékoztatással kapcsolatos jogsértések, és a Hatóság bírság kiszabásával szankcionálja ezeket. A hatósági eljárások nagyságrendileg fele még folyamatban van, a többi pedig határozathozatallal lezárult és a határozatban foglalt kötelezés teljesítésének ellenőrzése zajlik.

II.2. Személyes adatok bűnüldözési, honvédelmi, és nemzetbiztonsági célú kezelésével kapcsolatos ügyek (az Infotv. hatálya alá tartozó adatkezelési műveletek)

1. Honvédelmi igazgatási szerv nyilvántartását képező, a honvédség által nyújtott lakhatási támogatással összefüggő adatok kezelésének jogszerűsége

A Hatóság kérelemre indított adatvédelmi hatósági eljárásban vizsgálta a honvédség által nyújtott lakhatási támogatás nyilvántartásával összefüggésben egy honvédségi igazgatási szerv (a továbbiakban: Adatkezelő) adatkezelésének jogszerűségét. Kérelmező kifogásolta a szolgálati lakáshoz tartozó mérőórák állásának lefényképezését, vitatta azok kezelésének jogalapját, valamint állította, hogy ilyen jellegű adatkezelésről korábban tájékoztatást nem kapott Adatkezelőtől.

A Kormány 2018-ban az állam tulajdonában és a Honvédelmi Minisztérium vagyionkezelésében levő egyes ingatlanok arra jogosultak részére való elidegenítéséről döntött, meghozva a Zrínyi 2026 Honvédelmi és Haderőfejlesztési program kiemelt humánpolitikai célkitűzéseinek megvalósítását szolgáló egyes intézkedésekről szóló 1689/2018. (XII. 17.) Korm. határozatot (a továbbiakban: Korm. határozat). Ennek végrehajtása érdekében Adatkezelő elkészítette az elidegenítési eljárás megindításához szükséges dokumentumokat, közöttük az adatkezelési tájékoztatót, amelyeket megismerve Kérelmező bejelentette vételi szándékát az általa bérelt lakásra. A lakáselidegenítési eljárás keretében Adatkezelő ellenőrzéseket végzett, mely során fényképfelvételeket készítettek a Kérelmező által bérelt szolgálati lakás mérőóráiról.

A Hatóság megállapította, hogy a honvédek jogállásáról szóló 2012. évi CCV. törvény (a továbbiakban: Hjt.) 137. § (2) bekezdése d) pontja alapján a szolgálati lakás megvételének lehetősége lakhatási támogatásnak, a régi Haktv., az új Haktv. és az Infotv. rendelkezései alapján, a lakhatási támogatások nyilvántartásával kapcsolatos adatkezelés pedig honvédelmi célú adatkezelésnek minősül.

A mérőóra állásáról készített fényképfelvételek – mivel a mérőóra a Kérelmező által bérelt ingatlanhoz tartozik, a Kérelmezőre vonatkozó információként – az Infotv. 3. § 2. pontja értelmében Kérelmező személyes adatának minősül.

A mérőórák adatainak, illetve a fényképfelvételeknek a kezelése a lakhatási támogatások nyilvántartása körében valósult meg, jogalapja az Infotv. 5. § (1) bekezdés a) pontja és a honvédségi adatkezelésről, az egyes honvédelmi kö-

telezettségek teljesítésével kapcsolatos katonai igazgatási feladatokról szóló 2013. évi XCVII. törvény 24/J. §-a, illetve a honvédelmi adatkezelésekről szóló 2022. évi XXI. törvény (a továbbiakban: Haktv.) 75. §-a, az adatkezelés célja a Kérelmező lakhatási támogatásra vonatkozó jogosultságának felülvizsgálata.

A Hatóság megállapította azt is, hogy a lefolytatott ellenőrzések elvégzésével összefüggésben végzett adatkezelés, beleértve a fényképfelvételek készítését is, nem sértette az Infotv. 4. § (1)-(2) és (5) bekezdése szerinti adatkezelési alapelveket, a lakhatási támogatások ellenőrzése mint adatkezelési cél a hivatkozott jogszabályok alapján jogszerű. A mérőórák állásának kezelése e cél – a Kérelmező lakhatási támogatásra vonatkozó jogosultságának felülvizsgálata – megvalósulásához elengedhetetlen és arra alkalmas volt, tekintettel arra, hogy a Kérelmező által bérelt ingatlan használatára vagy annak hiányára vonatkozó információt hordoz.

A Hatóság ugyanakkor megállapította, hogy Kérelmezett 2012. január 1. napja és 2019. április 28. napja között nem teljesítette az Infotv-ben szabályozott, az előzetes tájékozódáshoz való jog érvényesülése elősegítésének kötelezettségét. A Hatóság megállapította továbbá, hogy a 2019-ben készített, a kérdéses témakörre vonatkozó adatkezelési tájékoztató nem felelt meg az Infotv. rendelkezéseinek, ezáltal Adatkezelő megsértette a Kérelmező előzetes tájékozódáshoz való jogát. [NAIH-1315/2025., NAIH-2118/2026]

2. Magyar Honvédség egészségügyi adatot érintő adatkezelése

Szerződéses katonaként szolgáló Bejelentővel szemben kábítószernek minősülő anyag kimutatására szolgáló vizsgálatot rendeltek el és hajtottak végre. A levett minta ún. A mintájából elvégzett gyorsteszt pozitív eredményt adott, ezért sor került a minta laboratóriumi vizsgálatára a Magyar Honvédség illetékes szerve (a továbbiakban: Adatkezelő) által, mely szintén pozitív eredményt mutatott. A levett minta B mintájának felhasználására nem került sor. A mintákat Adatkezelő a vizsgálat lezárásakor is tárolta, továbbá kezelte a vizsgálattal összefüggésben keletkezett dokumentációban foglalt személyes adatokat.

Bejelentő szóban és írásban több ízben is fordult Adatkezelőhöz személyes adatai kezelésére vonatkozó kérdéseivel és személyes adatai eredeti vagy másolati példányának kiadása érdekében, mely írásbeli kérésekre Adatkezelő a Hatóság eljárása idején válaszolt. A Hatóság vizsgálta az ügyben a személyes adatok kezelésének megfelelőségét és a hozzáférési kérelem teljesítésének kérdését.

Az Infotv. 3. § 10c. pontjára, a Haktv.43. § (1) bekezdésére és a Haktv. 14. melléklet 4. pontjára figyelemmel mint honvédelmi célú adatkezelésre az Infotv. 2. § (3) bekezdése alapján az Infotv. – és nem a GDPR – rendelkezéseit kell alkalmazni.

A Haktv. 43. §-ának irányadó rendelkezései meghatározzák a kezelt adatok és az azok kezelésére jogosult személyek körét, valamint az adatokat tartalmazó dokumentáció őrzési idejét. Mindezek alapján a honvédelmi szervezet és az egészségügyi adatkezelést végző honvédelmi szervezet a szolgálatelljesítésre, illetve munkavégzésre képes állapot ellenőrzését, továbbá a katonai fegyelem és biztonság fenntartását és fokozását szolgáló szűrővizsgálatok végrehajtása céljából kezeli a személyi állomány érintett tagjának 14. melléklet 4. pontja szerinti adatait, többek között a mintákat mint a Haktv. 43. § (2) bekezdése szerinti adatkezelők által észlelt, vizsgált, mért, leképzett vagy származtatott egészségügyi adatot.

A fent hivatkozott rendelkezések azonban nem rendezik az egészségügyi vizsgálatok alapjául szolgáló minták – mint különleges személyes adatok – őrzési idejét. Az adatok egy részének őrzési idejéről jelen esetben a Magyar Honvédség személyi állománya kábítószer hatása alatti állapotának, illetve kábítószer fogyasztásának vagy tartásának ellenőrzésével kapcsolatos feladatok végrehajtásáról szóló parancsnoki intézkedés (a továbbiakban: parancsnoki intézkedés) 31. pontja rendelkezik, amely szerint amennyiben az „A” minta pozitivitást mutat, azt Adatkezelő 3 hónapig őrzi meg. A „B” minta őrzési idejéről ez sem tartalmaz rendelkezést. Az Infotv. 5. § (3) bekezdése értelmében kötelező adatkezelés esetén a kezelendő adatok fajtáit, az adatkezelés célját és feltételeit, az adatok megismerhetőségét, az adatkezelő személyét, valamint az adatkezelés időtartamát vagy szükségessége időszakos felülvizsgálatát az adatkezelést elrendelő törvénynek, illetve önkormányzati rendeletnek kell meghatároznia. A Hatóság megállapította, hogy az őrzési időről az A minta esetében parancsnoki intézkedés rendelkezik, a B minta esetében még az sem. A Hatóság megállapította azt is, hogy bár az A minta őrzési idejét a parancsnoki intézkedés 3 hónapban határozta meg, azt az Adatkezelő a parancsnoki intézkedés rendelkezései ellenében meghosszabbította.

Az Infotv. 17. §-ában szabályozott hozzáférési jog gyakorlása nem a minta és a keletkezett dokumentumok kiadásának, hanem a 17. § (1)-(2) bekezdéseiben írt információk közlésének szükségességét jelenti. A Hatóság a minta esetében az Infotv. 3. § 11. pontjában írt adattovábbítás kérdése kapcsán megállapította,

hogy sem az Infotv., sem az egyéb vonatkozó jogszabályok nem teszik kötelezővé annak továbbítását Bejelentő részére.

A Hatóság megállapította, hogy az a tény, hogy Adatkezelő az A minta őrzési idejét meghosszabbította, nem támasztható alá a jogszabályi rendelkezésekkel, továbbá azt, hogy a B mintára vonatkozóan nincs a megőrzési időre vonatkozó rendelkezés, ezért az őrzési idő felülvizsgálata – az Infotv. 5. § (5) bekezdésében foglaltak alapján – 3 évente elvégzendő, valamint megállapította azt is, hogy Adatkezelő az Infotv.-ben meghatározott időn túl adott Bejelentőnek tájékoztatást a személyes adatai kezeléséről.

A Hatóság felszólította Adatkezelőt, hogy a jogsértő adatkezelési gyakorlatát alakítsa át, és ezzel a jogsértés közvetlen veszélyét a jövőre nézve szüntesse meg, egyúttal a Hatóság ajánlással élt a Honvédelmi Minisztérium felé annak érdekében, hogy a Haktv. szabályozza a minták őrzési idejét. A Honvédelmi Minisztérium elfogadta az ajánlást, valamint Adatkezelő is jelezte válaszában, hogy kezdeményezni fogja a Haktv. módosítását az őrzési idő törvényi szintű szabályozása érdekében. [NAIH-7546/2025]

3. Nyomozó hatóság jogi szakmai vélemény kiadásának körülményeire vonatkozó adatkérésében feltüntetett bűnügyi személyes adatok kezelése

Kérelmező adatvédelmi hatósági eljárást kezdeményezett bűnügyi személyes adatai továbbításának, kezelésének jogszerűsége tárgyában az adatkérést foganatosító nyomozó hatósággal (a továbbiakban: nyomozó hatóság), valamint a megkereséssel érintett minisztériummal (a továbbiakban: minisztérium) szemben.

A nyomozó hatóság a kérelmezővel szemben folytatott büntetőeljárásban a Be. 261. §-a alapján adatkéréssel fordult a minisztériumhoz egy általa kiadott szakmai vélemény, illetve az annak alapjául szolgáló iratok beszerzése és a büntetőeljárásban történő felhasználása érdekében. A nyomozó hatóság az adatkérés iránti levelében közölte a Kérelmező bűnügyi személyes adatait. Ezen adatkérésben történő adattovábbítás jogalapjaként a Be. 261. § (5) bekezdésében foglaltakra hivatkozott. Az adatkérés egy általános jogértelmezési kérdésben kiadott és egy szaklapban is megjelent szakmai vélemény kiadására irányult. A nyomozó hatóság az adatkérésre kapott válasz eredményeként azt akarta megállapítani, hogy az előtte folyó büntetőeljárásban hivatkozott szakmai véleményt pontosan milyen jogi kérdés megítélésére kérték, azt milyen esetre, körülmények alapján adta ki a minisztérium. Ehhez hivatkozott az általa folytatott bünte-

tőeljárás részleteire, benne Kérelmező bűnügyi személyes adataival. A Hatóság megállapította, hogy a Kérelmező bűnügyi személyes adatai nem tekinthetők a nyomozó hatóság által kért adatszolgáltatás – azaz egy általános jogértelmezési kérdésben kiadott szakmai vélemény – azonosítására szolgáló adatnak, valamint azok ismeretére a minisztériumnak nem volt szüksége az adatszolgáltatás teljesítéséhez, elegendő lett volna az adatszolgáltatás tárgyának azonosítása érdekében a minisztérium válaszában az ügyszámát feltüntetni a megkeresésben.

A Hatóság megállapította, hogy a nyomozó hatóság megsértette az Infotv. 5. § (1)–(2) bekezdéseit, valamint a 4. § (1)–(2) bekezdéseit azzal, hogy megfelelő jogalap nélkül és a célhoz kötött adatkezelés elvét megsértve továbbította Kérelmező bűnügyi személyes adatait a minisztériumnak. A Hatóság utasította a minisztériumot a Kérelmező jogalap nélkül kezelt bűnügyi személyes adatainak törlésére, melyet a minisztérium adatkezelőként a Hatóság határozata alapján teljesített. [NAIH-120/2025]

4. A büntetőeljárás során teljesített iratismertetésre történő hivatkozás a hozzáférési jog gyakorlása során

A nyomozó hatóság az érintett személyes adataira vonatkozó hozzáférési kérelmére küldött válaszában nem közölte az adattovábbítás címzettjeinek körét, valamint ezen adattovábbítások célját és jogalapját sem jelölte meg. Mindennek jogszerűségét abban látta, hogy ezen szervek, személyek az iratismertetés során megismerhetők Kérelmező számára, így tételes felsorolásuk a hozzáférési jog keretében benyújtott kérelem teljesítése során szükségtelen.

A Hatóság kiemelte, hogy a Be. szerinti iratmegismerés független az Infotv. szerinti érintetti joggyakorlás intézményétől. A gyanúsított a Be.-ben foglalt iratmegismerési szabályok szerint jogosult megismerni az eljárásban keletkezett ügyiratokat, ennek célja az, hogy az arra jogosult megismerhesse az eljárásban keletkezett iratokat, bizonyítékokat, mely alapján gyakorolhatja jogait a büntetőeljárás során. Az érintett az Infotv. 14. § b) pontja szerinti hozzáféréshez való jogának gyakorlása során pedig arról kérhet tájékoztatást, hogy személyes adatait kezeli-e az adatkezelő, amennyiben igen, akkor az Infotv. 17. § (2) bekezdésében foglalt információk rendelkezésére bocsátását kérheti. Mindezek alapján meggyőződhet arról, hogy jogszerű-e személyes adatainak kezelése. A Be. szerinti iratmegismerés biztosítása nem mentesíti az adatkezelőt az Infotv. 14. § b) pont szerinti hozzáféréshez való jog biztosításának kötelezettsége alól. A kétféle tájékoztatás, bár tartalmukat tekintve vannak egyezőségek, nincs teljes átfedésben, eltérő szereppel és sajátos információtartalommal bír.

A Hatóság megállapította, hogy a nyomozó hatóság megsértette az Infotv. 17. § (2) bekezdésének b) és d) pontját, mert Kérelmezőt nem tájékoztatta az adattovábbítások céljáról és jogalapjáról, valamint az adattovábbítások címzettjeiről. [NAIH-120/2025]

5. Fogvatartott és az Emberi Jogok Európai Bírósága (EJEB) előtti ügyben a képviselőtét ellátó személy kapcsolattartásának Bv. intézet általi ellenőrzése

Az egyik ügyben egy fogvatartott sérelmezte, hogy az Emberi Jogok Európai Bírósága (EJEB) előtt folyó ügyével kapcsolatban az őt fogva tartó Bv. intézet a volt feleségével mint képviselőjével – azaz hozzátartozójának nem minősülő személlyel – kizárólag a személyes kapcsolattartás esetén biztosítja az ellenőrzésmentességet, álláspontja szerint azonban a büntetések, az intézkedések, egyes kényszerintézkedések és a szabálysértési elzárás végrehajtásáról szóló a 2013. évi CCXL. törvény (a továbbiakban: Bvtv.) 11. § (6) és (7) bekezdései alapján a telefonon, skype-on és levélben történő – képviselőjével való – kapcsolattartás esetén is megilletné az ellenőrzésmentesség.

A vizsgálati eljárásban megállapítást nyert, hogy a Bv. intézet a Bvtv. 11. § (6) bekezdésére hivatkozva nem minősíti személyes kapcsolattartásnak a fogvatartott és a képviselője között az EJEB előtt folyó ügyben a telefonon, skype-on és levélben történő kapcsolattartást, ezért a fogvatartott és a Képviselője telefonon, skype-on és levélben történő kommunikációjának tartalmát ellenőrzi.

A Bvtv. 11. § (6) bekezdésének második mondata alapján a fogvatartott és a képviselője között az EJEB elé terjesztett ügyben folytatott személyes kommunikáció nem ellenőrizhető a Bv. intézet által. A Bvtv. 11. § (7) bekezdése értelmében a telefonon vagy telekommunikációs eszköz útján történő beszélgetés tartalma sem ellenőrizhető, a Bv. intézet kizárólag a védő vagy a képviselő személyazonosságáról győződhet meg „ha a beszélgetés nem ellenőrizhető”. Ez a rendelkezés a Bvtv. 11. § (6) bekezdésére utal vissza, amely szerint a fogvatartott/elítelt EJEB előtt folytatott ügyében ellenőrzésmentesen kommunikálhat a képviselőjével. Mindemellett a Bvtv. 11. § (7) bekezdése az ellenőrzésmentes telefonon vagy telekommunikációs eszköz útján történő beszélgetés körében a védőt és képviselőt – tehát nem kizárólag jogi képviselőt – említ, mely kategóriába beletartozik a fogvatartottat az EJEB elé terjesztett ügyben képviselő személy. A Bvtv. 11. §-hoz tartozó Nagykommentár szerint „a büntetés-végrehajtási ügynek nem minősülő ügyekben főszabályként csak ellenőrzés mellett van lehetőség az írásbeli és a szóbeli érintkezésre, beleértve ebbe a telefonálást is. Kivételt képez

ez alól, ha a kapcsolattartást emberi jogi nemzetközi szerv (például az EJEB) elé terjesztett ügy kapcsán gyakorolják, feltéve, hogy a kapcsolattartó a fogvatartottnak nem hozzátartozója.” Ezen értelmezés szintén kiterjeszti az ellenőrzésmentességet az EJEB elé terjesztett ügy vonatkozásában a szóbeli és írásbeli kapcsolattartási formákra is, és nem korlátozza azt kizárólag a személyes megjelenés során folytatott kommunikációra.

Mindezekre tekintettel a Hatóság megállapította, hogy a személyes adatok védelmével összefüggő jogok gyakorlásával kapcsolatban jogsérelem következett be és felszólította a Bv. intézetet, hogy módosítsa a kapcsolattartás ellenőrzésére vonatkozó gyakorlatát, oly módon, hogy biztosítva legyen az elítélt vagy az egyéb jogcímen fogvatartott és őt nemzetközi szerződéssel létrehozott emberi jogi szerv, így különösen az EJEB elé terjesztett ügyben képviselő személy között írásban és szóban (telefonon, skype-on) történő kommunikáció tartalmának ellenőrzésmentessége. [NAIH-8073/2025.]

6. A Csengeri Országos Büntetés – végrehajtási Intézet adatkezelése

A Hatóság átfogó vizsgálatot indított a büntetés-végrehajtási Intézetek adatkezelési gyakorlatának, e szervek által használt elektronikus nyilvántartásoknak, az abban történő adatkezelési műveleteknek, valamint az érintetti jogok érvényesülésével kapcsolatos gyakorlatának ellenőrzése céljából, figyelemmel a jövőben bevezetendő új adatkezelésekre, új technológiákra is. A Hatóság a fenti átfogó vizsgálat keretében hazánk okoseszközökkel és mesterséges intelligencia rendszerekkel felszerelt büntetés-végrehajtási intézete, a Csengeri Országos Büntetés-végrehajtási Intézet (a továbbiakban: Intézet) adatkezelését is vizsgálta, mely során a helyszíni ellenőrzés alkalmával megismerte és áttekintette az Intézetben alkalmazott új technológiákkal, eszközökkel megvalósuló adatkezelést.

Új adatkezelési folyamatokkal járó eszközként került bevezetésre az Intézetben a személyi állomány és a fogvatartottak monitorozása jeladóval rendelkező karpánttal. A karpánt a fogvatartottak és a személyi állomány esetében is másodlagos azonosítóként szolgál, valamint rendelkezik vészjelző és helymeghatározó funkcióval. Alkalmazásának fő célja az élet és a testi épség védelme. A karpánt pulzust érzékel és jelez egy egészségügyileg alátámasztható tartományon kívüli érték esetén. A riasztás nem tartalmaz egészségügyi adatokat.

Az Intézetben arcfelismerő szoftverrel ellátott kamerarendszer került kiépítésre, melyek elsődleges azonosító eszközök a személyi állomány és a fogvatartottak

esetében. A rendszer biztosítja a fogvatartottak épületen belüli mozgásának követését. A folyosókon és egyes speciális zárkákban felszerelt kamerák mesterséges intelligencia szoftvere az arcfelismerés mellett képes bizonyos mozdulatok azonosítására (viselkedésanalitikai okos kamerarendszer). A kamerarendszer elemzi a viselkedést (pl. falon mászás, verekedés, földön fekvés), a deviánsnak minősítés esetén jelzést küld a személyzetnek. Az automatizált adatkezelési folyamat nyomán a jelzés eredményeként, annak ellenőrzését követően, az esetleges intézkedés szükségességéről szóló döntést minden esetben a személyi állomány hozza meg. A fenti kamerarendszerek üzembe helyezésük óta hibátlanul, téves találat vagy jelzés nélkül funkcionáltak. Az arcfelismerő rendszer nem magukat az arcképeket tárolja, hanem fényképből kinyert arclenyomatot, azaz képi adatot kezel és ezt veti össze a közhiteles FÖNIX rendszerben tárolt fényképp adatokkal.

Az említett új technológiák segítségével megvalósuló adatkezelések jogalapját a Bvtv. – 2024. augusztus 1-jén hatályba lépett – 150. § (4a) és (4b) bekezdéseiben foglalt rendelkezései teremtik meg.

A fogvatartottak ügyintézését segítik a cellákban elhelyezett ún. KIOSZK eszközök, amelyeken keresztül a fogvatartottak kérelmet nyújthatnak be az intézet vezetésének, tájékoztatást kapnak a tervezett napirendről, orvosi vizsgálat időpontjáról, pénzügyi egyenlegről, stb., valamint megismerhetik az Intézet által végzett egyes adatkezelésekkel kapcsolatos tájékoztatókat (pl. a karpánttal végzett adatkezelésre vonatkozó tájékoztató). A KIOSZK eszközt két faktoros azonosítást (karpánt és arcképmás vagy pin kód) követően tudja használni a fogvatartott.

Az Intézet évi két alkalommal tart – dokumentált módon – adatvédelmi oktatást a személyi állomány részére, az új belépők külön oktatásban részesülnek. 2026. január 1-től külön szakrendszerben valósul meg a személyi állomány adatvédelmi oktatása. [NAIH - 10326/2025]

II.3. Az adatvédelmi incidensek bejelentése

A Hatósághoz 2025-ben 682 új incidensbejelentés érkezett, amely növekedést mutat a megelőző évekhez viszonyítva. A legtöbb incidenst az adatkezelők továbbra is a Hatóság honlapján elérhető, külön erre a célra szolgáló incidensbejelentő rendszeren keresztül teszik meg, az incidensek több mint fele (368 db) ezen a felületen került bejelentésre.

II.3.1. Az általános adatvédelmi rendelet hatálya alá tartozó jelentős adatvédelmi incidensek

1. Kormányhivatalnál történt adatvédelmi incidens

Az adatkezelő foglalkoztatási főosztálya állásajánlatokról szóló e-mailt küldött álláskeresők részére. Ezen információk továbbítása nem jogszabályi előírás az ügyfél számára, azt az álláskeresők támogatása érdekében végezte. Adatkezelő ügyintézője megírta a levél tervezetét, csatolta mellé a kiküldendő ügyfelek listáját és a levelet elmentette piszkozatként. A melléklet tartalmazta kerületi foglalkoztatási osztályokra bontva azon álláskereső ügyfelek adatait (név, TAJ szám, MASZ szám, lakcím, szakrendszerbe kerülés kezdete, iskolai végzettség, e-mail cím), akik e-mail címmel rendelkeztek. Az előkészítést követő napon elkezdték kiküldeni a folyamatban lévő leveleket, de figyelmetlenség miatt a kiküldött üzenetben benne maradt az Excel-táblázat, mely az e-mail üzenet címzettjeinek adatait tartalmazta és kb. hétszáz személy kapta meg ezt az e-mailt.

Az incidenst még aznap észlelte az adatkezelő, és az érintetteket szintén aznap az incidensről tájékoztatta, illetve kérte tőlük az üzenet törlését. A Hatóság felé pedig bejelentette az adatvédelmi incidenst.

Az esetet követően az adatkezelő az informatikai tárgyú szabályzataiba belefoglalta, hogy a személyes adatokat is tartalmazó táblázatok generálásakor csak azok az adatok szerepelhetnek az exportált táblázatban, melyek feltétlenül szükségesek a feladathoz (pl. egy megszemélyesítés nélküli hírlevélhez elegendő az e-mail cím). A feladat végrehajtása után a táblázatokat törölni kell, személyes adatokat is tartalmazó táblázatokat pedig csak jelszóval védett fájlban szabad elmenteni. Ha a táblázatot továbbítani szükséges, a jelszó alternatív kommunikációs csatornán továbbítandó. Ezen felül elküldés előtt minden esetben ellenőrizni kell, hogy mellékletként csak az előkészített, és a vezető által jóváhagyott dokumentum található meg a küldeményben.

A GDPR alapján adatvédelmi incidensnek minősül a biztonság sérülése, amely a kezelt személyes adatokhoz való jogosulatlan hozzáférést eredményez. Az adott ügyben a biztonsági sérülés abból adódott, hogy az adatkezelő nem alkalmazott megfelelő technikai és szervezési intézkedéseket az álláskereséshez kapcsolódó személyes adatok bizalmasságának megőrzése érdekében az adattovábbítás során. Az álláskeresők adatait tartalmazó Excel-táblázat csatolmányként való szerepeltetését észre kellett volna venni, illetve alapvetően olyan munkafolyamatokat kell kialakítani, melyek keretében elő sem fordulhat, hogy egy ilyen jellegű figyelmetlenség az adatok kiküldését eredményezi.

A táblázatban szereplő adatkör széles volt, egyedileg azonosíthatóvá tett egy-egy érintettet, az ilyen adatok megfelelő biztonsági intézkedések nélküli megosztása harmadik féllel magas kockázatokkal jár az érintettek magánszférájára nézve. Az adatkezelő – tekintettel arra, hogy a személyes adatok feletti rendelkezés kikerült a hatalmából – azok további sorsára vonatkozó, a kockázatokat teljesen megszüntető intézkedéseket nem tudott tenni. A kockázatokat növelő tényező volt, hogy az érintettek adatait tartalmazó Excel-táblázat semmilyen hozzáférés-védelemmel, titkosítással nem volt ellátva, mivel az csupán belső felhasználásra készült és annak kiküldése nem volt tervezett. A nagyszámú adatok kezelése összevetve az incidens körülményeivel a Hatóság megítélése szerint magas kockázatú adatvédelmi incidenst eredményezett.

Az adatkezelő feladata lett volna a GDPR 32. cikk (1)-(2) bekezdései alapján, hogy az adatkezelés jellege, körülményei, céljai és kockázatai alapján, a tudomány és technológia állása szerint is megfelelő szintű adatbiztonsági intézkedéseket hajtson végre. Az eset összes körülménye alapján a Hatóság megállapította a GDPR 32. cikk (1) bekezdés a)-b) pontjainak, valamint (2) bekezdésének sérelmét, az ügyfelet pedig kétfélmillió forint adatvédelmi bírsággal sújtotta.

Hasonló esetekben a Hatóság azt tartja jó gyakorlatnak, ha az adatkezelő ilyen jellegű tevékenységét egy dedikált hírlevél-küldő szolgáltatás segítségével végzi. A hírlevelekre történő feliratkozáskor a hírlevelet igénylők adatai automatikusan rögzítésre kerülhetnek a szolgáltatás adatbázisában, mely adatokat fel lehet használni a hírlevelek kiküldésekor, anélkül, hogy Excel-táblázatból kellene manuálisan bemásolni a címzettek adatait. [NAIH-8429/2025]

2. Egy egészségügyi intézmény incidenskezelése

A Hatósághoz benyújtott kérelem szerint, egy egészségügyi intézmény az Elektronikus Egészségügyi Szolgáltatási Térben (a továbbiakban: EESZT) tévesen a kérelmező egészségügyi dokumentumai közé rögzítette egy vele azonos nevű személy ambuláns kezelőlapját.

A Hatóság az eljárás során két irányban vizsgálódott. Egyfelől, a kérelmező tekintetében, akinek személyes adataihoz tévesen rögzítették egy másik személy ambuláns kezelőlapját. A kérelmező EESZT-ben rögzített egészségügyi adatai tekintetében a pontosság elve sérült. A Hatóság erre tekintettel a GDPR 5. cikk (1) bekezdés d) pontjának megsértése miatt marasztalta el az adatkezelőt.

A másik páciens tekintetében, aki ténylegesen részt vett az ambuláns kezelőlapon szereplő vizsgálaton, és a téves rögzítés következtében egészségügyi adatai a kérelmezőhöz kerültek, adatvédelmi incidens történt. Az adatkezelő a tudomásszerzést követően, a tévesen rögzített ambuláns kezelőlapot törölte, és a dokumentumot a páciens egészségügyi dokumentumai közé feltöltötte. Az adatkezelő „alacsony” kockázatúnak minősítette az incidenst, tehát a kockázatot nem zárta ki teljesen, ugyanakkor az adatkezelő megállapította, hogy az általa tett intézkedésekre tekintettel, az incidens valószínűsíthetően nem jelent olyan kockázatot a természetes személyek jogaira és szabadságaira nézve, mely indokoltá tenné az incidens Hatóság részére történő bejelentését.

A Hatóság megítélése szerint az adatkezelő kockázatértékelése nem volt elfogadható. A GDPR 33. cikk (1) bekezdése értelmében az adatvédelmi incidens felügyeleti hatóságnak való bejelentése minden esetben kötelező, ez alól az egyetlen kivétel az jelenti, ha a bekövetkezett incidens valószínűsíthetően nem jár kockázattal az érintettek jogaira és szabadságaira nézve. Amennyiben az incidenssel kapcsolatban bármilyen kockázat azonosítható, az bejelentési kötelezettség alá tartozik. Jelen esetben egészségügyi adatok voltak érintettek, melyek a GDPR 9. cikk (1) bekezdése szerint a személyes adatok különleges kategóriájába tartoznak, amelyek kezelése során az adatkezelők részéről fokozottan elvárható, hogy a kockázattal arányos technikai és szervezési intézkedéseket tegyenek az adatbiztonság garántálása érdekében.

A Hatóság az incidens kockázatainak értékelése során figyelembe vette, hogy a páciens személyes adatait egyetlen személy, a kérelmező ismerte meg, aki a rögzítés napját követően jelezte az adatkezelőnek a téves rögzítést, valamint, hogy az adatkezelő a téves adatokkal kiállított ambuláns kezelőlap törlésével, és

a helyes adatokkal kiállított dokumentum feltöltésével megfelelő intézkedéseket hozott az incidensből eredő hátrányos következmények enyhítése érdekében.

Minderre tekintettel a Hatóság álláspontja szerint a páciens személyes adataival való visszaélés kockázata csekély, ez azonban nem jelenti azt, hogy az incidens bejelentése mellőzhető lenne. A páciens személyes adatait, – köztük a személyes adatok különleges kategóriájába tartozó, egészségügyi adatait – az incidens következtében harmadik fél jogosulatlanul megismerte. A bekövetkezett incidens így nem tekinthető kockázat nélkülinek, az mindenképpen bejelentési kötelezettség alá tartozik.

A Hatóság megállapította, hogy az adatkezelő megsértette a GDPR 33. cikk (1) bekezdésében foglalt kötelezettségét, mivel a kockázatos adatvédelmi incidenst nem jelentette be a tudomásszerzést követően a Hatóságnak, és a jogsértés miatt elmarasztalta az adatkezelőt. [NAIH-9859/2025]

3. Fejvadász cég adatvédelmi incidense

A Hatóság a sajtóból szerzett tudomást arról, hogy az adatkezelő adatbázisa egy ideig nyilvánosan elérhető volt több ezer személyes adattal. Ezt követően az adatkezelő is bejelentette az adatvédelmi incidenst. Az adatkezelő a kezelésében lévő személyes adatokat eredetileg saját szerveren tárolta, de megbízott egy külső fejlesztőt, az adatfeldolgozót, hogy fejlesszen le egy vállalatirányítási rendszert, amit már nem saját, hanem egy külső, harmadik szolgáltatónál található szerveren üzemeltet. Az adatfeldolgozó a GitHub tárolójában írta a kódot, amit valamilyen oknál fogva nyilvánosra állított. Az elkészült rendszert az adatfeldolgozó töltötte fel személyes adatokkal, amelyeket az adatkezelőtől kért el. Az adatfeldolgozó azonban nemcsak az adatkezelő rendszerébe töltötte fel azokat, hanem a saját nyilvános GitHub tárolójába is. A fenti eseményekről az adatkezelőnek nem volt tudomása.

Az adatvédelmi incidensben kiszivárgott adatok a fent leírt módon, 2023 márciusában átküldött adatok voltak, tehát az adatkezelő működő rendszeréből nem szivárgott ki semmilyen adat. Az így megvalósult incidensben kb. 6000 érintett személyes adatai váltak nyilvánossá (név, e-mail cím, telefonszám, LinkedIn profil, nyelvtudás és munkatapasztalat).

Az adatfeldolgozó nyilatkozata szerint a GitHub nyitott állapotáról nem volt tudomása, feltételezte, hogy felelősen nem állította privát állapotba. A Hatóság belső információbiztonsági szakvéleményt készített a rendelkezésére

álló adatok alapján, amely szerint nem szükséges publikusra állítani a GitHub repository-t, ha egy alkalmazást egy szerverre telepítenek, a folyamatot privát állapotban is teljes mértékben el lehet végezni.

Az adatkezelési művelet bizalmasságának sérülése a fentiek alapján az adatfeldolgozó felelősségi körében merült fel, mivel a művelet informatikai kivitelezésével ő volt megbízva az ügyfelek nyilatkozatai és csatolt szerződés szerint is. A Hatóság megítélése alapján az adatkezelő képes volt igazolni azt, hogy az adatbiztonsági hiányosságok nem az ő felelősségi körében merültek fel, egyúttal a Hatóság megállapította, hogy az adatfeldolgozó megsértette az általános adatvédelmi rendelet 32. cikk (1) bekezdés b) pontját, illetve (2) bekezdését azaz, hogy a rábízott adatkezelési műveleteket nem megfelelő adatbiztonsági intézkedések mellett végezte. Az adatfeldolgozó számára 700 000 Ft adatvédelmi bírság került kiszabásra.

A Hatóság az adatkezelő felelősségét abban állapította meg, hogy a GDPR-ban szereplő beépített és alapértelmezett adatkezelés elvének megfelelően egy bonyolultabb információtechnológiai folyamat kivitelezése esetében, amely nagyszámú személyes adat kezelésével jár, nagyobb figyelmet és gondosságot fordíthatott volna a megfelelő szakértelemmel bíró adatfeldolgozó kiválasztására. Az adatkezelőnek továbbá az általános adatbiztonsági kötelezés mellett, különös tekintettel a nagyszámú személyes adatot tartalmazó adatbázisra, a személyes adatok szempontjából legkitettebb művelet, az adatátvitel során részletesebb szabályokat kellett volna az adatfeldolgozói szerződésbe foglalnia.

A fentiek alapján a Hatóság megállapította, hogy az adatkezelő nem tett eleget a GDPR 25. cikk (1)-(2) bekezdéseiben foglalt beépített és alapértelmezett adatvédelem elvéből fakadó kötelezettségének, ezért a Hatóság 1 500 000 Ft adatvédelmi bírságot szabott ki az adatkezelőre. [NAIH-899/2025]

4. Adatbiztonsági problémák ügyféladatbázis adatfeldolgozó általi költöztetése során

A Hatóság hivatalból adatvédelmi hatósági eljárást indított egy adatvédelmi incidens kivizsgálása érdekében, amely nagyszámú felhasználó személyes adatait érintő informatikai rendszer költöztetése során következett be. Az ügy alapját az adatkezelő által bejelentett adatvédelmi incidens képezte, amelynek során illetéktelen külső támadó jogosulatlanul hozzáfért a szolgáltatás több mint kilencszázezer felhasználójának személyes adatait tartalmazó adatbázishoz.

A feltárt tényállás szerint az adatkezelő egy informatikai szolgáltatót mint adatfeldolgozót bízott meg az általa kezelt adatbázis egyik szerverhosztíng szolgáltatótól egy másik szolgáltatóhoz történő átköltöztetésével. A költöztetés során a szervert újraindították, azonban az adatfeldolgozó elmulasztotta annak ellenőrzését, hogy az alkalmazott tűzfal- és hálózati beállítások az újraindítást követően is megfelelően biztosítják-e az adatbázis költöztetése során az illetéktelen hozzáférés elleni védelmet. Ennek következtében a rendszer tűzfalbeállításai visszaálltak az alapértelmezett, minden külső forgalmat engedélyező konfigurációra, miközben az érintett alkalmazás hálózati kötése olyan módon volt beállítva, amely a szolgáltatást az internet felől is elérhetővé tette. A biztonsági hiányosság több napon keresztül fennállt, amely időtartam alatt egy külső támadó jogosulatlanul hozzáfért az adatbázishoz, és abból személyes adatokat kért le. A támadást és a sérülékenységet sem az adatkezelő, sem az adatfeldolgozó nem észlelte, azt a támadó – váltásdíj kifizetésére vonatkozó igénye mellett – maga jelezte az adatkezelőnek.

A Hatóság vizsgálata kiterjedt az adatkezelő és az adatfeldolgozó jogállásának, valamint felelősségi körének értékelésére is. A megállapítások szerint az adatkezelő a tudomásszerzést követően a GDPR 33. és 34. cikkében foglalt kötelezettségeinek eleget tett, az incidenst határidőben bejelentette a Hatóságnak, valamint az érintetteket megfelelően tájékoztatta. A Hatóság ezzel szemben megállapította, hogy az adatfeldolgozó nem hajtotta végre a GDPR 32. cikk (1) bekezdésében és (2) bekezdésében előírt, a kockázatokkal arányos technikai és szervezési intézkedéseket, és nem biztosította a személyes adatok kezelésére használt rendszerek folyamatos bizalmasságát.

A Hatóság súlyosító körülményként értékelte, hogy a költöztetés nagyszámú érintett személyes adatait érintette, köztük olyan adatokat is, amelyek személyazonossággal való visszaélésre adhatnak alapot. Az eljárás eredményeként a Hatóság megállapította, hogy az adatbázis-költöztetéssel megbízott, a technikai beállítások kivitelezéséért felelős adatfeldolgozó megsértette a GDPR 32. cikk (1) bekezdés b) pontját, illetve (2) bekezdését, mivel a rábízott adatkezelési műveleteket nem megfelelő adatbiztonsági intézkedések mellett végezte. Az adatfeldolgozóval szemben a Hatóság 2.000.000 forint összegű adatvédelmi bírságot szabott ki, míg az adatkezelő vonatkozásában az eljárást megszüntette.

Az ügy rámutat arra, hogy az adatfeldolgozók önálló felelősséggel is tartoznak a rájuk bízott adatkezelési műveletek során alkalmazott adatbiztonsági intézkedések megfelelőségéért, és hogy különösen magas kockázatú adatkezelési műveletek esetén elengedhetetlen a biztonsági beállítások folyamatos ellenőrzése

és dokumentált kontrollja, beleértve a használt informatikai rendszerek újraindítását követő felülvizsgálatot is. [NAIH-7395-6/2025]

5. A TISZA VILÁG applikációt érintő adatvédelmi incidens

A Hatóság a Tisztelet és Szabadság Párttal szemben sajtóértesülések és közérdekű bejelentések alapján a Tisza Világ applikáció adatkezelésével kapcsolatban a GDPR 25., valamint 32-34. cikkeiben foglalt kötelezettségek teljesítésének tárgyában 2025. október 7. napján hatósági ellenőrzést indított. A Hatóság a hatósági ellenőrzés során feltárt tényállás, az Ügyfél által 2025. október 8. napján tett adatvédelmi incidensbejelentés, illetve az időközben megjelent sajtóhírek alapján a hatósági ellenőrzést 2025. november 11. napján lezárta, és egyidejűleg az Ügyféllel szemben az Infotv. 60. § (1) bekezdése alapján hivatalból adatvédelmi hatósági eljárást indított. Ezen hatósági eljárás a beszámoló lezárásának időpontjában még folyamatban van. (A Hatóságnak a Tisza Párt adatbázisaival összefüggő intézkedései bővebben a II.1.3. Politikai ügyek alfejezetben kerülnek kifejtésre.)

II.3.2. Az Infotv. hatálya alá tartozó adatvédelmi incidensek

1. Büntetőeljárásban történt adatkérés során bekövetkezett adatvédelmi incidens

Egy rendőrkapitányság (a továbbiakban: Adatkezelő) egy általa folytatott büntetőeljárás során a Be. 261. § (1) bekezdésében foglaltak alapján megkeresést készített a Wolt Magyarország Kft. részére, melyet Adatkezelőnél állományban lévő rendőr az ügy sürgős jellegére tekintettel a saját hivatali e-mail címéről a support@wolt.com és az ugyfelszolgalat@naih.hu levelezési címre küldött meg, a megkeresés címzettje a Wolt Magyarország Kft. ügyvezetője volt. A személyes és bűnügyi személyes adatokat tartalmazó megkeresés – support@wolt.com – levelezési címre történt kézbesítésével bekövetkezett adatvédelmi incidenssel kapcsolatban a Hatóság hivatalból adatvédelmi hatósági eljárást indított.

Az elektronikus levél, illetve az abban foglalt megkeresés a Hatóság felé megfogalmazott kérdést nem tartalmazott, azonban azzal a Hatóság számára a feladat- és hatáskörén túlmutatóan ismertté váltak a büntetőeljárásban sértettként és gyanúsítottként megnevezett személyek személyes adatai, kapcsolatukra utaló és a feltételezett bűncselekmény elkövetési körülményeire vonatkozó részletekbe menő adatok. A Hatóság megállapította, hogy a megkeresésnek a support@wolt.com, valamint az ugyfelszolgalat@naih.hu e-mail címekre történő

megküldésével adatvédelmi incidens valósult meg. Adatkezelő az adatvédelmi incidenst nem jelentette be a Hatóságnak.

Adatkezelő a megkeresésének az ugyfelszolgalat@naih.hu e-mail címre történő megküldésével bekövetkezett incidens esetében úgy értékelte, hogy az – a Hatóság szervezeti jellegére és soron kívül tett együttműködésére tekintettel – nem jár kockázattal az érintettek jogainak érvényesülésére. A Hatóság megállapította, hogy Adatkezelő e tekintetben megfelelően mérte fel az incidens kockázatát és az Infotv. 25/J. § (2) bekezdése alapján jogszerűen tekintett el az incidens bejelentésétől.

A megkeresésnek a support@wolt.com e-mail címre való megküldésével kapcsolatban a Hatóság két alkalommal felhívta Adatkezelő figyelmét arra, hogy az Infotv. 25/J. § (1) bekezdése alapján az adatkezelő kötelezettsége, hogy az incidenssel járó kockázatot felmérje és az incidenst bejelentse a Hatóságnak. A Hatóság felhívása ellenére az Adatkezelő nem jelentette be a Hatóságnak az adatvédelmi incidens bekövetkeztét az Infotv. 25/J. §(1) bekezdése alapján. Az incidenst nem ítélte magas kockázatúnak, alapvető jog érvényesülését lényegesen befolyásoló következményt nem azonosított, az adatvédelmi incidens kezelése során az érintetteket nem tájékoztatta.

A Hatóság a tényállás tisztázása során megállapította, hogy a support@wolt.com e-mail fiókba érkező üzenetek először a Wolt általános ügyfélszolgálati rendszerébe kerülnek, amelyhez a Wolt tájékoztatása szerint az incidens bekövetkezésekor globálisan 5 087 munkavállaló és egyéb szerződés alapján foglalkoztatott személy rendelkezett hozzáféréssel. A Wolt nyilatkozata szerint ténylegesen három személy ismerte meg a megkeresésben foglalt bűnügyi személyes adatokat. Ugyanakkor megállapítható, hogy a megkeresésben foglalt bűnügyi személyes adatokhoz a support@wolt.com e-mail címre történő megküldés eredményeként több mint 5000 személy férhetett hozzá, akik nem rendelkeztek jogosultsággal a megkeresésben foglalt személyes adatok megismerésére, továbbá azt olyan személyek (ügyfélszolgálati munkatárs) is ténylegesen megismerték, akik feladatkörüket tekintve a megkeresés megválaszolására, az abban foglaltak megismerésére nem voltak jogosultak. Ezért a Hatóság az incidenst magas kockázatúnak minősítette.

Adatkezelő nyilatkozata szerint az adatkérések megküldésére vonatkozó gyakorlata nem az egyszerű elektronikus levélben történő küldési mód, azt jelen esetben a cégkapura történő küldést lehetővé tevő elektronikus rendszerének átmeneti hibája okán választotta az eljáró ügyintéző. A Hatóság azonban meg-

állapította, hogy Adatkezelő megsértette az Infotv. 25/J. § (1) bekezdését és a 25/K. § (1) bekezdését, mivel a magas kockázatú adatvédelmi incidenst helytelenül nem magas kockázatúnak minősítette, nem jelentette be a Hatóságnak és az érintetteket nem tájékoztatta.

Ugyanezen adatvédelmi incidens vizsgálata során a Hatóság kitért a megkeresésben szereplő személyes és bünygyi személyes adatok közlésével megvalósuló adattovábbítás jogszerűségének vizsgálatára is. A Be. 261. § szerinti megkeresésben az (5) bekezdés értelmében az adatkérés feltételeit, célját, az adatszolgáltatás teljesítéséhez szükséges, valamint az adatszolgáltatás tárgyának azonosítására szolgáló adatokat, továbbá a szolgáltatandó adatok körét és az adatszolgáltatás teljesítésének módját, határidejét szükséges megjelölni. E rendelkezés értelmében tehát csak ezeknek az adatoknak a továbbítása tekinthető jogszerűnek.

Az Infotv. 4. § (1) és (2) bekezdése pedig alapelveként rögzíti, hogy személyes adat kizárólag egyértelműen meghatározott, jogszerű célból, jog gyakorlása és kötelezettség teljesítése érdekében kezelhető. Továbbá csak olyan személyes adat kezelhető, amely az adatkezelés céljának megvalósulásához elengedhetetlen, a cél elérésére alkalmas. A személyes adat csak a cél megvalósulásához szükséges mértékben és ideig kezelhető. Az alapelv tiszteletben tartása esetén az adatkezelő csupán olyan személyes adatokat kezel, amelyek feladatai, hatáskörei ellátásához szükségesek. A célhoz kötöttség és adattakarékosság követelménye az adatkezelés valamennyi szakaszára kiterjed, beleértve az adattovábbítást is.

Adatkezelő a megkeresésben feltűntette a gyanúsítás alapját képező bűncselekmény Btk. szerinti minősítését, valamint megjelölte a szolgáltatandó adatok körét. Ezzel gyakorlatilag megjelölte az adatkérés Be. szerinti feltételét és célját, valamint megadta az adatszolgáltatás tárgyának azonosításához szükséges adatokat. Ezen túl azonban közölte a megkeresésben a sértett nevét és lakcímét, valamint a gyanúsítás alapját képező bűncselekmény és a megállapított tényállás részletes leírását is. Ezek a bünygyi személyes adatok már nem tekinthetők az adatszolgáltatás tárgyának azonosítására szolgáló adatnak. Megállapítható, hogy ezen személyes adatok az adatkezelés célja – adatkérés teljesítése – szempontjából teljesen szükségtelenek voltak. A megkeresésben foglaltak teljesítéséhez elegendő lett volna feltűntetni a folyamatban lévő büntetőeljárás számát és a gyanúsítás alapját képező bűncselekmény Btk. szerinti minősítését.

Erre tekintettel a Hatóság megállapította, hogy az Adatkezelő eljárása során megsértette az Infotv. 4. § (2) bekezdésében foglalt adattakarékosság elvét. [NAIH-10593/2025]

2. Büntetés-végrehajtási intézetben történt jogosulatlan lekérdezés és ennek nyomán bevezetett új adatbiztonsági intézkedés

A Hatóság hatósági ellenőrzés keretében, majd hivatalból indított adatvédelmi hatósági eljárásban vizsgálta az egyik büntetés-végrehajtási intézet (Bv. Intézet) által bejelentett adatvédelmi incidenst. A bejelentés szerint az intézet állományába tartozó törzsőrmester számos alkalommal, hivatalos érdek vagy hivatali cél nélkül kereséseket folytatott az intézet nyilvántartási rendszereiben más büntetés-végrehajtási intézetben tartózkodó fogvatartottak vonatkozásában, valamint a megismert adatokat valószínűleg harmadik személlyel is megosztotta.

Az eljárás során megállapítást nyert, hogy az intézet a személyes adatokkal elektronikus úton végzett adatkezelési műveletekkel kapcsolatban nem végzett utólagos ellenőrzést (akár szűrőpróba-szerűen) azok jogszerűsége tekintetében, illetve erre nem volt alkalmas a rendszere sem, mivel az elektronikus naplóban nem került rögzítésre az adatkezelési művelet célja, illetve indoka sem.

Az incidenst követően a jövőbeli hasonló esetek megelőzése érdekében az intézet elrendelte a nyilvántartások kezelőinek dokumentált módon történő oktatását, felülvizsgálták a jogosultságok és a hozzáférések kiosztását a szolgálati beosztásoknak megfelelően. Továbbá bevezetésre került az ún. „Idegen karton” funkció nyilvántartási rendszerükben, mely kizárólag szabadszavas indoklással ellátva teszi lehetővé más büntetés-végrehajtási intézményben fogvatartott vagy onnan szabadult személyek adataiba való betekintést. Az adatkezelő felügyeleti szerve az „Idegen karton” funkció megfelelő használata vonatkozásában havi ellenőrzéseket végez.

A Hatóság megállapította, hogy a Bv. Intézet adatkezelési gyakorlata az adatvédelmi incidens bekövetkeztekor nem felelt meg az Infotv. 25/I. § (1) bekezdésében, valamint az Infotv. 25/F. § (1) bekezdés b) pontjában foglaltaknak. A Hatóság az incidenst az adatkezelőtől eltérően magas kockázatúnak minősítette, tekintettel a jelentős mennyiségű – többek között – bűnügyi személyes adat rosszhiszemű megismerésére. A fogvatartottnak küldött tájékoztatás kapcsán megállapítást nyert, hogy az nem tartalmazott minden, az Infotv. 25/K. § (3) bekezdésében megjelölt információt, ezért nem tekinthető megfelelőnek, továbbá hogy az incidensben érintett másik személy nem került tájékoztatásra. A

Hatóság megállapította az Infotv. 25/I. § (1) bekezdésének, 25/F. § (1) bekezdés b) pontjának és a 25/K. § (1) és (3) bekezdésének sérelmét, valamint elrendelte az érintettek Infotv. 25/K. (3) bekezdésében meghatározott tartalmú tájékoztatását.

Kiemelendő, hogy az incidens kapcsán a büntetés-végrehajtási intézetek elektronikus rendszerében bevezetett „Idegen karton” funkció megfelel az elektronikus napló tartalmára vonatkozó kötelezettség teljesülésének, továbbá megfelelő adatbiztonsági intézkedésként szolgál a jogosulatlan lekérdezések gátjaként, hiszen visszatartó hatással bírhat a személyi állomány számára, hogy lekérdezés előtt annak megfelelő indokát kell adni. Továbbá mindez az esetleges jogszerűtlen lekérdezések utólagos kiszűrését is megkönnyíti. [NAIH-12051/2025]

III. Információszabadság

Az Infotv. 71/D. § (8) bekezdésében foglaltak alapján a Hatóság az Infotv. VI/B. Fejezetében szabályozott ellenőrzési tevékenységéről „évente – a 38. § (4) bekezdés b) pontjában meghatározott beszámolója részeként – jelentést készít”. Tekintettel arra, hogy ezen ellenőrzési tevékenység az egyéb, a közérdekű és a közérdekből nyilvános adatok megismeréséhez való jog érvényesülésének ellenőrzésével és elősegítésével kapcsolatos feladat- és hatáskörökkel szoros kapcsolatban, egyes elemeiben azoktól elválaszthatatlan módon átfedésben van, a Hatóság a Beszámoló jelen III. fejezetének egészét az Infotv. 71/D. § (8) bekezdésében előírt jelentésként teszi közzé és ajánlja a Tisztelt Olvasó figyelmébe.

Itt jegyezzük meg továbbá, hogy a Hatóság munkatársai folyamatosan figyelemmel kísérik az információszabadságot érintő alkotmánybíróági döntéseket és rendes bírósági jogalkalmazást, amely joggyakorlat legfontosabb elemeinek összefoglalóját a 2025. évre vonatkozóan a Hatóság a honlapján – bárki számára hozzáférhető, gyűjteményes formában is – közzétette.⁷

III.1. A Hatóság monitoring eljárásai és az RRF vállalás teljesítése

A Magyarország Helyreállítási és Ellenállóképességi Terv C9.R26. az átláthatóság és a közérdekű információkhoz való hozzáférés javítása címet viselő reformjának (229 – 233. számú mérföldkövek) végrehajtásához szükséges a 2022. év II. félévére vonatkozó és azt követő minden évben – 2026. I. félévig – féléves jelentések elkészítése (a vállalás értelmében összesen 8 jelentést szükséges nyilvánosságra hozni).

Az Európai Bizottság COM (2022) 686 javaslatában az átláthatóság és a közérdekű információkhoz való hozzáférés javítása elnevezésű mérföldkö [C9.R26.] teljesítése érdekében a nemzeti adatvagyon hasznosításának rendszeréről és az egyes szolgáltatásokról szóló 2023. évi C1. törvény az Infotv.-t egy új VI/B. fejezettel egészítette ki, amely egy új feladat- és hatáskört telepített a Hatóságra, valamint ehhez kapcsolódóan egy kibővített jelentéstételi kötelezettséget határozott meg a közfeladatot ellátó szervek számára. A törvényi előírások alapján a közfeladatot ellátó szervek, ezen belül nevesítve a helyi önkormányzatok, vala-

⁷ <https://naih.hu/dontesek-informacioszabadsag-tajekoztatok-kozlemenyek/file/1422:a-naih-2025-evi-tevekenysegerol-szolo-beszamolo-elektronikus-melleklete-a-2025-ben-elfogadott-informacioszabadsagot-erinto-alkotmanybirosagi-kuriai-es-itelotablai-dontesek-gyujtemeny>

mint a köztulajdonban álló gazdasági társaságok 2024-től kezdődően minden év január 31-ig kötelesek az előző évre vonatkozóan adatot szolgáltatni

a) a közérdekű és közérdekből nyilvános adatok megismerése iránti igények teljesítésének és megtagadásának számáról és a megtagadások jellemző indokairól,

b) a közérdekű és közérdekből nyilvános adatok megismerése iránti kérelmek teljesítéséhez szükséges napok átlagos számáról, valamint

c) a közérdekű és közérdekből nyilvános adatok közzétételi helyének pontos internetes elérhetőségéről (a továbbiakban: információszabadság adatszolgáltatás).

Az Infotv. 30. § (3) bekezdése alapján a közfeladatot ellátó szervezetnek nyilvántartást kell vezetniük az elutasított adatigénylési kérelmekről, valamint az elutasítások indokairól. Emellett a közfeladatot ellátó szervezet iratkezelésének általános követelményeiről szóló 335/2005. (XII. 29.) Korm. rendelet 42. §-a alapján a szervhez beérkező közérdekű adatigényléseket is tárgyuk szerint vizsgálva szakszerűen kell iktatni. E nyilvántartás képezi elsődleges alapját jelen adatszolgáltatásnak, de amennyiben az indokolt a szervezet külön nyilvántartást is vezethet az adatszolgáltatás teljesítése érdekében. Az adatszolgáltatás a Hatóság feladat- és hatáskörébe tartozó egyik eljárás – a közérdekű és közérdekből nyilvános adatok átláthatóságának és azok megismerhetőségére vonatkozó követelmények teljesülésének ellenőrzése – egyik alappillére képezi. Ez az úgynevezett: monitoring eljárás.

A fentiek mellett a Hatóság az információszabadság monitoring keretében elvégzendő alábbi feladatokat köteles ellátni az Infotv. 71/D. §-a alapján:

- Az adatszolgáltatás alapján a kötelezett szervezetet évente két alkalommal ellenőrzi. A Hatóság ellenőrzése a közérdekű és közérdekből nyilvános adatok közzétételének a vizsgálatára terjed ki.
- Bejelentés alapján külön ellenőrzést is lefolytat.
- A Hatóság az ellenőrzés lefolytatása érdekében a szervektől adatokat igényelhet, amelynek a megkeresés kézhezvételétől számított 8 napon belül kötelesek eleget tenni.
- A Hatóság az ellenőrzött szervezet részére – a közérdekű és közérdekből nyilvános adatok átláthatóságára és a közérdekű és közérdekből nyilvános adatokhoz való hozzáférés biztosítására vonatkozó követelmények teljesülése érdekében – javaslatokat fogalmazhat meg.

- A javaslattal érintett szerv vezetője a szükséges intézkedések végrehajtása érdekében intézkedési tervet készít, és azt a javaslat kézhezvételétől számított 15 napon belül a Hatóság részére megküldi.
- A Hatóság az ellenőrzésről évente – a nyilvános beszámolója részeként – jelentést készít.

III.1.1. Az információszabadság adatszolgáltatás statisztikai adatai

2025-re vonatkozóan a Hatósághoz összesen **6.547** kötelezett szervtől érkezett adatszolgáltatás, melyeket a következő szervtípusok fednek le:

- állami gazdasági társaság, állami közhatalmi szerv, állami közintézmény, Áht. szerinti költségvetési szerv, törzskönyvi jogi személy, köztestület (**állami szféra**);
- helyi önkormányzat, képviselő-testület és szervei, helyi önkormányzat által alapított és felügyelt költségvetési szerv, nemzetiségi önkormányzat és szervei, nemzetiségi önkormányzat által alapított és felügyelt szerv (**önkormányzati szféra**);
- köztulajdonban lévő nonprofit gazdasági társaság, jogszabályban nevesített közfeladatot ellátó állami gazdasági társaság, nemzetgazdasági szempontból kiemelt jelentőségű nemzeti vagyonban tartandó állami tulajdonban álló társasági részesedéssel működő állami gazdasági társaság, önkormányzati gazdasági társaság (**köztulajdonban lévő gazdasági társaság**);
- egyházi fenntartású intézmény, KEKVA, közalapítvány, közfeladatot ellátó magánjogi szervezet, törvény által létesített jogi személy, egyéb (egyéb közfeladatot ellátó szervek).

A jelentést benyújtó szervek szervtípus szerinti megoszlását az alábbi ábra tartalmazza.

Továbbra is emelkedő tendencia jellemzi az adatot szolgáltató szervek számosságát. A 2024-től hatályos, kibővített adattartalommal elvárt adatszolgáltatási kötelezettséget

- 2024. évben (2023. évre vonatkozóan) 5895,
- 2025. évben (2024. évre vonatkozóan) 5952,
- 2026. évben (2025. évre vonatkozóan) 6547

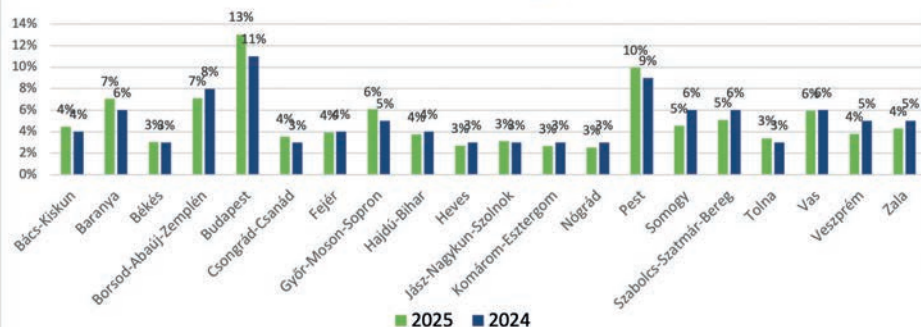
közfeladatot ellátó szerv teljesítette a törvényi határidőben (tárgyévét követő év január 31-ig).

A legnagyobb számban adatot szolgáltató kötelezett kőr az adatszolgáltatók egészére nézve továbbra is az önkormányzati szféra (települési önkormányzatok, nemzetiségi önkormányzatok és ezek szervei). Megemelkedett az egyéb kategóriába tartozó adatszolgáltatók száma: a felsőoktatási intézmények, a KEKVÁ-k, az egyházi, alapítványi fenntartású oktatási intézmények is beléptek az adatszolgáltatók körébe. Szintén nőtt a köztulajdonban álló gazdasági társaságok adatszolgáltatási hajlandósága. Az állami szférában – hasonlóan az önkormányzati szférához – a 2025. évre vonatkozó adatszolgáltatások száma elmaradt a tavalyi évi adatoktól.

Az adatszolgáltató szervek területi megoszlása szerint továbbra is Budapestről és Pest Vármegyéből történt a legtöbb teljesítés. Ugyanakkor, több vármegye tekintetében kismértékű növekedés figyelhető meg: Borsod-Abaúj Zemplén, Somogy, Szabolcs-Szatmár-Bereg, Veszprém és Zala vármegyékben 1-1 százalékpontnyi az emelkedés.

Vármegyeék szerinti megoszlás a 2024-2025. évekre vonatkozó adatszolgáltatás szerint

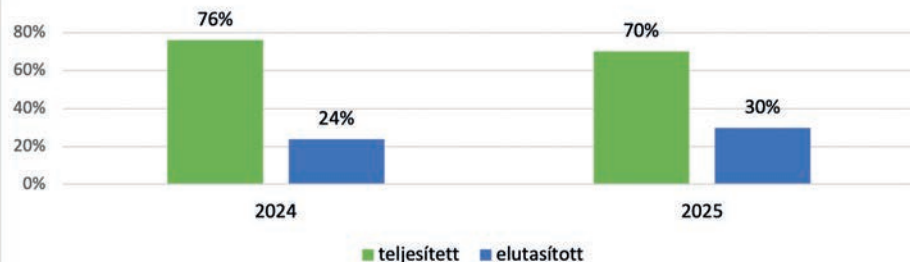

A közérdekű adatigénylésekben megismerni kívánt adatkörök teljesített és elutasított aránya a 2024. évi adatokhoz képest negatív irányba változott.

- a **2024. év** összesített adatai szerint az 5.952 közfeladatot ellátó szervhez benyújtott közérdekű adatigénylésekben megjelölt adatkörök **76%-a** esetében **teljesítették** az adatkiadást, míg az adatkörök **24%-a elutasításra** került.

2025. év – I. és II. félév – összesítésében a 6.547 szervhez összesen 14.965 közérdekű adatigénylés érkezett, amely 41.394 adatkört érintett. Adatmegismerés biztosítása (**adatkiadás**) 28.958 adatkör esetében történt [70%], míg 12.433 esetben [30%] a közérdekű adatigénylés teljesítését megtagadták az adatkezelők.

Teljesített - elutasított adatkörök aránya 2024-2025

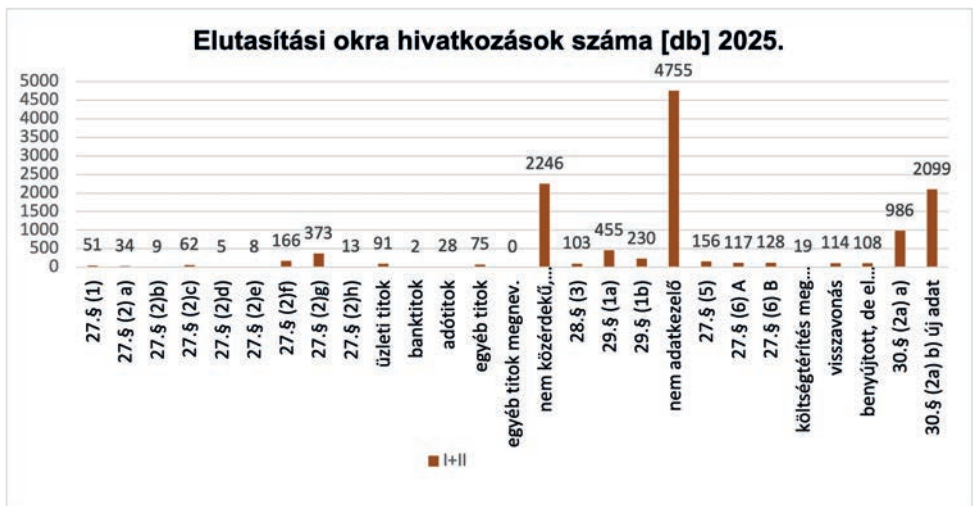

A 2025. évi adatokból megállapítható, hogy az adatkezelők leggyakrabban négy adatmegismerési korlátot alkalmaztak az adatkiadás megtagadásakor:

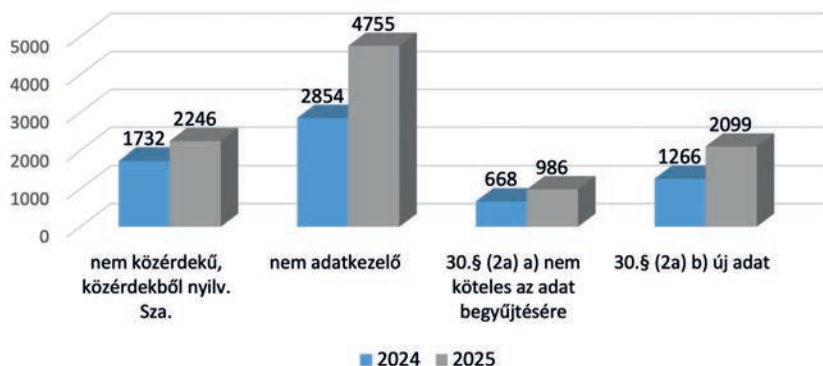
1. a megismerni kívánt adat nem közérdekű, nem közérdekből nyilvános személyes adat;
2. a közfeladatot ellátó szerv nem kezeli a megismerni kívánt adatot;
3. az Infotv. 30. § (2a) bekezdés a) pontja alapján a közfeladatot ellátó szerv nem köteles a tényleges kezelésében nem lévő adat beszerzésére, begyűjtésére;
4. az Infotv. 30. § (2a) bekezdés b) pontja alapján a közfeladatot ellátó szerv tényleges kezelésében lévő közérdekű adatok vagy közérdekből nyilvános adatok összevetése útján a kezelésében lévő adatokhoz képest új adat előállítását tenné szükségesé.

A statisztikai adatok szerint 2024-ben, az akkor még két új elutasítási ok (30.§ (2a) a) és b) pont) és a „nem adatkezelő” státuszra való hivatkozás arányaiban 57%-át képezte az elutasítási okoknak.

2025-ben a négy leggyakrabban alkalmazott elutasítási ok [10.086] 81%-át tette ki az összes elutasítási oknak [12.433].

A leggyakrabban alkalmazott elutasítási okok 2024-2025

A statisztikai adatok szerint a közfeladatot ellátó szervek a korábbi években is leggyakrabban alkalmazott elutasítási okokat 2025-ben lényegesen többször hivatkozták az adatkiadás megtagadása során:

elutasítási ok	2024	2025	eltérés + %
nem közérdekű és nem közérdekből nyilvános személyes adat	1732	2246	29,7%
nem adatkezelő	2854	4755	66,6%
Infotv. 30. § (2a) a) pont	668	986	47,6%
Infotv. 30. § (2a) b) pont	1266	2099	65,8%

Az adatszolgáltatást teljesítő közfeladatot ellátó szervek, illetve közpénzzel gazdálkodó szervezetek közül **4440 szerv** – az összes adatszolgáltató 68%-a – **adatigénylés szempontjából ún. „nullás” adatszolgáltatást** nyújtott be. A különbözetet adó 32 %-ba tartozó szervek közül **897 adatkezelő összesen 12.433 adatkör esetében tagadta meg a teljesítést.**

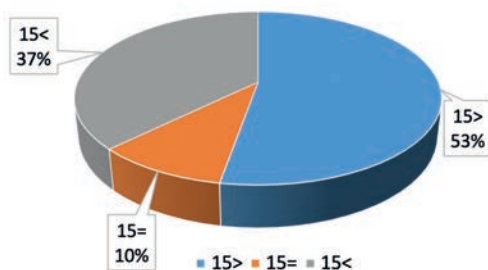
Az adatszolgáltatás tartalma kiterjed az adott évben az adatigénylesek teljesítésére fordított napok átlagszámának meghatározására is. **2024-ben – figyelemmel arra, hogy az adatszolgáltatás két félévét felölelő időtartamra vonatkozik– 12,5 nap volt az adatigénylesek teljesítésére fordított napok átlagos száma azon közfeladatot ellátó szervek tekintetében, melyekhez adatigénylest nyújtottak be.**

2025-ben ez a statisztika így alakult: 2025. év I. félévében 12,5 nap, a II. félévben 9,7 nap, az egész évre vonatkozóan 11,1 nap alatt választák meg (teljesítették, illetve tagadták meg) a szervek a hozzájuk érkezett közérdekű adatigényléseket.

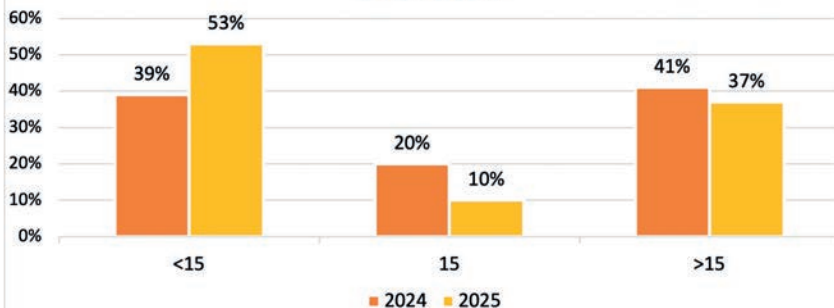
A beérkezett adatszolgáltatások összesítéséből megállapítható, hogy az adatigénylést elbíráló szervek [összesen: 2107]

- 53%-a kevesebb, mint 15 nap alatt,
- 37%-a több, mint 15 nap alatt
- válaszolta meg a hozzá benyújtott adatigénylést; míg
- az Infotv.-ben meghatározott 15. napon az adatkezelők 10 %-a adott választ az adatigénylőnek.

Válaszadáshoz szükséges napok átlagos száma 2025.

Válaszadáshoz szükséges napok átlagos száma 2024-2025

A 2024. és 2025. évek adatszolgáltatási adatainak összehasonlítása alapján megállapítható, hogy az adatszolgáltató szervek körében javult a közérdekű adatigénylések megválaszolására meghatározott határidő (15 nap) megtartása. Emelkedett azon szervek száma, melyek a 15 napos határidőt megelőzően adtak választ, és csökkent azon szervek száma, melyek e határidőt be nem tartva válaszoltak az adatigénylőnek.

III.1.2. Az adatmegismerés biztosításának megfelelőségét ellenőrző, az egyedi adatigénylések teljesítési gyakorlatát vizsgáló monitoring eljárások

A Hatóság 2025-ben az Infotv. 71/D. § (1) bekezdése alapján az alábbi szervek tekintetében indított az egyedi adatigénylések vizsgálatára irányuló monitoring eljárást:

- az Országos Vízügyi Főigazgatóság és a területi igazgatóságok (13 szerv),
- a nemzeti park igazgatóságok (10 szerv), valamint
- a következő közfeladatot ellátó szervek:

• Balatongyörök Község Önkormányzata,	• Pest Vármegyei Kormányhivatal,
• Budapest XII. kerület Hegyvidéki Önkormányzat,	• Tarnasádnány Község Önkormányzat,
• Diákhitel Központ Zrt.,	• Tarnasádnányi Közös Önkormányzati Hivatal,
• Duna-menti regionális Vízmű Zrt.,	• Und Község Önkormányzata,
• Felsőmarác Község Önkormányzata,	• Zákány Község Önkormányzata,
• Gyúró Község Önkormányzata,	• MÁV Személyszállítási Zrt.,
• Nyíregyháza Megyei Jogú Város Polgármesteri Hivatala,	• MÁV Zrt.,
• Pécs Megyei Jogú Város Önkormányzata	• MÁV-Start Vasúti Személyszállító Zrt.,
	• Volánbusz Zrt.

A Hatóság a monitoring ellenőrzések során nemcsak a 2025. évben az ellenőrzött szervhez benyújtott és elbírált közérdekű adatigényléseket, az azokra adott válaszokat vizsgálta meg, hanem áttekintette az ellenőrzött szervek közérdekű adatok megismerését biztosító eljárásrendjét is. Emellett – amennyiben volt – be-kérte az adatkiadás elutasítása kapcsán indult közadat-perben született ítéletet is.

Az ellenőrzés során a közfeladatot ellátó szervek többsége együttműködő volt, rövid határidőn belül válaszolt a Hatóság megkeresésére, elfogadta a Hatóság javaslatait és a javaslatban tett észrevételek orvoslására intézkedési tervet készített, melyekben a javaslatban leírtak sok esetben már az intézkedési terv megküldésével egyidejűleg teljesítésre kerültek. A monitoring ellenőrzések ki-

terjedtek a válaszadási határidő meghosszabbításának, az adatigénylés pontosításának jogszerűségére, az adatkiadás megtagadása során hivatkozott adatmegismerési korlát megfelelő alkalmazására, valamint a jogorvoslati jogról történő tájékoztatás meglétére.

A Hatóság a monitoring ellenőrzés során feltárt hiányosságokat, javaslatait, valamint az ellenőrzés eredményét a Hatóság honlapján teljes terjedelemben közzétett egyedi jelentésekben foglalta össze. [<https://naih.hu/monitoring-jelentesek-menu-heading/kozerdeku-adat-kiadas-monitoring>]

A közérdekű adatok kiadását szabályozó belső normákban, valamint a szervek gyakorlatában feltárt tipikus hibák

Az információszabadság „Janus-arcú” jog, melynek egyik oldalán az adatigénylő, az őt megillető alapjog és annak gyakorlása, míg a másik oldalon a közfeladatot ellátó szerv mint az alapjog kötelezettje áll. Ebből is levezethető az, a Hatóság által következetesen képviselt álláspont, mely szerint a közfeladatot ellátó szervek a hozzájuk benyújtott, Infotv. szerinti közérdekű adatigénylések teljesítése során nem szolgáltatást nyújtanak, hanem a közérdekű adatok megismeréséhez és terjesztéséhez fűződő alapjog érvényesítését segítik elő.

A közérdekű adatigénylések teljesítésének körében legfontosabb feladat az adatkiadási folyamatot rögzítő eljárásrend adott szervezetre történő kialakítása, melyben az adatigénylés teljesítési folyamatában részt vevő szervezeti egységeket, azok feladatát és az ehhez kapcsolódó belső határidőt rögzíti a közfeladatot ellátó szerv. Általában a közfeladatot ellátó szervek az adatigénylések megválaszolásának rendjére készített és hatályban lévő belső normái az Infotv. fogalom meghatározásai mellett szinte szóról-szóra átveszik az Infotv. rendelkezéseit. Előfordult az is, hogy a közfeladatot ellátó szerv a közérdekű adatigénylések teljesítésének eljárásrendje alatt a közérdekű bejelentések, panaszok kezelése tekintetében alkotott belső normáját azonosította.

A Hatóság valamennyi monitoring ellenőrzés során megvizsgálta és elemezte az ellenőrzött szerv adatkiadási eljárását rögzítő belső normáját, melyekben az alábbi tipikus hibákat, hiányosságokat azonosította:

- az Infotv. 71/D. § (4) bekezdése szerinti adatszolgáltatási kötelezettség hiánya,
- az Infotv. 71/D. § (4) bekezdése szerinti adatszolgáltatást megalapozó nyilvántartás vezetése a teljesített és elutasított közérdekű adatigénylésekről és azok indokairól,
- az igénylőt a törvény alapján megillető jogorvoslati tájékoztatás nyújtásának, az adatigénylés elutasításának, valamint a teljesítési határidő meghosszabbításának indokolási kötelezettsége,

- az adatigénylő tájékoztatása a Tromsø-i Egyezmény 5. cikke szerint a megismerni kívánt adattal rendelkező szerv kilétéről, ha maga nem rendelkezik az igényelt adatokkal.

A fenti hiányosságok mellett több ellenőrzött szerv nem megfelelően alkalmazta a határidő-hosszabbítás intézményét. A Hatóság következetes álláspontja szerint a közfeladatot ellátó szerv kizárólag az Infotv.-ben meghatározott esetekben jogosult az adatigénylés teljesítésére nyitva álló határidő meghosszabbítására. Ebből következően, ha az adatigénylés teljesítésére nyitva álló határidőt a közfeladatot ellátó szerv meghosszabbítja, akkor a meghosszabbított határidőben az adatigénylés teljesítését jogszerűen már nem tagadhatja meg. Vagyis, a teljesítési határidő meghosszabbítása egyben azt is jelenti, hogy a közfeladatot ellátó szerv már megvizsgálta az adatigénylést, ennek részeként meggyőződött az adatigénylés teljesíthetőségéről és megállapította azt, hogy nem áll fenn a teljesítést akadályozó megtagadási ok, ellenben a tényleges teljesítéshez hosszabb időre van szüksége.

Visszatérő probléma, ezért a Hatóság a beszámolójában fontosnak tartja kiemelni az Infotv. 30. § (7) bekezdés jogszerű keretek közötti alkalmazásának feltételeit. A Hatóság értelmezése szerint az Infotv. 30. § (7) bekezdése a közfeladatot ellátó adatkezelő esetében a közérdekű adatigénylés teljesítésének könnyített módjáról rendelkezik akkor, amikor rögzíti, hogy – a feltehetően nagyszámú közérdekű adat megismerésére irányuló adatigénylés teljesítése esetén – a gazdálkodás átfogó, számlaszintű ellenőrzésére irányuló adatmegismerési igényt a közfeladatot ellátó szerv nem köteles a kérelemnek megfelelően teljesíteni. A Hatóság hangsúlyozza: az Infotv. 30. § (7) bekezdésére hivatkozással az adatigénylés jogszerűen nem utasítható el. Az ilyen adatigényléseket a közfeladatot ellátó szerv az érintett jogviszony alapvető jellemzőiről való tájékoztatással kell, hogy teljesítse. Ezzel biztosítja a közfeladatot ellátó adatkezelő az adatigénylő számára, hogy a megadott adatokból pontosan megjelölhesse, pontosan mely jogviszonnyal kapcsolatban kéri esetlegesen további közérdekű adatok kiadását. A törvény erejénél fogva, a szerv választása szerinti, az ott megjelölt redukált adatkörrel történő („könnyített”) teljesítést úgy kell tekinteni, mintha az adatigénylést a szerv az eredeti kérelemnek megfelelően teljesítette volna. Ez a törvényi vélelem annyiban dönthető meg, amennyiben az adatigénylő vitatja a teljesítési mód alapját képező tényeket, körülményeket, vagyis azt, hogy az igénylése átfogó, számlaszintű és tételes ellenőrzésre irányul, és a közfeladatot ellátó adatkezelő azt nem tudja bizonyítani, vagyis a kérdéses teljesítési módot jogellenesen alkalmazta.

Az eljárásrend elkészítése és az Infotv. 1. melléklete szerinti, általános közzétételi listában (II. 13. pont) történő nyilvánosságra hozatala a közfeladatot ellátó szerv Infotv.-ben rögzített kötelezettsége, azonban az eljárásrend pusztán létezéséből nem következik minden esetben az adatigénylések teljesítése tekintetében követett eljárás jogszerűsége is, mely jogszerűség, illetve annak hiánya leginkább az adatkiadási korlátok alkalmazásában és indokolásában érhető tetten. A Hatóság által elvégzett monitoring ellenőrzések eredménye az ellenőrzést követő években lesz érzékelhető, hiszen a feltárt hiányosságok orvoslására készített ellenőrzési tervek alapján készült új eljárásrendeknek be kell épülniük a szervek mindennapi gyakorlatába. A korrekció sikeressége vagy kudarca pedig az elkövetkező évek adatkiadási gyakorlata, illetve annak vizsgálata alapján állapítható meg.

III.1.3. A közfeladatot ellátó szervek közzétételi gyakorlatát ellenőrző monitoring eljárások

Az ellenőrzött szervek köre

A Hatóság 2025-ben 76, az alábbiakban nevesített közfeladatot ellátó szervek közzétételi gyakorlatát ellenőrizte bejelentés alapján, illetve hivatalból az Infotv. 71/D. §-a szerinti monitoring eljárásban:

- Nyírdersz Község Önkormányzata,
- Tiszanagyfalu Község Önkormányzata,
- Nyírcsászári Község Önkormányzata,
- Szent István tér Mélygaráz és Üzemeltető Korlátolt Felelősségű Társaság,
- EGERERDŐ Erdészeti Zártkörűen Működő Részvénytársaság,
- Bánhorváti Község Önkormányzata,
- DALERD Délalföldi Erdészeti Zártkörűen Működő Részvénytársaság,
- Gyulaj Erdészeti és Vadászati Zártkörűen Működő Részvénytársaság,
- Béri Szlovák Nemzetiségi Önkormányzat,
- Béri Roma Nemzetiségi Önkormányzat,
- Bér Község Önkormányzata,
- Szekszárd Megyei Jogú Város Önkormányzata Szociális Központja,
- Szekszárd és Környéke Szociális Alapszolgáltatási és Szakosított Ellátási Társulás,
- Szekszárd Megyei Jogú Város Önkormányzata,
- Gávavencsellői Önkormányzati Konyha,
- Gávavencsellői Szociális Szolgáltatási Központ,
- Gávavencsellői Szociális Szolgáltatási Társulás,
- Gávavencsellői Művelődési Ház és Községi Könyvtár,
- Gávavencsellői Közös Önkormányzati Hivatal,
- Gávavencsellő Nagyközség Önkormányzata,
- Nyírbogát Város Önkormányzata,
- Gyöngyösoroszi Községi Önkormányzat,
- Pély Község Önkormányzata,
- Mátraderecske Községi Önkormányzat,
- Bakonyszombathely Község Önkormányzata,
- Igrici Község Önkormányzata,
- Szegi Község Önkormányzata,
- Polány Község Önkormányzata,
- Balatonszemes Községi Önkormányzat,
- Nagyszékely Község Önkormányzata,
- Bükkzentkereszt Község Önkormányzata,
- Tarján Község Önkormányzata,
- Szabadszállás Város Önkormányzata,
- Szabadszállási Roma Nemzetiségi Önkormányzat,
- Ipolytarnóc Község Önkormányzata,
- Debrecen Megyei Jogú Város Önkormányzata,
- Szendehegy Községi Önkormányzat,
- Hódmezővásárhely Megyei Jogú Város Önkormányzata és
- Hódmezővásárhely Megyei Jogú Város Önkormányzatának Polgármesteri Hivatala,
- Fonyód Város Önkormányzata,
- Kistokaj Község Önkormányzata,
- Kognitív Hungary Kereskedelmi és Szolgáltató Kft.,
- BKMfű Bács-Kiskun Megyei Fejlesztési Ügynökség Nonprofit Kft.,
- Tószegi Polgármesteri Hivatal,
- Ömböly Község Önkormányzata,
- Újszilvás Község Önkormányzata,
- Biri Község Önkormányzata,
- Ajka Város Önkormányzata,
- Birjáni Önkormányzat,
- Erzsébet Királyné Szálloda Kft.,
- MECSEKÉRC Környezetvédelmi Zrt.
- Szolgáltató és Kulturális Központ Nonprofit Kft.,
- NYÍRERDŐ Nyírségi Erdészeti Zrt.
- Nagypáli Község Önkormányzata,
- Uza Község Önkormányzata,
- Zalaegerszegi Városfejlesztő Zrt.,
- Tiszabura Község Önkormányzata,
- Magyarhertelend Község Önkormányzata,
- Encsencs Község Önkormányzata,
- Vácrátót Község Önkormányzata,
- Atkár Község Önkormányzata,
- ROTAQUA Geológiai-, Bányászati kutató Mélyfúró Kft.,
- Kápolna Község Önkormányzata,
- MÁV Szimfonikusok Zenekari Alapítvány,
- Vasszécseny Község Önkormányzata,
- Vasszécsenyi Közös Önkormányzati Hivatal,
- Vasszécseny, Tanakajd és Csempeszkapács Községek Óvodai Intézményfenntartó Társulása,
- Szombathelyi Kistérség Többcélú Társulása,
- Lakitelek Önkormányzata,
- Nagyigmánd Nagyközség Önkormányzata,
- Süllyás Város Önkormányzata,
- Tárnok Nagyközség Önkormányzata,
- Kajászó Község Önkormányzata,
- BONYCOM Nonprofit Kft.

Az eljárások során tett javaslatokat és a megtett intézkedések ellenőrzésének megállapításait tartalmazó jelentéseit a Hatóság honlapján a <https://www.naih.hu/monitoring-jelentesek/kozzeteteli-gyakorlatot-erinto-monitorig-elérhető-ségen> minden eljárásban közzétette. További 30 szerv közzétételét ellenőrző 2025-ben indult monitoring eljárás még a kézirat lezárásakor folyamatban van.

Jó gyakorlatok, negatív tapasztalatok

A Hatóság eljárásai többnyire eredményesek voltak, a közzétételi listával nem rendelkező szervek honlapjaira kikerültek a listák és bár egyetlen esetben sem hiánytalanul, de kisebb-nagyobb hiányosságokkal feltöltésre kerültek a szükséges közérdekű adatok. A Hatóság jó példának tartja a következő elérhetőségen található általános közzétételi listákat:

- https://tiszapuspoki.hu/index.php?option=com_content&task=view&id=50&Itemid=136,
- Bakonyszombathely általános közzétételi listáján a hatósági ügyek intézésének rendjével kapcsolatos adatai tekintetében készített táblázat <https://www.bakonyszombathely.hu/kozerdekuadat/II.4%20v2.pdf>,
- <https://lszkk.hu/kozerdeku-adatok/>, a <https://lakitelek.hu/kozzeteteli-lis-ta/> oldalon elérhetővé tett általános közzétételi listában a III.4. pont kapcsán az érintett szerződések csaknem teljes szövegét is közzétették.

Az ellenőrzött szervek 20%-a azonban az eljárás ellenére sem tett közzé általános közzétételi listát, és nem volt együttműködő az eljárás során.

Tipikus hibák a közzététel során

A Hatóság eljárásaiban a következő, továbbra is fennálló tipikus hibákat azonosította 2025-ös monitoring vizsgálata során.

Annak ellenére, hogy a 18/2005. (XII. 27.) IHM rendelet 2. § (1) bekezdése előírja, hogy a közzétételre szolgáló honlap megnyitásakor megjelenő oldalon helyezték el a szervek a közzétételi listára mutató hivatkozást, azt nagyon gyakran csak hosszú keresés eredményeként lehet megtalálni valamely menüpont almenüpontjában vagy a honlap alján észrevehetetlenül apró betűvel. A hivatkozást a jogszabály értelmében jól látható módon kell elhelyezni „Közérdekű adatok” elnevezéssel a szerv nyitó oldalán. Az adatok frissítésének időpontja – amely lényeges információt nyújt az érdeklődők számára a közzétett szöveg naprakésztségét illetően – is legtöbbször hiányzik. Az önkormányzatokra vonatkozó bejelentésekben leggyakrabban a képviselő-testületi ülések meghívóit, az előterjesztéseket, jegyzőkönyveket és határozatokat (Infotv. 1. melléklet, II./8.,9.

közzétételi egység) hiányolják. A jelentős közérdeklődésre tekintettel kiemelt figyelmet szükséges fordítani arra, hogy ezeket az adatokat időben és hiánytalanul közzétegyék. A pályázatok eredménye és annak indoklása gyakran hiányzik (II./11.). A tevékenységre vonatkozó statisztikai adatgyűjtés eredményeként a Hatóság többek között az OSAP adattáblák közzétételét várja el, ezek sokszor hiányoznak (II./14.). A költségvetéseket, beszámolókat gyakran nem 10 évre, hanem 1-2 évre visszamenőleg teszik közzé (III./1.). A foglalkoztatottakra vonatkozó adatokat nem elég évente frissíteni, ezt negyedévente szükséges megtenni és az önkormányzatok költségvetési rendeletének közzététele nem elegendő ebben a pontban, pontosan az előírt adatok közzétételére kötelesek a szervek (III./2.). Költségvetési támogatásnak csak az államháztartás központi alrendszeréből nyújtott támogatás minősül, így önkormányzatok, köztulajdonban álló gazdasági társaságok nem nyújtanak költségvetési támogatást (III./3.). Az Európai Unió támogatásával megvalósuló fejlesztések megvalósítására kötött támogatási és a beruházást megvalósító szerződések teljes szövegét közzé kell tenni, nem csak a fejlesztés rövid leírását (III.7.). A közbeszerzési információkhoz az EKR eljárástárába a közbeszerzési eljárások adatlapján az „Összegzés az ajánlatok elbírálásáról” ponthoz feltöltött dokumentumot és a szerződés EKR adatlapjának pontos (további azonosítást nem igénylő) elérhetőségét szükséges feltölteni (III./8.).

A köztulajdonban álló gazdasági társaságok közzétételi monitoringja

A Hatóság kiemelt figyelmet fordított 2025-ben a köztulajdonban álló gazdasági társaságok takarékosabb működéséről szóló 2009. évi CXXII. törvény (a továbbiakban: Taktv.) hatálya alá tartozó állami vagy önkormányzati tulajdonú gazdasági társaságok közzétételi gyakorlatának ellenőrzésére. E figyelmet az is indokolta, hogy ezen társaságok nem tartoznak az Infotv. 37/C. §-ának hatálya alá, a Hatóság így átláthatósági hatósági eljárásaiban nem ellenőrzi az állami vagy önkormányzati tulajdonú gazdasági társaságok gazdálkodási adatainak közzétételét. Több esetben előfordult, hogy az ellenőrzött szerv vitatta, hogy közfeladatot ellátó szervnek minősülne. A Hatóság hangsúlyozta, hogy az Alkotmánybíróság⁸ és a Hatóság⁹ következetesen képviselt álláspontja szerint a köztulajdonban álló gazdasági társaságok közfeladatot ellátó szervezetnek minősülnek, így az Infotv. által a közfeladatot ellátó szervekre vonatkozóan előírt minden kötelezettséget teljesíteniük kell, ideértve az Infotv. 33. § (3) bekezdésében előírt közzétételi kötelezettséget is.

8 Lsd. 25/2014. (VII.22.) AB határozat [41] bekezdés

9 https://naih.hu/files/2016-03-11-nemzeti_vagyonnal_gazd_2016_1911_V.pdf

Az Infotv. 37. § (2) bekezdése szerint jogszabály egyes ágazatokra, a közfeladatot ellátó szervtípusra vonatkozóan meghatározhat egyéb közzéteendő adatokat (a továbbiakban: különös közzétételi lista). Az általános közzétételi lista II/18. pontjában kell megjeleníteni a különös közzétételi listákat, így a Taktv. szerinti különös közzétételi listát is. A Taktv. 2. § (3) bekezdése speciális szabályokat állapít meg a szerződések értékére és a megőrzési időre vonatkozóan. A köztulajdonban álló gazdasági társaságok a szerződésekre vonatkozó adataik közzétételét az általános közzétételi lista III/4. pontjában e speciális szabályok szerint teljesítik. [NAIH-11357/2025., NAIH/11259-6/2025., NAIH/1286-5/2025.]

Köznevelési intézmények elektronikus közzétételi kötelezettsége

2025-ben a Hatósághoz több konzultációs kérdés is érkezett önkormányzati fenntartású, önálló költségvetési szervként működő köznevelési intézmények elektronikus közzétételi kötelezettségére vonatkozóan. Négy önkormányzati fenntartású óvoda az Infotv. „Közérdekű adatok közzétételére” vonatkozó IV. fejezete tekintetében kérte a Hatóság állásfoglalását. Az Infotv. 33. § (4) bekezdése szerint a köznevelési intézmény és a szakképző intézmény az e törvény szerinti elektronikus közzétételi kötelezettségének az ágazati jogszabályokban meghatározott információs rendszerhez történő adatszolgáltatás teljesítésével eleget tesz. A köznevelési intézmények esetében az Infotv. 33. § (4) bekezdésében foglalt információs rendszer a nemzeti köznevelésről szóló törvény végrehajtásáról szóló 229/2012 (VIII.28.) Korm. rendelet (a továbbiakban: Nkt. Vhr.) alapján a Köznevelés Információs Rendszere (a továbbiakban: KIR). Az Nkt. Vhr. azonban nem rendelkezik az Infotv. 1. mellékletében foglalt közérdekű adatok közzétételéről; kizárólag a közintézmények különös közzétételi listájába tartozó közérdekű adatok tartalmával és közzétételével összefüggő részletszabályokat határoz meg¹⁰. Az Infotv. 37. § (1) bekezdése ugyanakkor előírja a közzétételre kötelezett szervek részére – melybe az Infotv. 33. § (4) bekezdésében foglalt szervek is beletartoznak –, hogy tevékenységükhöz kapcsolódóan az 1. melléklet szerinti általános közzétételi listában meghatározott adatokat az 1. mellékletben foglaltak szerint közzétegyék. Tekintettel arra, hogy a köznevelési intézmények a KIR-ben nem tudják teljesíteni az Infotv. 1. mellékletében foglalt általános közzétételi listájukba tartozó adatok közzétételét, a Hatóság megállapította, hogy az önkormányzati fenntartású, önálló költségvetési szervként működő köznevelési intézmények az Infotv. 1. sz. melléklet szerinti közérdekű adatok közzétételére vonatkozó kötelezettségüknek a saját honlapjukon, vagy a

¹⁰ Nkt. Vhr. 20. §-ában foglalt közérdekű pénzügyi és gazdasági adatok, valamint a 23. §-ban rögzített, a köznevelési intézmények közzétételi listájában meghatározott adatok tartalma eltér az Infotv. 1. sz. mellékletében foglalt általános közzétételi lista adattartalmától.

felügyeletet ellátó szervek által fenntartott honlapon, valamint az erre a célra létrehozott központi honlapon (kozadat.hu) való közzététel útján tudnak eleget tenni. [NAIH-10556/2025.]

A Hatóság a jogkérdés tisztázása érdekében megkereste a KIR működtetéséért felelős Oktatási Hivatalt is (a továbbiakban: OH) és a Hatóság fenti álláspontjával megegyező választ kapott. Az OH álláspontja szerint az Infotv. 33. § (4) bekezdése csak akkor alkalmazható, ha az ágazati jogszabály ténylegesen és teljeskörűen meghatározza az Infotv. 1. mellékletében szereplő adatkört, továbbá rendelkezik azok strukturált, jogszabályi szerkezet szerinti közzétételéről. Az Infotv. 37. § (1) bekezdése egyértelműen rögzíti, hogy a közzétételre kötelezett szervek – így a köznevelési intézmények is – az 1. melléklet szerinti általános közzétételi lista szerinti adatokat kötelesek közzétenni, mégpedig a mellékletben meghatározott szerkezetben. A kötelezettség tartalmi és formai követelményt is tartalmaz: egyrészt a teljes adattartalom publikálását, másrészt a strukturált, azonos szerkezetű megjelenítést. Emellett, technikai kötelezettségként az Infotv. 37/B. § a közadatkereső rendszer részére történő adattovábbítást is előírja. Ezek a kötelezettségek csak akkor szorulhatnak háttérbe, ha az ágazati jogszabály ugyanezt a tartalmat és szerkezetet maga írja elő az ágazati információs rendszerben. Mivel azonban ez jelenleg nem teljesül, az általános közzétételi kötelezettség nem teljesíthető kizárólag a KIR-en keresztül. Az ágazati szabályozás, azaz az Nkt. Vhr. a köznevelési intézményekre vonatkozó „különös közzétételi lista” tartalmát határozza meg, és e körben egyértelmű kötelezettségeket állapít meg. Az Nkt. Vhr. 23-24. §-ai tartalmazzák azokat az adatokat és dokumentumokat, amelyeket az intézmények kötelesek közzétenni, és amelyek megjelenítésére a KIR megfelelő alrendszerei kialakításra kerültek. Az Nkt. Vhr. azonban nem tartalmazza az Infotv. 1. mellékletében szereplő általános közzétételi lista adatait, továbbá nem biztosít felhatalmazást arra, hogy a KIR az általános közzétételi lista közzétételére szolgáló felületként funkcionáljon. Az Nkt. Vhr. pénzügyi és gazdálkodási adatokra vonatkozó 19-20. §-ai statisztikai célú adatszolgáltatást írnak elő, amelynek nincs közzétételi funkciója. Az adatszolgáltatásban megadott adatok közérdekű adatnak minősülnek, azonban az Nkt. Vhr. nem emeli a közzétételi lista elemei közé az ott megadott adatokat. Ezért a KIR jelenlegi tartalma az OH által követett jogértelmezés alapján nem alkalmas az általános közzétételi lista kiváltására. A KIR intézménytörzs, amelyet az Nkt. Vhr. 1. § (2) bekezdés 1. pontja KIR alrendszerként működtetett nyilvántartásaként határoz meg, nem minősül közzétételi listának. Az intézménytörzs az intézmények alapadatait tartalmazza, funkciója nyilvántartási célú, és nem egyezik sem az általános, sem a különös közzétételi lista jogszabályi tartalmával. Mindezekre tekintettel az általános közzétételi lista továbbra is a köznevelési intézmény vagy

fenntartó honlapján, illetve a közadatkereső rendszerben teljesítendő. [NAIH-11802/2025.]

Statisztikai adatszolgáltatások adatainak közzététele az általános közzétételi listában

A Hatóság az Infotv. 1. melléklete szerinti általános közzétételi lista II. 14. pontjához feltöltendő adatok meghatározása érdekében állásfoglalást kért a Központi Statisztikai Hivaltól (a továbbiakban: KSH) azzal kapcsolatban, hogy a közfeladatot ellátó szervezetnek pontosan milyen jogszabályi felhatalmazás alapján, milyen adatkört érintően kell statisztikai adatgyűjtés(ek)e)t végezni és adatszolgáltatást teljesíteni a tevékenységükre vonatkozóan. Válaszában a KSH arról tájékoztatta a Hatóságot, hogy a jogszabályon alapuló statisztikai adatgyűjtések megfogalmazás tágabb, mint a hivatalos statisztikai adatgyűjtés. Hivatalos statisztikai adatgyűjtés alatt a hivatalos statisztikáról szóló 2016. évi CLV. törvény (a továbbiakban: Stt.) és az Országos Statisztikai Adatfelvételi Program kötelező adatszolgáltatásairól szóló 388/2017. (XII. 13.) Korm. rendelet (a továbbiakban: OSAP rendelet) alapján elrendelt adatgyűjtéseket kell érteni, ezen túlmenően ugyanakkor más jogforrás is előírhat – hivatalos statisztikának nem minősülő – statisztikai adatgyűjtést. A hivatalos statisztikai adatgyűjtés Stt. szerinti fogalma: a statisztikai adatfelvétel által meghatározott sokaság adott időszakra vagy időpontra vonatkozó ismérveinek összegyűjtése a kiválasztott adatszolgáltatók megkérdezésével vagy közvetlen megfigyeléssel. Az OSAP rendelet meghatározza, hogy a Hivatalos Statisztikai Szolgálat tagjainak milyen adatkört érintően kell statisztikai adatgyűjtés(ek)e)t végezni. Erre figyelemmel az OSAP rendelet alapján történő hivatalos statisztikai adatgyűjtések jogszabályon alapuló adatgyűjtések, ezért azok közfeladatot ellátó szerv tevékenységére vonatkozó adatkörei esetében felmerülhet – az Infotv. 1. melléklete szerinti általános közzétételi lista II. 14. pontja tekintetében – a közfeladatot ellátó szerv közzétételi kötelezettsége. [NAIH-7995/2025.]

III.2. Az Infotv. információszabadságot érintő módosításai 2025-ben

A minősített adat védelméről szóló törvény és ezzel kapcsolatos más törvények, valamint a nemzetbiztonsági szolgálatokról szóló 1995. évi CXXV. törvény nemzetbiztonsági ellenőrzéssel összefüggő módosításával összefüggő törvények módosításáról szóló 2025. évi CXXVIII. törvény 21. § (1) bekezdése módosította az Infotv.-t, és egy újabb, a közérdekű adatok nyilvánosságának korlátozására lehetőséget teremtő törvényes érdeket határozott meg, amely szerint az Infotv. 27. § (2) bekezdése i) pontja értelmében a közérdekű és közérdekből nyilvános adatok megismeréséhez való jogot – az adatfajták meghatározásával – törvény –kiberbiztonsági érdekből korlátozhatja a rendelkezés hatályba lépésétől, azaz 2026. január 6-tól.

Módosult az Infotv. 27. § (1) bekezdése is, a továbbiakban a közérdekű vagy közérdekből nyilvános adat nem ismerhető meg, ha az a minősített adat védelméről szóló törvény szerinti

a) nemzeti minősített adat és a 29. § (2b) bekezdése szerint kezdeményezett felülvizsgálat eredménye alapján a minősítő a nemzeti minősített adat minősítését fenntartotta, vagy

b) külföldi minősített adat. [...].

Az Infotv. 29. § új (2b) bekezdése pedig 2026. február 21-én a következő szöveggel lépett hatályba:

„(2b) Ha az igénylés a minősített adat védelméről szóló törvény szerinti nemzeti minősített adatra irányul, és annak minősítője nem az adatkezelő, az adatkezelő megkeresi a minősítőt, hogy folytassa le a minősített adat védelméről szóló törvény szabályai szerint a nemzeti minősített adat felülvizsgálatát, és annak eredményéről tájékoztassa őt. A felülvizsgálatra irányuló megkereséstől a minősítő tájékoztatásának az adatkezelőhöz való beérkezéséig terjedő időtartam az adatigénylés teljesítésére rendelkezésre álló határidőbe nem számít bele.”

III.3. Az átláthatósági hatósági eljárások

A Központi Információs Közadat-nyilvántartás felületén¹¹ (a továbbiakban: Felületen) az érdeklődő állampolgárok egy helyen átfogó képet kaphatnak egy-egy szerv szerződéseiről – ideértve nemcsak a közbeszerzés eredményeként kötött szerződéseket –, az általuk nyújtott támogatásokról és alapfeladatukon

¹¹ <https://kif.gov.hu/>

kívüli célra fordított kifizetéseikről. A Hatóság kiemelt figyelmet fordít arra, hogy a Felületen maradéktalanul elérhetőek legyenek a kötelezettség hatálya alá tartozó adatok, továbbá a kötelezettek frissítsék ezeket az adatokat a szerződés megkötését követően a szerződés teljesítése során is.

Az Infotv. 37/C. § (1) bekezdése 2025. január 1-i hatállyal módosult. 2025. január 1-től az államháztartásról szóló 2011. évi CXCV. törvény szerinti törzskönyvi jogi személyek, így például az önkormányzatok is kötelezettek a Felületen a közzétételre. A kötelezett kör kibővítésével immár 12398 szerv köteles gazdálkodási adatait közzétenni a Felületen. Arról, hogy egy szerv törzskönyvi jogi személy-e, az érdeklődő állampolgárok a MÁK Törzskönyvi Nyilvántartásból¹² tájékozódhatnak.

Tekintettel arra, hogy az új kötelezettek nagy számban önkormányzatok és a Hatóság az önkormányzatok általános közzétételi kötelezettségének teljesítése terén korábbi, átfogó információszabadság projektjében jelentős hiányosságokat állapított meg, a Hatóság 2025-ben célzottan az önkormányzatok közzétételét vizsgálta a Felületen. A Hatóság 2025-ben 556 önkormányzat közzétételét ellenőrizte a Felületen. 556 önkormányzatról 351 önkormányzatnak hiányzott szerződése a Felületről (63%). Ezek az önkormányzatok egyetlen alkalommal sem teljesítették adatszolgáltatást az ellenőrzés időpontjáig, az új közzétételi kötelezettségről nem volt tudomásuk.

A Hatóság 157 átláthatósági hatósági eljárást indított 2025-ben, ezáltal nagyságrendileg 16 milliárd forintnyi közpénz felhasználása vált átláthatóbbá. Az előző évek tapasztalatahoz hasonlóan a hatósági eljárás során a vizsgált szervek – kivétel nélkül – még az eljárás során megszüntették a jogsértést, kötelezésre egyetlen esetben sem volt szükség. A Hatóság az átláthatósági hatósági eljárásaiban sem távolodott el teljesen az ombudsmani típusú megközelítéstől, az eljárások során törekszik arra, hogy az ügyfelek megértsék, hogy hogyan kell pontosan teljesíteni az új kötelezettséget. A Hatóság határozataival szemben 2025-ben egyetlen alkalommal sem fordultak bírósághoz a vizsgált önkormányzatok.

A Hatóság azt tapasztalta, hogy az Elektronikus Közbeszerzési Rendszerben (EKR) a közzétételre kötelezettek ritkán frissítik a szerződések megkötését követően a szerződések módosítására, a teljesítés során igénybe vett alvállalkozókra vonatkozó adatokat. Ugyanakkor az igénybe vett alvállalkozókra vonatkozó ada-

12 https://www.allamkincstar.gov.hu/Koltsegyetes/Torzskonyvi_nyilvantartas/ktorzs

tok fontos információértékkel bírnak a tényleges közpénzfelhasználásról, ezért a korrupció elleni harc fontos eszköze az alvállalkozókra vonatkozó adatok átláthatósága. A Hatóság ezért eljárásaiban ezen adatok közzétételére kiemelt figyelmet fordít. Amennyiben a közbeszerzési eljárás során az ajánlattevő valószínűsítette alvállalkozó igénybevételét és ennek ellenére a Felületen az ajánlatkérő szerv nem tett közzé alvállalkozókra vonatkozó adatokat, a Hatóság a tényállás tisztázása során nyilatkozattételre hívja fel az ügyfeleket a szerződés teljesítése során igénybe vett alvállalkozókra, azok díjára vonatkozóan.

A vizsgált szervek közül többen is úgy értelmezték az alvállalkozói díjak közzétételére vonatkozó kötelezettséget, hogy csak a kifizetett alvállalkozó díjakat szükséges közzétenni. A Hatóság álláspontja szerint azonban a Felületen történő közzétételi kötelezettség teljesítése kapcsán annak nincs jelentősége, hogy ténylegesen megtörtént-e az alvállalkozói díj kifizetése az alvállalkozó(k) részére vagy sem, ugyanis akkor is közzé kell tenni a díjat a Felületen, ha az alvállalkozói szerződésben kikötött ellenszolgáltatást bejelentették az ajánlatkérőnek, de annak tényleges kifizetése még esetleg nem történt meg. Az Infotv. 37/C. § (3) b) pont bb) alpontja az alvállalkozói díj közzétételét abban az esetben írja elő, ha az „meghatározott”. Az alvállalkozói díjakat az alvállalkozói szerződésekben határozzák meg, ezért az alvállalkozói szerződések megkötése és nem az alvállalkozói díjak tényleges kifizetése keletkezteti a kötelezettséget. [NAIH-12456/2025., a NAIH-12380/2025.]

Egy önkormányzat az átláthatósági eljárás során közzétett adatlapján egy szerződés vonatkozásában 6 alvállalkozót nevesített, azonban az alvállalkozói díjak összegeit nem adta meg. A Hatóság felhívta az ügyfél figyelmét a közbeszerzésekről szóló 2015. évi CXLI. törvény (a továbbiakban: Kbt.) 138. § (3) bekezdésére, amely előírja az alvállalkozók bejelentésének tartalmára vonatkozóan, hogy „A nyertes ajánlattevő a bejelentéssel együtt köteles az ajánlatkérőnek az alvállalkozó megnevezésén, adószámán, elérhetőségén, a képviselőre jogosult személyén túl az ajánlattevői teljesítésen belül az alvállalkozói teljesítés várható százalékos arányát, valamint az alvállalkozói szerződés szerinti ellenszolgáltatás értékét megadni”. Az alvállalkozói szerződésekben, amelyek alapján feltehetően teljesítette bejelentési kötelezettségét az önkormányzat felé a nyertes ajánlattevő az alvállalkozókra vonatkozóan, tehát nem csak az alvállalkozó nevét, hanem annak díját is meghatározták, ezért a díjakra vonatkozó adatokkal is rendelkeznie kellett az önkormányzatnak, ha az igénybe vett alvállalkozókat bejelentették számára. [NAIH-15651-4/2025.]

A közbeszerzési eljárás eredményeként kötött szerződésekre vonatkozóan gyakran hiányosan tüntetik fel a közzétételre kötelezettek az ajánlattevők listáját. Visszatérő jogértelmezési hiba, hogy ajánlattevőként csak az érvényes ajánlatok ajánlattevőit tüntetik fel a Felületen. A Kbt. 3. §-a szerint e törvény alkalmazásában ajánlattevő: az a gazdasági szereplő, aki (amely) a közbeszerzési eljárásban ajánlatot nyújt be. A Kbt. az érvénytelen ajánlatot is ajánlatként kezeli, és az érvénytelen ajánlatot tevők is ajánlattevőnek minősülnek. A Polgári törvénykönyvről szóló 2013. évi V. törvény 6:64. § (1) bekezdése alapján az ajánlat a szerződés megkötésére irányuló szándékot egyértelműen kifejező és a lényeges kérdésekre kiterjedő jognyilatkozat. A fentiekből következően a Hatóság álláspontja szerint a Felületen a közbeszerzési eljárás eredményeként kötött szerződések esetében valamennyi ajánlattevőt nevesíteni kell, azokat is, amelyeknek az ajánlatát az elbírálás során érvénytelennek minősítették. [NAIH-13664-4/2025]

Több önkormányzat az általa nyújtott támogatás közzétételének jogalapjaként az Infotv. 37/C. § (2) a) pontját tüntette fel. A Hatóság álláspontja szerint azonban az önkormányzatok által nyújtott támogatások nem minősíthetők „az államháztartásról szóló törvény szerinti költségvetési támogatásoknak”, tekintettel arra, hogy az Áht. a költségvetési támogatásokat az 1. § 14. pontjában az államháztartás központi alrendszeréből nyújtott támogatásokként definiálja. A Hatóság álláspontját megerősítette az Igazságügyi Minisztérium is – amely a Nemzetgazdasági Minisztérium szakmai álláspontját is kikérve – megállapította, hogy az Áht. 1. § 14. pontja szerinti költségvetési támogatás fogalma alá az államháztartás központi alrendszeréből származó támogatások eshetnek, a helyi önkormányzati alrendszer kapcsán az e fogalom fő eleme nem teljesül, a támogatások közzétételének jogalapjaként tehát az Infotv. 37/C. § (2) bekezdés c) pontja merülhet fel. A Hatóság álláspontja szerint az önkormányzatok által nyújtott támogatások átláthatóságához jelentős közérdek fűződik, tekintettel arra, hogy nagy mennyiségű közpénzt használnak fel erre a célra. [NAIH-12094-/2025.]

A támogatások kapcsán fontos kiemelni, hogy abban az esetben, ha a közzétételre kötelezett szerv nevében egy lebonyolító szerv köti meg a támogatási szerződést, a szerződés közvetlenül a közzétételre kötelezett szerv és a kedvezményezett között keletkeztet jogokat és kötelezettségeket, ezért a joghatások szempontjából úgy kell tekinteni, mintha a támogatási szerződést a közzétételre kötelezett szerv kötötte volna az kedvezményezettel. Még ha a lebonyolító szerv számlájára utalják is a költségvetési támogatásokat, a lebonyolító az így átutalt összegekkel nem gazdálkodhat. Feladata a meghatározott támogatási összegek

továbbbutalása. A lebonyolító szerv tehát nem lehet a támogatás kedvezményezettje, így nem is tehető ekként közzé a Felületen, hiszen a kedvezményezett – a szavak általános jelentését is alapul véve – az a személy, aki a juttatott támogatást felhasználhatja. (Fővárosi Törvényszék 105.K.704.156/2024/12., a Hatóság pernyertes lett, bővebben a peres ügyekről szóló részben ismertetjük az eljárást.)

Ugyancsak a támogatásokhoz kapcsolódóan visszatérően felmerülő hiba, hogy a Felületen közzéteendő adatlap 18-23. oszlopait nemcsak a közzétételre kötelezett által nyújtott támogatásra vonatkozóan töltik ki, hanem az általa kapott támogatások adatait is ott teszik közzé.

Visszatérő hiba továbbra is az adatlapok kitöltésénél, hogy az adatlapokon a szerződés típusa, jogalapja, formája vonatkozásában nem a jogszabályi megjelölést alkalmazzák, így a három közzéteendő adatból ebben az oszlopban általában egy vagy két adat hiányzik.

Végül, a Hatóság felhívja a közzétételre kötelezett szervek figyelmét arra, hogy 2025. január 1-től hatályba lépett rendelkezés szerint „A közzétételre kötelezettek a kéthavi rendszerességgel megtett adatszolgáltatások alkalmával a soron következő adatszolgáltatás határnapját megelőző 30. napig keletkezett adatokat teszik közzé”. A Hatóság kiemeli, hogy ha egy szerződés a Felületen történő adatszolgáltatást megelőző 30. napig keletkezett, akkor is közzé kell tenni az adatszolgáltatásban, ha az adott szerződés keletkezésétől két hónap még nem telt el (például egy február 13-án keletkezett szerződést egy március 20-i adatszolgáltatásban már közzé kell tenni).

III.4. A helyi önkormányzatokkal kapcsolatos ügyek

1. Közérdekből nyilvános adatok és a rendeltetésellenes joggyakorlás

Egy megyei jogú város jegyzőjétől állatvédelmi hatósági adatok mellett a polgármesteri hivatalban dolgozó két fő ügyintéző havi illetményére, munkakörének megnevezésére, a munkakör betöltéséhez szükséges és a tényleges iskolai végzettségére vonatkozó adatokat kívánta megismerni a bejelentő. Megítélése szerint a jegyző nem teljesítette megfelelően az adatigénylést, mivel olyan nyilvános forrást (URL címet) küldött a bejelentő részére, amelyeken a kért adatok nem voltak megtalálhatóak. A jegyző megítélése szerint az URL cím megküldésével teljesítette az adatigénylés állatvédelmi hatósági eljárás adatait. Az ügyintézőkre vonatkozó adatokat azonban nem adta ki, mivel álláspontja szerint a

bejelentő a közérdekű, közérdekből nyilvános adatigényléshez való jogát visszaélészerűen gyakorolja.

A Hatóság kifejtette, hogy az Infotv. 30. § (2) bekezdése az adatigénylés nyilvános forrás megküldésével történő teljesítését lehetővé teszi, ha közérthető módon került közzétételre az adat. Az ügyben a Hatóság arra a megállapításra jutott, hogy az elektronikus formában nyilvánosságra hozott közérdekű adatok nem átláthatóak és nem közérthetőek. Az adatigénylőtől nem várható el, hogy az egyes jogi fogalmak pontos tartalmát feltárja, a rövidítéssel hivatkozott jogszabályt ismerje, értelmezze, emellett egyes igényelt adatok az URL cím alatt nem is voltak megtalálhatóak.

A köztisztviselőkre vonatkozóan az adatigénylő a munkakörre, iskolai végzettségre és illetményre vonatkozóan igényelt adatokat. A Hatóság e körben hivatkozott az Infotv. 26. § (2) bekezdésére, valamint a közszolgálati tisztviselők jogállását szabályozó Kttv. 179. §-ára, amely törvényi rendelkezések az igényelt adatokat közérdekből nyilvános adatként minősítik. A jegyző által a Hatóságnak benyújtott dokumentumokból nem volt megállapítható kétséget kizáróan, hogy a bejelentő „sorozatos” adatigénylései önmagában feltételeznék a visszaélészerű joggyakorlást. A vizsgálat eredményeként a Hatóság felszólította a jegyzőt, hogy küldje meg az igényelt közérdekű, közérdekből nyilvános adatokat, az elutasított adatigénylések tekintetében nyújtson tájékoztatást az elutasítás indokairól és a jogorvoslatról, valamint a teljesített közérdekből nyilvános személyes adatok esetében a célhoz kötött adatkezelés elvéről. A jegyző ezt követően tájékoztatta a Hatóságot, hogy a felszólításban foglaltaknak megfelelően járt el. [NAIH/11390/2025.]

2. Alpolgármesterként előterjesztett, köztisztviselőkre és más foglalkoztatottakra vonatkozó munkáltatói adatkérés Kttv. vs. Infotv. hatálya

Egy alpolgármester a bejelentésében azt sérelmezte, hogy e minőségében e-mailben a 2011. évi CXCV. törvény (Kttv.) 179. §-ban felsorolt, foglalkoztatottakra vonatkozó adatokat (név, állampolgárság, alkalmazó államigazgatási szerv neve, a szolgálati jogviszony kezdete, jelenlegi besorolás, besorolás időpontja, munkakör megnevezése és a betöltés időtartama, vezetői kinevezés és a kinevezés megszűnése időpontja, a címadományozás adatai, illetményadatok) kért a jegyzőtől, azonban a kért közérdekből nyilvános adatok kiadása nem volt teljes körű, mivel a jegyző és a polgármester válaszában a foglalkoztatottak és a megbízási szerződéssel rendelkezők nevét nem adta ki. A bejelentő kifogásolta,

hogy az adatkérését közérdekű adatigénylésként értelmezték. A bejelentő a kért közérdekből nyilvános adatok kiadatását kérte a Hatóságtól.

A Hatóság vizsgálata során hangsúlyozta, hogy az Alkotmánybíróság 13/2019. (IV. 8.) AB határozatának megállapításai alapján a közérdekű adatigénylés – mint az információs szabadság eszköze – az Infotv. 1. §-ában foglalt cél, a közügyek átláthatósága érdekében a közfeladatot ellátó szervek külső kontrollját jelenti, az alapjog gyakorlása közfeladatot ellátó szerv tagjaként fogalmilag kizárt. A közfeladatot ellátó szerv tagjaként, e pozíció megjelölésével előterjesztett szerven belüli adatkérés nem a külső társadalmi kontroll megnyilvánulása. A Hatóság megállapította, hogy a bejelentő a bejelentését munkáltatói jogkörben eljárva alpolgármesterként a Kttv. 180. § (1) bekezdése alapján megfogalmazott, a munkaszervezeten belüli adatkérés teljesítésével kapcsolatos jegyzői válasszal szemben terjesztette elő. Adatkérésében a Kttv. rendelkezéseire hivatkozott, az Infotv. rendelkezéseire nem. A Hatóság megállapította, hogy az alpolgármesterként előterjesztett, köztisztviselőkre és más foglalkoztatottakra vonatkozó munkáltatói adatkérés a Kttv. hatálya alá tartozik és az nem minősült az Infotv. 26. § (1) bekezdése szerinti közérdekű adatigénylésnek, ezért a Hatóság a bejelentést, nyilvánvaló alaptalanság miatt, érdemi vizsgálat nélkül elutasította. [NAIH-9926/2025.]

3. Önkormányzati képviselő adatainak törlése a köztartozásmentes adatbázisból

A Hatósághoz konzultációs beadvánnyal fordult egy közös önkormányzati hivatal jegyzője és a Hatóság álláspontját kérte abban a kérdésben, hogy a köztartozásmentes adatbázisból történő törlésre vonatkozó tájékoztatás nyilvános képviselő-testületi ülésen az érintett képviselő nevével tárgyalható-e, valamint az erre vonatkozó előterjesztés és a nyilvános ülés jegyzőkönyve az érintett képviselő nevével közzétehető-e. A Hatóság megállapította, hogy a települési önkormányzati képviselő közfeladatot ellátó személy, és mint ilyen, a neve és a közfeladat ellátásával kapcsolatos egyéb személyes adata, jelen esetben az a tény, hogy a köztartozásmentes adatbázisból az állami adóhatóság törölte, közérdekből nyilvános adatnak minősül, a képviselő beazonosíthatósága érdekében a neve feltüntetésével.

Tekintettel arra, hogy – a jegyző tájékoztatása szerint – a képviselő-testület az állami adóhatóság Möt. 38. § (4) bekezdése szerinti tájékoztatását nyílt ülésen tárgyalja, az érintett képviselő nevének az előterjesztésben való feltüntetését a tisztességes eljáráshoz való jog is megalapozza, amely Magyarország Alaptörvényének XXIV. cikke alapján megilleti az érintett képviselőt, függetlenül attól, hogy a képviselő-testület nem hatósági eljárást folytat le, és nem hatósági

határozatot hoz a fentiekben tárgyalt kérdésben. A tisztességes eljáráshoz való jog biztosítása megköveteli, hogy az érintett tudomással bírjon a képviselő-testületi ülés időpontjáról, napirendjéről, és azokon személyesen megjelenhessen, nyilatkozatot tehessen, illetve válaszolhasson a hozzá intézett kérdésekre.

A Hatóság felhívta a jegyző figyelmét, hogy a testületi ülések előterjesztéseiben – ideértve az előterjesztés mellékleteiben, függelékeiben – lévő adatok tekintetében az adatkezelőnek kell megállapítania, hogy az abban szereplő adatok közül melyek a közérdekű, közérdekből nyilvános vagy védendő személyes adatok, ennek megfelelően hozhatóak nyilvánosságra, és melyeket szükséges anonimizálni. Az adatok beazonítása után azok kezelésére, nyilvánosságára az Infotv. vagy az általános adatvédelmi rendelet szabályait szükséges alkalmazni. A Hatóság továbbá rámutatott arra is, hogy az előterjesztésben, jegyzőkönyvben, illetve más nyilvános adatot tartalmazó dokumentum esetében a személyes adatok kezelésének célhoz kötöttségét szükséges vizsgálni, valamint az általános adatvédelmi rendelet 25. cikkében megfogalmazott beépített és alapértelmezett adatvédelem rendelkezéseit kell szem előtt tartani. [NAIH-9023/2025.]

4. Pályázattal kapcsolatos anyagok megismerhetősége

Beadvány érkezett a Hatósághoz, amelyben a bejelentő egy önkormányzat által nem megfelelően teljesített közérdekű adatigénylés felülvizsgálatát kérelmezte. Az adatigénylés tárgya egy projekt tételes elszámolását rögzítő jegyzőkönyvek másolataira, valamint az önkormányzat honlapján közzétételre nem került projekttel kapcsolatos pályázat, illetve a projekttel kapcsolatos kötelező információs tábla településen történő elhelyezésére, valamint annak időpontjára, végül pedig egy másik projekttel kapcsolatos elszámolási adatokra, valamint az esetlegesen fel nem használt támogatási pénzek bankszámlán történő igazolásra – tekintettel arra, hogy a projekt teljes összköltsége előzetesen kifizetésre került az önkormányzat részére – terjedt ki, egyéb részletkérdések mellett.

Az önkormányzat részben teljesítette az adatigénylésben foglaltakat, valamint a pályázat megvalósítása és annak elszámolása megtörténtét megerősítette, azonban az adatigénylő tételes elszámolást kérő igényét nem teljesítette. Emellett a másik projekttel kapcsolatban az önkormányzat elismerte, hogy a 2022-ben elnyert pályázat kivitelezése nem indult meg, annak ellenére, hogy a pályázati portál szerint a projekt teljes összege korábban kifizetésre került. Azonban a Kincstár részére visszautalt összeg, bankszámlán történő igazolását kérő igényt nem teljesítette.

A Hatóság felszólította az önkormányzatot a megfelelő teljesítésre, és állásfoglalásában hangsúlyozta, hogy a közpénzekkel való gazdálkodás átláthatóságának

követelményét, a közpénzekre és a nemzeti vagyona vonatkozó adatok közérdekű adattá minősítését az alkotmányozó hatalom az Alaptörvényben rögzítette: „A közpénzekkel gazdálkodó minden szervezet köteles a nyilvánosság előtt elszámolni a közpénzekre vonatkozó gazdálkodásával. A közpénzeket és a nemzeti vagyont az átláthatóság és a közélet tisztaságának elve szerint kell kezelni. A közpénzekre és a nemzeti vagyona vonatkozó adatok közérdekű adatok.”¹³ Ezen alkotmányos követelmény kiterjed a közpénzekkel való gazdálkodás követhetőségére, átláthatóságára, a nemzeti vagyona átengedésének nyilvánosság előtti elszámoltathatóságára is. Maga az Alaptörvény fogalmazza meg a közhatalom gyakorlásának, a közpénzek felhasználásának azon korlátját, hogy a nemzeti vagyont a közélet tisztaságának elve szerint kell kezelni. Magyarország legmagasabb szintű jogforrása a nyilvánosság általi ellenőrizhetőséget egyrészt az egyének alapjogának deklarálásával biztosítja, másrészt – azt egyértelműsítve, kiegészítve – a közpénzek felhasználásával kapcsolatos adatokat közérdekű adattá nyilvánítja, harmadrészt az átláthatóságot a közfeladatot ellátó szervek, a közpénzekkel gazdálkodó szervek kötelezettségévé teszi. A Hatóság felszólításának az önkormányzat maradéktalanul eleget tett, és pótlólag megküldte az igénylőnek a hiányolt adatokat. [NAIH-388/2025.]

5. Számlaszintű ellenőrzés

Egy esetben az igénylő egy helyi önkormányzat 2024. április, illetve május havi bevételeiről és kiadásairól szóló számlákat és banki kivonatokat kérte megismertetni. Az önkormányzat az adatigénylés teljesítését az Infotv. 30. § (7) bekezdésére (átfogó, számlaszintű tételes ellenőrzés) hivatkozással elutasította. A Hatóság az esettel kapcsolatos vizsgálata során állásfoglalást bocsátott ki, amelyben az alábbiakra hívta fel az önkormányzat figyelmét:

Az önkormányzat mint közfeladatot ellátó szerv gazdálkodásával kapcsolatos adatok az Alaptörvény 39. cikk (2) bekezdése, valamint az Infotv. 3. § 5. pont értelmében közérdekű adatok. A gazdálkodási adatok megismerését kizárólag az Infotv. 27. §-ában meghatározott körben lehet korlátozni. Az Infotv. 27. § (3) – (3b) bekezdések értelmében sem a közfeladatot ellátó szerv, sem a vele szerződő felek nem hivatkozhatnak üzleti titokra az adatigénylés teljesítésekor, kizárólag a védett ismereteket lehet az Infotv. 30. § (1) bekezdése alapján felismerhetetlenné tenni a másolatok elkészítése során.

Az Infotv. 27. § (3)–(3b) bekezdésben foglalt rendelkezései közérdekből nyilvános adatnak minősítik a központi és a helyi önkormányzati költségvetés, illetve

13 Alaptörvény 39. cikk (2) bekezdés

az európai uniós támogatás felhasználásával, költségvetést érintő juttatással, kedvezményrel, az állami és önkormányzati vagyon kezelésével, birtoklásával, használatával, hasznosításával, az azzal való rendelkezéssel, annak megterhelésével, az ilyen vagyont érintő bármilyen jog megszerzésével kapcsolatos adatot, valamint azt az adatot, amelynek megismerését vagy nyilvánosságra hozatalát külön törvény közérdekből elrendeli.

Ezen rendelkezések alapján tehát bárki számára megismerhető, közérdekből nyilvános adatnak minősül az állammal, önkormányzatokkal, illetve azok szerveivel kötött szerződésre vonatkozó adat.

Az Infotv. 30. § (7) bekezdése lehetővé teszi a közfeladatot ellátó szervek számára, hogy a gazdálkodásuk átfogó, számlaszintű, illetve tételes ellenőrzésére irányuló adatmegismeréseket választásuk szerint alternatív módon teljesítsék. Önmagában az a tény, hogy az adatigénylés számlák másolatának megismerésére irányul, a Hatóság álláspontja szerint nem teszi jogszerűvé az Infotv. 30. § (7) bekezdésére való hivatkozást, továbbá ezen esetben is alkalmazni kell az Infotv. 30. § (5) bekezdését, amelynek értelmében, ha a közérdekű adat megismerése iránti igény teljesítésének megtagadása tekintetében törvény az adatkezelő mérlegelését teszi lehetővé, a megtagadás alapját szűken kell értelmezni, és a közérdekű adat megismerésére irányuló igény teljesítése kizárólag abban az esetben tagadható meg, ha a megtagadás alapjául szolgáló közérdek nagyobb súlyú a közérdekű adat megismerésére irányuló igény teljesítéséhez fűződő közérdeknél.

A Hatóság hangsúlyozta továbbá, hogy az Infotv. 30. § (7) bekezdése nem automatikus megtagadási okként szolgál a közfeladatot ellátó szervek számára, tehát – mint minden más esetben is – a közfeladatot ellátó szervnek meg kell tudni indokolni azt, hogy milyen körülmények teszik lehetővé ezen rendelkezés alkalmazását.

Az Infotv. 30. § (7) bekezdése úgy fogalmaz, hogy „a közfeladatot ellátó szerv gazdálkodásának átfogó, számlaszintű, illetve tételes ellenőrzésére irányuló adatmegismerésekre külön törvények rendelkezései az irányadóak”. Tekintettel azonban arra, hogy az önkormányzat az alapvető közzétételi kötelezettségének sem tett maradéktalanul eleget, az önkormányzat az Infotv. 30. § (7) bekezdésére való hivatkozással szükségtelenül és aránytalanul korlátozta az egyének közérdekű adatok megismeréséhez és terjesztéséhez való alapjogát.

A Hatóság felszólítását követően az önkormányzat – az igénylővel előre egyeztetettek alapján – betekintés útján biztosította az adatokhoz való hozzáférést. [NAIH-611/2025.]

6. Hány évre visszamenőleg kell adatszolgáltatást teljesítenie a közfeladatot ellátó szervezeteknek?

A Hatóságtól arra vonatkozóan kértek állásfoglalást, hogy „hány évre visszamenőleg kell adatszolgáltatást teljesíteni közérdekű adatigénylés keretében”.

Az Infotv. nem rendelkezik visszaható hatállyal, azért az Infotv. alapján a törvény hatálybalépését követően érvényesíthető csak az adatok megismerése iránti igény. Az információs szabadság szempontjából az eredeti jogalkotói céllal ellentétes tendencia rajzolódhat ki a nyilvánosság tekintetében a visszamenőlegesen, több évre igényelt közérdekből nyilvános személyes adatok (mint például: illetmény, egyéb juttatások) megismerésekor.

A közérdekből nyilvános személyes adatok nyilvánossága csak a közfeladat ellátása körében és alkotmányosan csak olyan mértékig indokolt, amely e cél eléréséhez szükséges. Az Infotv. szellemiségével a személyes adatok ilyen, az Alkotmánybíróság által „készletező adatkezelésnek” minősített megismerése nem áll összhangban. A nyilvánosságnak az eredeti jogalkotói szándékkal nyilvánvalóan ellentétes felhasználása nem célja az Infotv.-nek. A magánszféra védelme indokoltan előtérbe helyezhető. Az információs önrendelkezési jogot egyensúlyban kell tartani a közsféra átláthatóságának és ellenőrzésének érdekében, alapjogával.

A fent kifejtettek alapján a Hatóság egy korábbi vizsgálati eljárásában úgy ítélte meg, hogy az igényelt közérdekből nyilvános adatok megismerhetősége legfeljebb az aktuális önkormányzati választási ciklus kezdetéig történő visszamenőleges kiadása van összhangban az Alaptörvény és az Infotv. céljával.

A GDPR 5. cikk (1) bekezdés e) pontja a korlátozott tárolhatóság elve kapcsán rögzíti továbbá, hogy a személyes adatok – így a közérdekből nyilvános személyes adatok – tárolásának olyan formában kell történnie, amely az érintett azonosítását csak a személyes adatok kezelése céljainak eléréséhez szükséges ideig teszi lehetővé. Ehhez kapcsolódva a célhoz kötöttség, adattakarékosság elve kizárja az ún. készletező adatgyűjtést, azaz hogy olyan adatok kezelésére kerüljön sor, amelyeket csak egy később meghatározásra kerülő célból gyűjtenek. Az Infotv. 26. § (2) bekezdése e tekintetben pedig kifejezetten felhívja az adatkezelők figyelmét arra, hogy a közérdekből nyilvános személyes adatok a célhoz kötött adatkezelés elvének tiszteletben tartásával terjeszthetők.

Ehhez kapcsolódóan a Hatóság felhívta a figyelmet a közérdekből nyilvános személyes adat megismerésére irányuló adatigénylés teljesítésének elfogadott gyakorlatára, mely szerint az adatigénylést a közérdekből nyilvános személyes adatot, illetve az azt tartalmazó dokumentumot csak az adatigénylő számára hozzáférhető elérhetőségre (amely nem jár együtt közvetlenül nyilvánosság-

ra hozattal) történő megküldéssel kell teljesíteni. Emellett az adatigénylő figyelmét nyomatékosan fel kell hívni a közérdekből nyilvános személyes adatok célhoz kötött terjesztésének követelményére, mely adatkezelésbe beleértendő azok honlapon történő nyilvánosságra hozatala is, melyre az Infotv. hivatkozott 26. § (2) bekezdése is kitér.

A Hatóság a fentieken túl tájékoztatást adott továbbá az ún. irattári kezelésről és selejtezésről. Eszerint a közfeladatot ellátó szervek iratkezelésének általános követelményeiről szóló 335/2005. (XII. 29.) Korm. rendelet (a továbbiakban: Korm. rendelet) 13. § (1)-(2) bekezdései szerint a közfeladatot ellátó szerv feladat- és hatáskörébe tartozó ügyek intézésének áttekinthetősége érdekében az azonos ügyre – egy adott tárgyra – vonatkozó iratokat egy irategységként, ügyiratként kell kezelni.

A Korm. rendelet 14. § (2)-(4) bekezdései szerint az iktatást olyan módon kell végezni, hogy az iktatókönyvet az ügyintézés hiteles dokumentumaként lehessen használni. Az iratforgalom keretében az átadás-átvételt minden esetben úgy kell dokumentálni, hogy egyértelműen bizonyítható legyen, ki, mikor, kinek továbbította vagy adta át az iratot. Az iratok iktatásával és az iratforgalom dokumentálásával biztosítani kell, hogy az ügyintézés folyamata, és az iratok szervezeten belüli útja pontosan követhető és ellenőrizhető, az iratok holléte pedig naprakészen megállapítható legyen.

A Korm. rendelet 42. § (1)-(2) bekezdéseiben meghatározza, hogy az ügyirat tárgyát – illetőleg annak megállapítására alkalmas rövidített változatot – az iktatókönyv „tárgy” rovatába be kell írni. A tárgyat csak egyszer, az ügyirathoz tartozó első irat nyilvántartásba vétele alkalmával kell beírni, kivéve, ha az – az irat tartalmát nem érintően – lényegesen megváltozott, ebben az esetben az új tárgyat úgy kell bevezetni, hogy az eredeti tárgy is felismerhető maradjon. Az ügyirat tárgya, az ügyfél neve és azonosító adatai alapján név- és tárgymutató könyvet kell vezetni, továbbá az elektronikus iktatókönyvben biztosítani kell az e szempontok szerinti visszakeresés lehetőségét (név- és tárgymutatózás).

A gyorsabb keresés érdekében az iratokhoz a tárgy jellemzői alapján tárgyszavakat kell rendelni, és biztosítani kell a tárgyszavak és azok kombinációja szerinti keresés, valamint a találatok szűkítésének lehetőségét.

Az Infotv. szövegezése értelmében tehát az adatkezelő addig köteles teljesíteni az adatigényléseket, ameddig az adat a kezelésében ténylegesen fellelhető. Amennyiben egy adat irattári kezelhetőségének ideje is letelt, és az már ténylegesen nem áll rendelkezésre, az adatkezelő az irattári kezelés megszűnését a selejtezési jegyzőkönyvvel tudja igazolni. [NAIH-13077/2025.]

7. Önkormányzati képviselők adatmegismerési joga

Egy vármegyei kormányhivatal a Hatósághoz mint eljárásra jogosult szervhez továbbította a hozzá érkezett jegyzői megkeresést. A kormányhivatal a panaszokról, a közérdekű bejelentésekről, a visszaélések bejelentésével összefüggő szabályokról szóló 2023. évi XXV. törvény (Panasz tv.) 2. § (2) bekezdése alapján, valamint az Infotv. 38. §-a alapján „közérdekű adatigényléssel kapcsolatos panaszként” továbbította a jegyző megkeresését a Hatósághoz. Egy község jegyzője kérte a kormányhivatal álláspontját a hozzá érkezett adatigényléssel kapcsolatban, melyben két helyi önkormányzati képviselő azt kérte, hogy biztosítson számukra hozzáférést az önkormányzat gazdálkodási és könyvelési adataihoz.

A képviselők beadványukban a Magyarország helyi önkormányzatairól szóló 2011. évi CLXXXIX. törvényben (Mötv.) 32. § (2) bekezdésének b) pontjában biztosított felvilágosítás-kérési jogukra hivatkoztak, emellett arra is utaltak, hogy „a gazdasági adatok jelentős része közérdekű adatnak minősül az Alaptörvény és az információszabadságról szóló törvény alapján, így azok megismerése nemcsak a képviselők, hanem minden állampolgár számára biztosított”.

A Hatóság a jegyzőnek megküldött állásfoglalásában kifejtette az önkormányzati képviselők felvilágosítás-kéréshez való jogának a közérdekű adatok megismeréséhez való alapjogtól való elhatárolásának szükségességét. A Mötv. alapján az önkormányzati képviselő felvilágosítás-kéréshez való joga keretében a képviselő-testület ülésén a polgármestertől (alpolgármestertől), a jegyzőtől, a bizottság elnökétől önkormányzati ügyekben felvilágosítást kérhet, amire válaszolni kell. Az önkormányzati képviselőnek tehát joga van arra, hogy a képviselői munkájához szükséges tájékoztatást megkapja, hiszen a döntéshozatal mellett részt vesz a döntések előkészítésében és végrehajtásában is, ezért a képviselői munka ellátásához nélkülözhetetlen, hogy a megfelelő információk birtokában legyen, és adott esetben – a település érdekeit szem előtt tartva – saját véleményének is hangot adjon.

Ezzel párhuzamosan a közérdekű adatok bárki általi megismerhetőségének elve mindenki számára, bármiféle megkülönböztetés nélkül biztosítja ezen adatok megismeréséhez való jogot, vagyis ugyanolyan feltételekkel illeti meg az önkormányzati képviselőket, mint bárki mást. Amennyiben a képviselő nem a Mötv. szerinti képviselői tájékoztatáshoz fűződő jogával, hanem az Infotv. szerinti közérdekű adatok megismerésének jogával kíván élni, akkor az Infotv. szabályai alkalmazandók az adatkérés teljesítésénél, hiszen a közérdekből nyilvános adatokat egy önkormányzati képviselő is ugyanúgy megismerheti, mint minden

más állampolgár, de őt sem illeti meg többletjogosultság más adatigénylőkkel szemben.

Mindemellett a Hatóság felhívta a jegyző figyelmét arra, hogy a Mötv. 113. §-a alapján a helyi önkormányzat gazdálkodása, költségvetési tervezése, a költségvetés végrehajtása, az ezekre vonatkozó adatok közérdekűek, nyilvánosak, melyek jogszabályban meghatározott körét – erre irányuló külön kérelem nélkül is – évente legalább egyszer a jegyző köteles közzétenni. Annak eldöntésében pedig, hogy a képviselő – információkérési jogával élve –, mely körben ismerhet meg adatokat, dokumentumokat, a területileg illetékes kormányhivatal a Mötv. 133. § (3) bekezdése szerinti szakmai segítségnyújtás keretében, minden esetet külön megvizsgálva tud támogatást adni. [NAIH-9013/2025.]

8. Átláthatósági rendelet véleményezése

A Hatóság az Infotv. 38. § (4) bekezdés a) pontja, továbbá a 37. § (5) bekezdése alapján véleményezi a jogszabályok tervezeteit, valamint az azokban meghatározott egyedi közzétételi listák szabályozását. Az önkormányzati rendelettervezetekben megjelenhet az önkormányzati képviselők vagyonnyilatkozatainak az önkormányzat honlapján történő közzétételére, valamint az Infotv. 37. § (3) bekezdése alapján kiadott egyedi közzétételi listákban az egyéb szervekre (költségvetési szervek, alapítványok, köztulajdonban álló gazdasági társaságok) vonatkozó közzétételi kötelezettség.

Az egyik megyei jogú város átláthatósági rendeletének véleményezését ismerető rendkívül részletes állásfoglalás a Hatóság honlapján megismerhető. ¹⁴ [NAIH-14469/2025.]

9. Önkormányzati köztulajdonban álló gazdasági társaság szerződéseinek közzététele

Egy ügyben a beadványozó előadta, hogy egy közfeladatot ellátó, 100%-ban az adott helyi önkormányzat tulajdonában álló Kft. (a továbbiakban: Társaság) két évre visszamenőleg köteles a Társaság valamennyi szerződését teljes terjedelmében a honlapján nyilvánosságra hozni. A beadvány kiemelte, hogy a Társaság rendelkezik az alábbi adatokkal is: 1. Villamos energia és földgáz kereskedelmi szerződések mennyiségi, ár, árképzési és rugalmassági feltételeire, valamint le-

¹⁴ <https://www.naih.hu/dontesek-infoszab-allasfoglalasok/file/1306-egyedi-kozzeteteli-lista-onkormanyzati-rendelettervezetnek-velemenyezese-vagyonnyilatkozatok-kozzetetelenek-feltetelei-5-millio-ft-alatti-szerzodesek-adatainak-nyilvanossa-koze-tetele-onkormanyzati-tarsasagok-szerzodesei-jogalkotasi-megfontolasok>

kötött kapacitásokra vonatkozó adatai, 2. Villamos és hőenergia beszerzéssel kapcsolatos szerződések üzleti, pénzügyi, műszaki adatai.

A beadványozó a Hatóság állásfoglalását kérte arra vonatkozóan, hogy a Társaság (amelynek fő tevékenysége gőzellátás, légkondicionálás) a kezelésében lévő közérdekű és közérdekből nyilvános adatként – jelen esetben kizárólag a fent hivatkozott szerződéseket – teljes terjedelemben köteles-e a honlapjára kihelyezve nyilvánosságra hozni, vagy az Infotv. 27. § (3) bekezdése és a köztulajdonban álló gazdasági társaságok takarékosabb működéséről szóló 2009. évi CXXII. törvény 7/I. § (2) és (3) bekezdései alapján lehetősége van arra, hogy megtagadja/mellőzze a nyilvánosságra hozatalt ezen szerződéseknek azon adatai esetében, amelyek más által történő megszerzése vagy nyilvánosságra hozatala a társaság üzleti tevékenysége szempontjából aránytalan sérelmet okozna.

A Hatóság megállapította, hogy az Infotv. 32. §-a alapján közfeladatot ellátó szervként a Társaság is köteles elősegíteni és biztosítani a közvélemény, illetve az adatigénylők gyors és pontos tájékoztatását. Ennek érdekében a rendelkezésre álló közérdekű adatokat egy esetleges adatigénylő részére is ki kell adni, illetve – a jelen ügyben – közzé kell tenni. Mindazonáltal az Infotv. 30. § (1) bekezdése alapján akkor, ha a közérdekű adatot tartalmazó dokumentum az igénylő, a nyilvánosság által meg nem ismerhető adatot is tartalmaz, akkor a másolaton a meg nem ismerhető adatot felismerhetetlenné kell tenni. Erre figyelemmel a Hatósághoz intézett kérdésre válasz tartalmazta, hogy a megfelelően üzleti titoknak minősített adatokat – a fenti feltételek fennállása esetén – kitakarhatják, feltéve, hogy az a közérdekű adatok megismerését nem akadályozza.¹⁵ [NAIH-12974/2025.]

10. Egy önkormányzat 100%-os tulajdonában lévő gazdasági társasághoz érkezett közérdekű adatigénylés

Az állásfoglalást kérő társaság jelezte, hogy az adatigénylő az Infotv. „1. sz. melléklet II. rész 11. pontjára hivatkozott, amely szerint a közfeladatot ellátó szerv által kiírt pályázatok szakmai leírását, azok eredményeit és indoklásukat folyamatos megőrzéssel, az előző állapot 1 évig archívumban tartásával” közzé kell(ene) tenni.

¹⁵ <https://www.naih.hu/dontesek-infoszab-allasfoglalasok/file/1241-onkormanyzati-tulajdonban-allo-gazdasagi-tarsasag-kozveteteli-kotelezettsege>

A köztulajdonban álló gazdasági társaságok takarékosabb működéséről szóló 2009. évi CXII. törvény (a továbbiakban: Taktv.) 2. § (1) bekezdése alapján a köztulajdonban álló gazdasági társaság köteles közzétenni a közzététel időpontjában fennálló adatok alapján a vezető tisztségviselők, a felügyelőbizottsági tagok, a munka törvénykönyvéről szóló 2012. évi I. törvény (a továbbiakban: Mt.) 208. §-a szerint vezető állású munkavállalók, valamint az önállóan cégjegyzésre vagy a bankszámla feletti rendelkezésre jogosult munkavállalók meghatározott adatait. A közzétett adatok a közzétételt követő két évig nem távolíthatók el.

Az önkormányzati tulajdonú gazdasági társaság munkavállalóinak fent részletezett adatai a Taktv. alapján tehát közérdekből nyilvános adatnak minősülnek, így az Infotv. közérdekű adat megismerésére vonatkozó szabályai szerint bárki számára megismerhetők. Az Infotv. azonban a közérdekből nyilvános személyes adatok esetében különbséget tesz az adatok megismerhetősége és az adatok terjesztése, illetve nyilvánosságra hozatala között. Ezen adatokat az Infotv. 26. § (2) bekezdésének figyelembe vételével lehet közzé tenni, vagyis bárki számára elérhető módon például internetes honlapon hozzáférhetővé tenni. A közérdekből nyilvános adatok a célhoz kötött adatkezelés elvének betartásával terjeszthetők, vagyis továbbíthatók harmadik személyek számára, erre az adatigénylő figyelmét is fel kell hívni. A munkaviszonyban állók esetében a fenti adatigénylés teljesítése akkor lehetséges, ha az érintett munkavállaló az Infotv. 26. § (2) bekezdésének hatálya alá tartozik, vagyis a közfeladatot ellátó szerv feladat- és hatáskörében eljáró személynek minősül. Ellenkező esetben anonimizált, illetve összesített adatszolgáltatás teljesíthető. A Hatóság álláspontja szerint a köztulajdonban álló gazdasági társaságok foglalkoztatásában álló személyek közül a vezető tisztségviselők, illetve vezető beosztású munkavállalók, ezek helyettesei, felügyelőbizottságának elnöke és tagjai, az önállóan cégjegyzésre vagy a bankszámla feletti rendelkezésre jogosult munkavállalók, illetve a közfeladat ellátásáért közvetlenül felelős szervezeti egységek élén álló beosztásban, illetve az őket helyettesítő beosztásban lévő munkavállalók esetében állapítható meg a fenti adatok nyilvánosságához fűződő közérdek. Emellett az álláspályázat is pályázatok körébe tartozik, a törvény nem tesz különbséget az egyes pályázatok kategorizálását illetően. Ugyanakkor a Hatóság álláspályázatok esetében jó gyakorlatnak tartja, ha annak eredménye és indoklása általánosan, személyes adatok nélkül kerül közzétételre. (Például, hogy a meghirdetett álláspályázat eredményes volt, 1 fő felvételre került, vagy a pályázat eredménytelen volt, az állás nem került betöltésre. Indokolásként pedig, hogy a pályázó megfelelt vagy nem felelt meg a pályázati feltételeknek.)

Az adatigénylő hivatkozása az Infotv. 1. sz. melléklete II. pontja 11. pontjára nem feltétlenül helytálló, hiszen vannak olyan státuszok/munkakörök, amelyek pályázat nélkül is betölthetők, illetve a kiválasztási folyamat során az objek-

tív (képzettség/végzettség, szakmai tapasztalat) szempontok mellett szubjektív (szimpátia) tényezők is közrejátszhatnak, amelyek nem feltétlenül kerülnek rögzítésre. Továbbá, az önkormányzati tulajdonú gazdasági társaság nem minden munkavállalója tartozik a nyilvánosságra és átláthatóságra vonatkozó rendelkezések hatálya alá.

Az adatok megőrzésével összefüggésben a közzététel és az adat tényleges kezelése elkülönül egymástól. A pályázatokat folyamatosan kell frissíteni, de a már közzétett adatokat 1 évig visszamenőlegesen meg kell őrizni úgy, hogy az 1 évig elérhető legyen akár egy archívumban, vagy az aktív felületen, de utalni szükséges adat hatályosságára, adott közzétételi időszakra vonatkozó időszerűségére, érvényességére. Ugyanakkor a közzétételi idő elteltével az adat (típusától függetlenül) a jogszabályok és az iratkezelési szabályok előírásai szerint még az adatkezelő rendelkezésére kell, hogy álljon, és adatigénylésre arról tájékoztatást kell adnia. Továbbá lex specialis szabály, hogy a hivatkozott adatok a közzétételt követő két évig nem távolíthatóak el. [NAIH-15353-2/2025.]

11. Egy horgász egyesület által nem teljesített közérdekű adatigényléssel kapcsolatos vizsgálat

Az adatigénylő közérdekű adatigényléssel fordult egy helyi horgász egyesülethez (a továbbiakban: egyesület), amely haltelepítéssel kapcsolatos kérdések megválaszolására irányult, kérte a kapcsolatos dokumentációk másolatát. Az egyesület nem adta ki a kért adatokat.

A megkeresésre adott válaszban az egyesület előadta, hogy az egyesület a működésével kapcsolatban sem állami, sem önkormányzati pénzeszközöket nem vesz igénybe, továbbá álláspontja szerint az Infotv. 3. § 5. és 6. pontjai szerint értelmezett közérdekű adatot és közérdekből nyilvános adatot az egyesület nem kezel, valamint a Bejelentő közérdekű adatigénylése „az Infotv. keretei közt nem értelmezhető.”

A vizsgálat során a Hatóság tudomására jutott az a tény, hogy 2021-ben az egyesület székhelye szerinti önkormányzat és az egyesület között létrejött az a szerződés, amely halgazdálkodási jogot biztosít az egyesület mint haszonbérli számára. A szerződés szerint a szerződés tárgyát képező Tisza ág az önkormányzat és a Magyar Állam tulajdonát képezi.

A halgazdálkodásról és a hal védelméről szóló 2013. évi CII. törvény (a továbbiakban: Hhtv.) 22. § (1) bekezdése kimondja, hogy „a halgazdálkodási jog mint vagyoni értékű jog a halgazdálkodási vízterületeken – ha e törvény másképp nem rendelkezik – az államot illeti meg.” A Hhtv. 23. §-a szerint „az önkormányzatot illeti meg a halgazdálkodási jog, ha az ingatlan, amelyen a lefolyástalan állóvíz típusú nyilvántartott halgazdálkodási vízterület fekszik, a folyam, folyó, vízfolyás

mentett oldalán helyezkedik el, és az önkormányzat többségi tulajdonában áll.” Az Infotv. 3. § 5. pontjában meghatározott „közérdekű adat” definíciója szerint az „önkormányzati feladatot átvévő szervezet” az egyesület.

A Hatóság a NAIH-10194-12/2025. ügyiratszámú levelében felszólította az egyesületet, hogy teljesítse a közérdekű adatigénylését, és küldje meg az adatigénylésben megnevezett dokumentumok másolatát az adatigénylőnek.

Az egyesület kérte a Hatóságot, hogy a közérdekű adatok kiadására vonatkozó felszólítását vonja vissza, mert az egyesület álláspontja szerint nem minősül közfeladatot ellátó szervnek, ezért álláspontja szerint az Infotv. hatálya az egyesületre nem terjed ki.

A Hatóság ismételten felszólította az egyesületet a közérdekű adatok kiadására. A Hatóság az ismételt felszólítását kiegészítette a közfeladat-ellátó jelleg meghatározásával kapcsolatos feladatalapú és vagyonalapú megközelítés fogalmi magyarázatával. Az egyesület nemzeti vagyonnal gazdálkodik, ezért az erre vonatkozó adatok az Alaptörvény, illetve a nemzeti vagyonról szóló 2011. évi CXCVI. törvény rendelkezései alapján is közérdekű, adatigénylésre kiadandó adatnak minősülnek. Az Alaptörvény 39. cikk (2) bekezdése rögzíti: (...) A közpénzekre és a nemzeti vagyonra vonatkozó adatok közérdekű adatok.” Az Infotv. 2. § (1) bekezdése szerint pedig: „E törvény hatálya (...) minden olyan adatkezelésre kiterjed, amely személyes adatra, valamint közérdekű adatra vagy közérdekből nyilvános adatra vonatkozik.”

Mivel az egyesület nem tett eleget a Hatóság felszólításának, ezért a Hatóság jelentést bocsátott ki, amely a https://naih.hu/files/infoszab_jelentes_naih-3991-1-2026.pdf oldalon olvasható. [induló ügyszám: NAIH-10194/2025.]

12. Közérdekű adatigénylés benyújtása nem valós személyes (név) adat megadásával

A bejelentő azt sérelmezte, hogy egy polgármesteri hivatal a közérdekű adatigénylés iránti kérelmének teljesítését megtagadta, az elutasítás nem tartalmazott jogorvoslati tájékoztatást, továbbá a jegyző az ő személyét vizsgálta, álláspontja szerint ezt a kialakult információszabadsági joggyakorlat kifejezetten tiltja. A bejelentő megítélése szerint az adatigénylés tartalmazta az adatigénylő „bárki” megnevezését (dr. Elődözött Ügyvédúr) és a kért adatok kiadásra vonatkozó elérhetőségét is (aljegyzo.[...].@gmail.com). A bejelentő nehezményezte, hogy a megtagadás semmilyen iktatási adatot (ügyszám, iktatószám, ügyintéző stb.) nem tartalmazott, így felmerült az a kérdés számára, hogy az adatkezelő jogszerűen tesz-e eleget a Hatóság felé történő kötelező éves statisztikai adatszolgáltatásnak a közérdekű adatigénylések vonatkozásában, továbbá ren-

delkezik-e a közérdekű adatok megismerésére irányuló igények teljesítésének rendjét rögzítő szabállyal, mert ez a település weboldalán nem lelhető fel. A bejelentő a polgármesteri hivatalhoz megküldött adatigénylésében az összes adatkezelés vonatkozásában az előzetes adatvédelmi tájékoztatást és a teljes adatvédelmi nyilvántartás megküldését kérte. A jegyző erre adott tájékoztatásban az Infotv. 29. § (1b) bekezdése szerint a név megadása nélkül előterjesztett adatigény alapján a kért adatot nem küldte meg a bejelentő részére. A Hatóság vizsgálata során megállapította, hogy a bejelentő a közérdekű adatigénylés iránti kérelmében, az Infotv. 29. § (1b) bekezdése hivatkozott rendelkezése értelmében, a személyét nem azonosítható névvel és címmel (megjelölése alapján kifejezetten nem hiteles címmel, közfeladatot ellátó szerv nevét felhasználva) adta meg, ezért a polgármesteri hivatal által megjelölt hivatkozással, az Infotv. 3. § 1., 1a. és 2. pontjai alapján, az Infotv. 29. § (1b) bekezdésében foglalt mentesülési ok szerint, az adatigénylés elutasítására törvényesen és megalapozottan került sor, ezért a Hatóság a bejelentés közérdekű adatigénylés iránti kérelmének elutasítására vonatkozó részét, annak nyilvánvaló alaptalansága miatt, érdemi vizsgálat nélkül elutasította. A bejelentő a jogorvoslati tájékoztatás hiánya ellenére jogorvoslatért a Hatósághoz fordult, ezért a Hatóság a jogorvoslatról való tájékoztatás hiányát csekély jelentőségű jogsérelemként értékelte és a bejelentés jogorvoslati tájékoztatás hiányával kapcsolatos részét érdemi vizsgálat nélkül elutasította. A Hatóság a bejelentő jelzéseit megköszönve mérlegelte az ezek alapján esetlegesen megindítható hivatalbóli eljárások indokoltságát és felhívta a figyelmet arra, hogy egy hivatalos, közfeladatot ellátó szerv elnevezésével kreált e-mailcím használata akár büntetőjogi jogkövetkezményeket is maga után vonhat. [NAIH-3829/2025.]

III.5. A környezeti adatok nyilvánossága

1. Környezeti információkra vonatkozó adatigénylések elutasítása közigazgatási hatósági eljárásra hivatkozással

2025-ben a Hatóság által vizsgált környezeti információkra vonatkozó adatigénylések elutasítási jogalapjai közül messzemenően kiemelkedett az Infotv. 27. § (2) bekezdés g) pontja, szinte minden esetben erre a jogszabályhelyre hivatkoztak az adatkezelők. Az elutasítások automatikusan történtek az említett törvényhelyre hivatkozással és a Kúria BH 2024.9.208. számú ítéletének megjelölésével, az Infotv. 30. § (5) bekezdésében előírt érdekmérlegelés mellőzésével. Az adatkezelők emellett iratbetekintési kérelem benyújtására hívták fel az adatigénylőket.

Két bejelentés is érkezett a gödi Samsung gyárban 2025. március 4-én végzett környezetvédelmi hatósági ellenőrzésről készült jegyzőkönyvre (a továbbiakban: Jegyzőkönyv), a vizsgálat ténymegállapításait és következtetéseit tartalmazó iratokra, valamint a ténymegállapítások és következtetések alapját képező laboratóriumi és egyéb vizsgálatok dokumentumaira vonatkozó adatigénylések elutasítása miatt [NAIH-9775/2025., NAIH-10276/2025.]

A Hatóság mindkét ügyben felszólította a kormányhivatalt az adatok kiadására, a közérdekű adatok megismeréséhez fűződő jog sérelmét az alábbiak szerint állapította meg.

A környezetvédelmi hatóság munkatársai a környezeti hatásvizsgálati és az egységes környezethasználati engedélyezési eljárásról szóló 314/2005. (XII.25.) Korm. rendelet (a továbbiakban: Korm. rendelet) 22. §-a alapján lefolytatott éves felügyeleti ellenőrzés megállapításait rögzítették a Jegyzőkönyvben. A Kormányhivatal tehát azt vizsgálta, hogy a környezethasználó működése során teljesülnek-e az egységes környezethasználati engedélyben foglaltak. A Jegyzőkönyv hivatkozik az Ákr. 99. §-ában adott felhatalmazásra is. Az Ákr. 99. §-a alapján a hatóság – a hatáskörének keretei között – ellenőrzi a jogszabályban foglalt rendelkezések betartását, valamint a végrehajtható döntésben foglaltak teljesítését.

A Jegyzőkönyv megállapítást tartalmaz arra vonatkozóan, hogy az egységes környezethasználati engedélyben foglaltakhoz képest az üzemeltetett technológiák változtak-e, zavaró zajhatás, szaghatás a telephely környezetében volt-e, a telephelyen keletkező veszélyes hulladék tárolása megfelelő-e, tartalmazza a Korm. rendelet 15. számú melléklete szerinti környezeti kockázatértékelést. A Jegyzőkönyv számos levegővédelemre vonatkozó megállapítást tesz, például szilárd, nem toxikus por kibocsátására, mennyiségének változására és arra vonatkozóan, hogy rákkeltő anyag kibocsátására került-e sor. A Jegyzőkönyv rögzíti továbbá a zaj-és rezgésvédelmi ellenőrzési lépéseket és megállapításokat, valamint a földtani közeg védelmére és kármentesítésre vonatkozóan ismerteti a monitoring rendszert és a kutakban mért adatokat. A hulladékgazdálkodás tekintetében áttekinti többek között a keletkező veszélyes és nem veszélyes hulladékok gyűjtését, tárolását, szállítását és a környezethasználóval szerződött partner telephelyének működését.

A Hatóság megállapította, hogy – a Kormányhivatal értékelésével ellentétben – a Jegyzőkönyvben rögzített adatok környezeti információnak minősülnek a nyilvánosság környezeti információkhoz való hozzáféréseinek rendjéről szóló 311/2005. (XII. 25.) Korm. rendelet 2. §-a alapján, mivel a Kormányhivatal a helyszíni ellenőrzés keretében a környezetvédelmi jogszabályi rendelkezések betartását vizsgálta, megállapításait jegyzőkönyvbe foglalta, azaz környezettel

összefüggő intézkedéseket tett, továbbá a Jegyzőkönyv számos olyan adatot tartalmaz, amely a környezet és a környezeti elemek védelmére hozott intézkedésekre, a környezetbe történő kibocsátásra vonatkozik.

Az adatigénylés időpontjában a hatósági ellenőrzés már lezárult, a Jegyzőkönyv készen rendelkezésre állt, a Kormányhivatal kezelésében volt. A Jegyzőkönyv adatai a Kormányhivatal tevékenységével összefüggésben keletkeztek, tehát egyértelműen közérdekű adatok az Infotv. 3. § 5. pontja alapján. A hatósági ellenőrzésekre az Ákr. 98. §-a szerint az Ákr. hatósági eljárásra vonatkozó rendelkezéseit kell alkalmazni az Ákr. VI. fejezetében foglalt eltérésekkel. A Hatóság következetesen képviselt álláspontja szerint az Infotv. 27. § g) pontja szerinti törvényben lehetővé tett korlátozás rendeltetése nem a már lezárult közigazgatási hatósági eljárásokra vonatkozik¹⁶, továbbá az Ákr. 33. § (3) bekezdése „csak azon adattípusokat jelöli meg, amelyek megismerhetősége feltételhez kötött. A NAIH álláspontja alapján a közérdekű és közérdekből nyilvános adatok tekintetében ezen szakasz nem tartalmaz korlátozást, annak értelmezése során egyedül a személyes adatok, vagy egyéb védett adatok felismerhetetlenné tétele az, amit a jogszabály előír”¹⁷.

A Kúria a **Pfv.IV.20.452/2025/5.** számú határozatában a Kormányhivatal által hivatkozott Pfv.IV.20.384/2024/5. számú ítéletére vonatkozóan kifejtette, hogy „Abban az ügyben ugyanis a Kúria egy folyamatban levő hatósági eljárás irataiba való betekintés tárgyában értelmezte az Ákr. 33. § (1)-(3) bekezdését, valamint az Infotv. 27. § (2) bekezdés g) pontját.[...] A folyamatban levő hatósági eljáráshoz kapcsolódóan emelte ki azt, hogy az „egyedi hatósági eljárások harmadik személy által megismerhető közérdekű és közérdekből nyilvános adatait az Ákr. 33. § (5) bekezdése szerinti eljárást befejező határozat tartalmazza, amelyet bárki megismerhet”¹⁸, és az is megállapításra került, hogy „a befejezett hatósági eljárás során keletkezett közérdekű adatigény teljesítése az Infotv. 27. § (2) bekezdés g) pontja és az Ákr. 33. § (5) bekezdése alapján nem tagadható meg”. A Kúria Pfv.IV.20.384/2024/5. számú határozatában a bíróság **az eljárási alapjogok veszélyeztetését a közigazgatási hatósági eljárások során látta veszélyeztetettnek és nem a befejezett eljárások esetén.** Az adatigénylésekben egy befejezett hatósági ellenőrzésben keletkezett jegyzőkönyvet kértek, tehát a Kormányhivatal hivatkozása a Kúria Pfv.IV.20.384/2024/5. számú ítéletére ebből a szempontból sem volt helytálló.

A Hatóság hangsúlyozta, hogy azért sem lehet az Infotv. 27. § (2) g) pontja alapján a hatósági eljárás iratanyagában található környezeti információkra vonatkozó adatigényléseket automatikusan elutasítani, mert az Infotv. 27. § (2) g) pontját

16 A Nemzeti Adatvédelmi és Információszabadság Hatóság Beszámolója a 2018. évi tevékenységéről, 119. o.

17 A Nemzeti Adatvédelmi és Információszabadság Hatóság Beszámolója a 2018. évi tevékenységéről, 119. o.

18 Kúria Pfv.IV.20.452/2025/5, [45]

úgy kell értelmezni, hogy az értelmezés összhangban legyen a környezeti információkhoz való nyilvános hozzáférésről és a 90/313/EGK irányelv hatályon kívül helyezéséről szóló, 2003. január 28-i 2003/4/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvvel (a továbbiakban: Irányelv) és a környezeti ügyekben az információhoz való hozzáférésről, a nyilvánosságnak a döntéshozatalban történő részvételéről és az igazságszolgáltatáshoz való jog biztosításáról szóló, Aarhusban, 1998. június 25-én elfogadott Egyezményrel (a továbbiakban: Aarhusi Egyezmény). Ezt a Fővárosi Ítéletábra is megállapította 9.Pf.20.384/2025/11-II. számú 2025. november 11-én kelt ítéletében: „a környezeti információk megismerhetővé tételét nemcsak nemzetközi szerződés, az Aarhus-i Egyezmény tv.-nyel kihirdetett egyezmény, de uniós jogi aktus, a 2003/4/EK irányelv is előírja, a Kvt.-t és az Infotv.-t ennek megfelelően kell értelmeznie a jogalkalmazónak¹⁹. [...] Kétségtelen tehát, hogy a környezeti információkra az Infotv. alkalmazandó. Az Infotv. 27. § (2) bekezdés g) pontja azonban nem értelmezhető úgy, hogy az ellentétes legyen az irányelv 4. cikkében foglalt kivételekkel²⁰.

A fentiekre tekintettel a Hatóság felhívta a Kormányhivatal figyelmét az Aarhusi Jogkövetési Bizottság C/ACCC/C/2010/51. számú ügyére, amely szerint az Aarhusi Egyezmény 4. cikk (4) (a) pontjában szereplő „proceedings” kifejezést úgy kell értelmezni, hogy az konkrét eseményekre – például tanácskozásokra vagy konferenciákra – vonatkozik és nem a hatóságok összes cselekményére. A Hatóság az Európai Unió Bíróságának (a továbbiakban: EUB) joggyakorlatából a C-266/09. számú ítéletnek azt a megállapítását emelte ki, amely szerint a környezeti információ hozzáférhetővé tétele által szolgált közérdek és a hozzáférés megtagadása által szolgált egyéni érdek mérlegelését az illetékes hatóság előtti, minden egyedi esetben el kell végezni, még ha a nemzeti jogalkotó általános jellegű rendelkezés útján meg is határoz olyan kritériumokat, amelyek lehetővé teszik a fennálló érdekek ezen összehasonlító értékelésének a megkönnyítését.

Az EUB C-84/22 számú ítéletének²¹ a Hatóság által kiemelt megállapításai hangsúlyozzák, hogy „annak meghatározásához, hogy igazolt-e az e kivétel hatálya alá tartozó információkhoz való hozzáférés megtagadása, szigorúan körül kell határolni a fennálló érdekek, vagyis a hozzáférhetővé tétellel szembeni érdekek és az azt igazoló érdekek mérlegelését”, a „hatóságok tanácskozása-ira” vonatkozó kivétel ezzel szemben csak egy nagyon sajátos keretek közötti információcserére vonatkozik. E kivétel lehetővé teszi a tagállamok számára, hogy kizárólag azokat az információkat védjék, amelyek a hatóságok döntés-

19 [66]

20 [68]

21 [50]-[55] bekezdések

hozatali eljárásának utolsó szakaszaira vonatkoznak”, a „hatóságok tanácskozásai” tekintetében előírt kivétel nem teszi lehetővé a „környezetbe történő kibocsátással kapcsolatos információkra” vonatkozó környezeti információkhoz való hozzáférés iránti kérelem elutasítását”. Az EUB továbbá kiemeli, hogy „amennyiben a kért információk nem a környezetbe történő kibocsátásra vonatkoznak, az illetékes nemzeti hatóságoknak a 2003/4 irányelv 4. cikke (2) bekezdése második albekezdésének második mondata értelmében mérlegelniük kell az ezen információk hozzáférhetővé tétele által szolgált közérdeket a hozzáférhetővé tétel megtagadása által szolgált érdekekkel szemben. A fennálló érdekek ilyen mérlegelése akkor is szükséges, ha abban az esetben, amikor a „hatóságok tanácskozásaira” vonatkozó kivétel nem alkalmazható, a 2003/4 irányelv 4. cikke (1) bekezdése első albekezdésének e) pontjában a belső közleményekre vonatkozóan előírt kivétel alkalmazható. [...] Az Aarhusi Egyezmény a 4. cikke (4) bekezdésének a) pontjában úgy rendelkezik, hogy a környezeti információra vonatkozó kérés elutasítható, amennyiben az információ hozzáférhetővé tétele hátrányosan érintené a hatósági eljárások titkosságát – ahol ezen titkosságot a nemzeti jog előírja –, nem pedig az e hatóságok tanácskozásával záruló hatósági eljárás egészét.”

A hatósági eljárásokban kezelt környezeti információk nyilvánosságának korlátozása tehát csak szűk körben megengedett [az Infotv. 27. § (2) bekezdés g) pontját és az Infotv 27. § (5)-(6) bekezdéseit ennek figyelembevételével szükséges alkalmazni]:

- előkészítés alatt álló dokumentumok esetén: ezek olyan dokumentumok, amelyeken a hatóság még aktívan dolgozik; amennyiben már nem dolgozik aktívan a dokumentumon a hatóság, az kiadható, még akkor is, ha abban az eljárásban, amelyre vonatkozik még nem született döntés²²;
- a hatóságok belső kommunikációja: a tényanyagok nem tartoznak ide, még akkor sem, ha előkészítés alatt állnak; a szakhatóságok (véleményezési joggal rendelkező hatóságok) véleménye sem belső kommunikáció egy döntéshozatali folyamatban. A hatóságok által a hatóságtól független szervektől megrendelt tanulmányok sem lehetnek belső kommunikációk; a hatóság által harmadik személyekkel megosztott információ sem minősíthető belső kommunikációnak²³; szélesebb hatályú kivétel, a hatósági munka egészének minden egyes szakaszában alkalmazható, de szigorúan körül kell határolni a fennálló érdekek, vagyis a hozzáférhetővé tétellel szembeni érdekek és az azt igazoló érdekek mérlegelését;

22 Aarhus Convention: An Implementation Guide (second edition), 85.o., a Hatóság saját fordítása

23 Aarhus Implementation Guide, 85.o., a Hatóság saját fordítása

- ha a hatósági eljárások titkosságát a nemzeti jog előírja, az eljárásokon nem teljes hatósági eljárásokat kell érteni, hanem az eljárásokat lezáró egyedi tanácskozásokat.

Tehát, a Hatóság álláspontja szerint nincs összhangban az Aarhusi Egyezmény 4. cikkének 3. c) és 4. a) pontjaival és az Irányelv 4. cikk (1) bekezdés d) és e) pontjaival, valamint a 4. cikk (2) bekezdés a) pontjával az Infotv. 27. § (2) bekezdés g) pontjának olyan értelmezése, amely szerint:

- egy hatósági eljárásban kezelt minden környezeti információ nyilvánossága általánosságban kizárható a hatósági eljárásra tekintettel;
- hatósági tanácskozásokra hivatkozva a környezetbe történő kibocsátásra vonatkozó információk nyilvánosságának kizárását megengedhető;
- csak az eljárást lezáró határozatban foglalt környezeti információk nyilvánosak, a hatósági eljárásban kezelt további környezeti információk azonban nem nyilvánosak;
- a hatósági eljárás iratanyagában található környezeti információk nyilvánosságának megítélésakor a hatóságok nem kötelesek a nyilvánosság által szolgált közérdeket összemérni a megtagadás által szolgált érdekekkel.

A Hatóság kiemelte, hogy nemcsak az Aarhusi Egyezmény és az Irányelv, valamint a vonatkozó uniós bírósági gyakorlat, hanem az Infotv. 30. § (5) bekezdése és az Alkotmánybíróság gyakorlata is egyértelművé teszi, hogy az elutasítást lehetővé tevő törvényi rendelkezésre való formális hivatkozás nem elegendő, a kért adatokra vonatkozóan érdekmérlegelést kell végezni. A hatóságoknak tehát meg kell vizsgálniuk, hogy a kért adatok nyilvánossága korlátozásának törvényben rögzített feltételei megvalósulnak-e, azaz egy nyilvánosság-korlátozási okra való formális hivatkozás nem elegendő, a korlátozás tartalmi indokoltságának tényleges fennállását kell megvizsgálni a kért adatok vonatkozásában. A nyilvánosság jogszerű korlátozásának előbbi feltételeit az Alkotmánybíróság 4/2021. (I.22.) AB határozatának (a továbbiakban: Határozat) [43] bekezdésében foglalta össze, és kiemelte, hogy **„a nyilvánosságkorlátozás csak akkor legitim, ha az érintett adatok kiadása reálisan az alkotmányosan elismerhető cél sérelmét jelentheti”**.

A Határozat [48] bekezdése hangsúlyozza, hogy **„[ö]sszességében tehát kijelenthető: az információs szabadság korlátozása sohasem automatikusan, törvény erejénél fogva áll be: az mindig az adatkezelő döntésének közbejöttét igényli. Ez a kitétel tekinthető az információs szabadság lényegének és fő garanciájának, amely mindhárom korlátozástípusra (minősített adat,**

döntést megalapozó adat és külön törvény szerinti elzárás) kiterjed. Törvény által közvetlenül adatot elzárni tehát alkotmányosan nem lehetséges”.

Az Infotv. 30. § (5) bekezdése szerinti mérlegelésnél jelentős súllyal kell figyelembe venni, ha az adatigénylés környezeti információkra vonatkozik. Az Alaptörvény XXI. cikk (1) bekezdésében biztosított egészséges környezethez való jog érvényesítéséhez elengedhetetlen a környezeti információk széleskörű hozzáférhetővé tétele. Az érdekmérlegelésnél továbbá figyelemmel kell lenni a környezeti információkat érintő hatósági eljárások azon sajátosságára, hogy az eljárás ügyfeleinél szélesebb kört érintenek a döntések. A Hatóság osztja a Fővárosi Ítéltábla 9.Pf.20.384/2025/11-II. számú ítéletében megfogalmazott álláspontját, amely szerint „a közigazgatási hatósági eljárások egy részénél az érintettek köre jól körül határolható és nincs közérdekűsége, ezek elsősorban nem közérdekű, hanem személyes adatokat tartalmaznak. Egy másik része azonban jelentős környezethasználattal járó, vagy a társadalom jelentős, sokszor nehezen körülhatárolható részét érintő tevékenységek engedélyezésére irányul (pl. vasút, autópálya, nagy építési beruházások, akkumulátor gyár, erőmű, bányászati engedély, stb), és ezzel összefüggő közérdekű adatokat tartalmaz. Ezeknek még az Ákr. alapján tágan értelmezett ügyféli körön túl is hatása van. Az ilyen tevékenységek hatósági engedélyezéséről szóló közeleti viták a közügyek szabad megvitatásának egyik legfontosabb szegmensét jelentik. Ezeket a vitákat az ítéltábla szerint szükségtelenül és aránytalanul korlátozza az olyan jogértelmezés, ami az iratbetekintés jogára hivatkozással ellehetetleníti az olyan alapvető és közérdekű információk megszerzését és annak nyilvános megvitatását, hogy mit engedélyeztek, milyen tervek alapján”.

A Hatóság mindkét ügyben hangsúlyozta, hogy a környezetvédelmi jogszabályok rendelkezéseinek betartását vizsgáló hatósági ellenőrzésekre vonatkozó adatok nyilvánosságához jelentős közérdek fűződik, különösen az olyan környezethasználók esetén, amelyek nagy mennyiségű veszélyes hulladékot termelnek és felső küszöbértékű veszélyes anyagokkal foglalkozó üzemnek minősülnek. [NAIH-9775/2025., NAIH-10276/2025.]

A Hatóság ugyanezen érvek mentén szólított fel egy kormányhivatalt a hozzá érkezett zajkibocsátási határérték alóli felmentésre irányuló bejelentések kiadására. Ezek a bejelentések egy autó- és motorsport teszt- és versenypályán megrendezett nemzetközi versenyekhez kapcsolódtak. A Hatóság megállapította, hogy a bejelentések környezetbe történő kibocsátásra vonatkozó információt tartalmaznak, mivel a környezethasználók környezetterhelésre, zaj környezetbe történő kibocsátására vonatkozóan tesznek bejelentést. Az Európai Unió

Bírósága C-442/14. számú ítéletének 77. bekezdésében megállapította, hogy környezetbe történő kibocsátásra vonatkozó információnak minősülnek az előrelátható kibocsátásokra vonatkozó adatok is. Az adatigénylés továbbá a felmentéssel érintett versenynapokon mért zajkibocsátásokra vonatkozó éves adatszolgáltatásra is vonatkozott, erre vonatkozóan sem fogadta el a Hatóság az ügyféli jogok hiányára való hivatkozást, különösen azért sem, mert az adatigénylés egyértelműen a környezetbe történő tényleges kibocsátásra vonatkozó információra irányult. A Hatóság hangsúlyozta, hogy a környezet védelmének általános szabályairól szóló 1995. évi LIII. törvény (a továbbiakban: Kvt.) 12. § (2) bekezdése alapján mindenkinek joga van a külön jogszabályban meghatározott környezeti információkat – mint közérdekű adatokat – megismerni. A Kvt. 51. § (1) bekezdése szerint a környezet állapotára, igénybevételeire és használatára vonatkozó adatok a közérdekű adatokra vonatkozó jogszabályok szerint kezelendők. A környezeti információkra vonatkozó adatigényléseket tehát az Infotv. és nem az Ákr. rendelkezései szerint kellett elbírálni. [NAIH-12993/2025.]

A fent ismertetett indokok alapján szólította fel a kormányhivatalt a gödi Samsung gyár telephelyének zajkibocsátási határértékeit megállapító határozat, valamint azon dokumentumok kiadására, mely(ek)ben a veszélyes üzem veszélyességi övezeteit kijelölik. A végleges határozatot – a személyes adatok és védett adatok kivételével – az Ákr. 33. § (5) bekezdése alapján bárki megismerheti, sem az Ákr., sem az Infotv. nem tartalmaz olyan rendelkezést, amely alapján a végleges határozatok nyilvánosságát – a személyes adatok és védett adatok kivételével – korlátozni lehetne. A végleges határozatok nyilvánosságát nem befolyásolja, hogy egy későbbi eljárásban a határozatot felhasználják vagy éppen az adott határozat módosítása vagy visszavonása az eljárás célja. [NAIH-684/2025.]

A Hatóság vizsgálta a gödi Samsung gyár egységes környezethasználati engedély nélkül folytatott tevékenység miatt kiszabott 24 500 000 forint bírságról szóló határozatra és a bírság befizetését, a határozatban megszabott feltételeket teljesítését igazoló dokumentumokra vonatkozó adatigénylés elutasítását is. A Hatóság állásfoglalásában hangsúlyozta, hogy közérdek, hogy a társadalom, az állampolgárok meg tudják állapítani, hogy a közfeladatot ellátó szervek valóban célszerű, észszerű, indokolt és eredményre vezető döntéseket hoznak-e a rendelkezésre álló adatok alapján. Az ügy tárgyát képező határozatok végrehajtását, az abban foglaltak teljesítését és a bírságok kifizetését kifejezetten az segíti jobban, ha azok közérdekű adatai nyilvánosságra kerülnek. A kormányhivatal szakmaiságába vetett közbizalom sérülhet, amennyiben az állampolgárok úgy ítélik meg, hogy nem ismerhetik meg az Alaptörvényben biztosított egészséghez, egészséges környezethez, a környezet védelméhez fűződő alapvető jogaik-

kal kapcsolatos adatokat, és amennyiben úgy ítélik meg, hogy a kormányhivatal a kiadhatóságot egyáltalán nem mérlegeli, vagy nem kellően szűken értelmezi a megtagadás alapját, továbbá arról sem szolgáltat tájékoztatást, hogy mikortól ismerheti meg a nyilvánosság a közérdekű adatokat. A Hatóság felszólításának eleget téve a kormányhivatal kiadta az adatokat. [NAIH-8107/2025.]

A Hatóság számos más, a következőkben ismertetett eljárásában azonban azt tapasztalta, hogy a hatóságok a végleges döntéseikre vonatkozó adatigényléseket a Hatóság vizsgálatának megindítását és megkeresésüket követően teljesítik anélkül, hogy a Hatóság intézkedését megvárnák.

A bejelentő azt sérelmezte, hogy a kormányhivatal közérdekű adatigénylés teljesítése iránti kérelmére nem adott választ. A bejelentő adatigénylésében egy konkrét építési engedély kiadását kérte. A Hatóság vizsgálatot indított, megkeresésére a kormányhivatal kifejtette és igazolta, hogy a bejelentő közérdekű adatigénylésére adminisztratív hiba miatt nem válaszoltak, a közérdekű adatigénylésben kért építési engedélyezési eljárásban hozott határozatot anonimizálva megküldte a bejelentő részére. [NAIH-8000/2025.]

Bejelentésében egy természetvédő civil szervezet azt sérelmezte, hogy közérdekű adatigénylését a kormányhivatal elutasította, azonban az elutasítás az ügyre vonatkoztatott konkrét indokot nem tartalmazott, mindössze az Infotv. 27. § (2) bekezdését és a Kúria BH 2023.9.214. sz. határozatában foglaltakat jelölték meg az elutasítás indokaként és az iratbetekintési kérelem Ákr.-ben foglalt szabályainak megfelelő előterjesztésére hívta fel a figyelmet. A bejelentő adatigénylésében a megindított környezetvédelmi jellegű, kérelemre vagy hivatalból indított közigazgatási eljárások jellegére vonatkozó adatok kiadását kérte a repülőtérrel és a repülőtérrel üzemeltető céggel kapcsolatban, továbbá kérte a hivatkozott eljárások ügyszámát, tárgyát, az eljárások stádiumának (folyamatban, határozattal lezárt, végzéssel lezárt, visszavont kérelem stb.), a határozat vagy végzés tartalmának megjelölését (engedély, kötelezés, bírság, megszüntetés, felfüggesztés, szünetelés stb.). Ebben a körben kérte, hogy azon eljárások felsorolását, amelyekben a kormányhivatal a környezetvédelmi hatósági és igazgatási feladatokat ellátó szervek kijelöléséről szóló 624/2022. (XII. 30.) Korm. rendeletben foglalt feljogosítása alapján ügydöntő hatóságként vagy az egyes közérdeken alapuló kényszerítő indok alapján eljáró szakhatóságok kijelöléséről szóló 531/2017. (XII. 29.) Korm. rendelet alapján szakhatóságként eljár. A Hatóság az ügyben vizsgálatot indított, a kormányhivatalt megkereste, amelynek következtében a kormányhivatal tájékoztatásában kifejtette és igazolta, hogy az adatigénylést teljesítették és a bejelentő részére 2025. január 21-én megküldték a kért adatokat tartalmazó, eljárásokat megjelölő tájékoztatást. A Hatóság a kor-

mányhivatal teljesítését, intézkedését elfogadta, és a vizsgálatot megszüntette. [NAIH-6996/2025.]

2. Környezeti információkra vonatkozó adatigénylések elutasítása – döntés megalapozását szolgáló adatok

Egy civil szervezet egy polgármesteri hivataltól műszeres favizsgálatok jegyzőkönyveit kérte. A hivatal az adatigény elutasítását Infotv. 27. § (5) bekezdésével indokolta, álláspontja szerint „ha az irat kikerül a világhálóra vagy a médiába, - amire a kérelmezőt ismerve van esély, mert ilyen eset már történt - akkor jelentősen befolyásolná, hogy befolyásmentes, megalapozott döntést hozzanak”. A Hatóság felszólította a hivatalt az adatok kiadására, kifejtette, hogy álláspontja megegyezik a Kúria Pfv.IV.21.498/2013/5. számú ítéletében foglalt következtetéssel, amely szerint „az alperes által következetesnek deklarált előkészítési tevékenység megismerése az alperes tevékenységét érdemben nem befolyásolja, sőt az alperes működésébe vetett közbizalom erősítésére is alkalmas lehet” [...] „Önmagában az a körülmény, hogy bizonyos személyek vagy körök kritizálják az alperesi eljárásokat, nem veszélyezteti az alperes szerint is következetes döntés-előkészítő álláspont szabad kifejtését”. A hivatal továbbá kifejtette, hogy a kért dokumentumok „közbenső munkaanyagok”, „a szakértői vélemény egy a belső felhasználásra szánt anyag”. A Hatóság hivatkozott az Aarhusi Egyezményhez készült Végrehajtási Útmutatóra, amely szerint a közfeladatot ellátó szervek által más szervezetektől megrendelt tanulmányok, valamint a döntéshozatali folyamat során a jogszabályban kijelölt konzultációs szervekként eljáró szervek által kifejtett vélemények vagy nyilatkozatok nem tekinthetők belső kommunikációnak. Tehát a hivatal szervezetén kívülről megrendelt, kért, kapott adatok nem tekinthetők belső kommunikációnak. A hivatal az eljárás során nem mutatta be az Infotv. 30. § (5) bekezdése szerinti mérlegelését, annak szempontjait, a Hatóság erre irányuló kérésére válaszul kizárólag a nyilvánosság korlátozása mellett szóló érveket ismertetette. A hivatal a Hatóság felszólításának eleget tett és kiadta bejelentőnek az adatokat. [NAIH-1729/2025.]

Egy másik vizsgálatban a bejelentő a lakóhelye közelében működő motocross pályát érintő jegyzői intézkedésekről kért tájékoztatást a helyi jegyzőtől. A jegyző hivatalból, valamint bejelentésre ellenőrző zajmérést végzett és zajvédelmi intézkedéseket tett, ezekről azonban további információkat nem közölt az adatigénylővel. Arra hivatkozott, hogy a bejelentő nem minősül ügyfélnek, illetve, hogy a kért adatok „munkaanyagnak” minősülnek, ezért elutasította az adatigénylés teljesítését. A Hatóság felszólította a jegyzőt, hogy teljesítse a bejelentő adatigénylését, és küldje meg részére a közérdekű adatigénylés tárgyát

képező zajmérési eredményeket és az azok nyomán született jegyzői határozatokat. Állásfoglalásában a Hatóság összegezte a döntés-előkészítő munkaanyagok fogalmára vonatkozó alkotmánybíróági gyakorlatot, az ezen indok alapján történő nyilvánosságkorlátozás alkotmányossági korlátait, továbbá a környezeti adatok nyilvánosságára vonatkozó jogszabályi rendelkezéseket. A jegyző a felszólításnak eleget tett [NAIH-10360/2025.]

III.6. A közigazgatási eljárásokban keletkezett közérdekű adatok megismerhetősége

1. A gödi Samsung gyárral kapcsolatos adatok

Az adatigénylők az az alábbiak szerint terjesztették elő adatigénylésüket:

- *„Kérem, szíveskedjen elektronikus másolatban megküldeni részemre a Samsung SDI Magyarország Zrt. gödi telephely (2131 Göd, Schenek I. u. 1.) számára 2023. jan. 1-től jelen adatigénylés időpontjáig kiadott építési engedélyeket.*
- *Kérem, szíveskedjen elektronikus másolatban megküldeni részemre a Samsung SDI Magyarország Zrt. gödi telephely (2132 Göd, Schenek I. u. 1.) által a Kormányhivatal számára benyújtott, 2023-as évre vonatkozó környezetvédelmi bevallást, mely tartalmazza a Samsung SDI Zrt. által benyújtott, a levegővel, felszíni és a felszín alatti vizekkel, hulladékkal (kibocsátási mennyiségekkel) kapcsolatos összes adatszolgáltatást.*
- *Kérem, szíveskedjen elektronikus másolatban megküldeni részemre a Samsung SDI Magyarország Zrt. gödi telephely (2132 Göd, Schenek I. u. 1.) számára Kormányhivatal által 2023. jan. 1-től jelen adatigénylés időpontjáig kiadott, szankciókat (figyelmeztetést, bírságot, kötelezést) tartalmazó határozatokat.”*

A kormányhivatal mind a három esetben az alábbiakra hivatkozással tagadta meg az adatok kiadását:

„Az adatigénylés teljesítésére az Infotv. 27. § (2) bekezdés g) pontja alapján - figyelembe véve a Kúria BH 2024.9.208. szám alatt közzétett határozatában foglaltakat is - nincs lehetőség. Az iratbetekintési kérelem az általános közigazgatási rendtartásról szóló 2016. évi CL. törvény (Ákr.) szabályai szerint terjeszthető elő.”

A Hatóság vizsgálatot indított, amelynek keretében megkereséssel fordult az adatokat kezelő kormányhivatalhoz. A megkeresésre válaszul a kormányhivatal arról adott tájékoztatást, hogy teljesítette az adatigényléseket. [NAIH-1987/2025.]

2. Műemléki védetté nyilvánításhoz kapcsolódó dokumentumok megismerhetősége

Az adatigénylés az alábbiak szerint került megfogalmazásra:

„Kérem, hogy a ... műemléki törzsszámon nyilvántartott Hatvanpusztai Majorsági épületegyüttes, magtár és istállók nevű védett örökségi értékek vonatkozásában

- a védetté nyilvánításról,*
- a védettség fokozat megváltoztatásáról,*
- illetve örökségvédelmi szempontból jelentős döntésekről (pl. nyilvántartásból való törlés, korlátozás feloldása stb.)*

született hatósági határozatok másolatait elektronikus formában megküldeni szíveskedjenek.”

A Minisztérium az igény teljesítését megtagadta. Elutasítását az Infotv. 27. § (2) bekezdésének g) pontjára alapította - figyelembe véve a Kúria BH 2024.9.208. szám alatt közzétett határozatában foglaltakat is -, és itt is az iratbetekintési kérelem Ákr. szerinti előterjesztés lehetőségére hívták fel az állampolgár figyelmét. A Hatóság vizsgálatot indított, azonban olyan tény jutott a tudomására, (bírószági eljárás van folyamatban) amelyre tekintettel az eljárást meg kellett szüntetnie. [NAIH-11217/2025.]

Egy másik, hasonló ügyben az az adatigénylés az alábbi volt:

„1. Az Alcsútdoboz 0104/10 hrsz-en található, 9864 műemléki törzsszámon nyilvántartott Hatvanpusztai Majorsági épületegyüttes, magtár és istállók nevű védett örökségi értékek vonatkozásában kiadott valamennyi hatósági engedély – így különösen a felújítási, átalakítási és helyreállítási munkák engedélyezésére vonatkozó határozatok elektronikus másolata.

2. Az Alcsútdoboz 0104/10 hrsz-en található, 9864 műemléki törzsszámon nyilvántartott Hatvanpusztai Majorsági épületegyüttes, magtár és istállók nevű védett örökségi értékek vonatkozásában a bontási munkálataival kapcsolatos dokumentumok (különösen esetleges bontási tervek és bontási engedélyek) elektronikus másolata.

3. Az Alcsútdoboz 0104/10 hrsz-en található, 9864 műemléki törzsszámon nyilvántartott Hatvanpusztai Majorsági épületegyüttes, magtár és istállók nevű védett örökségi értékekhez kapcsolódó, az engedélyezési eljárásokhoz készült műemléki dokumentációk – beleértve a fent említett építéstörténeti tudományos

dokumentációk, értékleltárak, örökségvédelmi hatástanulmányokat is – elektronikus másolata.

4. Az Alcsútdoboz 0104/10 hrsz-en található, 9864 műemléki törzsszámon nyilvántartott Hatvanpusztai Majorsági épületegyüttes, magtár és istállók nevű védett örökségi értékek vonatkozásában kapcsolatos örökségvédelmi szakhatósági állásfoglalásoknak, szakmai véleményeknek és észrevételeknek – különösen az engedélyezési eljárások során keletkezetteknek – az elektronikus másolata kiadása.

A kormányhivatal a teljesítést megtagadta, tekintettel arra, hogy az adatigénylő nem minősül az Ákr. szerinti ügyfélnek. Vizsgálata során a Hatóság megállapította, a kormányhivatal megsértette az adatigénylő közérdekű és közérdekből nyilvános adatok megismeréséhez fűződő jogát, amikor nem teljesítette az adatigénylést, ezért a Hatóság felszólította az adatkezelőt, hogy a kért adatokat – a Hatóság állásfoglalásának figyelembevételével – küldje meg az adatigénylő részére. Az eljárás még folyamatban van. [NAIH-10358/2025.]

3. Kisállat-mentéssel összefüggő adatok és dokumentumok megismerhetősége

A bejelentő egy állatjóléti alapítvány által elszállított kóbor macskákkal kapcsolatban kérte megismerni az alábbi adatokat, dokumentumokat:

- az elszállításról készült jegyzőkönyvet,
- az önkormányzat és az alapítvány közötti szerződéseket és kifizetéseket,
- az elszállított macskák elhelyezésének helyét,
- az állatokkal kapcsolatos további intézkedéseket (ivartalanítás, örökbeadás, visszaengedés),
- a hatósági eljárás során keletkezett nyilvánosságra tartozó iratokat.

A jegyző az iratbetekintést megtagadta, tekintettel arra, hogy az adatigénylő nem minősül az Ákr. szerinti ügyfélnek. Vizsgálata során a Hatóság megállapította, az önkormányzat megsértette az adatigénylő közérdekű és közérdekből nyilvános adatok megismeréséhez fűződő jogát, amikor nem teljesítette az adatigénylést, ezért a Hatóság felszólította az önkormányzatot, hogy a kért adatokat – a Hatóság állásfoglalásának figyelembevételével – küldje meg az adatigénylő részére. Az eljárás még folyamatban van. [NAIH-13975/2025.]

4. A Hatóság álláspontja az Ákr. szabályainak alkalmazhatóságával a közérdekű adatigénylések teljesítésével összefüggésben

Az információszabadság mint alapjog nem abszolút jellegű. Ez azt jelenti, hogy korlátozásnak vethető alá, illetve bizonyos esetekben akár ki is zárható a közérdekű vagy közérdekből nyilvános adatok megismerhetősége. A nyilvánosság korlátozásának eseteit az Infotv. 27. §-a tartalmazza.

Az Infotv. 27. § (2) bekezdése alapján a közérdekű és közérdekből nyilvános adatok megismeréséhez való jogot – az adatfajták meghatározásával – törvény

- a) honvédelmi érdekből;
- b) nemzetbiztonsági érdekből;
- c) bűncselekmények üldözése vagy megelőzése érdekében;
- d) környezet- vagy természetvédelmi érdekből;
- e) központi pénzügyi vagy devizapolitikai érdekből;
- f) külügyi kapcsolatokra, nemzetközi szervezetekkel való kapcsolatokra tekintettel;
- g) bírósági vagy közigazgatási hatósági eljárásra tekintettel;
- h) a szellemi tulajdonhoz fűződő jogra tekintettel;
- i) kiberbiztonsági érdekből

korlátozhatja.

A Hatóság hangsúlyozza, hogy az Infotv. 29. § (3) bekezdése úgy rendelkezik, hogy az adatokat tartalmazó dokumentumról vagy dokumentumrészről, annak tárolási módjától függetlenül az igénylő másolatot kaphat. A hatályos jogszabályok szerint a közfeladatot ellátó szervek kezelésében lévő és tevékenységére vonatkozó minden, személyes adatnak nem minősülő adat közérdekű adat, függetlenül attól, hogy nyilvánosságuk korlátozott-e. Az egyes dokumentumok vonatkozásában nem az iratelv, hanem az adatelv érvényesül.

Ez a gyakorlatban azt jelenti, hogy egy-egy dokumentumon belül lehetnek személyes adatok, minősített adatok, védett ismeretek, üzleti titkok, illetve döntés-előkészítő adatok, azonban ezekre hivatkozással nem lehet megtagadni egy teljes dokumentumra irányuló adatigénylés teljesítését, az Infotv. 30. § (1) bekezdése alapján a másolaton a meg nem ismerhető adatot felismerhetetlenné kell tenni. Ez magából az Alaptörvényből és az Infotv. fogalomhasználatából is egyértelműen következik.

Az általános közigazgatási rendtartásról szóló 2016. évi CL. törvény (a továbbiakban: Ákr.) 27. § (2) bekezdése alapján: *„A hatóság gondoskodik arról, hogy a törvény által védett titok (a továbbiakban: védett adat) ne kerüljön nyilvánosságra, ne juthasson illetéktelen személy tudomására, és a személyes adatok védelme biztosított legyen.”*

Az Ákr. 33. § (4) – (5) bekezdései értelmében: *„Az iratbetekintés során az arra jogosult másolatot, kivonatot készíthet vagy – kormányrendeletben meghatáro-*

zott költségtérítés ellenében – másolatot kérhet, amelyet a hatóság kérelemre hitelesít.

Ha törvény a döntés nyilvánosságát nem korlátozza vagy nem zárja ki, az eljárás befejezését követően a személyes adatot és védett adatot nem tartalmazó véglegessé vált határozatot, valamint az elsőfokú határozatot megsemmisítő és az elsőfokú határozatot hozó hatóságot új eljárásra utasító végzést bárki korlátozás nélkül megismerheti.”

A közfeladatot ellátó szervezeteknek azonban igen jelentős kötelezettségei vannak az adatigénylés megtagadása esetén is. Az Infotv. 30. § (3) bekezdése előírja, hogy „[a]z igény teljesítésének megtagadásáról, annak indokaival, valamint az igénylőt e törvény alapján megillető jogorvoslati lehetőségekről való tájékoztatással együtt, 15 napon belül írásban vagy – ha az igényben elektronikus levelezési címét közölte – elektronikus levélben értesíteni kell az igénylőt”.

A Hatóság álláspontja szerint az Ákr. alapján kell kiadni az adatokat úgy, hogy a védett adatokat és személyes adatokat (pl. az érintett anyja nevét) tartalmazó iratokon a meg nem ismerhető adatokat ki kell takarni, ezt követően kell róluk másolatot készíteni, amelyet az adatigénylő megismerhet.

Az Infotv. 30. § (5) bekezdése és az Alkotmánybíróság gyakorlata is egyértelművé teszi, hogy az elutasítást lehetővé tevő törvényi rendelkezésre való hivatkozás nem elegendő, a kért adatokra vonatkozóan el kell végezni a közérdek-tesztet. A hatóságoknak tehát meg kell vizsgálniuk, hogy a kért adatok nyilvánossága korlátozásának törvényben rögzített feltételei megvalósulnak-e, azaz egy nyilvánosság-korlátozási okra való formális hivatkozás nem elegendő, a korlátozás tartalmi indokoltságának tényleges fennállását kell megvizsgálni az igényelt adatok vonatkozásában. A nyilvánosság jogszerű korlátozásának előbbi feltételeit az Alkotmánybíróság 4/2021. (I.22.) AB határozatának (a továbbiakban: Határozat) [43] bekezdésében foglalta össze, és kiemelte, hogy „a nyilvánosságkorlátozás csak akkor legitim, ha az érintett adatok kiadása reálisan az alkotmányosan elismerhető cél sérelmét jelentheti”. A Határozat [48] bekezdése hangsúlyozza, hogy „Összességében tehát kijelenthető: az információs szabadság korlátozása sohasem automatikusan, törvény erejénél fogva áll be: az mindig az adatkezelő döntésének közbejöttét igényli. Ez a kitétel tekinthető az információs szabadság lényegének és fő garanciájának, amely mindhárom korlátozástípusra (minősített adat, döntést megalapozó adat és külön törvény szerinti elzárás) kiterjed. Törvény által közvetlenül adatot elzárni tehát alkotmányosan nem lehetséges”.

Tehát, az Alkotmánybíróság gyakorlata alapján a közfeladatot ellátó szervnek az adatigénylést elutasító döntésében még akkor is be kell mutatnia, hogy mi-

lyen indokok alapján, hogyan jutott arra a következtetésre, hogy az igénylő által megismerni kívánt dokumentumok nyilvánosságához fűződő közérdeket megelőzi a nyilvánosság kizáráshoz fűződő érdek, ha az Infotv. 27. § (2) g) pontjára hivatkozva utasította el az adatigénylést, noha e rendelkezés közvetlenül nyilvánosságkorlátozás elrendelésére nem teremt lehetőséget, az valamely ágazati, a nyilvánosság korlátozásának szempontjait megállapító törvényi szabályt és az ahhoz kapcsolódó közérdek teszt elvégzését is feltételezi.

A Hatóság álláspontja szerint az Ákr. iratbetekintésre vonatkozó rendelkezései a jogaitat érvényesítő harmadik személyek – így a közérdekű adatok megismeréséhez fűződő jogukat érvényesítő adatigénylők – esetén csak a személyes adatokra és védett adatokra vonatkozóan tartalmaz nyilvánosságot korlátozó rendelkezést.

III.7. A Hatóság egyes további, jelentős vizsgálati ügyei

1. Gyermekvédelem –a gyermekvédelmi intézményrendszer átláthatóságát érintő ügyek

Egy bejelentő azt kifogásolva fordult a Hatósághoz, hogy több tucat különböző otthont nyújtó gyermekvédelmi szakellátási intézményhez benyújtott közérdekű adatigényléseit az intézmények a teljesítési határidő meghosszabbítása ellenére is válasz nélkül hagyták.

Az intézményekhez küldött adatigénylések húsz adatkörre irányultak, többek között a férőhelyek számára, az aktuálisan ellátott gyermekek számára, az intézményhez tartozó lakásotthonok számára és címeire, az intézmény szakmai programjának típusára, valamint a 2020-2025 közötti időszakra vonatkozóan a munkavállalók számának alakulására vonatkozó adatokra, a betöltetlen állás-helyek számára és az átlagbérekre munkakör szerinti bontásban, a munkaerő-megtartásra vagy -képzésre kapott támogatásokra, a 2020-2025 között a munkavállalók ellen indult fegyelmi vagy büntetőeljárásokra, az intézményekkel kapcsolatban készült gyermekvédelmi jelentésekre, panaszokra vagy hatósági vizsgálatokban megállapított hiányosságok típusára és tárgyára, a rendkívüli események számára, kortárs bántalmazásra, prostitúcióra vagy drogfogyasztásra vonatkozó feljegyzésekre.

Tekintettel arra, hogy a bejelentő adatigénylésében megjelölt adatok megismerhető közérdekű adatok, a teljesítési határidő meghosszabbításával az intézmények is elismerték, hogy az adatok a kezelésükben vannak, és megismerésük

nem esik korlátozás alá, – illetve annak a 15 napon belül történő teljesítése az Infotv. 29. § (2) bekezdésében említett akadályba ütközik – és mert a beadványokhoz mellékelte dokumentumok szerint az intézmények teljesítési határidő hosszabbításról szóló tájékoztató levele tartalmilag és időzítésében is teljesen egységes volt, a Hatóság az Infotv. 54. § (1) bekezdés e) pontja²⁴ alapján arra kérte a Belügyminisztérium gondoskodáspolitikáért felelős államtitkárát, hogy folytasson le vizsgálatot valamennyi intézménynél, és hívja fel őket a panaszolt adatigénylésekben feltett valamennyi kérdésre kiterjedő, teljes körű és részletes teljesítésre. A Hatóság kérte a Belügyminisztériumot, hogy az intézmények összesített válaszáról tájékoztassa a Hatóságot.

Az intézmények válaszlevelei – 3 kérdésre megadott adatokon túlmenően – tartalmilag az elutasítások tekintetében továbbra is teljesen azonosak voltak, ezért a Hatóság tájékoztatta a Belügyminisztériumot a megnevezett elutasítási indokokra vonatkozó álláspontjáról is, és ismételten kérte a Minisztériumot, hogy hívja fel az intézményeket a panaszolt adatigénylésekben feltett valamennyi kérdésre kiterjedő, teljes körű és részletes teljesítésre. A vizsgálat folyamatban van. [NAIH-17125/2025]

Egy másik ügyben a bejelentő az Erzsébet a Kárpát-medencei Gyermekekért Alapítványhoz benyújtott közérdekű adatigénylését az Alapítvány válasz nélkül hagyta. A bejelentő az Alapítvány 2020-ban, 2021-ben, 2022-ben, 2023-ban, 2024-ben és 2025-ben kötött, 5 millió forintnál nagyobb értékű szerződéseinek listáját kérte, amelyben szerződésenként külön-külön kérte feltüntetni azt, hogy mikor jött létre a megállapodás, meddig van érvényben, melyik céggel/szervezettel kötötték azt, milyen értékű a szerződés, valamint, hogy milyen célból született a szerződés. Az Alapítvány válaszelevelében az adatigénylő személyének ismeretlen voltára, és a gyermekek személyes és különleges adatainak nyilvánosságra kerülésének veszélyeivel indokolta az adatigénylés válasz nélkül hagyását.

A bejelentő által megismerni kívánt adatok megismerhető közérdekű adatok az Alaptörvény, valamint Infotv. rendelkezései értelmében, amely adatokat az Alapítványnak internetes honlapon is közzé kell tennie általános közzétételi listája részeként a III. Gazdálkodási adatok 4. közzétételi egységeként. Az Alapítvány jogsérelmet okozott a bejelentőnek azzal, hogy nem bírálta el az adatigénylését, annak ellenére, hogy az alapvető jogokat kötelessége érvényre juttatnia, melynek során biztosítja az Alaptörvény érvényesülését. Köteles lett volna to-

²⁴ Infotv. 54. § (1) A Hatóság a vizsgálat során

(...)

e) az adatkezelő hatóság felügyeleti szervének vezetőjét vizsgálat lefolytatására kérheti fel.

vábbá az adatigénylést az igény beérkezését követő legrövidebb idő, maximum az Infotv.-ben megállapított 15 nap alatt teljesíteni.

A Hatóság ügyben készült jelentésében kialakított álláspontja az volt, hogy az Alapítvány továbbra is félreértelmezi az adatigénylés tárgyát, amikor úgy nyilatkozik, hogy álláspontja szerint „a bejelentő jelen adatigényének teljesítése kétséget kizáróan súlyos adatvédelmi és biztonsági kockázattal járna a gyermekekre nézve.” A Hatóság jelentésében kifejtette, hogy a szerződések megismerni kívánt adatai nem személyes adatok, azokból semmilyen módon nem lehet következtetést levonni gyermekek személyes adataira, azok semmilyen módon nem vonatkoznak gyermekek személyes és különleges adataira. [NAIH-12086/2025]

2. Oktatási köznevelési közfeladat ellátása során gyűjtött adatok kiadhatósága – döntés megalapozására szolgáló adatok

A Belügyminisztérium a döntés megalapozását szolgáló adatok tekintetében fennálló korlátozási okra hivatkozással megtagadta azoknak az adatoknak a kiadását, amelyek a 2022 decemberében, 2023 decemberében és 2024 októberében a Kréta rendszeren keresztül kiküldött szülői kérdőívekre érkezett válaszok eredményeinek megismerésére irányultak. Az adatigénylő kérte az egyes kérdések megadott válaszlehetőségeire adott válaszok százalékos arányát, az egyes kérdések esetében a válaszadók számát, valamint az egyes években a megjelölt kérdésekre vonatkozóan azt, hogy a szöveges válaszok közül melyek voltak a leggyakoribb vélemények, és ezeket hányan küldték be.

A Hatóság felszólításaiban és jelentésében kifejtette, hogy a Minisztériumnak részletes tartalmi indokolási kötelezettsége van, azaz pontosan meg kell jelölnie, hogy milyen folyamatban lévő eljárásában meghozandó döntés megalapozását szolgálja a kért közérdekű adat, erre tekintettel a közérdekű adat kiadása mennyiben befolyásolja a döntés meghozatalát, így megghiúsítaná-e a döntés hatékony végrehajtását, vagy ellehetetlenítené-e az illetéktelen befolyástól mentes, független, hatékony köztisztviselői munkát. Ezeken túl kizárólag konkrét döntéshez kapcsolódóan lehet csak hivatkozni erre az elutasítási indokra. A már meghozott döntések döntés-előkészítő adatai vonatkozásában a főszabály a nyilvánosság, míg a jövőbeli döntéseknek a közeljövőben meghozandó, azonosítható döntésnek kell lenniük, a Minisztérium általános hivatkozása meghatározatlan jövőbeli döntésekre nem fogadható el az adatok kiadásának akadályaként.

A Minisztérium a Hatóság megkeresésére adott válaszában csupán felsorolta, hogy az egyes konzultációs kérdésekre adott válaszok mire lennének használhatók. Konkrét döntésre, intézkedésre – sem meghozottra, sem tervezettre – a kérdőív számos kérdése kapcsán nem hivatkozott, így az adatok és a döntés

kapcsolata nem volt kellően közvetlen és konkrét. A Minisztérium nem tudott valószínűsíteni olyan okot, ami miatt az adatigénylő által megismerni kívánt adatok ne lehetnének megismerhetőek. A közérdekű adat kiadása csak akkor tagadható meg döntés-előkészítő adatra hivatkozással, ha az adatkezelő a konkrét veszélyeztetést igazolni tudja.²⁵ A Minisztérium válasza nem tartalmazott olyan indoklást, amely az Alaptörvény alapján igazolná a megismerés korlátozását – például más alapvető jog érvényesülése vagy valamely alkotmányos érték védelme érdekében –, mely szerint a korlátozás feltétlenül szükséges, célhoz kötött, arányos, és tiszteletben tartja az érintett alapvető jog lényeges tartalmát. [NAIH-10695/2025]

A Hatóság a két említett ügyben jelentést bocsátott ki, mert sem az Alapítvány, sem a Belügyminisztérium a Hatóság felszólításaiban világosan kifejtett álláspontját nem fogadta el.²⁶

Mindkét előző ügyben közös elem volt, hogy a szervek az adatigénylő személyét és az adatigénylés célját vizsgálták, holott az Alaptörvény és az Infotv. rendelkezései szerint ezek egyike sem vizsgálható. Magyarország Alaptörvényének VI. cikk (3) bekezdése értelmében a közérdekű adatok megismeréséhez és terjesztéséhez fűződő jog alapvető jog, amely mindenkit megillet. Az Infotv. értelmében ezt a jogot bárki gyakorolhatja a közérdekű adat megismerése irányuló igény benyújtása útján. Az információszabadság érvényre juttatása a közfeladatot ellátó szervek alapvető kötelezettsége. Ennek érdekében a közfeladatot ellátó szervek kötelesek elfogulatlanul és szakszerűen teljesíteni a hozzájuk intézett adatigényléseket, anélkül, hogy az adatigénylések indokait, célját kutatnák. Az alapvetően megállapítható, hogy a közfeladatot ellátó szervek minél kevésbé teszik átláthatóvá tevékenységüket, gazdálkodásukat az elektronikus közzététel során, annál több és részletesebb egyedi adatigénylést kell teljesíteniük.

3. Közfeladatot ellátó közérdekű vagyonkezelő alapítványok (KEKVA) átláthatósága

A közérdekű vagyonkezelő alapítványok (a továbbiakban: KEKVA) közpénzből alapított, közpénzzel gazdálkodó és közfeladatot is ellátó, így az Infotv. hatálya alá tartozó szervezetek, amelyek közfeladat ellátásuk okán, illetőleg közpénzzel gazdálkodásuk okán egyaránt kötelesek az átláthatóság biztosítására, tájékoztatásra. Ezek közül a vizsgálatok közül még nem mindegyik zárult le, azonban a Hatóság vizsgálati felszólításaiból érdemes kiemelni az alábbiakat.

25 Kúria Pfv.20.509/2023/4.

26 <https://www.naih.hu/jogi-szabalyozassal-kapcsolatos-allasfoglalasok-2026>

A Neumann János Egyetemért Alapítványhoz intézett adatigénylésében a bejelentő a kuratórium és a felügyelőbizottság üléseiről készült részletes jegyzőkönyvek másolatát szeretne volna megismerni a mellékletekre is kiterjedően, valamint az Alapítvány szervezetében munkaviszonyban vagy munkavégzésre irányuló jogviszonyban foglalkoztatottak nevét, beosztását és juttatásait, és a jogi képviselettel megbízott személyekkel kötött szerződések, teljesítési igazolások és befogadott számlák másolatát.

Az Alapítvány válaszelevele négy indokot tartalmazott a közérdekű és közérdekből nyilvános adatok megismerhetőségének korlátozására: döntés megalapozását szolgáló adatokra, üzleti titokra, folyamatban lévő eljárásokra, valamint személyes adatok védelmére hivatkozást.

A döntés-előkészítő adatokra hivatkozás kapcsán a Hatóság álláspontja az volt, hogy az Infotv. 27. § (5)-(6) bekezdéseire való hivatkozás nem alkalmazható blanketta megtagadási okként. A vizsgálat során megállapítottuk, hogy az Alapítvány úgy utasította el az adatigénylés teljesítését, hogy az előterjesztéseket nem vetette tartalmi vizsgálat alá, a jegyzőkönyvek esetében sem tett eleget tartalmi indokolási kötelezettségének, csupán formálisan hivatkozott az adatok döntés-előkészítő jellegére, nem hivatkozott továbbá konkrét eljárásra, döntésre, az adat és a döntés kapcsolata így nem volt közvetlen és konkrét. A döntés-előkészítő adatokra hivatkozás kapcsán az előterjesztéseket és jegyzőkönyveket egyenként és adatonként szükséges átvizsgálni abból a szempontból, hogy fennállnak-e még a döntés-megalapozását szolgáló adatra hivatkozás törvényi feltételei, hiszen egy évvel ezelőtti előterjesztés és jegyzőkönyv adatai alapján kevéssé valószínű, hogy nem hozták már meg azt a döntést, ami alapjául szolgálhattak a megismerni kívánt adatok.

Az üzleti titokra hivatkozás kapcsán a Hatóság megismételte, hogy nem lehet üzleti titok a közpénzre, közvagyonra vonatkozó adat.

A közfeladatot ellátó közérdekű vagyongazdálkodó alapítványokról szóló 2021. évi IX. törvény (a továbbiakban: Kkvatv.) 1. §-a (Célok és Alapelvek) értelmében az Alapítvány részére az állam, mint csatlakozó biztosítja a közfeladat ellátásához szükséges vagyonelemeket és finanszírozási eszközöket.

Minden olyan adatot, amely a magántulajdonban lévő gazdasági társaságok vagy éppen magánszemélyek üzleti titkának minősülne a közfeladatot ellátó szervvel létrejött szerződésével, támogatásával kapcsolatban, az Infotv. 27. § (3) bekezdése közérdekből nyilvános adatoknak minősít. Az üzleti titok és az infor-

mációszabadság konfliktusát feloldva az Infotv. 27. § (3) bekezdése – a közpénzekkel való gazdálkodás átláthatóságának érdekében – közérdekből nyilvános adatoknak minősíti azon üzleti titkokat, amelyek a központi és a helyi önkormányzati költségvetés, illetve az európai uniós támogatás felhasználásával, költségvetést érintő juttatással, kedvezménnyel, az állami és önkormányzati vagyon kezelésével, birtoklásával, használatával, hasznosításával, az azzal való rendelkezéssel, annak megterhelésével, az ilyen vagyont érintő bármilyen jog megszerzésével kapcsolatosak.

A jogi képvisellel megbízott személyekkel kötött szerződéseket, a számlákat és a teljesítési igazolásokat olyan módon kell másolatban a bejelentő rendelkezésére bocsátani, hogy azokból sem a megbízott megnevezése (név, cégnév), sem a megbízási díj és az egyes kifizetések, számlák összege nem takarható ki. A Hatóság továbbá felhívta az Alapítvány figyelmét arra is, hogy az Infotv. 1. mellékletének III.4. pontja szerinti közzétételi egységnél nem elég az ügyvédi irodákkal jogi tanácsadásra kötött szerződések óradíját feltüntetni, hanem az ellenszolgáltatás egy évre számított összegét kell megjelölni.

A közérdekből nyilvános személyes adatok kapcsán a Hatóság kifejtette: a közfeladatot ellátó szervek akkor járnak el az átláthatóság elvének megfelelően, ha közérdekből nyilvános személyes adataik kezeléséről, a közérdekű adatigénylések lehetőségéről a szerződő partnereiket és foglalkoztatottaikat megfelelő módon tájékoztatják már a szerződés megkötésekor, a foglalkoztatás megkezdésekor.

Abban az esetben, ha ez a tájékoztatás elmarad a szerződés megkötésekor, akkor is a Magyarországon hatályos Alaptörvény és az Infotv. rendelkezései irányadóak a szerződés adatainak megismerhetősége vonatkozásában. Mivel egy szerződés rendelkezései nem ütközhetnek a magyar jogszabályokba, a megbízási illetve foglalkoztatási szerződések nem tartalmazhatnak a díjazás nyilvánosságára vonatkozóan megismerést korlátozó kikötést. A közélet tisztaságának elve minden esetben elsőbbséget élvez az egyén vélt versenypiaci hátrányba kerülésével szemben.

A Hatóság és a bíróságok következetes gyakorlata szerint a közfeladatot ellátó szervek feladat- és hatáskörében eljáró személyek munkafeltételeire vonatkozó adatok – így a közfeladat ellátása érdekében kötött szerződés értéke is – az Infotv. 26. § (2) bekezdése alapján a közfeladat ellátásával összefüggő egyéb személyes adatként közérdekből nyilvános adatnak minősülnek. Az Alapítvány feladat- és hatáskörében jár el valamennyi foglalkoztatott, aki a jogszabályokban felsorolt feladatok és hatáskörök végzésében működik közre. A közfeladat-el-

látáshoz kapcsolódó munkakörökben foglalkoztatottak nevére, beosztására, és juttatásaira vonatkozó adatok mind közfeladat ellátásukra, mind közpénzből történő díjazásukra tekintettel közérdekből nyilvános, azaz az adatigénylők által megismerhető adatok.

A folyamatban lévő eljárások adataival összefüggésben a Hatóság tudatosítani kívánta, hogy az Infotv. 27. § (2) bekezdés c) pontjára (bűncselekmények üldözése, megelőzése érdekében történő nyilvánosságkorlátozás) kizárólag az eljárásokat lefolytató szervek hivatkozhatnak többek között az eljárásokkal kapcsolatban kezelésükbe került adatok vonatkozásában. Az Alapítványnál keletkező megismerhető közérdekű adatok nem veszítik el megismerhetőségüket azáltal, hogy azokat büntetőeljárásban használják fel. Amennyiben egy adatigénylő még a büntetőeljárás megindulása előtt kapott például az Alapítvány gazdálkodására, megkötött szerződéseire vonatkozó közérdekű adatokat, azokat jogszerűen terjesztheti a büntetőeljárás folytatása alatt is.

Az Alapítvány nem hivatkozhat a büntetőeljárásról szóló 2017. évi XC. törvény (Be.) rendelkezéseire a közérdekű adatigénylés megtagadása körében, a Be. rendelkezéseire kizárólag a bíróság, az ügyészség és a nyomozó hatóság hivatkozhat, kizárólag a törvényben meghatározott esetekben, okokból, az abban meghatározott célok eléréséhez vagy biztosításáig szükséges mértékben és időtartamra. [Be. 109. § (2) bekezdése]

A bejelentő nem a büntetőeljárásról kért tájékoztatást, hanem az azok alapját képező közérdekű és közérdekből nyilvános adatokról. A Be. 109. § (1) bekezdése kizárólag a minősített adatok védelme érdekében ad felhatalmazást a bíróságnak, az ügyészségnek és a nyomozó hatóságnak a tájékoztatás megtagadására, amennyiben az elengedhetetlenül szükséges.

A közfeladatot ellátó szervezetnek továbbá az Infotv. 30. § (5) bekezdésében előírt érdekmérlegelés körében különös súllyal kell értékelniük azt a tényt, hogy az igényelt adatok jelentős mennyiségű közpénzre vonatkoznak.

A vizsgálatok keretében – a Hatóság megkeresése és felszólítása eredményeképpen – a Neumann János Egyetemért Alapítvány 73 oldalas táblázatban indokolta az egyes jegyzőkönyvekből kitakart adatokra vonatkozóan minden egyes adat vonatkozásában a felismerhetetlenné tétel ténybeli és jogszabályi alapját. Tájékoztatta továbbá a Hatóságot arról is, hogy a jelen ügyben érintett kuratóriumi, illetve felügyelőbizottsági jegyzőkönyvek és előterjesztések jelentős része tekintetében közérdekű adat megismerésére irányuló igénytel összefüggésben indított per van folyamatban a Kecskeméti Járásbíróság előtt. [NAIH-14084/2025.]

Hasonló eredményre vezettek a Moholy-Nagy Művészeti Egyetemért Alapítvánnyal (MOMEA) szembeni intézkedések, a MOME Alapítványa egy 43 oldalas háttéranyagot és átfogó versenypiaci elemzést küldött a Hatóság részére. Álláspontja szerint a dokumentum egyértelműen alátámasztja, hogy a szerződésekben felismerhetetlenné tett egyes adatok esetében miért látja indokoltnak a nyilvánosság kizárását, az adatok nyilvánossága miért okozna aránytalan sérelmet az egyetem (MOME) számára, és az adatigénylés megtagadása miért nem jelenti az adatok megismerésének ellehetetlenülését.

Ebben az ügyben a bejelentő a feladatellátás finanszírozására a 2021. szeptember 28-án az állam képviselőjével, az Innovációs és Technológiai Minisztériummal megkötött MOMEAFEIF/1608/2021-IMT_SZERZ iktatószámú keretmegállapodást és a FEIF/1608-1/2021-ITM_SZERZ iktatószámú közfeladat-finanszírozási szerződést, valamint ezek módosításait kérte elektronikus másolatban.

Az adatigénylés teljesítéseként az Alapítvány 2025. május 5-én feltöltötte a kért dokumentumokat a kimittud.hu weboldalra, de azokban a személyes adatokon túl, az összes számszaki és annak magyarázatát szolgáló adatot felismerhetetlenné tette. Az Alapítvány álláspontja szerint a magyarországi egyetemek az Alapítvány fenntartásában működő MOME versenytársai, ezért a MOME-nak versenyhátrányt jelentene, ha az állammal kötött megállapodásban rögzített finanszírozási feltételeket más felsőoktatási intézmény is megismerhetné. Az Alapítvány ezzel összefüggésben hivatkozott az Infotv. 27. § (3) bekezdésére.

A Hatóság ebben az esetben is leszögezte, hogy: nem lehet üzleti titok a közpénzre vonatkozó adat.

A Hatóság felhívását követően a bejelentő részére megküldött dokumentumokat és az azokban kitakart adatokat a MOMEA ismételtén megvizsgálta. Megállapította, hogy – adminisztratív hiba okán – a bejelentő számára a közfeladat-finanszírozási szerződéssel, illetve annak módosításával ellentétben nem került megküldésre a FEIF/1608/2021-ITM_SZERZ iktatószámú keretmegállapodás és a VI/666-1/2023/FÁFIN iktatószámú, egységes szerkezetbe foglalt keretmegállapodás. Mivel a Hatóság felhívása ezekre a szerződésekre is kiterjedt, a dokumentumok pótlásáról a Hatóság számára gondoskodtak.

Az Alapítvány tájékoztatta a Hatóságot arról, hogy vizsgálata eredményeként fenntartja a bejelentő számára korábban megküldött azon álláspontját, amely szerint a közfeladat-finanszírozási szerződésben meghatározott egyedi, intézményekre szabott indikátorok kiadása az üzleti tevékenység végzése szempontjából aránytalan sérelmet-, és jelentős versenyhátrányt okozna a MOME számára a felsőoktatási intézmények közötti versenyben.

A 43 oldalas háttéranyagban a MOMEA adatcsoportokba sorolta a szerződésekben kitakart minden adatot. Ezen adatok tekintetében, a szerződések kiadására irányuló adatigénylés teljesítése álláspontja szerint csupán részlegesen lehetséges. A szerződésekből kitakart adatcsoportok egy része olyan adatokat ölel fel, amelyek a MOME versenypozíciójához köthetők. Ezek az adatok aggregált formában a MOME és MOMEA éves beszámolóiból megismerhetők, azonban a szerződés szerinti bontásban való nyilvánosságuk az egyetem szolgáltatásai, főként az egyetemi képzés tekintetében hátrányosan befolyásolná a MOME felsőoktatási intézmények között elfoglalt helyét és elismertségét, aránytalanul rontaná a felsőoktatási (verseny)piaci lehetőségeit, és ennek hosszú távú hatásai következtében az egyetem akár egyes felsőoktatási (rész)piacokról is kiszorulhatna – mindez álláspontja szerint már nem elvárható, ezért ezen adatok vonatkozásában az Infotv. 27. § (3) bekezdése alapján nem tartja indokoltnak az adatigénylés teljesítését. Más adatcsoportok megismerésének elutasítása kapcsán hivatkozott továbbá a személyes adatok védelmére, valamint olyan, nem nyilvános (ún. „2000-es”) Korm. határozat tartalmának megismerését eredményező adatokra, amelyek nyilvánosságra hozatalára az Alapítvány nem rendelkezik felhatalmazással.

A Hatóság tájékoztatta a bejelentőt, hogy vizsgálati eljárása nem vezetett teljes körűen eredményre, – az ügyben az Alapítvány kuratóriumának elnöke megismételte, hogy nem ért egyet a bejelentő, illetve a Hatóság álláspontjával, és fenntartja saját, az ügyben kialakított álláspontját, megtagadási indokait. Az információszabadság tárgyú ügyeket illetően hatósági jogkör hiányában a Hatóság úgy ítélte meg, hogy az Alapítvány álláspontjának megváltozására a vizsgálati eljárásban alkalmazható intézkedések alkalmazásával sincsen reális esély, ezért tájékoztatta a bejelentőt, hogy a közérdekű adat megismerésére vonatkozó igény elutasításának felülvizsgálata érdekében az Infotv. 31. §-a alapján bírósághoz fordulhat. [NAIH-11725/2025]

4. Hulladékgazdálkodási koncesszió szerződéseinek megismerhetősége

A Bejelentő 2025. során több beadványt nyújtott be a hulladékgazdálkodási tevékenységet ellátó gazdasági társaságokkal szemben, mivel az állami hulladékgazdálkodási közfeladat ellátásával kapcsolatban a hulladékgazdálkodási közszolgáltatási és intézményi résztvékenységekre, illetve az üzemeltetésükben lévő létesítményekre vonatkozóan a MOHU MOL Zrt.-vel kötött szerződésekre, valamint a koncesszori alvállalkozókkal kötött szerződésekre vonatkozó adatigénylését elutasították. Az elutasítás indoka szinte minden adatigénylés során az volt, hogy az állami hulladékgazdálkodási közfeladatokat 2023. július

1. napjától az MOHU MOL Hulladékgazdálkodási Zrt. (a továbbiakban: MOHU) mint koncessziós társaság látja el, az adott gazdasági társaság koncesszori alvállalkozóként vesz részt a teljesítésben. Erre tekintettel és a hulladékról szóló 2012. évi CLXXXV. törvény (a továbbiakban: Hulladéktv.) 53/A. § (1)-(2) bekezdéseire figyelemmel a közérdekű adatigénylését a MOHU részére terjessze elő az adatigénylő, mivel az adott gazdasági társaságot az adatszolgáltatási kötelezettség nem terheli, nem lát el közfeladatot, az igényelt adatok nem közérdekből nyilvános adatok. A vizsgálat során két ügyben a hulladékgazdálkodási tevékenységet ellátó gazdasági társaság kiadta az adatokat. A többi esetben a Hatóság felszólította az adott gazdasági társaságot a közérdekű, közérdekből nyilvános adatigénylés teljesítésére. A Hatóság az érvelése során rámutatott arra, hogy az állami hulladékgazdálkodás kötelezően igénybe veendő közszolgáltatás, ott ahol releváns volt, a tulajdonosi szerkezetből megállapította az önkormányzati tulajdont, így a nemzeti vagyonnal történő gazdálkodást is, valamint kifejtette az üzleti titokra mint a közérdekű adatok kiadásának korlátjára vonatkozó álláspontját. Jellemzően azok a gazdasági társaságok, akik az adatkiadás korlátjaként az üzleti titokra hivatkoztak, nem jelöltek meg védendő érdeket, csak általánosságban hivatkoztak üzleti titokra, érdemi nyilvánossági korlátot nem igazoltak, nem mutatták be az üzleti titok jogszabályi feltételeinek a fennállását. [NAIH/12068/2025., NAIH/12069/2025., NAIH-12073/2025., NAIH-13450/2025., NAIH-12067/2025.]

Szintén hulladékgazdálkodási koncesszióval összefüggő ügyben a Bejelentő azzal kereste meg a Hatóságot, hogy a MOHU a közérdekű adatigénylést nem megfelelően teljesítette, mivel a megküldött dokumentumokból jelentős részt kitakart, és ezen adatok meg nem ismerhetőségét nem indokolta.

A MOHU előadta, hogy a Bejelentő adatigénylése kizárólag a hulladékgazdálkodási közszolgáltatási résztvétekenységet érintő kapacitást biztosító szerződésekre korlátozódott, amely tevékenység fogalmát a Hulladéktv. 2. § 26c. pontja tartalmazza, és nyilatkozott arról, hogy a Bejelentő részére kiadott dokumentumokban a hulladékgazdálkodási intézményi résztvétekenységre vonatkozó adatokat anonimizálta. A MOHU hivatkozott arra, hogy a Hulladéktv. 2. § 26c. pontja és 26b. pontja szerinti definíciók alapján a hulladékgazdálkodási közszolgáltatási résztvétekenység és a hulladékgazdálkodási intézményi résztvétekenység egymástól eltérő tevékenységeket fed le, és az adatigénylésnek nem volt tárgya a hulladékgazdálkodási intézményi résztvétekenységre vonatkozó adat, ezért a MOHU az erre vonatkozó adatokat takarta ki a dokumentumból. A Hatóság úgy ítélte meg, hogy a MOHU az adatigénylést teljesítette és a vizsgálatot megszüntette. [NAIH/8388/2025.]

5. Köztulajdonban álló gazdasági társaság üzleti titokra hivatkozása

Bejelentő beadványában sérelmezte, hogy az MVM Főgáz Földgázhálózati Kft. (a továbbiakban Társaság) a közérdekű adatigénylését nem megfelelően teljesítette, mivel a részére megküldött engedményezési szerződésből a főösszegek kitarakásra kerültek. A Hatóság a vizsgálat során megállapította, hogy a Társaság közvetetten állami tulajdonban áll, ennek megfelelően állami vagyont kezel, azaz rendelkezik, közpénzzel gazdálkodik. Magyarország Alaptörvényének 39. cikke szerint a közpénzekre és a nemzeti vagyonra vonatkozó adatok közérdekű adatok. A Hatóság hivatkozott az állami vagyonról szóló 2007. évi CVI. törvény (a továbbiakban: Ávtv.) 5. § (2) bekezdésére, amely úgy rendelkezik, hogy minden az állami vagyonnal gazdálkodó vagy azzal rendelkező szerv vagy személy közfeladatot ellátó szervnek vagy személynek minősül. A Hatóság a vizsgálat során megállapította, hogy az Infotv. 27. § (3) bekezdése alapján csak akkor korlátozható üzleti titokra történő hivatkozással a szerződés adatainak a megismerhetősége, ha az a közérdekű adatok kiadását nem akadályozza, továbbá üzleti titok tárgya nem lehet a szerződéses összeg.

A Hatóság rámutatott arra is, hogy a Társaság hivatkozott az engedményes, mint szerződő partner üzleti titkára az adatok kiadásának korlátozása során, de nem mutatta be, hogy az engedményes mint titokgazda milyen jogi intézkedéseket tett az üzleti titka megőrzése érdekében.

A Társaság továbbá nem igazolta, hogy a közérdekű adat kiadása aránytalan sérelmet okoz, nem mutatta be, hogy milyen, behozhatatlan mértékű hátrányba kerül a versenytársakkal szemben. A Hatóság felszólította a Társaságot az adatigénylés teljesítésére. A felszólítást követően a Társaság az adatigénylést teljesítette. [NAIH/695-9/2025., <https://naih.hu/dontesek-infoszab-allasfoglalasok>]

6. Alkotmánybíróság konzultációs tájékoztatása a személyes adatok nyilvánosságra hozatalával, illetve törlésével kapcsolatban

Az Alkotmánybíróság azzal kereste meg a Hatóságot, hogy az Alkotmánybíróság részére benyújtott – személyes adatok törlésére irányuló – érintetti kérelemmel összefüggésben adjon tájékoztatást az álláspontjáról a tekintetben, hogy az Alkotmánybíróságnak mint adatkezelőnek milyen szükséges intézkedést kell meghoznia. A benyújtott dokumentumok alapján a Hatóság megállapította, hogy az Érintett az Alkotmánybírósághoz érkezett beadványában személyes adat (név) törlése iránti kérelmet terjesztett elő az általános adatvédelmi rendelet 17. cikke alapján, mivel a beadványában kérte, hogy az Alkotmánybíróság törölje személyes adatát (nevét) a honlapján nyilvánosan elérhető 3075/2019. (IV. 10.) AB végzéséből (a továbbiakban: Végzés), tekintettel arra, hogy a személyes

adat további nyilvános hozzáférhetősége aránytalanul sérti a magánszférájához és a személyes adatok védelméhez fűződő alapjogait, különös tekintettel arra, hogy a dokumentumban való megjelenés nem indokolt a közérdekű tájékoztatás szempontjából. Az Érintett kérelmének alapját az képezte, hogy alkotmányjogi panaszt terjesztett elő egy kúriai ítélet, valamint végzés ellen. Az Érintett az alkotmánybíróági eljárás során kifejezetten úgy nyilatkozott, hogy alkotmányjogi panasz indítványával összefüggésben nevének nyilvánosságra hozatalához hozzájárul, erre tekintettel az Alkotmánybíróság az ügyben meghozott Végzését úgy tette közzé, hogy az Érintett nevét nem anonimizálta, ugyanakkor azonosítását lehetővé tevő további személyes adatait törölte.

Az Alkotmánybíróaságról szóló 2011. évi CLII. törvény (a továbbiakban: Abtv.) 44. § (2) bekezdése alapján az Alkotmánybíróság határozatai az Alkotmánybíróság Hivatalának honlapján digitális formában, bárki számára, személyazonosítás nélkül, korlátozástól mentesen, díjmentesen hozzáférhetőek. A határozatok közzétételére a bíróságok szervezetéről és igazgatásáról szóló 2011. évi CLXI. törvény (a továbbiakban: Bszi. bírósági határozatok nyilvánosságára vonatkozó rendelkezéseit kell megfelelően alkalmazni. Az Abtv. 44. § (1) bekezdése alapján az Alkotmánybíróság határozatait és végzéseit az Alkotmánybíróság Határozatai hivatalos lapban is közzé kell tenni. Az Alkotmánybíróság hivatalos lapja kizárólag digitális formában jelenik meg. A kérelemmel érintett Végzés az Alkotmánybíróság Határozatai kiadványban került közzétételre.

A Hatóság rámutatott, hogy a hatályos szabályozás alapján – az indítványozó személyes adatainak kezelése vonatkozásában – két, egymástól megkülönböztetendő esetkör azonosítható.

Egyrészt, míg az indítványban foglalt személyes adatok közzététele tekintetében az Abtv. fent idézett rendelkezései alapján az érintett hozzájárulása relevanciával bírhat, másrészt az Alkotmánybíróság határozatainak nyilvánosságára vonatkozó rendelkezéseket az Abtv. 44. §-a kimerítően tartalmazza.

Az Abtv. 44. § (2) bekezdése kifejezetten elrendeli a Bszi. bírósági határozatok közzétételére vonatkozó szabályainak megfelelő alkalmazását. A Bszi. 166. § (1) bekezdése akként rendelkezik, hogy a közzétett határozatban szereplő személyek azonosítását lehetővé tevő adatokat törölni kell, olyan módon, hogy az ne járjon a megállapított tényállás sérelmével. A Bszi. 166. § (2) bekezdése taxatív felsorolást tartalmaz arra vonatkozóan, hogy a közzétett határozatban mely adatokat nem kell törölni, tehát amely adatok jogszerűen nyilvánosságra hozhatók. Ezen esetek között a jogalkotó nem határozott meg olyan kivételt, amely lehetővé teszi a határozat közzétételére vonatkozó előírást végrehajtó szervezet részére, hogy az érintett személyes adatai kezeléséhez (közzétételéhez) történő

hozzájárulása esetén a Bszi. 166. § (2) bekezdésében foglalt főszabálytól eltérjen, és az érintett nevét is jogszerűen nyilvánosságra hozza.

Az Abtv.-ben a Bszi. 166. §-a alkalmazásának előírásával a jogalkotó a közzététel feltételrendszerét – köztük a nyilvánosságra hozható személyes adatok körét – kimerítő, az adatkezelő mérlegelési mozgásterét kizáró módon határozta meg. E megállapításból az a következtetés is fakad, hogy a határozatban közzétehető és közzéteendő személyes adatok vonatkozásában nem az érintett hozzájárulása képezi a személyes adatok közzétételének jogalapját, hanem a jogalkotó erre vonatkozó előírása [ún. kötelező adatkezelés, vö. GDPR 6. cikk (1) bekezdés c) és e) pontj].

A fentiek alapján a Hatóság álláspontja az volt, hogy a megkereséssel érintett döntésben az Érintett neve mint „személy azonosítását lehetővé tévő adat” közzététele nem esett a Bszi. 166. § (2) bekezdésében felsorolt kivételek egyike alá sem, így a Végzésből ezt a személyes adatot törölni szükséges.

E jogkövetkezmény – a Hatóság álláspontja szerint – az Érintett törlés iránti kérelmétől függetlenül – az adatkezelési műveletnek az alkalmazandó törvényi előírásokkal ellentétes jellegéből is ered – de arról a GDPR 17. cikk (2) bekezdés d) pontja kifejezetten is rendelkezik.

A Hatóság megjegyezte továbbá, hogy a név közzétételével a néven túl, a Végzésben szereplő valamennyi, az Érintettre vonatkozó személyes adat is nyilvánosságra került, így az Érintett magánéletére vonatkozó adatok (házasság, válás, gyermekelhelyezés, kapcsolattartás, végzettség, foglalkozás stb.), amely jogi helyzet nem egyeztethető össze sem az Abtv. 44. § (2) bekezdésével alkalmazni rendelt Bszi. 166. § (1) bekezdésben meghatározott előírásokkal, sem a GDPR 5. cikkében foglalt, a személyes adatok kezelésére vonatkozó alapelvekkel, így különösen az ún. adattakarékosság alapelvével.

Jelen ügyben tehát az Alkotmánybíróságnak mint adatkezelőnek a honlapján közzétett indítványból a GDPR 17. cikk (1) bekezdés b) pontja alapján az Érintett személyes adatait – a törlési kérelemben foglalt terjedelemben – törölnie kellett és az indítvány nyilvánosságának biztosításáról a továbbiakban olyan módon kell gondoskodnia, mintha az érintett a hozzájárulását nem adta volna meg [vö. az Abtv. 57. § (1a) bekezdése utolsó fordulatával].

A Hatóság javasolta továbbá, hogy az Alkotmánybíróság oly módon alakítsa át a személyes adatok nyilvánosságra hozatala körében kialakított gyakorlatát, hogy az indítványozó mint érintett személyes adatai közzététele vonatkozásában az Abtv. 44. § (2) bekezdésével alkalmazni rendelt Bszi. szabályai szerint jár el, e tekintetben az érintettet nem nyilatkoztatja.

Abban az esetben pedig, ha az Alkotmánybíróság lehetőséget kíván biztosítani a természetes személy indítványozónak, hogy erre irányuló kifejezett akaratnyi-

latkozata esetén neve az Alkotmánybíróság közzétett határozatában nyilvánossá váljon, a Hatóság javasolta, hogy ezt az igényt a jogalkotó számára jelezze. [NAIH/14596/2025.]

7. Egy bíróság közérdekű adat kezelési gyakorlata, adatkiadása

A bejelentő azt sérelmezte, hogy az egyik járásbírósághoz előterjesztett közérdekű adatigénylés iránt benyújtott kérelmének teljesítését két pontban megfogalmazott adatigénylése vonatkozásában – a törvényszék tájékoztatásával – megtagadta. A bejelentő adatigénylésében annak kiadását kérte, hogy az általa megjelölt évben a bíróságnál előterjesztett adatigénylések közül hány darabot továbbított a benyújtástól számított 15 napon belül az OBH-nak és ugyanebben az évben a bíróságnál előterjesztett adatigénylések közül hány darab megválaszolásához kapott javaslatot az OBH-tól. A bejelentő a Hatóság vizsgálatát és a kért adatok kiadását kérte. A Hatóság megállapította, hogy a törvényszék az adatigénylés két kérdésére való válaszadást megtagadta arra hivatkozva, hogy a kért adat megismerése a bíróság törvényes működési rendjét vagy feladat- és hatáskörének illetéktelen külső befolyástól mentes ellátását veszélyeztetné. A Hatóság megkeresésére a válaszadás megtagadásának indokait a törvényszék akként fejtette ki, hogy a közérdekű adatigénylések elnöki ügyként történő elintézésében kifejtett központi igazgatási tevékenység, az ezt jellemző adatok, melynek megismerését a szóban forgó adatigénylés célozza, illetve a közadatperes ítélezési tevékenység kapcsolata a laikus közönség előtt a bírósági szervezet integritását és a bíróságokkal szembeni közbizalmat kedvezőtlenül érintő módon jelenhetnek meg. Az OBH-s állásfoglalásokra, javaslatokra vonatkozó adatok nyilvánosságra kerülése alkalmas lehet a bírósági jogalkalmazói tárgyilagosság nyilvánosság előtti megkérdőjelezésére, figyelemmel arra is, hogy a bírósági szervezeti és jogállási jogszabályokat nem ismerő laikus közönség előtt az igazgatási, illetve az ítélezési működés és döntéshozatal elhatárolásához és megértéséhez szükséges ismeretek hiányoznak, továbbá fennáll a veszélye, hogy az adatigénylésben kért információk téves értelmezése nyomán a közérdekű adatigénylések elnöki ügyként való elintézésben folytatott központi egységesítési tevékenység a bíróságok ugyanezen tárgykörben kifejtett ítélező tevékenységére kifejtett hatás látszatát kelthetik, amely az ítélező bírói függetlenség és pártatlanság megkérdőjelezésére vezethet.

A Hatóság vizsgálata keretében figyelembe vette, hogy a bejelentő közérdekű adatigénylésében kifejtett kérdésekben megjelölt adatkörökben a törvényszékhez érkezett közérdekű adatigénylések intézésére vonatkozó számadatokat igényelt, amelyek egyikét a törvényszék válaszában nemleges adattartalommal

teljesített. A Hatóság megállapította, hogy a törvényszék a bejelentő számára megküldött, kifogásolt tájékoztatásában a vizsgálat tárgyát képező adatkörök tekintetében csak az elutasítás Infotv. 27. § (6) bekezdésében szabályozott okát jelölte meg, azonban a válaszevel a megtagadás indokolását, annak fennálló, valós, konkrét indokát nem tartalmazta. Az Alkotmánybíróság 3069/2019. (IV. 10.) AB határozata alapján, Kúria Pfv. 21.081/2018/5., Pfv. 20.718/2018/12. számú ítélete, továbbá a Fővárosi Ítéltábla Pf. 20.559/2023/4., Pf. 20.627/2023/4. számú döntésében foglalt álláspontja és a Hatóság gyakorlata (NAIH-3894-10/2022., NAIH-1279-1/2023. számú ügyében kifejtett álláspontja) figyelembe vételével a Hatóság megállapította, hogy a törvényszék érvelése, csupán a Hatóság részére kifejtett indokolása túl általános, távoli és nem konkrét, az indok nem áll közvetlen oksági kapcsolatban a megismerni kívánt adatok (számadatok) és az esetlegesen bekövetkező káros cselekmények (a kifejtett veszélyeztetés) között. A Hatóság megállapítása szerint a törvényszéki indoklás továbbá nem adott konkrét érdemi, közvetlen oksági kapcsolatban levő választ arra sem, hogy az adatigénylésben foglalt számadatokra vonatkozó adatkörök teljesítése milyen módon veszélyeztetné az illetéktelen befolyástól mentes köztisztviselői munkát, milyen érdekmérlegelés igazolta az adott közérdekű adatigénylés nem teljesített kérdéseiben foglalt számadatok vagy adatcsoport megismeréséhez való jog korlátozását amellet, hogy a számadatokra irányuló kérdések egyikét (a számadatokra vonatkozó adatcsoporton belül egy másik kérdés számadatokra vonatkozó adatkörét) a törvényszék teljesítette. A Hatóság megítélése szerint az adatigénylés kérdései nem irányultak a közadatpereket érintő ítélezési tevékenységre; a számadatokból és az adatigénylés további kérdéseiben foglalt adatkörökre (képlet, eljárás, szakszavak) adott válaszokból a közadatperes ítélezési gyakorlatról a bejelentő számára levonható következtetés értéktartalma nem volt igazolt és nem volt bizonyított, továbbá a közfeladatot ellátó szervek bírálhatóságát elősegíti a közérdekű adatok megismerése, az információszabadság a véleménynyilvánítás alapja, ezen alapjog érvényesülését pedig nem érintheti a vélemény helyessége vagy helytelensége. A Hatóság rámutatott arra, hogy az adatigénylésben kért számadatok helyes, megfelelő értelmezését az adatkezelő törvényszék a bejelentő számára adott megfelelő indokolással, magyarázattal elősegíthette volna. A Hatóság összességében megállapította, hogy az adatigénylés elutasított kérdéseiben foglalt számadatokra vonatkozó válasz megtagadása indokolatlan és önkényes volt, ezzel a törvényszék megsértette a bejelentő közérdekű adatok megismeréséhez fűződő jogát, ezért a Hatóság az Infotv. 56. § (1) bekezdése alapján felszólította az adatkezelő törvényszéket az adatigénylésben megjelölt közérdekű adatok kiadására. A Hatóság felszólítása alapján a törvényszék tájékoztatásában kifejtette és igazolta, hogy a közérdekű adatigénylésben foglalt kérdésekre a kért adatokat megküldte a bejelentő ré-

szére. Az ügyben a Hatóság az adatigénylés teljesítését állapította meg, ezért a vizsgálatot megszüntette, mivel annak folytatására okot adó körülmény már nem állt fenn. [NAIH-12048/2025.]

8. Bírósági adatkezelés – pártok nyilvántartása, felosztása, közhiteles nyilvántartás adatainak megismerhetősége

A bejelentő azzal fordult a Hatósághoz, hogy a Fővárosi Törvényszék a határidő hosszabbítás után is csak részben teljesítette közérdekű adatigénylését. A bejelentő az arra vonatkozó adatok kiadását kérte, hogy 2011. és 2025. között – kérelme előterjesztésének napjáig – mely pártokat oszlatta fel, szüntette meg a Fővárosi Törvényszék és milyen indokkal. Az adatigénylés pártok megnevezésére vonatkozó részét a Törvényszék teljesítette oly módon, hogy a bíróság peres és nemperes eljárásban mely pártokat szüntette meg, illetve törölte az adatigénylésben megjelölt időszakban.

A törlés, illetve a megszüntetés konkrét indokának megismerésére irányuló igényt azonban megtagadta a Törvényszék, arra hivatkozással, hogy a kért adatok nem állapíthatók meg a lajstromadatokból, a bíróság az igényelt adatokat a kért formában nem gyűjti, és nem tartja nyilván, és az igényelt adatok kérelmező általi szempontú előállítására nem köteles. Ezért az Infotv. 30. § (2a) bekezdés b) pontja alapján²⁷ az adatigénylés nem teljesíthető a Törvényszék álláspontja szerint. A Törvényszék arról tájékoztatta a bejelentőt, hogy a kért adatok kizárólag az ügyiratokban állnak a bíróság rendelkezésére, így a feltett kérdések megválaszolásához az adott időszakban a Fővárosi Törvényszéken folyamatban volt összes olyan eljárás egyenkénti vizsgálata lenne szükséges, melyben párt törlésére, megszüntetésére került sor. A kérdés megválaszolása ezért a Törvényszék álláspontja szerint – azon túl, hogy az igényelt adatok kért formában történő előállítására a fentiek szerint a bíróság nem köteles – már a bíróság zavartalan működését, alaptevékenységének ellátását is veszélyeztetné. A bíróságok zavartalan működésének, feladat-ellátásának biztosítása pedig olyan alkotmányos érték, melynek védelme a közérdekű adatok megismeréséhez való alapjog korlátozását indokolja.

A Hatóság álláspontja az volt, hogy a civil szervezetek bírósági nyilvántartásáról szóló 2011. évi CLXXXI. törvény (Cnyt.) 86. § (1) bekezdése értelmében a civil és egyéb cégek nem minősülő szervezetek nyilvántartása és az országos névjegyzék közhiteles. Az Infotv. 27. § (8) bekezdése értelmében e fejezet rendelkezései (III. fejezet – a Közérdekű adatok megismerése) nem alkalmazhatók

²⁷ a közfeladatot ellátó szerv tényleges kezelésében lévő közérdekű adatok vagy közérdekből nyilvános adatok összevetése útján a kezelésében lévő adatokhoz képest új adat előállítását tenné szükségessé.

a közhitelű nyilvántartásból történő – külön törvényben szabályozott – adatszolgáltatásra. A fentiek értelmében a bejelentő a civil és egyéb cégnek nem minősülő szervezetek nyilvántartásának, valamint az országos névjegyzéknek az adatait nem az Infotv., hanem a Cnytv. szabályai szerinti rendben ismerheti meg. [NAIH-14185/2025]

9. Kirendelt és helyettes védői rendszer működésével kapcsolatos adatok megismerése

Az adatigénylő civil szervezet 2025 májusában a KiMitTud rendszeren keresztül közérdekű adatigénylést nyújtott be 5 rendőrségi szervezethez a kirendelt és helyettes védői rendszer működésével kapcsolatban. Az adatigénylő a 2019-2024. évekre vonatkozóan, éves bontásban kérte kiadni az alábbi adatokat:

- hány esetben határoztak védő kirendeléséről,
- hány esetben került sor helyettes védő kirendelésére,
- tájékoztatás kérése a kirendelt helyettes védők nevééről és egyes ügyvédekre lebontva a helyettes védőként való kirendelések számáról,
- éves bontásban statisztikai adatok arra vonatkozóan, hogy a helyettes védő kirendelések milyen okból kerültek sor.

Az adatigénylő az adatigényléseiben külön hivatkozott az Emberi Jogok Európai Bíróságának Magyar Helsinki Bizottság kontra Magyarország ügyben hozott 2016. november 8-án hozott ítéletére²⁸ mely ítéletben **az EJEB kimondta, hogy a kirendelt védők nevére, valamint egyes ügyvédekre lebontva a kirendelések számára vonatkozó adatkérések rendőrkapitányságok általi megtagadása ellentétes volt az Emberi Jogok Európai Egyezményének 10. cikkével.**

Az adatigénylő adatigényléseiben kiemelte továbbá a büntetőeljárások során a gyanúsítottak és a vádlottak, valamint az európai elfogatóparancshoz kapcsolódó eljárásokban a keresett személyek költségmentességéről szóló 2016/1919. sz. EU irányelv 3., 4., 6. és 10. cikkét.

Hivatkozva az Infotv. 30. § (2a) bekezdés b) pontjára (új adat előállítására nem köteles), valamint arra, hogy „a kért bontásban a Rendőrség nem gyűjt adatot”, a Rendőrség elutasította az adatigényléseket.

Az adatigénylő kérelmére a Rendőrséggel szemben vizsgálat megindítására került sor, amely során az adatkezelők részletesen előadták, hogy hogyan működik a rendőrségi iratkezelő rendszerben (Robotzsaru rendszer) a védő és helyettes védő kirendelés, valamint

28 [https://hudoc.echr.coe.int/fre#{%22itemid%22:\[%22001-167828%22\]}](https://hudoc.echr.coe.int/fre#{%22itemid%22:[%22001-167828%22]})

- „a megjelölt kérdéskörök vonatkozásában a helyettes védő kirendelések kimutatására a Robotzsaru rendszerben az iratazonosítókra történő keresési tevékenység végrehajtásával, majd ezt követően a helyettes védők neveinek és kirendelési jogalapjuknak gyűjtésével, az iratok tételes ellenőrzésével lehetséges”,
- „az adatok lekérdezése a Robotzsaru rendszer adatbázisából lenne lehetséges, komplex keresési feltételek megadásával.”
- de: „védő és a helyettes védő kirendelésére vonatkozó adatok adatbázis szinten történő lekérdezése speciális programozási ismereteket igényelne, azaz a Rendőrség munkatársai közvetlenül nem tudnak az adatbázisból adatokat lekérdezni.”

Mindezekon túl a Rendőrség álláspontja az, hogy „a 2016/1919 irányelvben szereplő, Bizottság felé teljesítendő adatszolgáltatási kötelezettség (irányelv 10. cikk) általában az irányelv végrehajtásával kapcsolatban terheli a tagállamot”, valamint „a védő kirendeléssel, a helyettes védő kirendeléssel összefüggő, az adatigénylő által kért részletes statisztikai adatok gyűjtését, szolgáltatását nem írják elő.”

A NAIH a Rendőrséget felszólította arra, hogy válaszolja meg az adatigénylő közérdekű adatigényléseit és küldje meg a felsorolt adatokat az adatigénylőnek.

A Rendőrség 2025. december elején kelt válaszelevelében tájékoztatta a Hatóságot, hogy fenntartja az álláspontját az Irányelvben megfogalmazott adatszolgáltatási kötelezettségről. Azonban a Hatóság felszólítása okán, „a fejlesztői beavatkozást követően” az adatigénylés azon kérdésére, miszerint hány esetben határoztak védő kirendeléséről, a kért adatok megismerését biztosította az adatigénylő számára.

A Rendőrség érvelése szerint a helyettes védők számára vonatkozó adatokkal kapcsolatban „az a fennálló probléma, hogy a helyettes védő kirendelő határozat készítése során a képernyőn kiválasztott kirendelési jogalapot a Robotzsaru az irat hitelesítésének idejéig tárolja, adatbázisból ez az információ nem kinyerhető”, és „a szűrések adatait torzítja azon tény, hogy a büntetőeljárásról szóló 2017. évi XC. törvény 49. § (5) bekezdését²⁹ érintő módosítása 2020. június 18-tól hatályos, előtte eljárási cselekményenként kerültek a helyettes védők kirendelésre.”

Az Infotv. 30. § (2a) bekezdés b) pontja szerint „az adatigénylésnek a közfeladatot ellátó szerv nem köteles eleget tenni, ha az igény teljesítése (...) a közfelada-

29 A helyettes védő kirendelésének hatálya a védő távollétében lefolytatott eljárási cselekmény befejezéséig tart. A 47.

§ (1) bekezdése esetén a helyettes védő a nyomban egymást követően tartott eljárási cselekményeken mindaddig eljárhat, amíg a kirendelt védő meg nem jelenik vagy nem lép kapcsolatba az eljáró ügyészszel, nyomozó hatósággal.

tot ellátó szerv tényleges kezelésében lévő közérdekű adatok vagy közérdekből nyilvános adatok összevetése útján a kezelésében lévő adatokhoz képest új adat előállítását tenné szükségessé.”

A Hatóság elfogadta a Rendőrség azon álláspontját, amely szerint a torzító tényezőkre, illetve informatikai korlátokra tekintettel a válasz teljesítéséhez a Rendőrség (a megkeresett 5 rendőrségi szerv) vonatkozásában összesen 54.463³⁰ kirendeléshez tartozó ügy tételes átvizsgálása, és az adatok összevetése lenne szükséges, ami aránytalan terhet eredményezne a Rendőrség részére. [NAIH-13165/2025., NAIH-13166/2025., NAIH-13167/2025., NAIH-13168/2025., NAIH-14009/2025.]

10. Nemzeti Akkreditáló Hatóság - Nemzeti Szakértői és Kutató Központ - laboratórium akkreditáció nyilvánossága

A bejelentő a Nemzeti Szakértői és Kutató Központ, Bűnügyi Igazságügyi Szakértői Igazgatóság, Kábítószervizsgáló Szakértői Intézet vizsgálólaboratóriumának NAH-1-1688/2018 számú akkreditációjának részletező okiratait szerette volna megismerni, ám azt a választ kapta, hogy csak a most hatályos dokumentumot adhatják ki, illetve jelezte, hogy a jogszabályi előírással ellentétesen a kért akkreditációs okiratokat a Nemzeti Akkreditáló Hatóság (a továbbiakban: NAH) nem teszi közzé a honlapján.

A NAH álláspontja szerint a nyilvántartásnak a nemzeti akkreditálásról szóló 2015. évi CXIV. törvény (a továbbiakban: Natv.) rendelkezései alapján az aktuális adatokat kell tartalmaznia. Aminek a Natv. szerinti nyilvántartásban szerepelnie kell, azon adatok közhitelesek, illetve közérdekből nyilvánosak, ezek kapcsán minden adatigénylést teljesít.

A korábbi akkreditálási eljárások adatai, dokumentumai is igényelhetők (ideértve korábbi akkreditálási ciklus Részletező Okiratait is). A panaszolt esetben a magánszemély kérelmező jogát, jogos érdekét nem valószínűsítette, ügyfélnek nem tekinthető, így a teljesítést ezért tagadták meg.

A NAH a Natv. 16. §-a alapján központi költségvetési szervként működő akkreditáló szerv. Az akkreditálás közhatalmi tevékenység. A fentiek értelmében a NAH-ra vonatkoznak az Infotv.-ben rögzített előírások, továbbá a Natv. 4. § d) pontjában alapelveként szerepel az eljárás átláthatósága és nyilvánossága is. A Hatóság álláspontja szerint – tekintettel a Natv. 12. § (1) bekezdésében leírtakra – a kezelésében van (az akkreditált státusz visszavonását követő 10. év utolsó napjáig) a tevékenységére vonatkozó vagy közfeladatának ellátásával

30 Csongrád-Csanád VMRFK: 1809 db, Szegedi Rk: 5573 db, Debreceni Rk: 3503 db, Hajdú-Bihar VMRFK: 771 db, BRFK: 42.807 db.

összefüggésben keletkezett adat, amelyet az Adatigénylő kért, és amelyet bárki megismerhet.

A NAH által kezelt nyilvántartás és a közhiteles nyilvántartás ily módon elválik egymástól, mert a közhiteles nyilvántartás adatai kérés nélkül a honlapon rendelkezésre állnak, míg a teljes nyilvántartás adatai adatigénylés keretében ismerhetőek meg, de már az aktuális és az archív adatok körében is.

A Közhiteles tv.³¹ 3. § b) pontja szerint a közhiteles nyilvántartás vezetésének célja az adat közhitelű igazolása, bizonyítása (deklaratív joghatás). Az 5. § (2) bekezdés alapján a közhiteles nyilvántartásba bejegyzett közhiteles adatot fennállónak, és a közhiteles nyilvántartásból törölt közhiteles adatot fenn nem állónak kell tekinteni.

A Közhiteles tv. preambulumának [5] bekezdése szerint közhitelesség csak olyan adathoz fűződhet, amelyhez ténylegesen is joghatás kötődik. A Natv. 6. § (7) bekezdése alapján az akkreditált státusz öt évre szól. A NAH vélhetően erre figyelemmel alakította ki álláspontját, és ezért nyilatkozta azt, hogy a nyilvántartásának csak az aktuális adatait kell tartalmaznia és azt a honlapján közzétennie.

A Hatóság célszerűnek tartja, hogy a NAH vizsgálja felül annak szükségességét, hogy a korábban nyilvánosságra hozott az aktuális adatokat megelőzően keletkezett, de az adott 5 éves időszakban közhitelesnek minősült adatokat egy Archívum link alatt, Törölt/Fenn nem álló megnevezéssel helyezze el, így megelőzve, illetve megkönnyítve az adatigénylések teljesítését.

A Natv. 3. § (1) bekezdése szerint az akkreditálási eljárásra, a felügyeleti vizsgálati eljárásra, az akkreditált szervezet, illetve akkreditált természetes személy akkreditált tevékenységével kapcsolatos panasz intézésére az általános közigazgatási rendtartásról szóló törvény (a továbbiakban: Ákr.³²) rendelkezéseit az e törvényben és a felhatalmazása alapján kiadott kormányrendeletben meghatározott eltérésekkel és kiegészítésekkel kell alkalmazni.

A Natv. 6. § (9) bekezdése szerint az akkreditált státuszra vonatkozó határozat mellékletét képezi a részletező okirat, tehát az Adatigénylő által megismerni kívánt dokumentum a NAH-nál rendelkezésre áll, adott esetben korábban nyilvánosság számára is hozzáférhető volt, ezért közérdekű vagy közérdekből nyilvános adatnak minősül, azt bárki megismerheti.

A Hatóság felszólítását követően a NAH kiadta a dokumentumok másolatait, így a vizsgálat nyomán a megállapított jogsérelem megszűnt. [NAIH-8112/2025.]

31 2024. évi LXXXII. törvény a közhitelességről és a közhiteles nyilvántartások egységes vezetéséről

32 2016. évi CL. törvény az általános közigazgatási rendtartásról

11. Közpénzt felhasználó gazdasági társaság tájékoztatási kötelezettsége

A Magyar RTL Televízió Zrt.-től (a továbbiakban: RTL) az adatigénylő az állami „kötődésű” reklámbevételekre és a legnagyobb állami hirdetőkre vonatkozó adatokat kívánta megismerni. Az RTL nem válaszolt az adatigénylésre, ezért a Bejelentő a Hatósághoz fordult. A vizsgálat során az RTL azzal érvelt, hogy a kialakult bírói gyakorlat szerint az Infotv. 27. § (3a) bekezdése alapján akkor áll fenn tájékoztatási kötelezettség, amennyiben a természetes személy, jogi személy vagy jogi személyiséggel nem rendelkező szervezet az államháztartás alrendszerébe tartozó valamely személlyel pénzügyi vagy üzleti kapcsolatot közvetlenül létesít. Az RTL nyilatkozata szerint az állami kötődésű reklámokra nem az államháztartás alrendszerébe tartozó gazdasági társasággal szerződött, ennek alapján adatkiadási kötelezettsége e tárgyban nem keletkezett. Ugyanakkor arról is tájékoztatta a Hatóságot, hogy saját elhatározásából a nyilvánosan elérhető cikkben közzétette az állami kötődésű reklámbevételek összegét és azok összetételét. A Hatóság a vizsgálat eredményeként megállapította, hogy az RTL az adatigénylőnek semmilyen tájékoztatást nem adott, az adatigénylésre nem válaszolt, tehát azt érdemben nem bírálta el, ebből következik, hogy az adatigénylőt nem tájékoztatta az Infotv. 27. § (3b) bekezdésben foglalt jogosultságáról, sem a 30. § (3) bekezdésében foglalt jogorvoslati lehetőségről. Az RTL a felszólítást követően tájékoztatást nyújtott arról, hogy a Bejelentő adatigénylését elbírálta, és felhívta az Alkotmánybíróság 7/2020. (V.13.) határozatát, amelyben az Infotv. 27. § (3a) bekezdése szerinti tájékoztatási kötelezettséggel kapcsolatos mulasztással előidézett alaptörvény-ellenességet állapított meg és rögzítette, hogy „Az Alkotmánybíróság – hivatalból eljárva – megállapítja, hogy az Országgyűlés az Alaptörvény VI. cikk (3) bekezdését és 39. cikk (2) bekezdését sértő, mulasztással előidézett alaptörvény-ellenességet valósított meg azáltal, hogy az információs önrendelkezési jogról és az információszabadságról szóló 2011. évi CXII. törvény 27. § (3a) bekezdésébe foglalt tájékoztatási kötelezettség nem teljesülése esetére nem biztosít hatékony bírói jogvédelmet az adatigénylőnek. Az Alkotmánybíróság felhívja az Országgyűlést, hogy jogalkotói kötelezettségének 2020. december 31-ig tegyen eleget.”

Az RTL hivatkozott arra, hogy az alaptörvény-ellenesség kiküszöbölésére eddig nem került sor, erre tekintettel – a jogorvoslat hiányában – az erre való tájékoztatást a Bejelentőnek küldött válaszban mellőzték. [NAIH/10439/2025]

12. Nemzetbiztonsági szerv által folytatott eljárások

A Hatósághoz érkezett egyik beadványban a Bejelentő azt sérelmezte, hogy közérdekű adatigénylést nyújtott be az egyik nemzetbiztonsági szervhez, melyben

a nemzetbiztonsági szerv által folytatott eljárások listáját kérte megküldeni, a nemzetbiztonsági szerv válaszelevelében azonban arról tájékoztatta a Bejelentőt, hogy ún. „eljárások listájával” nem rendelkezik, ezért a feladataira, illetve a tevékenységét szabályozó jogszabályi környezetre vonatkozó információk elérhetőségéről adott felvilágosítást.

A Hatóság vizsgálati eljárás keretében megállapította, hogy az igényelt adatok – a nemzetbiztonsági szerv által végzett eljárások listája – az Infotv. 3. § 5. pontjában foglalt meghatározás szerint közérdekű adatok. A nemzetbiztonsági szerv ugyan rendelkezik ezen adatokkal, és természetesen tisztában van a jogszabályi feladatai alapján általa folytatott egyes eljárásokkal, szakmai munkafolyamatokkal mind a nemzetbiztonsági, mind a közigazgatási, mind pedig a munkáltatói tevékenysége vonatkozásában, azonban a jogszabályi feladatainak végrehajtását előíró szabályok jogszabályi, illetve közjogi szervezetszabályozó eszközök útján, valamint szakmai protokollok mentén kerülnek kialakításra. Ezen eljárások kapcsán azonban attribútum szinten nincs szó ezen adatkörök „listaszerű” tulajdonságáról, azaz az érintett nemzetbiztonsági szerv ténylegesen nem alakított ki és „nem tart karban” ún. eljárások listáját. A Hatóság a vizsgálati eljárásban megállapította, hogy az adatigény teljesítése, a nemzetbiztonsági szolgálat eljárásait összefoglaló lista kiadása a nemzetbiztonsági szerv tényleges kezelésében lévő közérdekű adatok összevetése útján a kezelésében lévő adatokhoz képest új adat előállítását tenné szükségessé és ennek az adatigénylésnek az Infotv. 30. § (2a) bekezdés b) pontja alapján a közfeladatot ellátó szerv nem köteles eleget tenni. Az Alkotmánybíróság 13/2019. (IV.8.) AB határozatában szintén kifejtette, hogy az adatkezelő nem köteles az általa egyébként kezelt adatokból minőségileg más adatot, statisztikát vagy kimutatást előállítani, és ehhez hasonlóan nem köteles az egyébként megismerhető, hozzáférhető vagy közzétett adatokból történő, meghatározott szempont vagy szempontok szerint szűrt, új adatsor létrehozására sem.

Mindezekre tekintettel a Hatóság megállapította, hogy a nemzetbiztonsági szerv jogszerűen tagadta meg az adatigénylés teljesítését, a közérdekű adatok megismerésével összefüggésben jogsérelem nem következett be. [NAIH-14044/2025.]

III.8. Titokfelügyeleti hatósági eljárások az információszabadság területén

A Fővárosi Törvényszék titokfelügyeleti hatósági eljárás megindítását kezdeményezte a Hatóságnál a K-Monitor Közhasznú Egyesület felperes és a

Miniszterelnöki Kormányiroda alperes közötti, közérdekű adat kiadása érdekében indított perben. A per tárgya a 3001-rel kezdődő, de 4000-nél nem nagyobb számú, 2019-2022 között született Korm. határozatok megnevezésének felperes részére való kiadása volt figyelemmel arra, hogy a Miniszterelnöki Kormányiroda a közérdekű adatigénylés teljesítését megtagadta arra tekintettel, hogy az adatok a minősített adatok védelméről szóló törvény szerinti minősített adatok.

A Hatóság a törvényszék megkeresése és az általa megküldött dokumentumok kézhezvételekor nem rendelkezett azzal az információval, hogy a 2019-2022 közötti időszakban pontosan hány és milyen megnevezésű nemzeti minősített adatot tartalmazó Korm. határozat született, illetve az azok alapjául szolgáló előterjesztésekben foglalt minősített adatok esetében kik a minősítési jogkört gyakorló személyek. A titokfelügyeleti hatósági eljárások ezen információk (a per által érintett címek, azaz a konkrét minősített adatok és azok minősítőjének személye) nélkül nem indíthatók meg, ezért ezen információk megszerzése érdekében a Hatóság több ízben is megkereste a Miniszterelnöki Kabinetirodát. A kapott válaszok alapján megállapítást nyert az egyes években született, megismételt minősítési jelöléssel ellátott Korm. határozatok száma (több mint 100 db Korm. határozat), megnevezése, a Korm. határozatokba foglalt minősített adatok minősítési szintje és a minősítés érvényességi ideje, valamint a minősítő személye.

A Miniszterelnöki Kabinetiroda válaszaire figyelemmel a Hatóság megkereste az érintett kilenc minisztériumot a Korm. határozatokban foglalt minősített adatok vonatkozásában a minősítői jogkört jelenleg gyakorló személy nevének és beosztásának megállapítása érdekében. A minisztériumoktól kapott válaszok alapján a Hatóság hivatalból titokfelügyeleti hatósági eljárásokat indított/indít a minősítői jogkört jelenleg gyakorlókkal szemben a Korm. határozatokról a Kormány részére készült előterjesztésben foglalt, a Korm. határozat megjelölését (címét) tartalmazó minősített adatok minősítésének jogszerűsége tárgyában, mely titokfelügyeleti hatósági eljárásokba a Miniszterelnöki Kormányirodát, mint a megismételt minősítést alkalmazót is bevonja ügyfélként. A több mint 100 különálló minősítést érintő hatósági eljárások folyamatban vannak.

III.9. Az Európa Tanács közérdekű adatot tartalmazó iratokhoz való hozzáférésről szóló Tromsø-i Egyezmény végrehajtásával kapcsolatos intézkedések

Az Európa Tanács közérdekű adatot tartalmazó iratokhoz való hozzáférésről szóló Egyezményét eddig 21 állam írta alá és 17 hirdette ki. A részes felek közül Lettország és Észak-Macedónia még nem tett eleget a 14. cikk szerinti jelentéstételi kötelezettségnek, Spanyolország értékelése pedig most van folyamatban. A többi részes fél tekintetében a szakértői csoport megvizsgálta és elfogadta az egyezmény végrehajtásáról szóló értékelő jelentéseket, melyek alapján a Felek Konzultatív Tanácsa javaslatokat és ajánlásokat készített a Felek részére az egyezmény végrehajtásával kapcsolatos intézkedések tekintetében. A tagállamoknak 2025. október 6-ig kellett eleget tenniük az ajánlásban foglaltaknak.

A magyar fél részéről az Igazságügyi Minisztérium októberben küldte meg az Európa Tanács Főtitkárságának a Felek Konzultatív Tanácsa 2024. október 3-án kelt, Magyarországra vonatkozó következtetéseit és ajánlásait tartalmazó dokumentumra adott választ. Az IM ebben arról tájékoztatott, hogy a jogi versenyképesség érdekében egyes törvények deregulációs célú módosításáról szóló 2024. évi LXXXV. törvény módosította a közérdekű adat fogalmát. A módosítás tovább bővítette a fogalom hatályát azzal, hogy egyértelművé tette, hogy az Infotv. alkalmazandó szervezetekre is, valamint abban az esetben is, amikor egy szerv vagy szervezet közfeladatot vesz át. A személyes adatokat tartalmazó hivatalos dokumentumok hozzáférési jog alá történő bevonásával kapcsolatban a magyar fél fenntartotta azon álláspontját, miszerint a közérdekű információkhoz kapcsolódó személyes adatok jelenleg a törvény értelmében teljes mértékben nyilvánosak. A személyes adatok csak kivételes esetekben kerülnek kitakarásra, például ha nincs kapcsolat az érintett személy és a közérdekű információk között. Szerződéses jogviszonyokban vagy közpénzek felhasználásával kapcsolatos támogatási kifizetések esetén az érintett felek személyes adatai teljes mértékben nyilvánosak. Fenti ajánlásoknak megfelelően szintén módosult a minősített adat védelméről szóló törvény a minősített adathoz való hozzáférés korlátozása tekintetében.

Az értékelő jelentéseken túl a szakértői csoport elfogadta az egyezmény 1. cikk (2) bekezdésében meghatározott „közérdekű adatot tartalmazó irat” fogalmára vonatkozó véleményét is.

A szakértői csoport jelenleg az egyezmény tematikus értékelését végzi, melynek során első körben az egyezmény 5. cikk (4) bekezdése szerinti hozzáféré-

si kérelmek feldolgozásának ügyintézési határidejére, és az egyezmény 9. cikk c) és d) pontja szerinti iratkezelési kérdésekre összpontosít. Az Európa Tanács Titkársága megküldte a Felek részére az erről szóló kérdőíveket, melyek értékelése jelenleg is folyamatban van.

A tényleges adatkezelő személyéről való tájékoztatással kapcsolatos ügy a Tromsø-i Egyezmény alapján

A bejelentő azért fordult a Hatósághoz, mert egy vármegyei katasztrófavédelmi igazgatóság elutasította egy vízügyi engedélyezési eljárással kapcsolatos közérdekű adatigénylését arra való hivatkozással, hogy a kért adatok nincsenek a kezelésében, azonban az elutasításban nem jelölte meg, hogy ténylegesen mely szervezet kezeli a kért adatokat. A Hatóság a bejelentés nyomán megkereste az érintett katasztrófavédelmi igazgatóságot, és hivatkozott a Tromsø-i Egyezmény alapján tett, az igényelt közérdekű adatot ténylegesen kezelő szervezetre vonatkozó tájékoztatási kötelezettségről szóló korábbi ajánlására³³. A megkeresett szerv az ajánlásnak megfelelően az adatigénylést további intézkedés céljából áttette a kért adatokkal ténylegesen rendelkező szervhez és erről a bejelentőt tájékoztatta. [NAIH-8780/2025.]

33 <https://naih.hu/informacioszabadsag-ajanlasok?download=505:a-nemzeti-adatvedelmi-es-informacioszabadsag-hatosag-ajanlasi-az-igenyelt-kozerdeku-adatot-tenylegesen-kezo-szervezetre-vonatkozo-tajekoztatasi-kotelezettsegről>

IV. Együttműködés az Európai Unió társhatóságaival és nemzetközi ügyek

A NAIH számára 2025. legünnepélyesebb eseménye az információs jogokat érvényesülését felügyelő intézmény fennállásának 30. évfordulója alkalmából, 2025. szeptember 17-én szervezett nemzetközi konferencia³⁴ volt, melyet közvetlenül megelőzött egy, a közép-kelet európai felügyeleti szervek részvételével zajló, zártkörű találkozó. A tavalyi évben az osztrák adatvédelmi hatóság kezdeményezésére a cseh, szlovén, szlovák, osztrák és magyar adatvédelmi hatóságok informális találkozót tartottak Bécsben, melyen az adatvédelmi hatóságok vezetői információt cseréltek a leggyakoribb, napi szinten kihívást jelentő adatvédelmi jogi, eljárásjogi és kooperációs kérdésekről. A megbeszélés sikerére tekintettel 2025-ben a Hatóság volt a házigazdája a közép-európai találkozóknak, és a résztvevők körét kibővítette a horvát adatvédelmi hatóság meghívásával. Az esemény egyedülálló lehetőséget kínált arra, hogy megosszuk tapasztalatainkat és véleményünket a közös kihívásokról, az EU digitális jogszabályaival kapcsolatos új hatáskörökről, feladatokról.

A Hatóságon belül fontos szervezeti változás, hogy 2026. január 1-től létrejött az új Digitális Adatstratégia Főosztály, mely elsősorban az uniós digitális joganyagból fakadó, a NAIH-ot érintő feladatokkal foglalkozik.

IV.1. Uniós jogalkotási helyzetkép

1. Digitális Omnibusz-csomag

Az Európai Bizottság 2025 novemberében közzétette a „digitális salátarendeletről” vonatkozó javaslatát, melynek deklarált célja a meglévő EU digitális szabályozások, többek között az AI Act, a GDPR és a Data Act egyszerűsítése és módosítása az egyszerűsítés, az innováció és a tagállami gazdaságok támogatása érdekében úgy, hogy az alapvető jogok védelmének szintje nem csökkenhet. A GDPR legfontosabb módosításai közé tartozna a személyes adat fogalmának megváltoztatása, a tudományos adatkezelési cél fogalmának bevezetése, az adatvédelmi incidens bejelentésének egységesítése, valamint az egyszerűsített sütiszabályokkal (cookie) is kiegészülne az általános adatvédelmi rendelet. A javaslatokat a tagállami adatvédelmi hatóságok és az Európai

³⁴ <https://naih.hu/30-evfordulos-nemzetkozi-konferencia/beszamolo-az-esemenyrol>

Adatvédelmi Testület (valamint az egyéb érintett szervezetek) is intenzíven elemzik, a közös testületi állásfoglalás kibocsátása 2026 elején várható.

2. Új GDPR végrehajtási rendelet

2025. december 12-én kihirdették az EU Hivatalos Lapjában a 2016/679 (EU) rendelet (GDPR) végrehajtására vonatkozó további eljárási szabályok megállapításáról szóló 2025/2518 (EU) rendeletet³⁵, mely a kihirdetést követő huszadik napon lép hatályba, és 2027. április 2. napjától kell alkalmazni. A végrehajtási rendelet további eljárási szabályokat határoz meg a felügyeleti adatvédelmi hatóságok számára, amennyiben ezen ügyek személyes adatok határokon átnyúló adatkezelését érintik. Az új szabályozás alapelvei közül kiemelendő, hogy:

- a panaszosnak lehetősége van kizárólag azzal a felügyeleti hatósággal kommunikálni, amelyhez a panaszát benyújtotta,
- az érintetti panasz alapján hozott hatósági döntéssel szemben hatékony jogorvoslatot kell biztosítani, ugyanakkor
- az eljárás hatékonysága érdekében, amennyiben az adott felügyeleti hatóság nemzeti joga megengedi, a hatóság jogosult korlátozásokat meghatározni a vizsgálat alá vont fél és az érintett beadványainak hossza vonatkozásában, figyelemmel az ügy összetettségére és a már benyújtott dokumentumokra

A rendelet alapján az érintetti panaszbeadványnak vannak kötelező tartalmi elemei, ezeken kívül semmilyen további információ nem követelhető, lényeges ugyanakkor, hogy ez nem érinti az adott tagállam nemzeti joga alapján alkalmazandó közigazgatási eljárási szabályokat és követelményeket. A panaszos – főszabály szerint – nem köteles a későbbi vizsgálat alá vont félhez fordulni a panaszbeadvány benyújtása előtt, kivétel ez alól az érintetti jogok gyakorlására vonatkozó panasz, mely esetben az érintettnek a panaszbenyújtás előtt fel kell vennie a kapcsolatot a későbbiekben vizsgálat alá vonásra kerülő féllel a jogvita rendezése érdekében.

Az ún. érintetti jogok gyakorlására irányuló panaszokkal kapcsolatban az a hatóság, amelyhez a panaszt benyújtották, valamint a fő felügyeleti hatóság is ún. korai vitarendezési eljárást folytathat le. Amennyiben a panaszbeadványban kifogásolt állítólagos jogsértés a rendelkezésre álló bizonyítékok alapján megszünt (például a vizsgálat alá vont fél igazolja, hogy teljesítette a panaszos hoz-

35 https://eur-lex.europa.eu/legal-content/HU/TXT/PDF/?uri=OJ:L_202502518

záférési kérelmét), a panaszt okafogyottnak kell tekinteni. A felügyeleti hatóság tájékoztatja a panaszost erről a tényről, valamint arról, hogy a panaszos négy héten belül kifogást jelenthet be. Ha a panaszos nem nyújtott be kifogást, és a korai vitarendezést a panaszt fogadó hatóság folytatta le, a négy hetes határidő eltelte után ez a hatóság további két héten belül tájékoztatja a vizsgálat alá vont felet és a panaszost, adott esetben a fő felügyeleti hatóságot arról, hogy a panasz elintézésre került. Ha az eljárást a fő felügyeleti hatóság folytatta le, és a panaszos nem nyújtott be kifogást, a fő felügyeleti hatóság döntéstervezetet készít.

A tervezet bevezeti az ún. egyszerű együttműködési eljárás fogalmát, melyet a fő felügyeleti hatóság abban az esetben kezdeményezhet, ha a vizsgálat terjedelmét illetően nem áll fenn megalapozott kétség, különösen a tekintetben, hogy a vizsgálandó állítólagos jogsértés a GDPR mely rendelkezéseit érinti. Az egyszerű együttműködés alkalmazásának további feltétele, hogy a fő felügyeleti hatóság által megállapított tényállás és jogi értékelés alapján nem szükséges a felügyeleti hatóságok közötti, további együttműködés összetett vizsgálat lefolytatása érdekében, különösen abban az esetben, ha az ügy elintézhető hasonló ügyekben hozott korábbi döntések alapján.

Azt követően, hogy illetékessége megállapításra került, a fő felügyeleti hatóság legfeljebb tizenöt hónapon belül (egyszerű együttműködési eljárás esetén tizenkét hónapon belül) köteles kibocsátani a GDPR 60. cikk (3) bekezdése szerinti döntéstervezetet. Amennyiben a fő és az érintett felügyeleti hatóságok nem jutnak konszenzusra a vizsgálat terjedelmét illetően, a vitában az EDPB dönt, kötelező erejű döntésével, ezalatt az eljárási határidők nyugszanak. Az ügy bizonyultságára tekintettel a tizenöt hónapos határidő kivételesen, egy alkalommal, tizenkét hónappal meghosszabbítható.

A hosszabbítás ellen az érintett felügyeleti hatóságok kifogást nyújthatnak be, de nincs közvetlen „jogorvoslati lehetőségük”, ha a kifogást a fő felügyeleti hatóság nem veszi figyelembe. Abban az esetben azonban, ha a fő felügyeleti hatóság a meghosszabbított eljárási határidőn belül sem bocsát ki döntéstervezetet, az érintett felügyeleti hatóságok saját tagállamuk területére nézve ideiglenes intézkedést rendelhetnek el, ezt követően a GDPR sürgősségi eljárásra vonatkozó szabályait kell alkalmazni. Annak a bíróság általi megállapítása során, hogy felügyeleti hatóság foglalkozott-e a panasszal, a felügyeleti hatóság mulasztásának minősülhet az is, ha az adott hatóság megsértette a döntéstervezet, módosított döntéstervezet és végleges döntés kibocsátására vonatkozó határidőket.

IV.2. A digitális joganyag európai végrehajtásának körképe

1. A digitális szolgáltatásokról szóló rendelet (Digital Services Act – DSA)

A rendelet 2022. november 16-án lépett hatályba és 2024. február 17-től alkalmazandó. Elszámoltathatósági és átláthatósági rendszert vezet be a közvetítő szolgáltatásokat nyújtó szolgáltatókkal, online óriásplatformokkal és népszerű online keresőprogramokkal kapcsolatban, függetlenül a méretüktől és a forgalomtól.

Az uniós tagállamok döntő többsége elfogadta a rendelet végrehajtásához szükséges részletszabályokat, vagy az legalább tervezet formájában rendelkezésre áll. A tagállamok többségében a média/távközlési hatóság látja el a digitális szolgáltatási koordinátor feladatait, míg Spanyolországban erre a versenyhatóságot, Németországban pedig a Szövetségi Hálózati Ügynökséget nevezték ki. A tagállamok felében az adatvédelmi hatóságok látják el a DSA 26. és 28. cikk szerinti illetékes hatóság feladatait (hirdetés az online platformokon és a kiskorúak online védelme), míg a DSA alapján nem kapott többletfeladatot például az osztrák, belga, lengyel, észt, magyar vagy az ír hatóság sem. Az Európai Bizottság 18 online óriásplatformot és 2 nagyon népszerű online keresőmotort vett eddig nyilvántartásba³⁶.

A médiaszolgáltatásokról és a tömegkommunikációról szóló 2010. évi CLXXXV. törvény szerint Magyarországon a digitális szolgáltatási koordinátor és az illetékes hatóság számára meghatározott feladatokat a Nemzeti Média és Hírközlési Hatóság (NMHH) látja el, szorosan együttműködve a Gazdasági Versenyhivatallal és a NAIH-hal is. Az internetes közvetítő szolgáltatások egyes szabályairól szóló 2023. évi CIV. törvény a DSA-t kiegészítő szabályokat tartalmaz a közvetítő szolgáltatókra és a digitális szolgáltatási koordinátor tevékenységére és eljárására.

A DSA 28. cikkének életkor -ellenőrzéssel (az életkor-ellenőrzés főbb kategóriái az életkor-becslés, életkor-igazolás és önbevallás³⁷) kapcsolatos értelmezési kérdéseivel az Európai Adatvédelmi Testület is foglalkozott, és 2025. szeptember 11-én elfogadta a DSA-GDPR összefüggéseiről szóló 3/2025. sz. iránymutatást, melynek nyilvános konzultációjához számos külső szereplő hozzászolt.³⁸ Az iránymutatásban az EDPB kimondja, hogy a DSA 28. cikk (1)-(2) bekezdései szolgálhatnak a GDPR 6. cikk (1) bekezdés c) pont szerinti jogalkapént ak-

³⁶ https://ec.europa.eu/commission/presscorner/detail/hu/IP_23_2413

³⁷ Európai Adatvédelmi Testület, 1/2025. sz. nyilatkozat az életkor ellenőrzéséről (2025. 02. 11.) 3. bekezdés

³⁸ https://www.edpb.europa.eu/our-work-tools/documents/public-consultations/2025/guidelines-32025-interplay-between-dsa-and-gdpr_en

kor, ha az adatkezelés jogszerű és arányos és a különleges adat (így például biometrikus adatok) kezelése kerülendő. Az EDPB álláspontja szerint egy személy életkorának igazolására sor kerülhet az adott felhasználó azonosítása nélkül is, ezért az online platformok üzemeltetőinek kerülniük kell olyan megoldások alkalmazását, amelyek egyedül a DSA 28. cikkére hivatkozással a felhasználó egyértelmű online azonosítását teszi lehetővé. Továbbá az online platformok szolgáltatóinak (és a folyamatban részt vevő harmadik feleknek) nem szabad tartósan tárolniuk a felhasználók életkorát vagy kortartományát, hanem csupán azt kell rögzíteniük, hogy a szolgáltatás igénybevevője megfelel-e az igénybevétel feltételének.³⁹ A szolgáltatóknak és az életkor-ellenőrzésben részt vevő harmadik feleknek hatékony intézkedéseket és biztosítékokat kell végrehajtaniuk annak megakadályozása érdekében, hogy a folyamat szükségtelen adatvédelmi kockázatokat okozzon – így például a természetes személyek azonosításából, földrajzi helyzetének meghatározásából, profiljuk megalkotásából vagy nyomon követésükből eredően – és a felhasznált információk alapján történő profilalkotás nem adhat lehetőséget a szükségesnél többet megtudni egy természetes személyről és annak magatartásáról.⁴⁰

Az Európai Unió Bizottsága 2025. október 10-én kiadott egy közleményt a DSA 28. cikkéről, amelyben – többek között – állást foglalt arról, hogy nem tekinti az önbevallást megfelelő életkor-ellenőrzési módszernek kiskorúak esetén. A komplex online környezetben előfordulhat, hogy online platformoknak csak bizonyos részei jelentenek kockázatot a kiskorúakra nézve, és ilyen esetben a szolgáltatóknak ezt fel kell mérniük a szolgáltatás egészére vonatkozó életkor-korlátozás bevezetése helyett. Az életkorbecslési megoldások kisebb pontossága ugyanakkor nem jelenti automatikusan az igénybe vevők alapvető jogaira és szabadságaira gyakorolt kisebb hatást, mivel a kevésbé pontos megoldások több személyes adatot kezelhetnek. A Bizottság jelenleg egy uniós életkor-ellenőrzési megoldást tesztl, mely példaként és referenciaszabványként szolgálhat, de a kiskorúak számára hozzáférhető online platformokat üzemeltető szolgáltatók más életkor-ellenőrzési módszereket is alkalmazhatnak feltéve, hogy azok összeegyeztethetők az uniós referenciaszabvánnyal, valamint megfelelőek és arányosak.

2. A digitális piacokról szóló rendelet (*Digital Markets Act – DMA*)

A rendelet – mely nem érinti közvetlenül a személyes adatok kezelését, antit-rösz és átláthatósági szabályokat tartalmaz – 2022. november 1-én lépett ha-

39 3/2025. sz. iránymutatás 93-94 bekezdések

40 1/2025. sz. nyilatkozat 15-16. bekezdések

tályba és 2023. május 2-től alkalmazandó. A kapuőrnek („gatekeeper”) minősülő nagy online platformok szabályozására fókuszál a versenyképes és tisztességes digitális ágazat biztosítása érdekében.

Uniószerte a versenyhivatalok a DMA alkalmazásában illetékes hatóságok. A jogalkotási munka többnyire a versenyjogi és fogyasztóvédelmi szabályok módosításával valósult meg, nem külön jogi aktus alkotásával. Az adatvédelmi hatóságok nem kaptak új feladatokat a DMA kapcsán. Észtországban, Görögországban és Máltán még nem került sor illetékes hatóság kijelölésére. Jelenleg 7 techóriás online szolgáltató minősül kapuőrnek⁴¹:

A tisztességtelen piaci magatartás és a versenykorlátozás tilalmáról szóló 1996. évi LVII. törvény szerint Magyarországon a Gazdasági Versenyhivatal jár el a DMA szerinti illetékes hatóságként. A GVH elnöke jelöli ki a Digitális Piac Tanácsadó Bizottságában és a Digitális Piacok Magas Szintű Szakértői Bizottságában a GVH-t képviselő személyeket.

3. Az adatkormányzási rendelet (*Digital Governance Act – DGA*)

A rendelet 2022. június 23-án lépett hatályba és 2023. szeptember 24-től alkalmazandó. Bevezette az adatközvetítő szolgáltatók és adataltruista szervezetek fogalmát, és célja a nagy közadatbázisokhoz történő hozzáférés EU szintű szabályozása, valamint a közös európai adatterek létrehozása.

Számos uniós tagállamban (például Ausztria, Horvátország, Németország, Csehország) továbbra is csak jogszabálytervezet létezik a végrehajtással kapcsolatban. A már kijelölt hatóságok körében változatos a kép. Több tagállamban a digitális ügyekért felelős minisztérium/ügynökség az illetékes hatóság (például Horvátország, Csehország, Olaszország, Görögország.) Ausztriában a szövetségi kancellárt, Finnországban és Svédországban a távközlési hatóságot, Írországban és Hollandiában a fogyasztóvédelmi hatóságot jelölték ki. Sajátos a helyzet Franciaországban, ahol a távközlési hatóság felelős az adatközvetítőkért, míg a CNIL jegyzi be az adataltruistákat. Az adatvédelmi hatóság Magyarországon kívül csak Franciaországban és Észtországban jut szerephez, bár utóbbiban egyelőre csak tervezet szintjén. A DGA létrehozta az Európai Adatinnovációs Testületet, amely tanácsadó szerepkörrel rendelkezik, és amelynek tagjai az illetékes hatóságok, az EDPB, az EDPS, az ENISA (Európai Kiberbiztonsági Ügynökség) és egyéb érdekelt szervezetek delegáltjai.

Magyarországon az Infotv. 38. § (3) i) pontja alapján a NAIH látja el az adatkormányzási rendeletben meghatározott, az adatközvetítő szolgáltatók nyilvántartásba vételéért és felügyeletéért felelős illetékes hatóság és az adataltruista

41 https://digital-markets-act.ec.europa.eu/gatekeepers_en#bytedance-ltd

szervezetek nyilvántartásba vételéért és felügyeletéért felelős illetékes hatóság feladatait. A nemzeti adatvagyon hasznosításának rendszeréről és az egyes szolgáltatásokról szóló 2023. évi Cl. törvény 10. § (3) bekezdése alapján a Nemzeti Adatvagyon Ügynökség látja el az adatkormányzási rendelet szerinti központi illetékes szerv és egyablakos információs pont feladatait. A fentieken túl, a DGA végrehajtásához szükséges rendelkezéseket állapít meg a hivatalos statisztikáról szóló 2016. évi CLV. törvény, a NAVÜ feladatairól és az adathasznosítás-támogatási szolgáltatásokról szóló 250/2024. (VIII. 15.) Korm. rendelet, és a DMÜ Zrt. kijelöléséről és egyes feladatairól szóló 249/2024. (VIII. 15.) Korm. rendelet is.

A közeljövőben jelentős változások várhatók a DGA szabályozási rendszerében, mivel a Digitális Omnibusz tervezete szerint az adatrendelet, a DGA és a nem személyes adatok szabad áramlásáról szóló rendelet konszolidációjára kerül sor.

4. Az adatrendelet (Data Act)

A rendelet 2024. január 11-én lépett hatályba és legtöbb rendelkezése 2025. szeptember 12-től alkalmazandó. Az uniós gazdasági ágazatokban generált adatokhoz való hozzáférést és felhasználást szabályozza, biztosítékokat vezet be a jogellenes adattovábbítás ellen, és rendelkezik az adatok ágazatközi újrafelhasználására vonatkozó interoperabilitási szabványok kidolgozásáról.

A tagállamokban most van folyamatban a rendelet végrehajtásához szükséges jogalkotás, így még nem került sor az illetékes hatóságok kijelölésére. Magyarországon a rendelet végrehajtásához szükséges részletszabályokat tartalmazó T/13050 sz. törvényjavaslatot ugyan benyújtották, de elfogadására 2025-ben végül nem került sor. A törvényjavaslat koncepciója szerint a KSH gyakorolja az Adatrendelet szerinti illetékes hatóság feladatait, azzal, hogy ha személyes adatokra vonatkozó rendelkezéseket kell alkalmazni, akkor a NAIH együttműködik a KSH-val. Ez a koncepció azonban a Hatóság álláspontja szerint nincs összhangban az uniós jogszabályban foglaltakkal (lásd Adatrendelet 40. cikk (4) bekezdés és 37. cikk (3) bekezdés).

5. Az európai digitális személyazonosságról szóló rendelet (e-IDAS 2.0)

2024. május 20-tól hatályos, a 2024. november 21-ig meghozandó végrehajtási aktusok elfogadásától számított 24-36 hónapon belül alkalmazandó. A rendelet kibővíti az elektronikus bizalmi szolgáltatások körét például az európai digitális személyiadat-tárca, az elektronikus hiteles kézbesítés, az elektronikus bélyeg-

zés és az elektronikus ügyintézés szabályaival, ezáltal megkönnyíti a határokon átnyúló biztonságos tranzakciókat.

A rendelet kötelezi a tagállamokat, hogy legalább egy tanúsított európai digitális személyazonossági pénztárcát (EUDI Wallet) biztosítsanak az állampolgároknak. 6 nagyszabású kísérleti projekt teszteli az EU digitális identitás tárcáját, mielőtt azt bevezetnék a tagállamokban. A projektekben 26 tagállamban, valamint Norvégiában, Izlandon és Ukrajnában 550 vállalkozás és hatóság vesz részt. Két kísérleti projekt, az Aptitude és a We Build Consortium jelenleg is folyik, négy pedig már befejeződött. Az Aptitude elsősorban utazás és mobil járműnyilvántartási tanúsítványok eseteiben teszteli az alkalmazást, a We Build Consortium pedig üzleti és fizetési use case-ekre fókuszál.

A tagállamokban jelenleg a meglévő nemzeti e-azonosítási rendszerek EUDI-szabályokkal való összehangolása van folyamatban. A tagállamok közül kiemelendő a balti államok aktív pilot-résztvétele. Észtország rendkívül fejlett eID-rendszerrel rendelkezik, korai vezető állam a projektekben, Lettország pedig a Smart-ID megoldásokra építve készül. Dánia szintén fejlett digitális infrastruktúrával rendelkezik (MitID).

Magyarországon a digitális államról és a digitális szolgáltatások nyújtásának egyes szabályairól szóló 2023. évi CIII. törvény állapítja meg a végrehajtáshoz szükséges részletszabályokat. A digitális személyazonossági szolgáltatások a Digitális Állampolgárság Program keretében érhetők el a DÁP mobilalkalmazáson keresztül.

6. A mesterséges intelligenciáról szóló rendelet (Artificial Intelligence Act – AI Act)

A rendelet 2024. augusztus 1-én lépett hatályba és 2025. február 1-től szakaszosan alkalmazandó. Uniós szinten egységesen definiálja az MI rendszer fogalmát, továbbá kockázatarányos szabályozással különböző szintű kötelezettségeket állapít meg az MI előállítói, importálói és felhasználói számára. A tiltott MI rendszereken felül szabályozza a nagy kockázatú és a korlátozott kockázatú MI rendszereket is. Az illetékes hatóságon felül kiterjedt intézményrendszert hoz létre az MI kérdések kezelése érdekében (MI Hivatal, Mesterséges Intelligenciával Foglalkozó Európai Testület, tanácsadó fórum, független szakértőkből álló tudományos testület).

A tagállamokban most van folyamatban a rendelet végrehajtásához szükséges jogalkotási munka, melyben élen jár Magyarország, Ciprus, Dánia és Málta, mivel itt a részletszabályok legalább részben elfogadásra kerültek. A tagállami jogszabálytervezetek szerint a tagállamok nagy többségében az adatvédelmi hatóságok látják el a piacfelügyeleti hatóság feladatait a nagy kockázatú MI-rendszerek vonatkozásában (ez alól kivétel például Magyarország, Belgium,

Bulgária, Horvátország). Számos tagállam – például Finnország, Írország, Olaszország, Lengyelország vagy Lettország – több hatóságot bevonó megközelítést alkalmaz.

Magyarországon a 2025. évi LXXV. törvény határozza meg a hazai MI bejelentő hatóság és MI piacfelügyeleti hatóság alapvető feladatait és eljárásának rendjét, valamint létrehozza a jogalkalmazás egységességét biztosító Magyar Mesterséges Intelligencia Tanácsot, melybe különösen a következő szervezetek delegálnak tagot:

- Nemzeti Média- és Hírközlési Hatóság,
- Magyar Nemzeti Bank,
- Gazdasági Versenyhivatal,
- Nemzeti Adatvédelmi és Információszabadság Hatóság,
- Szabályozott Tevékenységek Felügyeleti Hatósága,
- Digitális Magyarország Ügynökség.

A 344/2025. (X. 31.) Korm. rendelet alapján az MI rendelet 28. cikke szerinti bejelentő hatóság feladatait a Nemzeti Akkreditáló Hatóság, a 70. cikk szerinti piacfelügyeleti hatóság feladatait a vállalkozásfejlesztésért felelős nemzetgazdasági miniszter látja el.

Az Omnibusz-csomag az MI rendeletet is több ponton módosítaná, ezek közül a legfontosabb a bejelentési kötelezettségek szűkítése.

IV.3. Mesterséges intelligenciával kapcsolatos adatvédelmi hírek

Az Európai Adatvédelmi Testület 2024 decemberében fogadta el a 28/2024-es véleményt a mesterségesintelligencia-modellek személyes adatok kezelésével összefüggő szempontjairól. A vélemény kiemeli, hogy az MI-modellek anonimizására vonatkozó állításokat az illetékes felügyeleti hatóságoknak eseti alapon kell értékelniük, valamint a jogos érdek mint adatkezelési jogalap bizonyos feltételekkel (itt kiemelendő az érdekmérlegelési teszt elvégzése) a tanítás és a használat során is alkalmazható.

2025 februárjában fogadták el az EU Bizottság iránymutatását a tiltott MI gyakorlatokról⁴², mely részletesen értelmezi az MI rendeletben a tiltott MI gyakorlatokkal kapcsolatban használt egyes kifejezéseket. Fontos, hogy a „valós idejű” biometrikus azonosító rendszerek nyilvánosság számára hozzáférhető helye-

⁴² <https://digital-strategy.ec.europa.eu/en/library/commission-publishes-guidelines-prohibited-artificial-intelligence-ai-practices-defined-ai-act>

ken, bűnüldözési célból történő használatáról minden esetben értesíteni kell a Hatóságot!

Az olasz adatvédelmi hatóság (Garante) az OpenAI-val szemben 2023 márciusában a ChatGPT működtetése során tapasztalt súlyos adatvédelmi szabálysértések miatt azonnali ideiglenes korlátozást rendelt el, melyet egy hónapig tartottak fenn. A korlátozás feloldásának feltételeként az OpenAI vállalta, hogy korrekciós intézkedéseket hoz, beleértve a felhasználói adatgyűjtés és -feldolgozás átláthatóságának javítását. A Garante ezzel párhuzamosan eljárást indított a ChatGPT szolgáltatás adatvédelmi megfelelőségének általános ellenőrzésére és 2024. december 20-án hozott határozatában megállapította, hogy az OpenAI nem rendelkezett megfelelő joggal a ChatGPT algoritmusának tanítására felhasznált személyes adatok kezelésére. Az OpenAI által végzett adatgyűjtés sokszor túllépte a szükséges kereteket, nemcsak a felhasználók által közvetlenül megadott adatokat, hanem más, harmadik féltől származó információkat is kezeltek és az OpenAI nem tájékoztatta előre a felhasználókat arról, hogy a ChatGPT-t milyen adatokkal tanítják, és miként történik az adatok feldolgozása. Ezen felül nem kerültek felállításra olyan korhatár-ellenőrzési mechanizmusok, amely kiskorúak számára a nem megfelelő tartalmakhoz való hozzáférést érdemben akadályozták volna. A Garante a határozatában a GDPR több pontjának megsértése miatt 15 millió euró összegű bírságot szabott ki, és kötelezte az OpenAI-t egy hat hónapos információs kampány lefolytatására Olaszországban az érintettek megfelelő tájékoztatása céljából. A határozattal szemben az OpenAI bírósági felülvizsgálatot kért, amelynek során 2025. március 21-én az illetékes olasz bíróság felfüggesztette a Garante döntésének végrehajtását a bírósági eljárás befejezéséig. A közigazgatási határozat felülvizsgálatára irányuló bírósági eljárás még jelenleg is tart.

A ChatGPT-vel kapcsolatban hasonló eljárások folyamatban vannak még több tagállami adatvédelmi hatóság – ideértve a NAIH-ot is – előtt. Ezek koordinálására jött létre az Európai Adatvédelmi Testületben a ChatGPT Task Force, amelyet 2025 februárjában átneveztek GenAI Enforcement Task Force-ra, és a mandátumát kiterjesztették más olyan MI-s adatkezelésekre is, ahol nincs egyablakos ügyintézés (one-stop-shop). Ennek keretében a tagállami adatvédelmi hatóságok egyeztetik azon generatív MI-vel kapcsolatos tagállami ügyek állását és jogértelmezési kérdéseit, amelyekre nem terjed ki az egységességi mechanizmus, mivel az adatkezelőnek nincs tevékenységi helye az EU-ban (lásd DeepSeek). Ezen felül a tagállami adatvédelmi hatóságok egyeztetik az MI-rendelet tagállami végrehajtásának állását is.

A NAIH is felfüggesztette az OpenAI adatkezelésével kapcsolatos eljárását az Európai Adatvédelmi Testületben kialakítandó közös álláspont egyeztetésének idejére.

A Hatóság 2025-ben felállította az MI Labort, amelynek kialakítása most is zajlik. Ennek részeként 6 jogász végzettségű, adatvédelemben jártas kolléga vett részt több hónapos, intenzív, junior data scientist képzésben. A kollégák át- és továbbképzése a data scientist képzés keretein túl is folytatódott, így az év második felében rendszeressé váltak az adattudomány és mesterséges intelligencia témájában a belső oktatások, amelynek fő fókuszában a klasszikus gépi tanulási módszerek, valamint a nagy nyelvi modellek megismerése állt. Az MI labor munkájához a Hatóság többek között az Európai Adatvédelmi Testület segítségét is igénybe veszi a „support pool of experts” programon⁴³ keresztül. Az MI Labor kettős feladatot fog ellátni: egyrészt segíti a Hatóság eljárásaiban a jogász kollégákat az új technológiák megértésében és elemzésében, másrészt megvizsgálja annak a lehetőségét, hogy miként lehet biztonságos módon és harmadik fél bevonása nélkül a Hatóság belső működését a mesterséges intelligencia és egyéb új technológiák segítségével hatékonyabbá tenni. Ennek első lépcsője a Hatóság határozatainak anonimizálására irányuló projekt.

IV.4. A magyar bankszektor MI-s témavizsgálata

Mivel az MI-rendszerek jelentős ütemben terjednek adatkezelési eszközként, a bankszektor pedig milliónyi érintett személyes adatait kezeli, ezért a Hatóság áttekintést kíván kapni arról, hogy a magyar bankszektorban az MI rendszerek mely célokból, mely személyes adatokat kezelnek, és ezek adatvédelmi jogi megfelelősége miként valósul meg. Ennek keretében a Hatóság 2024-ben először megkereste a Magyar Nemzeti Bankot egyeztetés és információ-megosztás céljából. Az egyeztetést követően kiválasztásra került bankoknak a Hatóság a témavizsgálat keretében egy kérdéssort küldött meg az MI-rendszerek használatának és jogi megfelelésének felmérése céljából.

A Hatóság 2025. december 22-én jelentést tett közzé a vizsgálat főbb megállapításairól⁴⁴ és többek között kiemelte, hogy fontos megfelelően dokumentálni, harmadik fél megoldásának használata esetén tájékozódni és rögzíteni, hogy a képeket adatokká átalakító MI modell tanítása során mely forrásból származ-

⁴³ https://www.edpb.europa.eu/support-pool-experts-spe-programme_hu

⁴⁴ <https://www.naih.hu/hirek/802-jelentes-magyarorszag-bankok-mi-hasznalatarol>

zó, mely adatokat használtak, és miként mérték az MI modell pontosságát. Az MI modellek tudását nem elsősorban az algoritmus, hanem a tanításra használt adatok határozzák meg. Emiatt nem közömbös, hogy a tanításra használt adatok milyen minőségűek, továbbá szükséges-e adott természetes személyhez köthetőnek lenniük. A jelentés e körben kiemeli az álnevesítés és az anonimizálás jelentőségét a kockázatok csökkentésére, jelezve, hogy ennek technikai megvalósítását a változó technikai környezethez kell igazítani. A jelentés felhívja a figyelmet a „shadow AI” jelenségre is, mely gyűjtőfogalomként minden olyan esetet lefed, amelyekben egy adott szervezetnél a felhasználók a szervezet IT infrastruktúrájának igénybevételével az egyes MI rendszereket, akár munkavégzéshez, akár valamilyen személyes felhasználás érdekében a szervezet szempontjából nézve szabályozatlan, nem átlátható, koordinálatlan módon használják. Ez számos adatvédelmi és üzleti kockázattal járhat, amely miatt kiemelten fontos ennek az adatkezelő általi kezelése a megelőző technikai és szervezési intézkedések segítségével. Az adatvédelmi kötelezettségek szempontjából a GDPR technológia-semleges szabályozása miatt nincs jelentősége, hogy egy adott adatkezelési eszköz MI-nek minősül vagy csak ahhoz hasonló analitikai modell, az alapvető elvi feltételek minden adatkezelési eszközre azonosak, és az adatkezelés összes körülménye alapján szükséges azokra alkalmazni a megfelelő garanciákat. Az MI rendszerek besorolása körében a jelentés az Európai Bizottságnak a mesterségesintelligencia-rendszerek fogalom meghatározásával kapcsolatos 2025-ös iránymutatására⁴⁵ támaszkodik.

IV.5. Digitális euró

Az Európai Bizottság 2023 júniusában elfogadta a digitális euró létrehozásáról szóló európai parlamenti és tanácsi rendeletjavaslatot⁴⁶, mely a digitális euró két formájának bevezetését célozza, az offline, valamint az online módot és amelyhez kapcsolódóan az Európai Adatvédelmi Testület és az európai adatvédelmi biztos a 02/2023. sz. közös véleményben adott ajánlásokat a kialakítandó jogi keret tekintetében.⁴⁷ A közös vélemény szükségesnek tartja a magas szintű adatvédelem biztosítását nemcsak az offline, hanem az alacsony értékű online digitáliseuro-fizetési műveletek esetében is.⁴⁸ Üdvözlendő, hogy a digitális euró forgalmazását decentralizált módon szabályozott pénzügyi közvetítők végeznék,

45 <https://ec.europa.eu/newsroom/dae/redirection/document/118630>

46 COM(2023) 369 final

47 Az Európai Adatvédelmi Testület és az európai adatvédelmi biztos 02/2023. sz. közös véleménye a digitális euro létrehozásáról szóló európai parlamenti és tanácsi rendeletre irányuló javaslatról.

48 Közös vélemény 23. pont

az online módozatot illetően a számlák és a szolgáltatások nyújtására vonatkozó szerződések a felhasználók és a pénzforgalmi szolgáltatók (nem pedig az Európai Központi Bank) között jönnek létre. A közös vélemény hangsúlyozta: a digitális euró ne legyen „programozható pénz”, mert a magánélet és az adatok védelme szempontjából ez elfogadhatatlan lenne. A csalások felderítésére és megelőzésére irányuló mechanizmus kapcsán arra is felhívták a figyelmet, hogy ennek hatékonyabbá tétele önmagában nem elegendő cél ahhoz, hogy szükségessé tegye a magánélethez és az adatvédelemhez való alapvető jogokba történő beavatkozást, az Európai Központi Bank által működtetett külön mechanizmus létrehozásának szükségessége a Javaslatban nem bizonyított.⁴⁹

Az Európai Adatvédelmi Testület 2024-ben az Európai Központi Bankkal történő együttműködés kialakítására szakértői csoportot alakított a digitális euró bevezetési folyamatának nyomon követésére. Az előkészítő szakasz eredménye az Európai Központi Bank által a Rulebook Development Group-pal együttműködésben kidolgozott, a digitális euró megvalósítását és technikai feltételeit tartalmazó szabályzat, mely a digitális euró használatának egységes sztenderdje, a pénzügyi szolgáltatók egységes eljárása tekintetében rögzít szabályokat. A szabályzat végső változatát az európai társjogalkotók megbeszéléseinek eredményei függvényében, ahhoz igazítva fogják megalkotni. A Parlament és a Tanács előtt a digitális euró bevezetésével kapcsolatos szabályozás tárgyalása jelenleg is folyamatban van.

IV.6. Az Európai Adatvédelmi Testület 02/2024. sz. iránymutatása a GDPR 48. cikkét érintően

Az iránymutatás olyan esetekre vonatkozik, amikor egy harmadik országbeli – vagyis az EU-n és az EGT-n kívüli – állami hatóság közvetlenül fordul egy EGT-ben működő adatkezelőhöz vagy adatfeldolgozóhoz, személyes adatok kiadása érdekében. Ilyen megkeresések különböző típusú hatóságoktól érkezhetnek, például pénzügyi felügyelektől, adóhatóságoktól, bűnüldöző szervektől vagy nemzetbiztonsági ügynökségektől. Az iránymutatás kifejezetten azokra az esetekre fókuszál, amikor a kérelem nem két állami szerv közötti hivatalos együttműködés keretében, hanem közvetlenül egy magánszereplőhöz érkezik az EGT-ben.

Az ilyen adattovábbítások során az adatkezelőknek és adatfeldolgozóknak egy úgynevezett „kétlépcsős tesztet” kell alkalmazniuk. Az első lépés annak vizs-

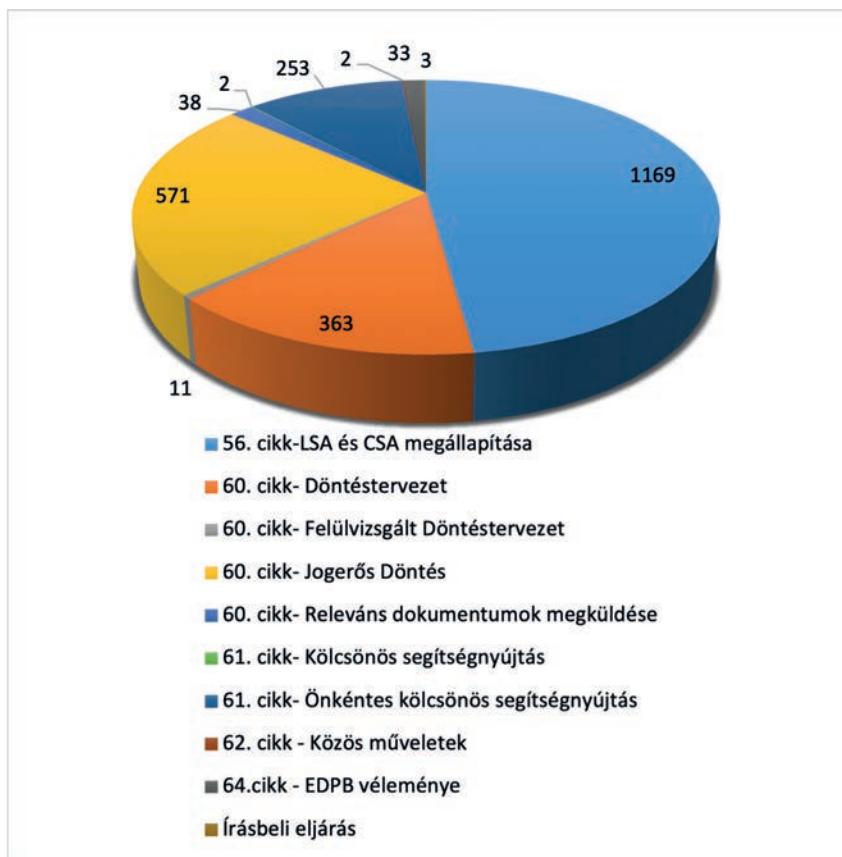
⁴⁹ Közös vélemény 55-62. pont

gálata, hogy a személyes adatok továbbításának van-e megfelelő jogalapja a GDPR 6. cikke alapján. Ha a megkeresés nemzetközi megállapodáson alapul, és ennek alapján az EGT-ben honos szervezet jogi kötelezettség alatt áll, akkor a 6. cikk (1) bekezdés c) pontja szerinti „jogi kötelezettség teljesítése” lehet az adattovábbítás jogalapja. Más esetekben egyedi mérlegelés szükséges. Az érintett hozzájárulása [6. cikk (1)(a)] elvileg szóba jöhet, azonban az EDPB szerint ez általában nem megfelelő, mivel hatósági kérelmek esetén nincs egyensúly a felek helyzete között. Kivételes esetben a létfontosságú érdekek [6. cikk (1)(d)] szolgálhatnak jogalapként, például ha az érintett élete vagy testi épsége forog kockán. A jogos érdek [6. cikk (1)(f)] szintén alkalmazható lehet, de csak akkor, ha az adatkezelő érdeke nem sérti az érintett jogait és szabadságait, amit mindig egyedi mérlegelés alapján kell eldönteni.

A második lépés a GDPR V. fejezetében foglalt szabályok betartása, amely a személyes adatok harmadik országba történő továbbítására vonatkozik. A GDPR 48. cikke önmagában nem biztosít adatvédelmi garanciát, és kimondja, hogy harmadik ország bírósági vagy hatósági döntései csak akkor ismerhetők el és hajthatók végre az EGT-ben, ha erről nemzetközi megállapodás rendelkezik. Ha ilyen megállapodás létezik, és megfelelő garanciákat tartalmaz, akkor ez szolgálhat az adattovábbítás alapjául. Amennyiben ilyen megállapodás nincs, vagy az nem biztosít elegendő védelmet, akkor más jogalapra van szükség, például általános szerződési feltételekre vagy kötelező vállalati szabályokra. Végül esetben a GDPR 49. cikkében szereplő kivételek alkalmazhatók, például ha az adattovábbítás fontos közérdekből történik, vagy jogi igények érvényesítéséhez szükséges – ezek azonban csak kivételes, nem rendszeres esetekben hivatkozhatóak.

Az iránymutatás kiemelt jelentőséggel bír a globálisan működő vállalkozások számára. Ezeknek a cégeknek folyamatosan értékelniük kell, hogy az adatok továbbítása milyen jogi környezetben történik, és biztosítaniuk kell, hogy az EGT-n belüli adatkezelésük során a személyes adatok kiadására irányuló harmadik országbeli megkeresésekre csak a GDPR-nak megfelelően válaszoljanak – azaz megfelelő jogalappal és adattovábbítási feltételekkel.

IV.7. Külföldi társhatóságokkal való együttműködés a GDPR alapján

1. ábra: A NAIH által fogadott eljárások

A GDPR 2018-ban kezdődő alkalmazása óta a Hatóság aktívan részt vesz az EGT tagállamaival folytatott, ún. egyablakos ügyintézés (GDPR 60. cikk) szerinti együttműködési eljárásokban, ami a határon átnyúló adatkezelésekkel kapcsolatos panasz alapján vagy hivatalból indított ügyek kivizsgálását szolgálja. A hatóságok közötti kommunikáció a Belső Piaci Információs Rendszer (továbbiakban: IMI) speciálisan ezen eljárásaihoz átalakított felületén folyik. Az eljárások részleteit korábbi (például a 2023-as) beszámolóokban már ismertettük. A GDPR alkalmazandóvá válásától, 2018 májusától, vezetett statisztikák alapján

kijelenthető, hogy továbbra is folytatódik a trend, miszerint tagállami hatóságok közötti eljárások során a hangsúly a fő felügyeleti hatóságok beazonosításáról az együttműködés és kommunikáció irányába tolódik. A döntéstervezetek véleményezése, valamint az önkéntes kölcsönös segítségnyújtási eljárások során a sűrűn előforduló témák (kamerás adatkezelések, biztosító társaságok, üzenetküldő programok adatkezelését érintő kérdések) mellett kiemelendő, hogy a személyazonosság GDPR-nak megfelelő adatkezelői ellenőrzése továbbra is hívás az adatkezelők számára.

A Hatósághoz 2025-ben 1169 db 56. cikk szerinti ügy érkezett más tagállami hatóságoktól az IMI rendszeren keresztül. Ebből több, mint 350 esetben találta magát érintettnek a Hatóság, továbbá 8 eljárásban szerepelt fő felügyeleti hatósággént, ezen felül 2025-ben a Hatóság 4 db 56. cikk szerinti eljárást indított. A 2025-ös évben szintén növekedett a 60. cikk szerinti eljárások száma is, melyet a Hatóság fogadott. A döntéstervezetek, felülvizsgált döntéstervezetek, jogerős döntések és releváns dokumentumok összesített száma is több, mint 200 darabbal növekedett a korábbi, 2024-es adathoz képest 766-ról 983-ra.

A Hatóság a korábbi évhez hasonló mennyiségű 61. cikk szerinti eljárást fogadott, összesen 255 darabot, illetve szintén a 2024-es számoknál nagyobb mennyiségű 64. cikk szerinti EDPB véleményt kaptunk, összesen 33-at. Ezzel párhuzamosan, idén 3 db írásbeli eljárás érkezett hozzánk, illetve 2025-ben összesen 18 db 61. cikk szerinti eljárást indított a Hatóság, ebből 15 db önkéntes -, és 3 db kölcsönös segítségnyújtási eljárást.

2. ábra: A NAIH által indított eljárások

Az ügyszámok folyamatos növekedése 2025-ben is megállapítható, összesen 2445 ügy érkezett a Hatósághoz és 23 darabot küldött a Hatóság a társhatóságoknak. 2024-hez képest a beérkezett ügyek száma 507 darabbal növekedett, míg 2018-hoz képest ez 1853 darabos ügyszámnövekedés. A Hatóság egy döntéstervezetével szemben sem indult még vitarendezési eljárás.

Néhány érdekes külföldi példa:

Az ír felügyeleti hatóság 530 millió euró összegű bírságot szabott ki a TikTok-ra és korrekciós intézkedéseket rendelt el az EGT felhasználók személyes adatainak Kínába történő továbbítására. Az adatkezelő megsértette a GDPR 46. cikk (1) bekezdését az adattovábbítások során, mivel nem ellenőrizte és nem mutatta be, hogy az EGT felhasználók személyes adatainak továbbítása során az EU-ban garantált védelemmel egyenértékű-e a védelmi szint, valamint megsértette a GDPR 13. cikk (1) bekezdés f) pontját, mivel nem nevezte meg azokat a harmadik országokat, köztük Kínát, amelyekbe a személyes adatokat továbbították. A felügyeleti hatóságok hasonló nehézségekkel szembesülnek a szomszédos, valamint egyéb kamerás és drónos ügyek végrehajtása során. A hatóságok részéről nincs elegendő erőforrás a helyszíni vizsgálatok lefolytatására, így gyakran előfordul, hogy a kamerákat időközben leszerelik, aminek következtében az ügyek oka fogyottá válnak. Az új technológiák elterjedésére tekintettel a holland és az olasz felügyeleti hatóság jelezte szándékát a kamerás ügyekhez kapcsolódó adatkezelések vizsgálatára, továbbá kezdeményezték, hogy az Európai Adatvédelmi Testület (EDPB) uniós szinten alakítson ki egységes álláspontot a „háztartási kivétel” alá tartozó esetek kapcsán. Az egyeztetések a témában a jövőben is folytatódnak. Első lépésként egy vitaindító irat készül, amelyet a megbeszélésre meghívott résztvevők körében köröztetnek, majd annak véglegesített változatát az EDPB elé terjesztik annak érdekében, hogy az illetékes szakértői alcsoporthoz részére mandátumot adjanak a további munkához.

A finn hatóság tájékoztatást kért a közigazgatási bírság összegének meghatározásához használt módszerekről, amennyiben a bírságot közigazgatási szervre szabják ki. Finnországban előkészületek zajlanak a nemzeti adatvédelmi törvénynek a közszférabeli szervezetekre vonatkozó bírságkiszabási hatáskör tekintetében történő módosításáról, mert az adatvédelmi törvényük jelenleg még úgy rendelkezik, hogy a közszférára nem szabható ki közigazgatási bírság. A magyar hatóság számára az Infotv. 61.§ (4) bekezdése irányadó ilyen esetekben.

IV.7.1. A GDPR 62. cikke szerinti közös művelet az okostelevíziók személyesadat-kezeléseivel kapcsolatban

Az internetkapcsolattal rendelkező, úgynevezett okostévék tömeges elterjedése számos adatvédelmi kockázatot vet fel, mivel e készülékek a működésük során folyamatosan, több szereplőt érintő, nagy mennyiségű személyesadat-gyűjtést végeznek. Az adatkezelések összetettsége, valamint az érintettek számára nehezen átlátható adatkezelési folyamatok indokoltá tették, hogy az EDPB a GDPR 70. cikk (1) bekezdés e) pontja szerinti feladatai körében 2022-ben stratégiai vizsgálati témaként jelölje ki az okostévék adatkezelését, és a holland adatvédelmi hatóság (NL SA) felhívást tett közzé az okostévék adatkezelését megvizsgáló, a GDPR 62. cikke szerinti közös művelet megindítására, melyhez az olasz (IT SA), a liechtensteini (LI SA) és magyar felügyeleti hatóságként a NAIH csatlakoztak. A közös művelet célja az volt, hogy feltárja, az okostévék által végzett adatkezelések mennyiben felelnek meg a GDPR 5. cikkében rögzített alapelveknek, különösen az átláthatóság, az adattakarékosság és a célhoz kötöttség követelményének, továbbá vizsgálta az esetleges harmadik országokba történő adattovábbítások jogszerűségét is.

A vizsgálat során a részt vevő felügyeleti hatóságok egységes informatikai szakértői módszertan alapján elemezték összesen három nagy gyártó termékeinek hálózati adatforgalmát a készülékek telepítésekor, készenléti állapotban, rendes használat során, valamint kikapcsolt állapotban. A hatóságok technikai eszközökkel – többek között hálózati forgalomelemzéssel – vizsgálták a készülék által generált telemetriai adatokat. A vizsgálat során megállapítást nyert, hogy az eszköz a gyártó, illetve kapcsolt vállalkozásai, valamint egyes hirdetési partnerek irányába személyes adatnak minősülő információkat továbbított, így különösen IP-címet, eszközazonosító adatokat és felhasználói fiókhoz köthető adatokat. A technikai elemzések eredményei szerint valamennyi vizsgált eszköz esetében jelentős adatáramlás volt megfigyelhető, amely nem korlátozódott a felhasználó aktív közreműködésével járó műveletekre. Az adattovábbítások nagy része ugyan az Európai Unión belül maradt, de egy kisebb részük az Unión kívüli harmadik országokba, így Japánba, Dél-Koreába és az Amerikai Egyesült Államokba irányult, amely a GDPR V. fejezete szerinti garanciák vizsgálatát is szükségessé tette. A készülékek a vizsgálat tanúsága szerint a gyártók, az operációs rendszer szolgáltatói, a streamingplatformok, valamint több harmadik fél irányába is továbbítottak személyes adatokat, gyakran automatizált módon, az érintettek számára meglehetősen nehezen követhető formában.

A közös műveletben részt vevő hatóságként a NAIH a GDPR 57. cikk (1) bekezdés a) és h) pontja, valamint az Infotv. 38. § (2) bekezdése alapján folytatott le vizsgálati eljárást az egyik kiválasztott okostévé-gyártó adatkezelési gyakorlatával összefüggésben és a konkrét ügyben megállapította, hogy az adatkezelői szerepkörök elkülöníthetők voltak, az adattovábbítások jogalapja és garanciái az adatvédelmi szabályozásnak megfeleltek, ezért a GDPR megsértése nem volt megállapítható. Ennek megfelelően a vizsgálat az Infotv. 55. § (1) bekezdés b) pontja alapján, felszólítás alkalmazása nélkül lezárásra került.

Az ügy kapcsán a részt vevő hatóságok által kiadott, a NAIH honlapján – magyar és angol nyelven – is elérhető közös jelentés⁵⁰ rámutatott arra, hogy az okostévékhez kapcsolódó adatkezelési ökoszisztéma rendkívül összetett, amelyben több adatkezelő és adatfeldolgozó egyidejű jelenléte figyelhető meg. Ez a körülmény különös kihívást jelent a GDPR 12–14. cikkeiben előírt tájékoztatási kötelezettségek teljesítése, valamint a GDPR 26. és 28. cikke szerinti szerepkörök (közös adatkezelők és adatfeldolgozók) egyértelmű meghatározása szempontjából. A jelentés szerint az előre telepített, a felhasználó által el nem távolítható alkalmazásoknál kérdéses lehet a GDPR 5. cikk (1) bekezdés c) pontjában foglalt adattakarékosság elvének való megfelelés is. A vizsgált gyártóknál konkrét adatvédelmi jogsértés ugyan nem került megállapításra, azonban a tapasztalatok jó kiindulási pontként szolgálhatnak a többi uniós adatvédelmi hatóság számára is az ilyen eszközök jövőbeli vizsgálata kapcsán. Összegzőként megállapítható, hogy az okostévék adatkezelési gyakorlata európai és nemzetközi szinten is kiemelt figyelmet igényel. A technológiai fejlődés, a több szereplős adatkezelési modellek és a harmadik országokba irányuló adattovábbítások együttesen olyan kockázatokat hordoznak, amelyek indokolják a GDPR következetes érvényesítését és ennek megfelelően a hatósági fellépést, valamint a felügyeleti hatóságok közötti együttműködés további erősítését.

IV.7.2. Felügyeleti hatóságok összehangolt intézkedése („Coordinated Enforcement Framework” CEF)

Az Európai Adatvédelmi Testület 2025-ben a törléshez („elfeledtetéshez”) való joggal kapcsolatos gyakorlat közös vizsgálatáról döntött. A felügyeleti hatóságok különböző köz- és magánszférabeli adatkezelőivel vették fel a kapcsolatot és

50 magyar verzió: <https://naih.hu/tajekoztatok-kozlemenyek?download=1292:a-holland-a-magyar-az-olasz-es-a-liechtensteini-adatvedelmi-felugyeleti-hatosagok-kozos-jelentese-az-okos-tv-k-adattovabbitasaival-osszefuggo-a-gdpr-62-cikke-szerinti-kozos-muveletrol-magyar-nyelvu-valtozat>
angol verzió: <https://naih.hu/tajekoztatok-kozlemenyek?download=1293:a-holland-a-magyar-az-olasz-es-a-liechtensteini-adatvedelmi-felugyeleti-hatosagok-kozos-jelentese-az-okos-tv-k-adattovabbitasaival-osszefuggo-a-gdpr-62-cikke-szerinti-kozos-muveletrol-angol-nyelvu-valtozat>

egy közösen kidolgozott, egységes (de a nemzeti sajátosságokra tekintettel módosítható) kérdőív kitöltésére kérték fel a megkeresett adatkezelőket. A válaszok beérkezését követően – az erre létrehozott sablon segítségével – elkészültek a nemzeti jelentések, ezek alapján az EDPB Titkársága összeállította a nyilvános közös jelentést, amely az EDPB 2026. február 10-i plenáris ülésén elfogadásra került (a nemzeti jelentések mellékletként lettek csatolva)⁵¹.

A Hatóság az összehangolt intézkedés során, a Magyarország területén tevékenységet folytató bankok GDPR szerinti törlési jog végrehajtásával kapcsolatos gyakorlatát kívánta felmérni, és ebből a célból 13 adatkezelőt keresett meg. Statisztikai szempontból fontos, hogy a bankokhoz beérkező kérelmek mennyiségét jelentős mértékben meghatározta azok mérete. Jellemzően a kisebb méretű bankokhoz jóval kevesebb törlési kérelem érkezett, és ez az eljárásrendjüket is jelentősen meghatározta. Ettől függetlenül elmondható, hogy arányosan mindegyik megkeresett adatkezelőhöz nagy mennyiségű törlési kérelem érkezett, és ezek teljesítése jelentős terhet okozott számukra. Ezen nehézségek a válaszok alapján leginkább arra vezethetők vissza, hogy a személyes adatokat gyakran különböző célokra, különböző jogalapokra hivatkozva és különböző megőrzési idővel kezelik.

Általánosságban megfigyelhető, hogy az adatkezelők – ahol lehetséges – a törlést fizikai módon végzik el, azt adatbázis-szinten végrehajtják. Ez, a Hatóság szerint követendő gyakorlat is komoly kihívást jelentett a válaszadóknak, hiszen az adatstruktúrák gyakran évtizedes múltra tekintenek vissza és nem a „privacy by design” elv követésével lettek kialakítva. Ennek következtében a teljes törlés az adatbázis belső hivatkozásait is megszüntetné, amely inkonzisztenciához vezetne. Ilyen esetben megfelelő megoldás lehet az anonimizálás, amelynek alkalmazásáról szintén számos bank számolt be a kérdőív kitöltése során. További nehézséget jelent, hogy egyes adatfeldolgozók többletdíjat számítanak fel a személyes adatok érintettjeihez intézett kérelmekre adott válaszadásban való együttműködésért.

Az összehangolt intézkedés során gyűjtött válaszok alapján a Hatóság javaslatokat fogalmazott meg egy, a törlési joghoz kapcsolódó iránymutatás kiadásával kapcsolatban, mely figyelembe veszi a fenti tapasztalatokat.

51 https://www.edpb.europa.eu/news/news/2025/cef-2025-launch-coordinated-enforcement-right-erasure_en

IV.8. Bűnügyi és igazságszolgáltatási uniós együttműködés

IV.8.1. Határok, utazás és bűnüldözés szakértői alcsoport (Borders, Travel & Law Enforcement, BTLE)

Az Európai Szabadalmi Hivatal (European Patent Office, a továbbiakban: EPO) megkeresése alapján az Európai Bizottság első alkalommal bocsátott ki megfelelőségi határozatot egy nemzetközi szervezet részére. A határozat tervezetét a BTLE munkacsoport a rendvédelmi szervek általi megkeresés, adatkezelés terén tekintette át és kifogásolta, hogy az EPO adatvédelmi szabályzata nem várja el a továbbított személyes adatok megfelelő védelmét a fogadó országban, továbbá nem rendelkezik a szervezetben nem részes államok hatóságaitól érkező megkeresésekről. Ezen hiányosságokat az Európai Bizottságnak a megfelelőségi határozat kibocsátását követően monitoroznia kell a BTLE munkacsoport állásfoglalása és az elfogadott határozat alapján.

A dél-amerikai országok közül elsőként Brazília kapott megfelelőségi határozatot. A munkacsoport – támogatása mellett – felhívta az Európai Bizottság figyelmét a brazil adatvédelmi hatóság és a bíróságok, valamint a bírói engedély nélkül végezhető titkos információgyűjtés gyakorlatának nyomon követésére.

A Nagy-Britanniára vonatkozó, 2021-ben kibocsátott megfelelőségi határozatok időtartamát az Európai Bizottság meghosszabbítja 2031 decemberéig. A 2025-ös új brit szabályozást⁵² áttekintve a munkacsoport három, az uniós adatvédelmi jogtól való eltérésre hívta fel az Európai Bizottság figyelmét:

- a bűnüldöző szervezeteknek csak a jogszerűség elvét kell tiszteletben tartaniuk tevékenységük során, amennyiben nemzetbiztonsági célból folytatnak adatkezelést;
- az új jogszabály a hozzáférési jogosultságot korlátozza, emiatt a munkacsoport felkérte az Európai Bizottságot a fenti jogosultság gyakorlásának monitorozására;
- az új törvény alapján a brit kormányzat a titkosítások gyengítésére kötelezheti a hírközlési szolgáltatókat, amely a magánszféra és a személyes adatok védelmének visszaszorulásával járna.

⁵² <https://ico.org.uk/about-the-ico/what-we-do/legislation-we-cover/data-use-and-access-act-2025/the-data-use-and-access-act-2025-what-does-it-mean-for-organisations/>

IV.8.2. Coordinated Supervision Committee (CSC)

A Schengeni Információs Rendszer (SIS), a Vízuminformáció Rendszer (VIS), az Europol, az Európai Ügyészség (EPPO), a Eurojust és a Belső Piaci Információs Rendszer adatvédelmi felügyeletét koordináló bizottság hatáskörébe tartozó rendszerek köre igencsak kibővült [például a Vámügyi Információs Rendszerrel (CIS)] és a jövőben további bővülés várható. 2025. eredményei közé sorolható a nemzeti adatvédelmi hatóságok számára az információs rendszerek naplójárainak ellenőrzéséhez készült belső útmutató, ami praktikus iránymutatás a felügyeleti hatóságok számára az ellenőrzés módszeréről és az elvárt minimumokról, valamint a Belső Piaci Információs Rendszer működéséről készített tagállami kérdőíves felmérés.

2025. talán legfontosabb eseménye, hogy sok év előkészítő munka után 2025. október 12-én elindult az (EU) 2017/2226 rendelettel létrehozott Európai Uniói Határregisztrációs Rendszer (Entry-Exit System, EES) működése, szakaszos bevezetéssel. Első lépésben a harmadik országok állampolgárai általi határátlépések 10%-ában kell alkalmazni az EES-t, majd 6 hónap áll a tagállamok rendelkezésére 2026. április 9-ig, hogy a teljes működést elérjék, amikor minden harmadik országbeli állampolgár határátlépését regisztrálják. A határregisztrációs rendszer bevezetésével fokozatosan feleslegessé válik majd az útlevelek lebélyegzése, ezzel gyorsítva a határátlépést és segítve a terrorizmus és egyéb súlyos bűncselekmények elleni küzdelmet is, növelve a schengeni térség biztonságát (Írországból és Cipruson továbbra is lepecsételik majd az útleveleket határátlépéskor). Magyarországon 2025. október 12-től Beregsuránynál, az ukrán–magyar, majd később a szerb–magyar határszakaszokon indul el az éles üzem, a repülőtereken kicsit később: a Budapest Liszt Ferenc Nemzetközi Repülőtéren november 18-án, a Debreceni Nemzetközi Repülőtéren és a sármelléki Hévíz-Balaton Airporton pedig november 18-20 között.

Az Európai Bizottság által működtetett munkacsoportokban való rendszeres részvétel mellett a magyar felügyeleti hatóság képviselésében 2025-ben is részt vettünk a SIS-t használó tagállamok értékelésében, ebben az évben Ausztriában és Svájcban.

A SIS nemzeti felügyeleti hatóságaként a NAIH 2025-ben átfogó ellenőrzést tartott a Sirene Irodánál és a BRFK II. kerületi Rendőrkapitányságon, ami meggytató eredménnyel zárult.

IV.9. AWARE Projekt – a NAIH adatvédelmi projektje a mikrovállalkozások GDPR-tudatosságának feltérképezésére

2025. február 1-én indult az AWARE, a NAIH legújabb uniós adatvédelmi projektje, melynek célja a GDPR előírásai ismeretének feltérképezése és annak növelése a mikrovállalkozások körében, különös tekintettel a szépségiparra és a magánegészségügyi szektorra. A kkv-k mind gazdasági, mind foglalkoztatási szempontból jelentős szerepet játszanak, hiszen 2023-ban a foglalkoztatottak 66 százaléka dolgozott valamely mikro-, kis- és középvállalkozásnál hazánkban, a hazai hozzáadott értéknek pedig kb. 41%-át adták. Így a projekt kiinduló pontja az volt, hogy a kkv-k közül sokan – annak ellenére, hogy kiemelkedő gazdasági szerepet töltenek be – továbbra sem rendelkeznek a GDPR-nak való megfeleléshez szükséges szakértelemmel és erőforrásokkal.

Az AWARE projekt kifejezetten a szépségiparban és a magánegészségügyi ágazatban tevékenykedő mikrovállalkozásokat szólítja meg, a magyar és uniós kkv szervezetekkel és a kereskedelmi kamarákkal együttműködve. A célcsoport kiválasztása a NAIH legutóbbi adatvédelmi vizsgálatait és a Magyar Kereskedelmi és Iparkamarával folytatott konzultációkat is alapul véve történt, figyelemmel arra is, hogy mind a kozmetikai ipar, mind a magánegészségügy folyamatosan növekvő szektorok. A szépségipar a nemek közötti egyenlőség szempontjából is fontos szektor, mivel az itt foglalkoztatottak túlnyomó része nő.

A projekt a kkv-k részéről kiemelt figyelmet igénylő és adatvédelmi szempontból jelentős területekre koncentrál: videokamerás megfigyelés; az adatkezelési tevékenységek feltérképezése és azonosítása, különös tekintettel a személyes adatok különleges kategóriáira, például az egészségügyi és biometrikus adatok kezelésére; adatkezelési tájékoztató megléte vagy hiánya; az érintetti joggyakorlásra vonatkozó kérelmek; a kiskorúak és a nők személyes adatainak kezelése; foglalkoztatással kapcsolatos kérdések, valamint weboldalak vagy közösségi média fiókok üzemeltetése, hírlevelek küldése, online fizetési és időpontfoglaló platformok használata és a mesterséges intelligencia ismerete.

A projekt megvalósításában a NAIH irányítása mellett konzorciumi együttműködésben az új technológiákra és adatvédelemre szakosodott Trilateral Research Ltd. ír tanácsadó és kutató-fejlesztő cég is részt vesz. A partnerek a kitűzött célokat innovatív, mikro-kkv-központú online eszközökkel és a célcsoportok számára kínált közvetlen támogatással kívánják elérni. A projekt során számos eredménytermék készül: interjúk a magyar szépségipari és egészségügyi

szektor, valamint az uniós és magyar kkv szervezetek és kereskedelmi kamarák képviselőivel a GDPR-tudatosság feltérképezése és igényfelmérés céljából; információs weboldal magyar és angol nyelvű tájékoztató anyagokkal⁵³; korábbi projekteredmények és egyéb hasznos linkek magyar és angol nyelvű adattára, illetve diasorok és brosrák készítése, webináriumok és képzési napok szervezése a célcsoportok számára. A tudás és tapasztalatok széleskörű átadása érdekében a partnerek a projekt főbb eredményeit nemzetközi konferenciákon, valamint az Európai Adatvédelmi Testület és alcsoportjainak ülésein is tervezik bemutatni.

A már elért eredmények közt említhető a célcsoportokról készült elemző riport, a 100 uniós forrásból álló adattár, mely a kkv-k számára tartalmaz hasznos linkeket és online eszközöket, valamint a konzorciumi partnerek által készített interjúk. A NAIH az MKIK-kel együttműködve a szépségiparban és a magánegészségügyben tevékenykedő magyar mikro-kkv-k körében végzett felmérést, míg a Trilateral Research Ltd. az uniós kkv szervezetekkel és kereskedelmi kamarákkal folytatott interjúkat, részben személyes kapcsolatfelvétel, részben EU Survey útján. Az interjúk során nyert információkat diasorok és brosrák elkészítéséhez, webináriumok és képzési napok megszervezéséhez használjuk fel.

A projekt egyéb fontos adatai:

Azonosítószáma: 101193182

Teljes költségvetése: 277 779 euró

A szerződött támogatás összege: 250 000 euró

Az uniós támogatás mértéke: 90%

Tervezett befejezési dátum: 2027. január 31.

A projekttel kapcsolatos további információk a <https://www.naih.hu/aware/> aware-attekintes honlapon tekinthetők meg.

53 <https://www.naih.hu/aware/aware-attekintes>; <https://www.naih.hu/aware-project/aware-general-information>

V. A Hatóság peres ügyei

2025-ben a Hatóságnak a Fővárosi Törvényszéken, illetve a Kúrián mindösszesen 25 lezárt peres ügye volt.

Ebből a Hatóság 14 perben 100%-os pernyertes, 1 perben részleges pernyertes lett, 4 perben a bíróság már a keresetlevelet visszautasította, 1 peres eljárást a bíróság megszüntetett, és mindösszesen 5 perben lett pervesztes.

A Hatóság 2025-ben 98.235.000,- Ft bírságot szabott ki, ebből 67.195.000,- Ft volt adatvédelmi bírság, 27.965.000,- Ft eljárási bírság és 3.075.000,- Ft végrehajtási bírság. A 2025-ben és a korábbi években kiszabott bírságokból – a bírság után számított késedelmi pótlékokkal együtt – mindösszesen 120.876.610,- Ft-ot fizettek meg önkéntes teljesítéssel a kötelezettek, NAV által fogatosítandó végrehajtási cselekményre 6.939.319,- Ft összegű bírsággal kapcsolatban került sor. A Hatóság 2025-ben mindösszesen 79.575.000,- Ft összegű bírság tekintetében kezdeményezte a végrehajtás fogatosítását az adóhatóságnál, ebből 75.200.000,- Ft adatvédelmi bírság, 4.375.000,- Ft eljárási bírság volt.

A Hatóság peres tapasztalatai alapján továbbra is levonható az a következtetés, hogy a peres eljárások hangsúlya a kérelemre indult adatvédelmi hatósági eljárásokat követő közigazgatási pereken van, azonban a 2025-ben lezárt perek 24%-a hivatalból indult hatósági eljárás során hozott határozattal volt összefüggésben. A Hatósággal szemben 2025-ben 12 közigazgatási per indult. A jogerősen lezárt peres eljárásokból 15-öt természetes személyek, 10-et jogi személyek indítottak.

Az alábbiakban az érdekesebb és jelentősebb bírósági esetek közül emelünk ki néhányat.

V.1. Okmánymásolatok jogellenes gyűjtése és tárolása LED csere program keretében

Tényállás

Az adatkezelő energiakereskedő az energiahatékonyságról szóló 2015. évi LVII. törvény 15. § (1) bekezdése alapján 2021. január 1-től az energiahatékonysági kötelezettségi rendszerben (a továbbiakban: EKR) energiamegtakarításra

kötelezettnek minősült. Az adatkezelő EKR kötelezettségét világítás-korszerűsítéssel teljesítette, ennek alapján az általa meghirdetett „[...] Lakossági LED Program” (a továbbiakban: Program) keretében lakossági felhasználók – online regisztrációt és eljárást követően – energiahatékonysági megállapodás megkötésével ingyen juthattak új, korszerű LED fényforrásokhoz. A Program éles indítására 2021. december 10-én került sor, és 132.546 regisztráció történt 2024. június 30. napjáig a kialakított webes applikáción (a továbbiakban: Adatbázis) keresztül.

A Hatóság a Programmal kapcsolatos adatkezelésre vonatkozó panaszok, illetve vizsgálati eljárás kezdeményezésére irányuló beadványok, illetve közérdekű bejelentések alapján az adatkezelő által a Programmal összefüggésben végzett személyesadat-kezelés, okmánymásolatok gyűjtése jogszerűségének vizsgálat tárgyában NAIH-4208/2023 ügyszámon vizsgálati eljárást folytatott le, amelyet 2023. október 6-án az Infotv. 55. § (1) bekezdés a) pont ab) alpontja alapján lezárt és az ügyben hivatalból adatvédelmi hatósági eljárást indított.

A regisztráció során a Programra való jelentkezéshez bizonyos személyes adatok kötelező megadása mellett fel kellett tölteni a jelentkező személyazonosító igazolványának mindkét oldalát és a lakcímet igazoló hatósági igazolványának mindkét oldalát tartalmazó fájlt (a továbbiakban: okmánymásolatok), valamint a fogyasztó nevére szóló villanyszámla képét és az azon szereplő egyes további adatokat is.

A Hatóság megállapította, hogy a 2021. december 10-től 2023. november 30-ig terjedő időszakban az Adatbázison keresztül megvalósuló adatkezelések tekintetében elérhető tájékoztató a Programmal összefüggő regisztrációs folyamatra, a személyazonosító okmányok, a lakcímet, illetve személyi azonosítót igazoló hatósági igazolványok kezelésére vonatkozó információt egyáltalán nem tartalmazott. A szerződésekhez és ajánlatkéréshez kapcsolódó adatkezeléssel összefüggésben rögzített nyolcéves megőrzés eltért mind a Hatóság által megállapított valós adatkezelési időtartamtól, mind a szerződő fogyasztók által elérhető „Egységes Szerződési Feltételek”-ben (a továbbiakban: ESZF) általánosságban megjelölt, nem kifejtett kötelező adatkezelési időtartamtól, illetve a hasonló energiamegtakarítási programok céljára való felhasználás lehetőségétől.

A regisztráció során az Adatbázisba feltöltött, nem hitelesített digitális okmánymásolatok nem alkalmasak az adatkezelő által megjelölt cél („személy igazolására”) elérésére, ahhoz ugyanis az eredeti okmány bemutatása szükséges.

Sérült az adattakarékosság elve azáltal is, hogy az okmánymásolatok és a villanyszámla másolata nem kizárólag az ajánlattételhez vagy a szerződés megkötéséhez és fenntartásához elengedhetetlenül szükséges, hanem egyéb személyes adatokat (az érintett okmányon szereplő arcképe, aláírásképe vagy a villanyszámlán megjelölt aktuális folyószámla egyenlege) is tartalmaznak. Az adatkezelő az Adatbázison keresztül végzett adatkezelés kapcsán az okmánymásolatok vonatkozásában nem tudott megfelelő jogalapot igazolni, az érintettek pedig nem tudták önkéntes hozzájárulásukat adni a személyes adataik kezeléséhez, figyelemmel arra, hogy a Programba nem tudtak jelentkezni az okmánymásolatok rendelkezésre bocsátása nélkül, ezért az adatkezelő adatkezelési tevékenysége az okmánymásolatok vonatkozásában a személyazonosító jel helyébe lépő azonosítási módokról és az azonosító kódok használatáról szóló 1996. évi XX. törvény 7. § (2) bekezdésében és 35. §-ában foglaltaknak sem felelt meg. A tájékoztatás az érintettek számára nem volt könnyen hozzáférhető, az ESZF III.5. fejezete egy jogi ismeretekkel nem rendelkező személy számára annak ellenére nem volt könnyen értelmezhető, hogy számítani lehetett a lakosság Program iránti széles körű érdeklődésére. Az adatkezelést érintő rendelkezések nem különültek el a szerződéses rendelkezésektől. A szintén elérhető Gyakran Ismételt Kérdések (a továbbiakban: GYIK) között az általános adatvédelmi rendelet szerinti hozzájárulás visszavonásához, a tiltakozáshoz és a jogorvoslathoz fűződő joggal ellentétesen jelenítette meg, hogy az érintett nem kifogásolhatja az adatkezelést.

Az adatkezelő nem hozott megfelelő intézkedéseket annak érdekében, hogy az érintettek részére az általános adatvédelmi rendelet 13-14. cikkeiben említett valamennyi információt és tájékoztatást tömör, átlátható, érthető és könnyen hozzáférhető formában, világosan és közérthetően megfogalmazva nyújtsa. Sem az ESZF, sem a 2023. november 30-ig elérhető tájékoztató nem határozta meg kifejezetten és a valóságnak megfelelően, pontosan az adatok tervezett kezelésének célját, valamint az adatkezelés jogalapját; a személyes adatok címzettjeit, a címzettek kategóriáit; a személyes adatok tárolásának időtartamát; az érintett személyes adatok kategóriáit.

Az adatkezelő 2023. december 1. napjától új tájékoztatót vezetett be, amelyben tévesen határozta meg az adatok tervezett kezelésének jogalapját és a személyes adatok tárolásának időtartamát, a tájékoztatás nem volt teljes körű, abban nem került kifejtésre az a kötelező adatkezelés, amelyet az adatkezelő számára jogi norma ír elő. Az új tájékoztató szerint a dokumentumok megőrzése, ellenőrzése, esetleges auditálás, vagy jogi eljárások lefolytatása és az azok során történő bizonyítás érdekében történő adatkezelés esetében az adatkezelő az

adatokat tíz évig kezeli, azonban a vonatkozó jogszabály pontos rendelkezése nem került megjelölésre. A tájékoztatás nem állt összhangban az energiahatékonyságról szóló törvény végrehajtásáról szóló 122/2015. (V. 26.) Korm. rendelet 14. § (4) bekezdésével.

Az adatkezelő a felhasználók általi jogosulatlan adatmentéssel szemben nem alkalmazott olyan technikai intézkedéseket, amelyek a munkatársat megakadályozták abban, hogy az Adatbázisból az adatokat, okmánymásolatokat a bön-gészöböl a számítógépre lementse, vagy azokról képernyőmentést készítsen. Az adott időszakban közreműködői feladatokat ténylegesen nem végző személyeknek az Adatbázis adminisztrációs felületéhez való hozzáférési jogosultsá-gát nem vonták vissza. Az okmánymásolatok törlése nem volt automatizált és rendszeres, arra általában havonta került sor. A helyszíni szemle megállapítá-sai szerint az okmányok tárolására került sor, mert azok törlése a helyszíni szemlén megállapítottak és az adatkezelő által lefolytatott belső vizsgálat ered-ménye szerint nem történt meg, továbbá előre meghatározhatatlan ideig tárolta a törölt e-mail címeket, megsértve ezzel a korlátozott tárolhatóság elvét. A köz-reműködő önkormányzattal kötött együttműködési megállapodás nem tekinthe-tő egyben adatfeldolgozói szerződésnek is, mert nem tartalmazta az általános adatvédelmi rendelet 28. cikk (3) bekezdés b) és f) pontjaiban foglalt garanciá-kat. Az adatkezelői jogsértést az együttműködési megállapodás e tartalmi hiá-nya mellett a Hatóság azért állapította meg, mert az adatfeldolgozásra irányuló szerződés nem volt írásba foglalva.

A Hatóság mint alperes határozata

Az alperes a 2024. szeptember 10-én kelt NAIH-19-18/2024 számú határozatá-val megállapította, hogy a felperes gondatlanul megsértette a 2021. december 10-től 2023. november 30-ig terjedő időszakban a GDPR 5. cikk (1) bekezdés a) pontjában foglalt átláthatóság elvét, a GDPR 5. cikk (1) bekezdés c) pontját, a 6. cikk (1) bekezdését, a 12. cikk (1) bekezdését, a 13. cikk (1) bekezdés c), e) pontjait és a (2) bekezdés a) pontját, a 14. cikk (1) bekezdés c), d), e) pontjait és a (2) bekezdés a) pontját, valamint a 32. cikk (4) bekezdését (1.1. pont a)-i) alpon-tok); a 2021. december 10-től 2023. november 2-ig terjedő időszakban a GDPR 5. cikk (1) bekezdés e) pontját (1.2. pont); a 2023. május 16-tól 2023. június 15-ig terjedő időszakban a GDPR 28. cikk (3) és (9) bekezdéseit (1.3. pont); a 2023. december 1-től a bizonyítási eljárás lezárásáig terjedő időszakban a GDPR 13. cikk (1) bekezdés c) pontját és a (2) bekezdés a) pontját, valamint a 14. cikk (1) bekezdés c) pontját és a (2) bekezdés a) pontját [2. pont a)-d) alpontok]. A 2. pontban megállapított jogsértések miatt kötelezte a felperest arra, hogy az adat-

kezelési gyakorlatát hozza összhangba a GDPR rendelkezéseivel, valamint módosítsa a vonatkozó adatkezelési tájékoztatóját (3. pont). Az 1. és 2. pontban megállapított jogsértések miatt hivatalból kötelezte a felperest 75.000.000 forint adatvédelmi bírság megfizetésére (4. pont). Az Infotv. 61. § (2) bekezdés a) és c) pontjai alapján hivatalból elrendelte a végleges határozatnak a felperes azonosító adatainak közzétételével történő nyilvánosságra hozatalát az alperes honlapján, továbbá a felperes Programhoz kapcsolódó weboldalának nyitóoldalán, jól látható és könnyen hozzáférhető helyen, a határozat véglegessé válásától számított 30 napon belül, legalább 30 napon keresztül (5. pont).

A határozat indokolásában a rendelkező rész 1.1. pont a) alpontja körében megállapította, hogy az Adatbázison keresztül megvalósuló adatkezelések tekintetében a régi Tájékoztató a Programmal összefüggő regisztrációs folyamatra, a személyazonosító okmányok, a lakcímet, illetve személyi azonosítót igazoló hatósági igazolványok kezelésére vonatkozó információt egyáltalán nem tartalmazott. A szerződésekhez és ajánlatkéréshez kapcsolódó adatkezeléssel összefüggésben rögzített nyolc éves megőrzés eltért mind az alperes által megállapított valós adatkezelési időtartamtól, mind a régi ESZF-ben általánosságban megjelölt, nem kifejtett kötelező adatkezelési időtartamtól, illetve a hasonló energiamegtakarítási programok céljára való felhasználás lehetőségétől.

A felperes a Program kapcsán nem a régi Tájékoztatóban, hanem az ESZF-ben nyújtotta – nem a GDPR által elvárt módon és tartalommal – az adatkezelés alapvető jellemzőire vonatkozó tájékoztatást, így az adatkezelést érintő rendelkezések nem különböztek el a szerződéses rendelkezésektől. Az adatkezelés érintett számára legfontosabb, alapvető jellemzőit azonban részleteiben nem fejtette ki az ESZF-ben sem, melynek III.5. fejezete nem különítette el egyértelműen, hogy a felperes mely adatkezelési célokból, mely jogalapon, mely adatokat gyűjti és tárolja, sor kerül-e adattovábbításra, mennyi ideig történik az adatok, valamint az okmány- és dokumentummásolatok megőrzése.

A GYIK-ben foglalt tájékoztatás, mely szerint az érintett nem kifogásolhatja az adatkezelést – a felperes által jogalapként hivatkozott jogos érdek függvényében – ellentétes a GDPR szerinti hozzájárulás visszavonásához, a tiltakozáshoz és a jogorvoslathoz fűződő joggal.

Rámutatott arra, hogy az átláthatóság hiányára utal az alpereshez beérkezett tájékoztatáskérések és panaszok jellege, tárgya is.

Megállapította, hogy 2023. december 1-jét megelőzően az érintettek számára nem volt átlátható az őket érintő adatkezelés: a felperes által közzétett dokumentumokból a tájékoztatás széttagoaltsága, hiányossága és helyenként eltérő tartalma miatt nem volt kialakítható egységes és valós kép a rájuk vonatkozó adatkezelés alapvető jellemzőiről (az adatkezelés céljai, pontos időtartama; a célonként elkülönített egyes jogalapok), az őket megillető jogokról és jogorvoslati lehetőségekről, valamint a hozzájárulás visszavonásához, a tiltakozáshoz és a törléshez való jog kapcsán a felperes a GDPR-ban foglaltakkal ellentétes tájékoztatást adott. Nem pusztán az érintetteknek nyújtandó tájékoztatás egyes tartalmi elemei hiányoztak, és nem is csak a tájékoztatás nyújtásának módja nem volt megfelelő (kellően áttekinthető, közérthető, a regisztráció megkezdésekor bárki számára könnyen hozzáférhető).

Az 1.1. pont b) alpont kapcsán megállapította, hogy a regisztráció során az Adatbázisba feltöltött, nem hitelesített digitális okmánymásolatok nem alkalmasak a felperes által megjelölt cél („személy igazolására”) elérésére, ahhoz az eredeti okmány bemutatása szükséges. Az adattakarékosság elve azáltal is sérült, hogy az okmánymásolatok és a villanyszámla másolata nem kizárólag az ajánlattételhez vagy az EKR joggal kapcsolatos szerződés megkötéséhez és fenntartásához elengedhetetlenül szükséges, hanem egyéb személyes adatokat (az érintett okmányon szereplő arcképe, aláírásképe vagy a villanyszámlán megjelölt aktuális folyószámla egyenlege) is tartalmaznak. A felperes nem tudta megjelölni azt a jogszabályi rendelkezést, amely alapján kötelezően gyűjtenie kellett volna az okmánymásolatokat; az energiahatékonyságról szóló 2015. évi LVII. törvény (a továbbiakban: Ehat. tv.) erre vonatkozó kötelezettséget nem ír elő. A felperes nem igazolta, hogy a dokumentummásolatokon szereplő személyes adatok (okmányazonosító, igazolványkép, illetve a személyi azonosító; a villanyszámlán a felhasználási hely és fogyasztási adatok kivételével szereplő adatok) gyűjtése a Programba való jelentkezéssel összefüggésben miért elengedhetetlenül szükséges az adatkezelési cél eléréséhez. A felperes ezért megsértette az adattakarékosság elvét, ugyanis létezett a cél elérésére megfelelő, azonban az érintettek személyes adatait kímélő módszer is; a személyes adatok kezelése nem korlátozódott a felperes által azonosított célokhoz valóban szükséges mértékre; az általa választott és alkalmazott módszer nem volt alkalmas a kívánt cél elérésére.

Az 1.1. pont c) alponthoz kapcsolódó indokolás szerint a felperes az Adatbázison keresztül végzett adatkezelés kapcsán az okmánymásolatok vonatkozásában nem tudott megfelelő jogalapot igazolni. Az érintettek nem tudták önkéntes hozzájárulásukat adni a személyes adataik kezeléséhez, figyelemmel arra, hogy a

Programba nem tudtak jelentkezni az okmánymásolatok rendelkezésre bocsátása nélkül, azokat kötelező volt feltölteni az Adatbázisba. A GDPR 6. cikk (1) bekezdés b) pontja szerinti jogalap nem volt alkalmazható, mert az okmánymásolatok kezelése nem volt szükséges a Szerződés létrejöttéhez. A Honlap1-en a jelölőnégyzet mellett feltüntették, „Tudomásul veszem a fentieket és az ESZF-ben rögzítetteket.” szöveg nem felelt meg a hozzájárulás önkéntességének és kifejezett voltának.

A regisztráló személy hozzájárulása nem lehetett tájékozott sem, tekintve, hogy nem kapott megfelelő tájékoztatást az adatkezelés számos kulcsfontosságú szempontjáról. Abból következően, hogy az érintettek az adatkezelés vonatkozásában nem tudták kifejezett és önkéntes hozzájárulásukat adni, a felperes adatkezelési tevékenysége az okmánymásolatok vonatkozásában a személyazonosító jel helyébe lépő azonosítási módokról és az azonosító kódok használatáról szóló 1996. évi XX. törvény 7. § (2) bekezdésében és 35. §-ában foglaltaknak sem felelt meg.

Az 1.1. pont d) alpont körében megállapította, hogy az adatkezelésre vonatkozó tájékoztatás az érintettek számára nem volt könnyen hozzáférhető. Az ESZF III.5. fejezete egy jogi ismeretekkel nem rendelkező személy számára annak el- lenére nem volt közérthető, könnyen értelmezhető, hogy számítani lehetett a la- kosság Program iránti széles körű érdeklődésére. Az alperes jó gyakorlatnak ítélte a GYIK alkalmazását, amely azonban nem volt teljes körű, és részben va- lótlan tartalmú tájékoztatást adott az érintetteknek. A felperes a regisztrációt lehetővé tevő online felületén nem hozott megfelelő intézkedéseket annak érde- kében, hogy az érintettek részére a GDPR 13-14. cikkeiben említett valamennyi információt és tájékoztatást tömör, átlátható, érthető és könnyen hozzáférhető formában, világosan és közérthetően megfogalmazva nyújtsa.

Az 1.1. pont e)-h) alpontjai kapcsán rögzítette, hogy sem az ESZF, sem a régi Tájékoztató nem határozta meg kifejezetten és a valóságnak megfelelően, pon- tosan az adatok tervezett kezelésének célját, valamint az adatkezelés jogalap- ját; a személyes adatok címzettjeit, a címzettek kategóriáit; a személyes adatok tárolásának időtartamát; az érintett személyes adatok kategóriáit.

Az 1.1. pont i) alponttal kapcsolatos megállapításai szerint a felperes a felhasz- nálók általi jogosulatlan adatmentéssel szemben nem alkalmazott olyan tech- nikai intézkedéseket, amelyek a munkatársat megakadályoznák abban, hogy az Adatbázisból az adatokat, okmánymásolatokat a böngészőből a számító- gépre lementse, vagy azokról képernyőmentést készítsen. Az az elvárás, hogy

a felperes által használt elektronikus dokumentumokhoz kizárólag az azokkal kapcsolatos feladattal megbízott és jogosultsággal rendelkező munkatársak férhessenek hozzá, úgy lett volna teljesíthető, ha az adott időszakban közreműködői feladatokat ténylegesen nem végző személyeknek az Adatbázis adminisztrációs felületéhez való hozzáférési jogosultságát visszavonták volna, ami azonban a bizonyítékok összességének értékelése alapján nem történt meg, illetve nem volt igazolt.

Megállapította, hogy a Programmal összefüggésben a GDPR 32. cikk (4) bekezdése szerinti követelmény azáltal sérült, hogy 2023. november 30-ig a felperes az Adatbázis vonatkozásában – a kezelt adatok mennyisége és az okmánymásolatokra tekintettel azok minősége miatt – nem az érintettek jogaira jelentett kockázatoknak megfelelő intézkedéseket hozott annak biztosítására, hogy a személyes adatokhoz hozzáféréssel rendelkező személyek kizárólag a felperes utasításának megfelelően kezelhessék az említett adatokat. A Programhoz kapcsolódó adatkezelés személyes adatokra jelentett kockázataival arányosan hozott adminisztratív intézkedések megfelelőek voltak, azonban az alkalmazott technikai intézkedések teljes körű megvalósítása nem volt igazolt. A NAIH-8614-6/2023. ügyiratszámú nyilatkozatában a felperes is elismerte, hogy a jogkövető magatartás feltételezése esetén volt megfelelő a személyes adatok biztonságának szintje; technikai intézkedést nem alkalmazott annak megelőzésére, hogy az Adatbázisból személyes adatok kerüljenek lementésre vagy kifizényképezésre, illetve nem igazolta megfelelően, hogy a Programban közreműködők hozzáférési jogosultságát kellő időben visszavonta. A személyes adatok sérelmének közvetlen kockázata ezért annak ellenére fennállt, hogy a Program kapcsán adatvédelmi incidens bekövetkeztére a bizonyítási eljárás lezárásáig nem derült fény.

A korlátozott tárolhatóság elvének sérelmével összefüggésben (1.2 pont) megállapította, hogy az okmánymásolatok törlése nem volt automatizált és rendszeres, arra általában havonta került sor. A helyszíni szemle megállapításával összefüggésben rögzítette, hogy az okmányok túltárolására került sor, mert azok törlése a helyszíni szemlén megállapítottak és a felperes által lefolytatott belső vizsgálat eredménye szerint nem történt meg. A felperes a korlátozott tárolhatóság elvét azzal is megsértette, hogy előre meghatározhatatlan ideig tárolta a törölt e-mail címeket. Az eseti érintetti kérelmek alapján történt törlésekről vezetett táblázatba a helyszíni szemle időpontjában 84 érintett volt névvel és e-mail címmel bejegyezve, azonban a felperesnek a GDPR 11. cikke értelmében a törlést kérő érintettekről külön nyilvántartást nem kellett volna vezetnie.

Az 1.3. pont kapcsán rögzítette, hogy a felperes és Budapest Főváros VII. Kerület Erzsébetváros Önkormányzata (a továbbiakban: Önkormányzat) kö-

zött létrejött együttműködési megállapodás 2023. március 28-i keltezésű, míg az általuk kötött adatfeldolgozói megállapodást 2023. június 15-én írták alá. Az együttműködési megállapodás ugyanakkor nem tekinthető egyben adatfeldolgozói szerződésnek is, mert nem tartalmazta a GDPR 28. cikk (3) bekezdés b) és f) pontjaiban foglalt garanciákat. A felperesi jogsértést az együttműködési megállapodás e tartalmi hiánya mellett azért állapította meg, mert az adatfeldolgozásra irányuló szerződés nem volt írásba foglalva.

Megállapította, hogy a felperes az új Tájékoztatóban tévesen határozta meg az adatok tervezett kezelésének jogalapját és a személyes adatok tárolásának időtartamát (2. pont). Az új Tájékoztató nem megfelelő jogalapokra hivatkozott, a tájékoztatás nem volt teljes körű, abban nem került kifejtésre az a kötelező adatkezelés, amelyet a felperes számára jogi norma ír elő [17/2020. (XII. 21.) MEKH rendelet; Ehat. tv. 15/A. § (1) és (9) bekezdés]. Kifejtette, hogy az új Tájékoztató szerint a dokumentumok megőrzése, ellenőrzése, esetleges auditálás, vagy jogi eljárások lefolytatása és az azok során történő bizonyítás érdekében történő adatkezelés esetében a felperes az adatokat tíz évig kezeli, azonban a vonatkozó jogszabály pontos rendelkezése nincs megjelölve. Az új Tájékoztató a Szerződés megszűnését követő tíz éves időtartamra utal, amely azonban nem áll összhangban az energiahatékonyságról szóló törvény végrehajtásáról szóló 122/2015. (V. 26.) Korm. rendelet (a továbbiakban: Ehat. tv. Vhr.) 14. § (4) bekezdésével. Az új Tájékoztató a GDPR 6. cikk (1) bekezdés c) pontja szerinti jogi kötelezettség helyett tévesen rögzíti az adatkezelés jogalapjaként a felperes jogos érdekét. Az Ehat. tv. Vhr. 18. § (1) bekezdésének utolsó mondatára figyelemmel a felperesre is vonatkozik az Ehat. tv. Vhr. – energetikai auditálást alátámasztó dokumentációra vonatkozó – 14. § (4) bekezdése, ugyanakkor az EKR joggal kapcsolatos dokumentáció megőrzésére nem e jogszabályhely, hanem az Ehat. tv. 15/A. § (9) bekezdése az irányadó. Nem került külön feltüntetésre az auditor által igényelt dokumentumok auditor részére történő átadásának GDPR szerinti jogalapja, amely az új Tájékoztatóban megjelölt GDPR 6. cikk (1) bekezdés b) pont helyett helyesen a c) ponton alapul. Hivatkozott az új Tájékoztatónak az Ehat. tv. 15/D. § (1) és (1b) bekezdéseivel, valamint a végfelhasználási energiamegtakarítással kapcsolatos adatszolgáltatásról szóló 17/2020. (XII. 21.) MEKH rendelet 3. § (1) bekezdésével összefüggő hiányosságára, illetve nem teljes körű és félrevezető tájékoztatására. Az alperes álláspontja szerint nem a villamos energiáról szóló 2007. évi LXXXVI. törvény (a továbbiakban: VET), hanem az Ehat. tv. hatálya alá esik a felperes Programmal kapcsolatos adatkezelése, amelyre vonatkozóan ezért téves a VET egyes rendelkezéseinek végrehajtásáról szóló 273/2007. (X.19.) Korm. rendelet (a továbbiakban: VET Vhr.) egyes rendelkezéseire hivatkozás.

A bíróság döntése és annak jogi indokai

A Fővárosi Törvényszék szerint a felperes által előterjesztett kereset alaptalan volt.

A felperes eljárási és anyagi jogi jogsértésekre egyaránt hivatkozott: előbbiek körében az ügyintézési határidő kétszeresének túllépését, a határozat rendelkező részének 2. pontja szerinti jogsértés miatti szankció alkalmazásának elévülés miatti kizártságát állította, valamint a figyelmeztetés jogkövetkezmény alkalmazásának mellőzését és bizonyos körben a bírságkiszabást kifogásolta. Az anyagi jogi jogszabálysértések körében összefoglalóan állította, hogy az általa végzett adatkezelés átlátható volt, annak megfelelő jogalapja volt, valamint a korlátozott tárolhatósággal, az adatbiztonsággal, az Önkormányzat adatfeldolgozóként történt bevonásával és a GDPR 14. cikkével kapcsolatos határozati megállapításokat vitatott.

A bíróság az ügyintézési határidővel kapcsolatos felperesi érvekkel összefüggésben a következőkre mutatott rá.

Az Infotv. 60/A. § (1) bekezdése szerinti ügyintézési határidő túllépését az alperes sem vitatta, annak tényét maga is rögzítette a határozat (312) bekezdésében. A felperes ugyanakkor az ügyintézési határidő kétszeresének túllépését, illetve annak következményeként az Ákr. 103. § (4) bekezdése szerint a jogsértés tényének megállapításán és a jogellenes magatartás megszüntetésére vagy a jogszerű állapot helyreállítására kötelezésen túl egyéb jogkövetkezmény alkalmazhatóságának kizártságát is állította. Az Infotv. 60/A. § (1) bekezdése szerinti, adatvédelmi hatósági eljárásban irányadó százötven napos ügyintézési határidőbe azonban nem számít bele a tényállás tisztázásához szükséges adatok közlésére irányuló felhívástól az annak teljesítéséig terjedő idő. A felperes az Ákr. 8. § (2) bekezdésére utalással tévesen állította, hogy az Infotv. 60/A. § (1) bekezdésének az ügyintézési határidőbe be nem számító időre nem vonatkozó rendelkezése a jelen ügyben ne lenne alkalmazható. Az Ákr. ugyanis az ügyintézési határidőre vonatkozó rendelkezések között az 50. § (2) bekezdés c) pontjában és a (3) bekezdésében rögzíti, hogy az ügyintézési határidő teljes eljárásban hatvan nap, amelynél hosszabb határidőt törvény, rövidebb határidőt jogszabály állapíthat meg. Az Ákr. tehát lehetővé teszi az Ákr.-ben általánosan meghatározott ügyintézési határidőre vonatkozó rendelkezéstől való eltéréssel azt, hogy törvény annál hosszabb határidőt állapítson meg. Az Infotv. 60/A. § (1) bekezdése ilyen, hosszabb határidőt meghatározó törvényi rendelkezés, amelynek az is részét képezi, hogy az adatvédelmi hatósági eljárás százötven napos határ-

idejébe nem számít bele a tényállás tisztázásához szükséges adatok közlésére irányuló felhívástól az annak teljesítéséig terjedő idő. Tévesen állította ezért a felperes, hogy a tárgyi, hivatalból indított adatvédelmi hatósági eljárásban az Ákr. 103. § (3) bekezdése alapján az ügyintézési határidőbe csak az eljárás felfüggesztésének időtartama nem számíthatott volna be. A felperesi álláspont elfogadása mindemellett az alperesnek a hivatalból indított adatvédelmi hatósági eljárásban teljesítendő tényállástisztázási kötelezettségét szorítaná olyan szűk kereteket közé, amely nem lehet összeegyeztethető a jogalkotó céljával sem.

Az Infotv. 60/A. § (1) bekezdése a tényállás tisztázásához szükséges adatok közlésére irányuló felhívást nem szűkíti le kizárólag az ügyfélnek, jelen esetben a felperesnek címzett felhívásra, ezért az ügyintézési határidőbe a határozat (57) bekezdésében írt megkeresések teljesítéséig terjedő idő sem számított bele. Az Ákr. 105. § (1) bekezdése az ügyfél adatszolgáltatási kötelezettségét határozza meg, és nem tartalmaz olyan rendelkezést, melynek értelmében csak az ügyfél nyilatkozattételre felhívása minősülne a tényállás tisztázására vonatkozó megkeresésnek. A jelen adatvédelmi hatósági eljárásban tehát az Infotv. 60/A. § (1) bekezdésében írt felhívásoktól az azok teljesítéséig terjedő időt figyelmen kívül hagyva az alperes az irányadó ügyintézési határidő kétszeresét nem lépte túl, ezért az Ákr. 103. § (4) bekezdése alkalmazásának nem volt helye.

A Szankció tv. 5. § (3) bekezdése alapján az elévülési időt a hatóság bármely eljárási cselekménye megszakítja, amellyel az elévülési idő újrakezdődik. Az alperes a megelőző eljárás során számos, az elévülési időt megszakító eljárási cselekményt foganatosított, aminek következtében nem állapítható meg, hogy a Szankció tv. 5. § (1)-(2) bekezdései alapján a határozat rendelkező részének 2. pontja szerinti jogsértés miatt szankció elévülés következtében azért ne lenne alkalmazható, mert a jogsértés megszűnése és a határozat meghozatala között több mint hat hónap telt el.

A bíróság rámutatott arra, hogy az Infotv. 61. § (1) bekezdés a) pontja alapján kiszabott bírság szükségessége kapcsán megállapítható, az alperes az Infotv. 75/A. §-a szerint a GDPR 83. cikk (2) bekezdésében foglalt hatáskörének gyakorlása során az arányosság elvét figyelembe véve, az ügy GDPR 83. cikk (2) bekezdése szerinti valamennyi releváns körülményét – így különösen a felperes által bevezetett gyakorlat általános és országos jellegét, valamint az érintettek jelentős számát – értékelve a figyelmeztetést okszerűen nem tartotta arányos, illetve visszatartó erejű szankciónak. Nincs olyan jogszabályi előírás, amely kötelezővé tenné az alperes számára, hogy jogkövetkezményként figyelmeztetést alkalmazzon. Tekintve ugyanakkor, hogy az alperes a mérlegelésére vonatkozó

előírások alapján, diszkrecionális jogkörében – okszerűen – bírság kiszabásának szükségességét állapította meg, az Infotv. 61. § (3) bekezdése értelmében kizárt volt a figyelmeztetés alkalmazása. Mindemellett a felperes által e körben hivatkozott Szankció tv. 9. § (2) bekezdése szerinti rendelkezésből kifolyólag figyelmeztetés a jelen ügyben azért sem volt alkalmazható, mert a felperessel szemben bírság kiszabását nem törvény vagy törvény felhatalmazása alapján önkormányzati rendelet, hanem uniós rendelet, a GDPR teszi lehetővé.

A felperes állította, hogy az általa végzett adatkezelés átlátható volt, azonban az alperes e körben tett megállapításait cáfoló érvelést nem adott elő. Megalapozatlanul érvelt azzal, hogy megfelelő tájékoztatás állt rendelkezésre az ESZF, valamint a régi Tájékoztató keretében, mert a Program kapcsán a GDPR által elvárt módon és tartalommal nyújtott tájékoztatás, az adatkezelés alapvető jellemzőinek részleteiben történő kifejtése e dokumentumok egyikében sem volt elérhető. A felperes által adott tájékoztatás széttagolt, hiányos és helyenként eltérő tartalmú, illetve a GDPR-ral ellentétes is volt. Amellett, hogy hiányoztak a tájékoztatás egyes tartalmi elemei, a tájékoztatás nem volt kellően áttekinthető, közérthető és a regisztráció megkezdésekor könnyen hozzáférhető. A tájékoztatásnak az érintettek számára attól függetlenül kellett átláthatónak, a GDPR-ban foglalt követelményekkel maradéktalanul összhangban állónak lennie, hogy a felperes feltételezése szerint az érintettek milyen információkkal rendelkeznek, tudják-e adott esetben értelmezni a GDPR szerinti egyes jogalapok közötti különbségeket. A nem a GDPR követelményeinek megfelelő, nem átlátható tájékoztatás megadását nem indokolja az a körülmény sem, hogy a Programban bárki részt vehetett. A tájékoztatás minden érintett számára átlátható, megfelelő volta ugyanis azért is nélkülözhetetlen, mert az eltérő jogalapokból kifolyólag az érintetteket eltérő jogosultságok illetik meg, így például a GDPR 6. cikk (1) bekezdés b) pontja szerinti jogalap esetén az érintettet nem illeti meg a hozzájárulás visszavonásához való jog. Az érintettek számára ezért egyértelműnek kell lennie annak, hogy egy adott adatkezeléssel összefüggésben milyen jogok érvényesítésére van lehetőségük. Ha a felperes a tájékoztatóban a „hozzájárulás” kifejezést használja, az nem vezethet olyan következtetésre, mely szerint az adatkezelésnek nem a GDPR 6. cikk (1) bekezdés a) pontja szerinti hozzájárulás a jogalapja.

Megalapozatlanul állította a felperes azt is, hogy az adatkezelésének átláthatóságát kifogásoló bejelentés nem érkezett, hiszen a határozat (51) bekezdésébe rögzített bejelentés is kifejezetten a Program adatkezelési tájékoztatójának a hiányosságaira, pontatlanságaira, esetleges visszaélési lehetőségekre hívta fel a

figyelmet. Mindezek alapján a felperes álláspontjával szemben az általa nyújtott tájékoztatás nem volt átlátható, érthető, világos és közérthető.

A személyi okmányok Adatbázison keresztül végzett adatkezelésének vonatkozásában az érintettek nem tudhattak önkéntes, megfelelő tájékoztatáson alapuló, kifejezett hozzájárulást adni: a Programba történő jelentkezéshez az okmánymásolatokat kötelező volt feltölteni az Adatbázisba, anélkül nem nem tudtak részt venni a Programban, nem kaptak megfelelő tájékoztatást az adatkezelést érintő számos alapvető jelentőségű körülményről, és e követelményeknek a Honlap1-en a jelölőnégyzet mellett feltüntetett szöveg sem felelt meg.

Az okmánymásolatok kezelése nem volt szükséges a Szerződés létrejöttéhez, ezért a GDPR 6. cikk (1) bekezdés b) pontja szerinti jogalap sem volt alkalmazható. Mindezek miatt a határozat jogalap hiányával kapcsolatos megállapításait kifogásoló felperesi érvek is megalapozatlanok voltak.

Az adattakarékosság elvének sérelmével összefüggésben a bíróság utalt arra, hogy a GYIK maga rögzítette az igazolványok feltöltésének indokaként a vilánszámlán szereplő személy igazolását. Az okmányok egészéről történő másolatkészítés és az – alperes által e körben megfelelő módszerként hivatkozott – okmányok megtekintése nem tekinthetőek teljesen azonos adatkezelési műveleteknek, figyelembe véve, hogy előbbi, mivel az okmánymásolatokon szereplő valamennyi személyes adatot érinti, nem korlátozódik az adatkezelés céljainak eléréséhez szükséges mértékre. Ezzel szemben az okmányok megtekintése korlátozódhat csak azokra a személyes adatokra, amelyek az adatkezelés célját tekintve relevánsak és a cél eléréséhez szükségesek. A tárgyi, Programmal kapcsolatos adatkezelés a pénzmosás és a terrorizmus elleni küzdelem, azaz a Pmt. szabályozási körén és a Pmt. hatályán kívül esik, ezért a Pmt. a jelen ügy szempontjából nem releváns és nem vehető figyelembe, annak rendelkezéseire a felperes megalapozatlanul hivatkozott. A vizsgált esetben a személyazonosság igazolása nem az okmánymásolatok gyűjtésével, hanem az eredeti okmányok bemutatásával történhetett volna meg, amire figyelemmel az okmánymásolatok bekérése szükségtelen volt, azok nem voltak alkalmasak a felperes által megjelölt cél elérésére. Az adattakarékosság elvének sérelmét ugyanakkor az alperes nemcsak amiatt állapította meg, hogy az okmánymásolatok nem voltak alkalmasak a személyazonosság igazolására, hanem amiatt is, hogy azok olyan adatokat is tartalmaztak – például személyazonosító jel, képmás –, amelyek kétségtelenül nem voltak szükségesek az adatkezeléshez. Ebből kifolyólag egyértelműen sérült az adattakarékosság elve, mert a felperes által kezelt bizonyos személyes adatok az adatkezelés céljai szempontjából nem voltak relevánsak, és nem korlátozódtak a szükséges körre. A felperes a gyakorlatán

változtatva 2023. december 1-től az okmánymásolatok bekérése helyett a LED-ek fizikai átadásakor történő bemutatást vezette be az okmányok ellenőrzésére, ami szintén azt mutatja, hogy létezett a cél elérésére megfelelő, azonban az érintettek személyes adatait kímélő módszer is. A GDPR 5. cikk (1) bekezdés c) pontja sérelmének megállapíthatóságát nem befolyásolja az a felperes által állított körülmény, hogy az adatokkal kapcsolatban incidens nem következett be.

A korlátozott tárolhatósággal összefüggésben a felperes úgy nyilatkozott, hogy a törlésre általában került sor havonta, ami azonban nem tekinthető rendszernek. A felperes sem vitatta, hogy a helyszíni szemle időpontjában a 2023. szeptember 1. napját megelőzően regisztrált személyekhez kapcsolódóan 374 személlyel összefüggésben kezelt az Adatbázisban továbbra is okmánymásolatot, azaz 374 darab rekordot nem törölt, és a korlátozott tárolhatóság elvének sérelmét illetően nincs relevanciája annak, hogy ez a szám a Programban részt vevők hány százalékának felel meg. A felperestől ugyanis elvárt, hogy a korlátozott tárolhatóság elvére figyelemmel a személyes adatok tárolását olyan formában tegye meg, amely az érintettek azonosítását csak a személyes adatok kezelése céljainak eléréséhez szükséges ideig teszi lehetővé. Ezen elvárásnak a felperes az okmánymásolatok rendszeres, automatizált törlésével tudott volna eleget tenni, amit azonban nem tett meg, hiszen a helyszíni szemle időpontjában 374 darab rekordot – nem vitatottan – nem törölt. A határozat (254) bekezdésében hivatkozott, törlést kérő 84 érintett nevének és e-mail címének további kezelése, e személyes adatokat tartalmazó külön nyilvántartás vezetése szükségtelen volt, és szintén ellentétes azzal a követelménnyel, hogy a személyes adatok tárolása az érintettek azonosítását csak a személyes adatok kezelése céljainak eléréséhez szükséges ideig tegye lehetővé.

„Az alperes nem önkényesen ragadott ki a GDPR 32. cikk (4) bekezdése által megkövetelt intézkedésekkel kapcsolatos adatbiztonsági hiányosságokat a felperes gyakorlatából. A határozat (217)-(241) bekezdéseiben az alperes kimerítő részletességgel mutatta be azokat a körülményeket, amelyek a GDPR 32. cikk (4) bekezdésének sérelmét eredményezték azáltal, hogy a felperes által hozott intézkedések nem voltak megfelelőek annak biztosításához, hogy az irányítása alatt eljáró, a Programmal kapcsolatos személyes adatokhoz hozzáféréssel rendelkező természetes személyek kizárólag az utasításának megfelelően kezelhessék az említett adatokat.”

Az alperes okszerűen megindokolta, hogy az elkövetett jogsértések azért minősülnek közepes súlyosságúnak, mert a felperes több jogsértést követett el, és több alapvető rendelkezést is megsértett. Az alperes helyesen rögzítette a ha-

tárgyat (284) bekezdésében, hogy a GDPR 83. cikk (5) bekezdés a)-b) pontjai szerinti, magasabb összegű bírságkategóriába tartozó jogsértések miatt a felperessel szemben legfeljebb 20.000.000 eurónak megfelelő összegű bírsággal sújtható, amit figyelembe véve a bíróság nem értékelte aránytalannak a bírság összegét. Az alperes a súlyosító és enyhítő körülményeket egyaránt okszerűen, kellő súllyal értékelte, a bírság összegének meghatározása során figyelembe véve a felperes 2023. évi nettó árbevételét. Összességében az alperes a jogsértések súlyával arányban álló mértékű, arányos és visszatartó erejű adatvédelmi bírságot szabott ki.

A kifejtettre tekintettel az alperes határozata a kereseti kérelem által vitatott körben nem volt jogszabálysértő, ezért a keresetet a bíróság a Kp. 88. § (1) bekezdés a) pontja alapján elutasította [Fővárosi Törvényszék 105.K.703.714/2024/17.].

Az ítélet ellen a felperes felülvizsgálati kérelmet terjesztette elő. A Kúria a felülvizsgálati kérelem befogadását megtagadta. A végzés elvi tartalma szerint az a körülmény, hogy a felülvizsgálati kérelmet előterjesztő fél álláspontjának elfogadása az adott félre kedvezőbb határozat hozatalát eredményezné, nem alapozza meg a felvetett jogkérdésnek sem a különleges súlyát, sem a társadalmi jelentőségét [Kúria Kfv.IV.37.804/2025/2.].

V.2. Végrehajtás foganatosításának elrendelése

Tényállás

Az I. rendű felperes egy nemzetközi egyház részeként mint vallási egyesület, a II. rendű felperes pedig az I. rendű felperes jogi személyiségű szervezeti egységeként működik.

2016. december 5. napján az alperes az Infotv. 60. § (4) bekezdése alapján hivatalból adatvédelmi hatósági eljárást indított a felperesek adatkezelésének vizsgálata tárgyában. A 2017. október 13. napján kelt NAIH/2017/148/98/H. számú határozata (a továbbiakban: Határozat) rendelkező részének 1. és 2. pontjaiban megállapította, hogy a felperesek jogellenes adatkezelési tevékenységet folytattak, mert az indokolásban kifejtettek szerint előzetes tájékoztatási kötelezettségüket, a célhoz kötött adatkezelés elvét, a tisztességes adatkezelés elvét, az adatbiztonság követelményeit megszegték és jogalap nélküli adatkezelést végeztek. A felperesek további jogellenes adatkezelését megtiltotta, és felszólította őket arra, hogy a határozat közlésétől számított 30 napon belül az előzetes

tájékoztatási kötelezettségük megsértése miatt az adatkezelési tájékoztatási gyakorlatukat az Infotv. rendelkezéseinek megfelelően módosítsák úgy, hogy a jövőben adjanak megfelelő tájékoztatást az adatgyűjtés és adatkezelés céljairól, az adatkezelő személyéről, valamint az adatkezelés további körülményeiről az adatalanyok részére személyes adataik felvételekor a hozzájáruló nyilatkozaton és formanyomtatványokon; tájékoztassák a munkatársaikat, a szolgáltatásaikat igénybe vevőket, a híveiket arról, hogy hogyan módosult az adatkezelés, és kérjék az összes érintett adatkezelési hozzájárulását, illetve hozzájárulásának megerősítését úgy, hogy a módosított adatkezelési tájékoztatás szövegét előzetesen mutassák be az alperesnek; meg nem erősített célonkénti adatkezelési hozzájárulás hiányában gondoskodjanak az érintett adatainak dokumentált törléséről; a munkatársnak, munkatársi megbízásra jelentkezőnek és hívőnek sem minősülő harmadik személyekről megfelelő cél és jogalap hiányában gyűjtött személyes adatokat az adatok felismerhetetlenségének biztosításával töröljék vagy semmisítsék meg; a jövőre nézve szüntessék meg a harmadik személyekre vonatkozó adatgyűjtési gyakorlatot; gondoskodjanak a külföldre történő adatátvitel megszüntetéséről, illetve tegyenek eleget az adatbiztonsági elvárásoknak a személyes adatok külföldre történő továbbítása tekintetében. Felhívta a felpereseket, hogy a megtett intézkedéseikről a keresetindítási határidő lejártától számított 30 napon belül értesítsék a hatóságot, az értesítéshez csatolják a törlések tényét és körülményeit teljeskörűen dokumentáló jegyzőkönyveket, valamint nyilatkozatot arra vonatkozóan, hogy a nevezett adatok összes példányát és másolatát törölték.

A Fővárosi Törvényszék a 2019. március 22. napján kelt 13.K.700.014/2018/60. számú ítéletével a felperesek keresetét elutasította. A Kúria mint felülvizsgálati bíróság a Kfv.II.37.743/2019/21. számú ítéletével (a továbbiakban: a Kúria ítélete) a Fővárosi Törvényszék 13.K.700.014/2018/60. számú ítéletét, valamint a Határozat indokolásának 159-170. pontjait hatályon kívül helyezte, egyebekben a felperesek keresetét elutasította.

Az alperes a 2021. április 28. napján kelt NAIH-731-7/2021. számú végzésével (a továbbiakban: végrehajtást elrendelő végzés) – az általános közigazgatási rendtartásról szóló 2016. évi CL. törvény (a továbbiakban: Ákr.) 64-65. §-ai, 82. § (1) bekezdése, 131-133. §-ai, 134. § (1) bekezdése; az Infotv. 38. § (2)-(2a) bekezdései, 61. § (7) bekezdése; az általános adatvédelmi rendelet 31. cikke, 58. cikk (1) bekezdése; a bírósági végrehajtásról szóló 1994. évi LIII. törvény (a továbbiakban: Vht.) 213. § (1) bekezdése alapján – elrendelte a Határozat rendelkező része 1. és 2. pontjaiban foglalt kötelezettségek végrehajtását, valamint a kézhezvételtől számított 15 napon belül a végrehajtásnak az azt alátámasztó bi-

zonyítékok csatolásával együtt történő igazolását, figyelemmel arra, hogy a felperesek a Határozatban előírt kötelezettségek határidőben történő teljes körű teljesítését elmulasztották. A végrehajtást elrendelő végzés ellen benyújtott keresetet a Fővárosi Törvényszék a 104.K.704.400/2021/19. számú ítéletével (a Fővárosi Törvényszék ítélete) elutasította.

A végrehajtás ellenőrzése érdekében, a Hatóság a 2021. április 28. napján kelt, NAIH-731-8/2021. ügyiratszámú végzésében helyszíni szemlét rendelt el. A Hatóság 2021. április 29. és 30. napján tartott helyszíni szemlén 818 tétel, a felperesek és egy perben nem álló magánszemély birtokában lévő bérelt konténerben tárolt iratokat és dokumentumokat vett zár alá a 2021. április 29. napján kelt NAIH- 731-11/2021. számú végzésével. A zár alá vett iratokat, dokumentumokat, dossziékat a NAIH-731-12/2021. és NAIH-731-13/2021. számú jegyzőkönyvek tételeken tartalmazzák. A két jegyzőkönyv szerint az alperes összesen 818 tételnyi dokumentumot vett zár alá, 100 dobozban. Az alperes által végzett számítás szerint a zár alá vett papír alapú iratok nagyságrendileg 38 iratfolyómétert tesznek ki. Az alperes a 2021. május 26. napján kelt NAIH-731-25/2021. számú végzésével elrendelte a felperesek rendelkezése alatt álló – bűnjelként a Nemzeti Adó és Vámhivatal (a továbbiakban: NAV) Bűnügyi Főigazgatósága birtokában lévő – dossziék és papír alapú adathordozók zár alá vételét is. A zár alá vételt elrendelő NAIH-731-11/2021. számú végzés elleni keresetet a Fővárosi Törvényszék a 105.K.704.394/2021/23. számú ítéletével, a NAIH-731-25/2021. számú végzés elleni keresetet a 105.K.704.760/2021/19. számú ítéletével utasította el.

A 818 tételből 756 konkrét személy nevével ellátott dosszié, míg a maradék 62 olyan tételt jelöl, amely több dossziét tartalmazó doboz, tekintettel arra, hogy a felperesek maguk tárolták ilyen formában azokat, melyeket az alperes egységesen kezelt a zár alá vétel szempontjából, azokat egy tételként jelölte a zár alá vételi jegyzőkönyvekben. További, nem konkrét személyhez kapcsolódó dossziékként, de zár alá vett tételt jelentenek egyes különálló iratok, nyomtatványok, valamint adathordozók, winchesterek is.

Ezen 818 tételnyi lefoglalt dologból az alperes összesen 482-t ellenőrzött tételre: 5 úgynevezett ValDoc, 2 Justice, 2 Rush elnevezésű iratot, továbbá 128 Etikai, 26 CF, 119 PC és 200 Munkatársi dossziét. A mintaválasztás fő szempontja az volt, hogy az alperes tudja ellenőrizni, hogy a felperesek milyen módon tettek eleget a Határozatban előírt kötelezettségeiknek, különösen annak, hogy törölték a harmadik személyek személyes adatait. Mivel a Határozatban megállapítottak szerint jellemzően az Etikai, PC és Munkatársi dossziék tartalmaztak

harmadik személyekre vonatkozó személyes adatokat, az ellenőrzés döntően ezen, véletlenszerűen kiválasztott dossziékban történt meg.

A Fővárosi Törvényszék ítéletében megállapította, hogy a Határozat rendelkező részében szereplő megállapítások és kötelezések, valamint indoklásában tett megállapítások – a Kúria által hatályon kívül helyezett pontok kivételével – rögzültek, azok jogszerűsége, illetve valóságtartalma a végrehajtási eljárás során már nem vitatható. A Határozat az Infotv., mint anyagi jogszabály rendelkezései alapján – a jogalkotásról szóló 2010. évi CXXX. törvény 15. § (2) bekezdés a) pontjában foglaltakra is figyelemmel a 2017. október 13. napján a felperesek által kezelt személyes adatokkal, valamint a jövőben az Infotv. szerint kezelni kívánt személyes adatokkal kapcsolatos felperesi kötelezettségeket tartalmazza.

A bíróság kiemelte, hogy az alperes a Határozatot nem az általános adatvédelmi rendelet, hanem az Infotv. rendelkezései alapján hozta, hatásköre a végrehajtás elrendelésére és foganatosítására fennállt. Az, hogy egyes kötelezések végrehajtása valamely természetes személy adatainak kezelésével összefüggésben az általános adatvédelmi rendelet szabályai miatt esetlegesen már nem foganatosítható, a végrehajtás valamely részben és okból ellehetetlenült, nem az alperes hatáskörét érintő, hanem az elrendelt végrehajtásban – a végrehajtás foganatosítása során - külön vizsgálándó kérdés.

Megállapította, hogy az adattörlési, valamint megsemmisítési kötelezettségek és az ezekhez szorosan kapcsolódó egyéb kötelezettségek vonatkozásában a végrehajtási jog elévülése az Ákr. 138. § (1) bekezdése szerint 2019. március 23-ától számítottan 2022. március 22-éig így a végrehajtást elrendelő végzés 2021. április 28. napján történt meghozataláig nem következett be.

A bíróság rámutatott, hogy a Határozat elleni bírósági felülvizsgálat igénybevétele folytán a Határozatban rögzítettek teljesítése elmaradt és végrehajtásuk foganatosítása sem történhetett meg az általános adatvédelmi rendelet 2018. május 25. napjától történő alkalmazásáig.

A végrehajthatóságnál az Ákr. 132-133. §-ai alapján csak annak van jelentősége, hogy a végleges Határozatban előírt kötelezettségek maradéktalanul teljesültek-e; amennyiben részben vagy egészében nem, a végrehajtás elrendelése nem mellőzhető. A felperesek személyesadat-kezelésének vizsgálata csak annyiban lehetséges, hogy az mennyiben teljesíti a Határozatban előírtakat. Az a körülmény, hogy adott esetben egyes természetes személyek kapcsán az adatkezelés a végrehajtási szakaszban már az általános adatvédelmi rendelet sza-

bályainak maradéktalanul megfelelővé vált, és ezért a Határozatban előírtak az ő személyes adataik vonatkozásában már nem hajthatók végre, azaz a végrehajtás foganatosítása jogi okból ellehetetlenült, a végrehajtás foganatosítása közben vehető figyelembe.

Az alperes a Határozatot – az előzményi bírósági ítéletek által megerősített módon – az Infotv. 60. § (4) bekezdése alapján lefolytatott vizsgálatot követően hozta meg, a jogkövetkezményeket az Infotv. 61. § (1) bekezdésének megfelelően jogszerűen alkalmazta. Az általános adatvédelmi rendelet a 2018. május 25. napja előtt meghozott hatósági döntések ismételt felülvizsgálatát nem rendelte el, így a már befejezett ügyekben az általános adatvédelmi rendelet 58. cikk (2) bekezdés g) pontja és 17. cikk (1) bekezdése, valamint 14. cikk (5) bekezdés b) pontjai nem alkalmazandók. A Határozat a személyes adatok törlése és megsemmisítése vonatkozásában teljesen egyértelműen fogalmaz, az általa meghatározott körben, érintetti hozzájárulás hiányában a személyes adatokat törölni kell. Az adattörlés végrehajtása nem lehetetlenült el és nem kívánt aránytalanul nagy erőfeszítést, mivel, ha az érintett hozzájárulást nem adott, személyes adatát törölni kellett. Nincs relevanciája annak, hogy az adatkezeléshez történő hozzájárulás mely okból nem áll rendelkezésre. A hozzájárulás hiányában történő adatkezelésnek – különösen arra hivatkozással, hogy az érintett valamely szolgáltatást később esetleg majd igénybe vesz – nincs helye, ez esetben valamely későbbi felperesi szolgáltatást igénybe vevő érintett személyes adatai már az általános adatvédelmi rendelet szabályai szerint rögzíthetők és kezelhetők.

A Hatóság döntése a végrehajtás foganatosításáról

Az alperes 2024. március 22. napján kelt NAIH-4797-10/2024. ügyiratszámú végzésében az elrendelt végrehajtási eljárásban a Határozat rendelkező része 1. pontjának a-f. alpontjaiban és 2. pontjának a-b alpontjaiban foglalt kötelezettségek végrehajtása foganatosításáról és annak módjáról határozott. Elrendelte a végzés kézhezvételétől számított 45 napon belül az alperes székhelyén tárolt 2021. április 29. és 30. napján tartott helyszíni szemlén zár alá vett NAIH- 731-12/2021. és NAIH-731-13/2021. számú jegyzőkönyvekben tételesen felsorolt iratok, dokumentumok közül a PC és Etikai dossziékban a felperesek által jogalap nélkül beszerzett személyes adatoknak és harmadik személyek személyes adatainak PC és Etikai dossziék megsemmisítésén keresztül megvalósuló törlését. A rendelkező részben sorszám szerint felsorolta a jegyzőkönyvben szereplő dossziékat. Kötelezte továbbá egyetemlegesen a felpereseket, hogy saját költségükre és veszélyükre a birtokukban lévő, vagyis az alperes vagy más hatóság által zár alá nem vett és le nem foglalt azon PC és Etikai dossziéknak jelen

végzés kézhezvételétől számított 45 napon belüli megsemmisítésére, amelyekben a kötelezettek az érintett személyes adatait a hozzájárulás jogalapja alapján rögzítették.

Az alperes rögzítette, hogy a nyilatkozatok mellett a harmadik személyek személyes adatainak törlésével kapcsolatos kötelezettségek teljesítésének ellenőrzése érdekében a 2021. április 29. és 30. napján tartott helyszíni szemléken a kötelezettekhez és azok szervezetrendszereihez köthető zár alá vett iratokat dokumentációkat, dossziékat is áttekintette. Azzal kapcsolatos felperesi kifogás, hogy a papír alapú dossziékban tárolt adatokra nem terjedt ki az általános adatvédelmi rendelet hatálya, az Infotv. 2. § (1) és (2) bekezdésére hivatkozott, valamint a (4) bekezdésére. Hangsúlyozta, hogy az alaphatározat a harmadik személyek személyes adatai törlésére vagy megsemmisítésére vonatkozó kötelezettség kapcsán semmilyen mentesítő körülményt nem határozott meg, sem kivételi szabályt, tekintettel erre megállapította, hogy a felperesek nyilatkozatai alapján a felperesek nem képesek harmadik személyek személyes adatait törölni a dossziékból, illetőleg a két hivatkozott egyház iránya szerint vannak olyan esetek amikor nem is hagyhatók el a harmadik személyek személyes adatainak kezelése a példálózó felsorolásból következően legyen szó bármilyen típusú dossziéről. A hatóság megállapította, hogy a kötelezettek nem teljesítették a határozat rendelkező része 1. pontjának d) és e) alpontjaiban előírt kötelezettségeiket ezért a rendelkező részben foglalt szerint határozott a végrehajtás foganatosításáról és annak módjáról.

Az alperes a zár alá vett, a felperesek által jogellenesen kezelt személyes adatok törlése kapcsán figyelembe vette, hogy a végrehajtási eljárásban nem vizsgálhatta a felperesek által folytatott adatkezelések általános adatvédelmi rendeletnek való megfelelőségét és az általános adatvédelmi rendelet nem tartalmaz olyan rendelkezést mely szerint a korábban vitathatatlanul jogellenes módon jogalap nélkül birtokba vette és kezelt személyes és különleges személyes adatok további kezelése az elmarasztalt adatkezelő vagy tőle különálló másik adatkezelő későbbi egyoldalú cselekményével jogszerűvé tehető. A felperesek megfelelő jogalap, hozzájárulás hiányában nem térhettek át más jogalap alkalmazására pusztán amiatt, hogy mentesüljenek a hozzájárulás követelményeinek teljesítése alól. Az alperes által vizsgált nyomtatványok egyike sem nyújtott megfelelő tájékoztatást az adatkezelésről, így a Határozat által megállapított jogellenesen kezelt személyes adatok kezelése nem vált és nem is válhatott jogszerűvé azáltal, hogy az általános adatvédelmi rendelet alkalmazandóvá válásával a felperesek a személyes adatok új kezelőjeként egy másik adatkezelőt jelöltek meg és más jogalapra hivatkoztak. A felperesek tehát a vizsgált időszakban a hozzájár-

ulásra alapított adatkezelések kapcsán nem teljesítették a Határozatban előírt kötelezettségeiket ezért törölniük kell a jogalap nélkül tárolt személyes adatokat.

A NAIH-4797-/2024. ügyiratszámú informatikai szaktanácsadói vélemény kitért arra, hogy a Hatóság épületében sor került egy olyan iratbetekintésre, amelyet egy olyan személy kezdeményezett, akinek kettő PC dossziéját vett zár alá az alperes. Az iratbetekintés során tapasztaltak alapján a 8,5 folyócentimétert kivető PC dossziében lévő, az érintett által megismerhető iratok – vagyis nem a dossziében lévő összes iratnak az – anonimizálása 15 munkaórát vett igénybe. Az alperes által zár alá vett összesen 38 folyóméternyi iratra vonatkozóan az alábbi munkaidő-szükséglet kalkulálható: Figyelemmel arra, hogy 38 folyóméter 3800 folyócentiméterrel egyezik meg és 8,5 folyócentiméter áttekintése, anonimizálása 15 munkaórát vett igénybe, 6706 munkaóra lenne a teljes 38 folyóméternyi ügyirat anonimizálása, ha mindben csak olyan mértékben kellene az anonimizálást elvégezni, amilyen mértékben a betekinteni kívánt dossziékon azt az alperes munkatársai elvégezték. Ezt az időtartamot 8 órás munkanapokra átváltva összesen 838,23 munkanapnak felel meg. Ezek alapján számításokkal levezette, hogy a feladat elvégzése egy köztisztviselőre vetítve közel 3 és fél évet venne igénybe, amely messze túlmutat az alperes hatósági kapacitásain és realitásain.

Hivatkozott továbbá arra, hogy jelenleg nincs olyan elérhető technológia, amely az emberi erőforrást ezen papír alapú dokumentumok tekintetében kiváltaná és a PC és etikai dossziékban található iratok bármelyikén, bármelyik részén megjelenhetnek a törlendő személyes adatok. Ezt példákkal támasztotta alá a lefoglalt iratanyagból. Rögzítette, hogy kizárólag a harmadik személyek személyes adatainak kiválogatása és ezen adatok törlése a lefoglalt dosszié típusokban lehetetlen, ezért a személyes adatok törlése kapcsán olyan módot kellett választania, hogy valóban törlésre kerüljenek a szükségtelen illetőleg a harmadik személyek személyes adatai, elkerülve azt a kockázatot, hogy az ezen adatkezelésekről semmilyen információval nem rendelkező harmadik személyek személyes adatai továbbra is a felperesekhez tartozó dossziékban rögzítve maradjanak.

Mindezekre tekintettek a Vht. 177. § (1) bekezdésre tekintettel egyetlen észszerű megoldást talált és elrendelte a 2021. április 29. és 30. napján tartott helyszíni szemlén zár alá vett és a rendelkező részben tételesen felsorolt PC és etikai dossziékban jogalap nélkül kezelt és harmadik személyekre vonatkozó személyes adatok dossziék megsemmisítésén keresztül megvalósuló törlését.

A bíróság döntése és jogi indokai

A bíróság elsőként a keresetben előadott eljárási jogsértéseket vizsgálta. A tényállástisztázási kötelezettség megsértésére vonatkozóan hivatkoztak a felperesek arra, hogy az alperes nem végezte el a zár alá vett iratanyag tételes körű vizsgálatát. A bíróság erre vonatkozóan megállapította, hogy az alperes a tényállás tisztázására a döntés meghozatalához szükséges mértékben köteles. Az alperes részletesen leírta a végzésében, hogy a rendkívül nagy mennyiségű zár alá vett iratanyagból milyen módszerrel végzett tételes vizsgálatot, annak eredményét is ismertette. A bíróság az alperes vizsgálati módszerét megfelelőnek találta az iratanyag mennyiségére és minőségére – azaz, hogy nagyrészt rendszerezetlen papír alapú dokumentumokról van szó – is figyelemmel, mivel a vizsgálat eredményéből a teljes zár alá vett iratanyagra vonatkozóan lehetett megállapításokat tenni. Figyelemmel erre, az Ákr. 62. §-ában foglalt tényállástisztázási kötelezettségét az alperes nem sértette meg. Nem volt megállapítható az Ákr. 81. §-a szerinti indokolási kötelezettség megsértése sem, mivel a döntés meghozatalához nem volt szükséges a dokumentáció tartalmának – a végzésben leírtaknál túli – további ismertetése. Az alperes a döntését rendkívül részletesen indokolta, amelyet a feltárt tényekkel, bizonyítékokkal alátámasztott és jogi indokolása is kimerítő volt.

Teljesen alaptalan volt az az eljárási kifogás, miszerint az alperes semmilyen segítséget nem nyújtott a felperesek számára az adatkezelési hozzájárulás nyomtatványok kialakításában, annak ellenére, hogy azt kifejezetten kérték és az általuk szerkesztett nyilatkozatokat az alperesnek megküldték. A felperesek semmilyen az alperesre vonatkozó kötelező jogszabályi rendelkezéssel nem tudták ezen kifogásukat alátámasztani. A tisztességes eljárás alapelvének sérelme nem volt megállapítható, figyelemmel arra, hogy az alapelvek és a tételes jogi rendelkezések kapcsolatát illetően a bírósági gyakorlat következetes és egyértelmű. E szerint az eljárási alapelvi rendelkezések általános törvényi követelményeket határoznak meg a közigazgatási hatósági eljárás valamennyi résztvevője számára. Az eljárás teljes folyamatában jelen vannak, érvényesülésüket az egyes tételes jogi rendelkezések is biztosítják. Az egyes tételes speciális rendelkezésnek kell az általános alapelvi rendelkezéshez igazodnia és nem fordítva. Tekintettel arra, hogy a felperesek nem tudtak olyan tételes jogi rendelkezést megjelölni, amely alapján az alperes az általuk hiányolt intézkedés megtételére köteles lett volna, olyan eljárási cselekmény elmulasztása miatt, amely sem eljárási, sem anyagi jogi jogszabályból nem következik, a hatóság alapelvi jogsértését nem lehet megállapítani. A felperesek elvárása az alperesi hatóság irányába továbbá minden jogalapot és észszerűséget nélkülöz. A Határozat a felperese-

ket kötelezte és természetesen nem az alperest. Az alperes a felperes eljárásának jogszerűségért nem felelős, sőt az alperes hatáskörébe tartozik a Határozat végrehajtásának ellenőrzése, és szükség esetén a végrehajtási eljárás lefolytatása, ahogyan jelen esetben is történt. Teljesen alaptalan az a feltételezés, hogy az alperes kötelessége lenne a felperesek számára a jogszabályokkal összhangban álló hozzájárulás iránti nyomtatványok megszerkesztése, vagy akár azok kijavítása, véleményezése.

A bíróság a jelen perben a végrehajtás foganatosítása tekintetében megállapította, hogy az általános adatvédelmi rendelet nem tartalmaz olyan rendelkezést, amely a Határozatban foglalt kötelezettségek jogi ellehetetlenülését eredményezné, a Határozat meghozatala idején hatályos és releváns korábbi Irányelvi rendelkezésekkel összhangban állnak az általános adatvédelmi rendelet szabályai, sőt éppen a hozzájárulás érvényességi kritériumai, valamint a személyes adatok kezelésének jogszerű jogalapja igazolása területén az Irányelvhez képest még szigorúbb elvek és feltételek alkalmazását követeli meg. A jogkövetkezmények alkalmazása terén sem találunk olyan rendelkezést, amely az Irányelvhez képest megengedőbb, sőt ezen a jogsértés miatt kiszabott szankciókra vonatkozóan az általános adatvédelmi rendelet 84. cikke előírja, hogy azoknak hatékonynak, arányosnak és visszatartó erejűnek kell lenniük. Tekintettel erre, a felperesek általános adatvédelmi rendelet hatályára és a perbeli eljárásban történő alkalmazandóságára vonatkozó érvelése teljes egészében alaptalan volt, a végrehajtás foganatosításának jogi ellehetetlenülését nem eredményezte az általános adatvédelmi rendelet hatályba lépése.

A Vht. 174. § szerint a végrehajtást elrendelő hatóság végzéssel határoz a végrehajtás módjáról, így:

- a) a kötelezettet a meghatározott cselekmény pénzgyenértékének megfizetésére kötelezheti,
- b) feljogosíthatja a végrehajtást kérőt, hogy a meghatározott cselekményt a kötelezett költségére és veszélyére elvégezze, vagy mással elvégeztesse; egyúttal a kötelezettet az előreláthatólag felmerülő költség előlegezésére kötelezheti,
- c) a kötelezettel szemben 500 000 Ft-ig terjedő pénzbírságot szabhat ki,
- d) a rendőrség közreműködésével kényszerítheti ki a meghatározott cselekményt.

A bíróság kiemelte, hogy a Vht. azt írja elő, hogy a hatóság a végrehajtásnak azt a módját köteles elrendelni, amely a leghatékonyabban mozdtítja elő a kötelezettség teljesítését. A Nagykommentár szerint a Vht. 174. § pontjai között nem lehet sorrendiséget felállítani, nincs fokozatossági szabály sem, a bíróság (hatóság)

szabadon dönt. Így jogszerűen jár el a bíróság (hatóság) akkor is, ha önkéntes teljesítés hiányában az eljárás további módjaként rögtön a rendőri közreműködéssel történő kikényszerítést rendeli el.

Ebből következően a végrehajtási eljárás egyetlen célja a Határozatban foglalt kötelezettség teljesítése volt, ehhez kellett az alperesnek azt a módot előírnia, amely a leghatékonyabban mozdítja elő a teljesítést. Ez az alperes számára nem csak lehetőség, hanem vele szemben törvényi kötelezettség is, vagyis legfőképpen a végrehajtás, a teljesítés hatékonyságát kellett szem előtt tartania. A Vht. nem a végrehajtásra kötelezett számára legkevésbé terhes mód elrendelését írja elő, hanem a teljesítés érdekében a leghatékonyabb módot. Az alperes döntése ennek a törvényi kötelezettségnek megfelelt, önkéntes teljesítés hiányában a leghatékonyabb teljesítési módot kellett elrendelnie, amely kétség kívül a zár alá vett dokumentumok teljes megsemmisítése.

Az alperes tényekkel és számításokkal igazolta, hogy a Határozatban elrendelt kötelezettség – harmadik személyek személyes adatainak törlése vagy megsemmisítése – kizárólag a teljes zár alá vett dokumentáció megsemmisítésével végezhető el. Nem hagyható figyelmen kívül, hogy a felperesek a végrehajtási eljárást elrendelése iránti eljárásban még maguk is azzal érveltek, hogy a dokumentáció tételes ellenőrzése és az adatok egyenkénti törlésének végrehajtása lehetetlen, és csak a jelen perben értékelték újra az erről kialakított álláspontjukat. A felperesek nyilatkozata a tekintetben is ellentmondó volt, hogy egyrészt hivatkoztak az iratok strukturálatlanságára, rendszerezetlenségére és az adatok lekérdezésének lehetetlenségére, másrészt azzal érveltek, hogy a saját lelkészeik és munkatársaik jól kiigazodnak a dossziékban és el tudnák végezni az adatok törlését. Figyelembe véve, hogy a felpereseknek korábban meg volt a lehetőségük az önkéntes teljesítésre, amelynek nem tettek eleget teljeskörűen, az alperes nem volt köteles további lehetőséget és időt biztosítani erre, különös tekintettel arra, hogy a megsemmisítés elrendelését megelőzően a felperesek éppen a teljesítés lehetetlenségével érveltek.

Alaptalan volt a felperesek állítása, miszerint az alperes olyan cselekményt írt elő, amelyet a Határozat nem tartalmazott. A Határozat fent idézett rendelkező része a felpereseket a jogtalanul kezelt harmadik személyek személyes adatainak törlésére vagy megsemmisítésére kötelezte. A zár alá vett dokumentáció – a korábbi eljárásokban igazoltan – tartalmazza harmadik személyek jogsértő módon kezelt személyes adatait. Az Info tv. Határozat meghozatala időpontjában hatályos 3. § 16. pontja szerint az adatmegsemmisítés: az adatot tartalmazó adathordozó teljes fizikai megsemmisítése; iratok teljes egészében történő

megsemmisítése. Az adathordozó jelen esetben a zár alá vett dokumentumok, iratok, adathordozók, vagyis a Határozat az adatok megsemmisítésének elrendelésével ténylegesen az iratok teljes fizikai megsemmisítését írta elő. A fizikai megsemmisítés értelemszerűen az irat egészére vonatkozik. A Határozat az adatok törlését vagy megsemmisítését írta elő, ami azt jelenti, hogy bármelyik módon történő végrehajtási mód alkalmazható és így a végrehajtási eljárásban is elrendelhető. Az alperes részletesen megindokolta, hogy a törlés – az eset összes körülményeire tekintettel – nem vagy csak aránytalanul nagy munkateherrel lenne végrehajtható, ezért az adatok megsemmisítése a Határozat és a Vht. 174. §-a értelmében alkalmazható leghatékonyabb végrehajtási mód.

A végrehajtás módjának elrendelésekor az alperesnek nem kellett mérlegelni a felperesek híveinek vallásszabadságát és szabad vallásgyakorláshoz való jogát, különös figyelemmel arra, hogy a Határozatban megállapított jogsértések és kötelezettségek rögzültek, azok semmilyen új érvelés mentén nem vizsgálhatók felül. A per tárgyát képező végzés egyetlen tárgya a végrehajtás módjának meghatározása volt, a végrehajtandó kötelezés nem képezheti felülvizsgálat tárgyát, így e körben a végrehajtás által a hívőket ért jogsérelem sem mérlegelhető.

A bíróság a fentieket figyelembe véve megállapította, hogy az alperes eljárását és végzését a keresetben előadott okokból jogszabálysértés nem terheli; az alperes megfelelően feltárt és tisztázott tényállás alapján, jogszerű és helytálló jogértelmezés útján megalapozott döntést hozott, mely okból a felperesek alaptalan keresetét elutasította [Fővárosi Törvényszék 103.K.701.522/2024/65.].

V.3. „Listázás” helyi önkormányzatnál

Tényállás

Egy település polgármestere (a továbbiakban: polgármester) 2023. május 16. napján sajtótájékoztatót tartott, amelyen a jelen lévő újságírók részére papír alapon személyes adatokat tartalmazó lista (a továbbiakban: lista) került kiosztásra. Ezen lista táblázatos formátumban természetes személyek névadatát, munkakörét, a jogviszonyok kezdő napját, a jogviszonyok megszűnésének napját, valamint a jogviszonyok megszűnésekor juttatott havi illetmények bruttó összegeit tartalmazta. A polgármester a sajtótájékoztatón azt állította, hogy a listán szereplő személyek valamennyien korábbi önkormányzati vezetők hozzátartozói, rokonai. A sajtótájékoztatót követően, még aznap az I. rendű felperes önkormányzat egyedüli tulajdonában lévő társaság által működtetett online felületen

„(...) felsorolta az elődei idején történt korrupciós ügyeket” címmel megjelent a sajtótájékoztató eseményeiről szóló online tudósítás, amely anonimizált formában a listában szereplő adatokat közzétette.

A Hatóság mint alperes a 2024. június 14-én kelt NAIH-519-13/2024. számú határozatában – többek között – a kérelmező kérelmének részben helyt adva megállapította, hogy az I. rendű felperes megfelelő jogalap hiányában rendelte el a személyes adatok gyűjtését és nyilvános sajtótájékoztató keretében adattovábbítással hozzáférhetővé tette a kérelmező mint volt munkavállaló foglalkoztatásával összefüggő személyes adatait. Ezzel szándékosan megsértette a GDPR 6. cikk (1) bekezdését. Továbbá az I. rendű felperes esetében hivatalból megállapította a GDPR 5. cikk (1) bekezdés a) pontja szerinti tisztességes adatkezelés elvének megsértését, valamint a GDPR 5. cikk (1) bekezdés b) pontja szerinti célhoz kötött adatkezelés elvének szándékos megsértését. A II. rendű felperes esetén hivatalból megállapította, hogy a személyes és közérdekből nyilvános adatokat megfelelő jogalap hiányában válogatta le és továbbította az I. rendű felperes számára, ezzel szándékosan megsértette a GDPR 6. cikk (1) bekezdését. A jogsértések miatt az I. rendű felperest 2.500.000 forint, míg a II. rendű felperest 500.000 forint adatvédelmi bírság megfizetésére kötelezte.

A bíróság döntése és annak jogi indokai

A bíróság elsődlegesen az adatkezelések és az adattovábbítás jogalapját érintően – mint a peres eljárás fő kérdéseiben – foglalt állást. E körben hangsúlyos volt, hogy az adatkezelés GDPR 4. cikk 2. pont szerinti definícióját figyelembe véve több műveletből állhat. A perbeli esetben a személyes adatok gyűjtése, továbbítása, sajtó útján való nyilvánosságra hozatala történt. A GDPR (39) és (41) preambulumbekkezdés is utal arra, hogy jogszerű kizárólag abban az esetben lehet az adatkezelés, amennyiben már az adatkezelés megkezdése előtt meghatározásra kerülnek az adatkezelés egzakta céljai, amelyeknek explicite meghatározottnak és jogszerűnek kell lennie. Az I. rendű felperes adatkezelése jogalapját az Alaptörvény 38. cikk (1) és a 39. cikk (2) bekezdéseire, az adattovábbítása jogalapját pedig a GDPR 6. cikk (1) bekezdés e) pontjára, míg a II. rendű felperes adatkezelésének jogalapját a médiától érkező sajtómegkeresésekre és az adatigénylések számosságára alapította. A bíróság utalt arra, hogy a GDPR 6. cikk (1) bekezdés e) pontjára alapított adatkezelésnél az adatkezelői érdekmérlegelés nem releváns. Ezzel összefüggésben az alperes az Infotv. 26. § (2) bekezdésére helyesen utalva rögzítette, hogy a mérlegelést maga a jogalkotó tette meg ezen rendelkezésben, így azt felülmérlegelni az adatkezelő nem jogosult. A felperesek által megjelölt adatkezelési célokkal összefüggésben a

bíróság továbbá rámutatott arra, hogy határozat részletesen és okszerűen kifejtette, hogy a jogszabályok és a joggyakorlat – figyelemmel arra, hogy jogviszonya nem a Kttv. alapján állt fenn – miért nem minősíti az informatikusként foglalkoztatott kérelmezőt közfeladatot ellátó személynek, továbbá alkotmánybíróági iránymutatásokkal és bírósági eseti döntésekkel alátámasztotta azt, hogy a közfeladatot ellátó személyek adatainak nyilvánosságra hozatalakor a jogalkotó milyen fokú érdekmentelést kíván meg az adatkezelőktől. A bíróság megállapította, hogy sem az I. rendű, sem a II. rendű felperesek adatkezeléseik során nem tettek eleget ezen jogalkotói és jogalkalmazói követelményeknek. A nyilvánosságra hozatal megelőző érdekmentelés egyoldalú volt, ugyanis az I. rendű felperes a listán szereplő személyek oldalán fennálló magánérdekeket figyelmen kívül hagyta.

Az I. rendű felperes esetében a jogalap nélküli adatkezelésen túl a tisztességes adatkezelés és a célhoz kötött adatkezelés elveinek sérelmei is megállapításra kerültek. A GDPR 5. cikk (1) bekezdés a) pontja szerinti jogszerűség, tisztességes eljárás és átláthatóság alapelveinek az érintettek szemszögéből kell megfelelni, vagyis az adatkezelést nem bárki, hanem kifejezetten az érintett számára kell átlátható módon végezni. A GDPR 5. cikk (1) bekezdés b) pontja szerinti célhoz kötöttség alapelveinek pedig szükségszerű feltétele, hogy az adatkezelés egyértelmű és jogszerű célból történjen.

A bíróság megállapította, hogy a felperesek által hivatkozott és a megelőző eljárásban a felperesi nyilvántartásokban fellelhető adatigénylések a listában szereplő személyek vonatkozásában nem igazolt nagyfokú társadalmi érdeklődést, az állított kiemelkedő sajtóérdeklődést az I. rendű felperes nyilvántartásaiból származó adatokkal nem tudta alátámasztani. Mindebből következően az adatkezelés céljaként hivatkozott önkormányzati közpénzfelhasználás átláthatóságát nem szolgálta a lista nyilvánosságra hozatala. Az alapelvek megsértését támasztotta alá az is, hogy a II. rendű felperes korábbi gyakorlatával ellentétben járt el, amikor a kérelmező adatait hozzájárulása nélkül továbbította az I. rendű felperesnek. A nyilvánosságra hozatal függetlenül az I. rendű felperesi céltól negatív értékítéletet eredményezett a listán megnevezett személyek vonatkozásában, amely következmény már az adatgyűjtés folyamataiban is előrelátható volt. A fentiekre tekintettel a bíróság megállapította, hogy az I. és II. rendű felperesi adatkezelés nem felelt meg a jogalkotó által elvárt alapvető követelményeknek, így az alperes helytállóan állapította meg azok sérelmét is.

A Hatóság mint alperes a felperesek adatkezelési tevékenységeit a jogsértés jellegére tekintettel szándékosnak minősítette. Ennek kapcsán hangsúlyos, hogy

a szándékosság nem a büntetőjogi értelemben vett fogalmi kategóriát jelenti, hanem a felróhatóság egy magasabb fokát, amelyet az alperes a határozat meghozatalakor a GDPR 83. cikk (2) bekezdés b) pontja alapján, mint súlyosító körülményt vett figyelembe. A bíróság a megelőző eljárásban keletkezett eljárási iratokból meggyőződött, hogy az alperes kellő bizonyítékkal rendelkezett ahhoz, hogy mind a listázásból származó, érintettekre vonatkozó hátrányos megítélés tényét, mind a polgármester közhatalom-gyakorlásának visszaélését a jogszerűtlen adatkezelések szempontjából megállapítsa és azokat határozatában súlyosító körülményként értékelje. A fenti megállapításokra az adatkezelés körülményeiből, módjából, az érdekmérlegelés hiányosságából és a nyilvánosság elé tárás kontextusából helyesen lehetett következtetni.

Egyéb kérdésekben a bíróság megállapította, az I. rendű felperes mindössze állította, de indokát nem adta annak, hogy a volt vezetők személyére tekintettel miért lett volna szükséges a hozzátartozói adatok nyilvánosságra hozatala. Jogalap hiányában annak sincs relevanciája, hogy a polgármester konkrét személyekre vagy hozzátartozói kategóriára kérte az adatgyűjtést. Az alperes határozatában nem állította, hogy a II. rendű felperes hozzátartozói nyilvántartást vezet. A felperes ugyan hivatkozott arra, hogy a névadatok a volt vezetők hozzátartozói kapcsolatok tekintetében köztudomású tények, azonban ezen állítást nem tudta alátámasztani, így az alperesi értékelés e tekintetben is megfelelő volt.

A fentieket összefoglalva, a felperesek az adatkezeléshez megfelelő jogalappal nem rendelkeztek, annak fennállását az általuk becsatolt dokumentumok nem igazolták. Sem az alapelvi rendelkezések megsértését, sem a jogalap hiányát, sem az érintetti jogokkal kapcsolatos alperesi megállapításokat érdemben nem cáfolták.

A határozatnak a bírságkiszabás körében végzett mérlegelését illetően az alperes mérlegelése megfelelt a Kp. 85.§ (5) bekezdésének, mert részletesen ismertette határozatában azokat az enyhítő és súlyosító körülményeket, amelyek a GDPR 83. cikk (2) bekezdésével összhangban a feltárt tényállás szempontjából lényegiek voltak, és ezeket okszerűen értékelte. A bíróság az alperesi bírságösszegeket a jogsértés súlyával arányban állónak ítélte. A figyelmeztetés mint szankció jelen esetben azért nem volt alkalmazható mert a jogalap nélküli adatkezelést és az alapelvekkel szembeni jogsértéseket a GDPR 83. cikk (5) bekezdés a) pontja kötelező jelleggel emelt összegű bírságkiszabással szankcionálja. Az Infotv. 75/A.§-a pedig lehetővé teszi, hogy az alperes akár első esetben

elkövetett jogszabálysértés esetén is – a figyelmeztetést mellőzve – adatvédelmi bírság fizetésre kötelezzon.

Tekintettel arra, hogy a keresetlevélben előadottak nem tudták megdönteni az alperesi határozatban megállapítottakat, így a fentiekre figyelemmel a megállapított alapelvi sérelmek fennálltak, az adatok nyilvánosságra hozatala és a gyűjtése jogalap hiányában, a tisztességes adatkezelés és a célhoz kötöttség alapelvi sérelmével jártak. A fentiek alapján az alperes határozata a keresettel érvényesített körben nem volt jogszabálysértő, ezért a bíróság a keresetet a Kp. 88.§ (1) bekezdés a) pontja alapján elutasította [Fővárosi Törvényszék 105.K.703.121/2024/10.]

V.4. Átláthatósági hatósági eljárásban hozott döntés jogszerűsége

Tényállás

A költségvetési szerv felperes sportért felelős államtitkára 2023. március 3-án támogatói döntést hozott az Utánpótlás Neveléséért Alapítvány (a továbbiakban: Alapítvány) részére „az államilag elismert sportakadémiák, módszertani központok és kiemelt régiós alközpontok 2023. évi sportakadémiai feladatainak támogatása” címen 5 613 000 000 forint költségvetési támogatás (a továbbiakban: Támogatás) nyújtásáról. A felperes a Támogatás, valamint más támogatott szervezetek jelen jogvitával nem érintett támogatásainak – együttesen 39 176 000 000 forint – kifizetése érdekében lebonyolítói megállapodást (a továbbiakban: Lebonyolítói Megállapodás) kötött a (...) Sportügynökség Zrt.-vel (a továbbiakban: SÜ) 2023. március 23-án. A SÜ a Lebonyolítói Megállapodás alapján a felperes nevében és képviseletében eljárva támogatási szerződést (a továbbiakban: Támogatási Szerződés) kötött az Alapítvánnyal 2023. április 11-én. A Támogatás (és a más szervezeteknek juttatott támogatások) kifizetéséhez a költségvetési forrást a felperes bocsátotta a SÜ rendelkezésére azzal, hogy e forrással a SÜ nem gazdálkodhat, azt kizárólag az Alapítványnak utalhatja át. A Lebonyolítói Megállapodás és a Támogatási Szerződés elsősorban a Polgári törvénykönyvről szóló 2013. évi V. törvény (a továbbiakban: Ptk.) szabályait rendelkezelt alkalmazni.

A felperes a Támogatás vonatkozásában az Infotv. 37/C. § szerinti közzétételi kötelezettségét akként teljesítette, hogy a Központi Információs Közadat nyilván tartás felületre (a továbbiakban: Felület) 2023. április 17-i adatszolgáltatásának

19. sorában kedvezményezettként a SÜ-t jelölte meg, a támogatás összegénél pedig a 39 176 000 000 forintot.

A Magyar Államkincstár honlapján elérhető Kincstári Monitoring Rendszer (a továbbiakban: OTR) adatai szerint a Támogatással érintett támogatási jogviszony 2023. április 11-én lépett hatályba akként, hogy a Támogatás igénylője az Alapítvány, a támogató a felperes, az igényt rögzítő támogató pedig a SÜ.

Az alperes bejelentés után hivatalból átláthatósági hatósági eljárást (a továbbiakban: megelőző eljárás) indított a felperessel szemben. A felperes a megelőző eljárás során akként nyilatkozott, hogy a 2023. április 17-i adatszolgáltatási táblázat 19. sorában az államháztartásról szóló 2011. évi CXCV. törvény (a továbbiakban: Áht.) és az állami sport célú támogatások felhasználásáról és elosztásáról szóló 474/2016. (XII. 27.) Korm. rendelet (a továbbiakban: Tám. Rendelet) egyes rendelkezései alapján megkötött Lebonyolítói Megállapodásban szereplő adatokkal teljesítette a Felületen a közzétételi kötelezettségét; az Alapítvány részére juttatott Támogatás megjelenítésére azért nem került sor, mert a Támogatási Szerződést nem a felperes, hanem a felperes nevében és képviselőként a SÜ kötötte, utóbbi azonban a Felületen nem közzétételre kötelezett személy; a SÜ a Támogatást a saját elektronikus felületén hozta nyilvánosságra.

A hatóság határozata

Az alperes a 2024. október 24-én kelt NAIH-3786-10/2024. számú határozatával megállapította, hogy a felperes megsértette az Infotv. 37/C.§ (1) bekezdését és a Központi Információs Közadat-nyilvántartás részletszabályairól szóló 499/2022. (XII. 8.) Korm.rendelet (a továbbiakban: Rendelet) 5. § (2)-(3) bekezdéseit, amikor a valóságnak nem megfelelő tartalommal teljesítette adatszolgáltatási és közzétételi kötelezettségét; kötelezte, hogy a Felületen soron kívül, de legfeljebb tizenöt napon belül a valóságnak megfelelően a tényleges kedvezményezett adatainak feltüntetésével pótlólagosan teljesítse az adatszolgáltatási és közzétételi kötelezettségét a Támogatás Infotv. 37/C.§ (3) bekezdés a) pontjában meghatározott adataira vonatkozóan, utalva arra, hogy mely korábbi adatszolgáltatásának mely adatszolgáltatási sorát és milyen módon érinti a javítás; elrendelte továbbá hivatalból a határozatnak az alperes honlapján történő nyilvánosságra hozatalát.

A bíróság döntése és annak jogi indokai

Az Infotv. 37/C. § (1) bekezdése szerint a közpénzek felhasználásának átláthatósága érdekében az államháztartásról szóló törvény szerinti törzskönyvi jogi személyek – a nemzetbiztonsági szolgálatok kivételével – a (2) bekezdésben

meghatározott adatokat a Kormány rendeletében kijelölt szerv által üzemeltetett és a 33. § (1) bekezdésében foglalt követelményeknek megfelelően bárki számára hozzáférhető – a gépi olvashatóságot, a csoportos letöltést, az adatok csoportosítását, kereshetőségét, kivonatolását és összehasonlíthatóságát is lehetővé tevő – Központi Információs Közadat-nyilvántartás felületén kéthavi rendszerességgel, a közzétételt követő legalább tíz évig elérhető módon, a (3) bekezdés szerinti bontásban közzéteszik. A közzétételre kötelezettek a kéthavi rendszerességgel megtett adatszolgáltatások alkalmával a soron következő adatszolgáltatás hatánapját megelőző 30. napig keletkezett adatokat teszik közzé.

A felperes nem vitatottan az Áht. szerinti törzskönyvi jogi személy, mely ezért az Infotv. 37/C.§ (1) bekezdése értelmében a Felületen közzétételre kötelezett. A kötelezett az Infotv. 37/C. §-ban foglalt kötelezettségét a Felülettől eltérő nyilvános felületen nem teljesítheti, ezért alaptalan, hogy eleve nem sérül a nyilvánosságra hozatal és az átláthatóság a SÜ saját honlapján való közzététel miatt. A felperes helyett az Infotv. 37/C. §-ban előírt kötelezettséget a SÜ nem teljesítheti, mert a SÜ nem törzskönyvi jogi személy, így nem tartozik a Felületen közzétételre kötelezettek körébe. Az alperes által megállapított jogsértés érdemét illetően lényegtelen, hogy a SÜ saját honlapján a valóságnak megfelelő tartalommal közzétette-e a Támogatás adatait. A Felület szolgálja azt a célt, hogy a közérdekű/közérdekből nyilvános adatok egy helyről legyenek elérhetők, ezért az átláthatóság alapelve sérül, ha nem az arra kötelezett személy, nem a megfelelő helyen és nem a megfelelő adatokkal „teljesíti” a közzétételt.

Az Infotv. 37/C. § (2) bekezdése szerint a felületen közzétételre kötelezettek a felületen az ötmillió forintot meghaladó, az általuk hazai vagy európai uniós forrásból megvalósulóan a) nyújtott, az államháztartásról szóló törvény szerinti költségvetési támogatások – kivéve, ha a közzététel előtt a költségvetési támogatást visszavonják vagy arról a kedvezményezett lemond -, [...] fordított kifizetések adatait teszik közzé. A (3) bekezdésének a) pont aa) alpontja pedig rögzíti, hogy a (2) bekezdés szerinti adatokat a felületen közzétételre kötelezettek – a felhasznált hazai és európai uniós forrás arányának feltüntetése mellett – az alábbi bontásban teszik közzé:

a (2) bekezdés a) és c) pontja szerinti esetben aa) a szerződés megnevezése (típusa), a kedvezményezett neve – nem természetes személy esetén az e személy megnevezése, székhelye –, adószáma, a támogatás tárgya, és a támogatási program megvalósítási helye, kezdő és záró, illetve – amennyiben megtörtént – a kifizetés időpontja, a támogatás összege és pénzneme, [...]

A Támogatási Szerződés 1.1. és 1.2. pontjai szerint az Emberi Erőforrások Minisztériuma 2020. január 1-től kezdődően központi sportcélú támogatásban részesítette a keretmegállapodással rendelkező államilag elismert sportakadémiákat, módszertani központokat és kiemelt régiós alközpontokat, amely feladatot jogszabályi változások folytán 2022. május 24-től a felperes átvett. Nem vitatott tény, hogy az Alapítvány részére nyújtandó Támogatásról a felperes államtitkára hozott támogatói döntést, amit az OTR adatai és a Lebonyolítói Megállapodás is egyértelműen alátámaszt. Mivel az államtitkár döntése nélkül eleve fel sem merülhet, hogy az Alapítvány a Támogatásnak kedvezményezettje, ezért az alperes iratszerűen és okszerűen állapította meg, hogy a Támogatást a felperes nyújtotta, emiatt pedig az Infotv. 37/C. § (2) bekezdés a) pontja alapján a kifizetés adatait is a felperesnek kellett közzétennie a Felületen.

A SÜ szerepéről a bíróság az alábbiakat állapította meg. A Támogatási Szerződés 1.3. pontja és a Lebonyolítói Megállapodás I.1. pontja is rögzíti, hogy a felperes a lebonyolítói feladatok ellátására az Áht. 49. §-a alapján a SÜ-t bízta meg. A lebonyolító igénybevétele a Tám. rendelet 9. § (3) bekezdése kétségtelenül lehetővé tette. A Támogatási Szerződés – a lebonyolító fogalmának mindennapi jelentésével és a Lebonyolítói Megállapodás I.1. pontjával összhangban – ugyanakkor tartalmazza, hogy a SÜ a felperes nevében és képviselésében jár el, ami egyértelműen a Ptk. 6:11. §-a szerinti anyagi jogi képviselet. Emellett a Támogatási Szerződés 17. oldalának 10.2. pontja is elsődlegesen a Ptk. rendelkezéseinek elsőbbségét köti ki, mely nem ellentétes a felperes által konkrét jogszabályhely nélkül hivatkozott Áht.-vel és Ávr.-rel sem. A felperes nevében így megkötött Támogatási Szerződés a Ptk. kiemelt rendelkezése értelmében közvetlenül a felperes és az Alapítvány között keletkeztet jogokat és kötelezettségeket, ezért a joghatások szempontjából úgy kell tekinteni, mintha a Támogatási Szerződést a felperes kötötte volna az Alapítvánnyal.

Nem vitatottan a felperes a SÜ számlájára utalta a sportakadémiáknak juttatott költségvetési támogatásokat, így a Támogatást is, azonban a Lebonyolítói Megállapodás III.1. pontja alapján a SÜ az így átutalt összegekkel nem gazdálkodhat, feladata kizárólag a felperes támogatási döntésében meghatározott sportakadémiák, módszertani központok és kiemelt régiós alközpontok részére a meghatározott támogatási összegek tovább utalása. A SÜ nyilvánvalóan emiatt sem lehet a Támogatás kedvezményezettje, hiszen a kedvezményezett – a szavak általános jelentését is nézve – az a személy, aki a juttatott támogatást felhasználhatja. A kedvezményezett téves feltüntetése folytán – tekintve, hogy a Támogatás csak része a Lebonyolítói Megállapodással érintett támogatásoknak

– a Támogatás összege sem felelt meg a valóságnak a Felületen közzétett adatokban, így az ennek javítására irányuló határozatrész is jogszerű.

A kétszeres közzétételre vonatkozó kereseti érvek sem voltak alaposak, mert az alperes a határozatának rendelkező részén egyértelműen és világosan előírta a pótlólagos adatszolgáltatási és közzétételi kötelezettséget, ami azt jelenti, hogy a tényleges kedvezményezett adatok javítását pótlólagosan – mivel a korábban közzétett adatok utólagosan a rendszerben már nem módosíthatók – a felperesnek egy új dokumentumban kell teljesítenie; abban kell feltüntetnie, hogy a 2023. április 17-i közzétett adatszolgáltatás 19. sorában foglalt adatok miként változnak. A bíróság megjegyzi, a megelőző eljárásnak nem képezte tárgyát a teljes kedvezményezett kör feltárása, azonban a felperes adatszolgáltatása és közzététele akkor válhat teljessé, amikor az Alapítványon túl a további kedvezményezetteknek juttatott kifizetéseket is feltünteti, melyet a felperes önkéntes jogkövetés keretében is teljesíthet.

A másodlagos kereseti kérelem sem volt alapos, mert az alperesnek törvényes lehetősége az Infotv. 63/B. § (5) bekezdése alapján a határozatának nyilvánosságra hozatala. Erről az alperes diszkrecionális jogkörében dönt annak figyelembevétele mellett, hogy a bekövetkezett jogsérelem súlya indokolja-e a közzétételt. A jogsértés súlyát nem csak az alapozza meg, hogy több milliárd forint kifizetésére kötött szerződéssel függ össze a valóságnak nem megfelelő adatszolgáltatás – bár az okszerűség követelményét önmagában ez is kielégíti –, hanem az is, hogy a jogsértést az államigazgatás meghatározó szereplője valósította meg. A perbeli jogvita tárgyává tett jogsértés súlyát okszerűen nem befolyásolja, hogy azt az alperes provizórikusan hogyan értékelheti, valamint az sem, hogy az anyagi jogi norma megsértése jogszabály-értelmezésre vezethető-e vissza.

A fentiekre tekintettel az alperes az Infotv. helyes értelmezésével és a bizonyítékok okszerű értékelésével jogszerűen állapította meg felperes terhére a jogsértést. A közzétételre köteles felperes a Támogatást nem az Infotv. 37/C. § (3) bekezdés a) pont aa) alpontjában rögzített adattartammal tette közzé a Felületen, mert sem a támogatás összege, sem a kedvezményezett megjelölése nem egyezett a valós tényekkel. A bíróság ezért a keresetet a Kp. 88.§ (1) bekezdés a) pontja alapján elutasította [Fővárosi Törvényszék 105.K.704.156/2024/12.].

VI. A Hatóság jogalkotással kapcsolatos tevékenysége

Az alábbiakban kiemeljük, a jogalkotók milyen új jogszabályokat és jogszabály-módosításokat bocsátottak ki 2025-ben, amelyek a személyes adatok védelme és a közérdekű adatok nyilvánossága szempontjából jelentőséggel bírnak. A NAIH az Infotv. 38. § (4) bekezdés a) pontja alapján gyakorolja az előkészítés alatt álló jogszabály-tervezetek véleményezéséhez való jogot, amelynek feltétele, hogy a tervezetek előkészítéséért felelős minisztérium a tervezetet olyan, megfelelő időben bocsássa a NAIH rendelkezésére, amikor még van lehetőség a tervezet tartalmának formálására. Az Országgyűléshez már benyújtott törvényjavaslatok esetében a tartalom már csekély mértékben befolyásolható, szigorú eljárási szabályok korlátozzák a Házszabályban ennek lehetőségeit.

Azon tervezetek esetében, ahol a NAIH számára biztosított volt a lehetőség a véleményének kifejtésére, a NAIH a honlapján folyamatosan közzéteszi ezeket a véleményeket, havi bontásban.⁵⁴ A jogszabály-véleményezésekre vonatkozó statisztikai táblázat is megtalálható ebben a beszámolóban

VI.1. A jogi szabályozással kapcsolatos ügyek statisztikai adatai

A Hatóság jogi szabályozással kapcsolatos állásfoglalásainak száma jogforrási szint szerinti bontásban

Jogforrás/év	2021	2022	2023	2024	2025
Törvény	77	68	89	70	77
Kormányrendelet	74	56	56	55	58
Miniszteri rendelet	15	16	53	36	33
Kormányhatározat	14	4	18	4	5
Egyéb (Ogy. határozat, utasítás, stb.)	16	19	17	11	9
Összesen	196	163	233	176	182

⁵⁴ <https://www.naih.hu/jogi-szabalyozassal-kapcsolatos-allasfoglalasok-2026>

A jogszabály-véleményezés során tett érdemi észrevételek statisztikája

Észrevételek jellege	Észrevételek száma					
	2021	2022	2023	2024	2025	
Adatvédelemmel kapcsolatos	488	311	341	406	313	
Információs szabadsággal kapcsolatos	89	40	97	109	30	
Egyéb	9	26	36	21	18	
Összesen	586	377	474	536	361	

VI.2. Kiemelt ügyek

VI.2.1. A nemzetbiztonsági szolgálatokról szóló törvény módosítása

A nemzetbiztonsági szolgálatokról szóló 1995. évi CXXV. törvény (a továbbiakban: Nbtv.) 2026. január 1-jén hatályba lépett módosítása átalakította a nemzetbiztonsági ellenőrzések rendszerét elsősorban azzal a céllal, az Alkotmányvédelmi Hivatal által évente átlagban több mint tízezer elvégzett nemzetbiztonsági ellenőrzés számát csökkentse és ezzel költségmegtakarítást érjen el. A módosítás szerint kizárólag az Nbtv.-ben kerülnek meghatározásra a nemzetbiztonsági ellenőrzés alá eső munkakörök. A módosítás nem érinti a nemzetbiztonsági ellenőrzés alá eső bírókat, tehát a nemzetbiztonsági ellenőrzés alá eső bírók tekintetében a bírák jogállásáról és javadalmazásáról szóló törvény határozza meg a nemzetbiztonsági ellenőrzés alá eső munkaköröket.

A módosítás bevezette az egyszerűsített nemzetbiztonsági ellenőrzés fogalmát, amelynek alapja a jogellenes befolyásolási szándéknak, leplezett támadásnak vagy fenyegetésnek való kitettség. A módosítással a minősített adatot kezelő, továbbá a jogellenes befolyásolási szándéknak, leplezett támadásnak vagy fenyegetésnek fokozottan kitett, kiemelt munkaköröket betöltők nemzetbiztonsági ellenőrzése továbbra is biztosított marad. Emellett a jogellenes befolyásolási szándéknak, leplezett támadásnak vagy fenyegetésnek – ugyan nem fokozott mértékben, de – kitett, szenzitív munkaköröket betöltő azon személyek esetében, akik minősített adatot kezelő szerv vagy szervezet foglalkoztatottjai, a nemzetbiztonsági védelmet az egyszerűsített nemzetbiztonsági ellenőrzés biztosítja. A módosítás nyomán a minősített adatot kezelő szervezeteknek felül kellett vizsgál-

niuk a nemzetbiztonsági ellenőrzés alá eső munkaköreiket, továbbá a módosítás maga is elhagyott a kötelező nemzetbiztonsági ellenőrzés alá eső személyek felsorolásából több tisztséget is (pl. miniszteri biztosok, tábornokok, az Országos Atomenergia Hivatal foglalkoztatottjai). Ha az egyszerűsített nemzetbiztonsági ellenőrzés során megszerzett információk és adatok alapján a foglalkoztatást nemzetbiztonsági szempontból befolyásoló információ nem merül fel, a nemzetbiztonsági szolgálat a biztonsági szakvélemény helyett tanúsítványt állít ki, amely 3 évig érvényes (a biztonsági szakvélemény 5 évig).

A nemzetbiztonsági ellenőrzés alá eső személyek körét a kezdeményező jelöli ki a nemzetbiztonsági szolgálatot irányító miniszter által egyedi döntésében megállapított keretszámon belül. A keretszám mértékére a kormányzati irányítás alatt álló szervek esetében az irányítást vagy felügyeletet gyakorló miniszter, a kormányzati irányítás alatt nem álló foglalkoztató szervezet esetében a foglalkoztató szervezet vezetője tesz indokolással ellátott javaslatot a nemzetbiztonsági szolgálatot irányító miniszter részére.

A biztonsági kérdőívet a módosítás értelmében elektronikusan kell kitölteni.

VI.2.2. Az információszabadság korlátozása kiberbiztonsági érdekből

2026. január 6-i hatályba lépéssel módosult az Infotv. 27. § (1) bekezdése, kiegészült egy új i) ponttal. Ez a § az információszabadságról szóló fejezet fontos rendelkezése, amely felsorolja azon érdekeket, amelyekből törvény korlátozhatja a közérdekű és a közérdekből nyilvános adatok megismerését. Az új i) pont a kiberbiztonsági érdekekkel egészítette ki ezt a felsorolást. E módosítással egy időben lépett hatályba Magyarország kiberbiztonságáról szóló 2024. évi LXIX. törvény új 79/A. §-a. E szerint a közfeladatot ellátó szervek által használt vagy szolgáltatott elektronikus információs rendszerrel vagy központi szolgáltatással kapcsolatos adat megismerése iránti igényt az adat keletkezésétől számított legfeljebb 20 évig el kell utasítani, ha az adat megismerése kiberbiztonsági érdeket veszélyeztet. Az igény teljesíthetőségéről a közfeladatot ellátó szerv vezetője dönt. [NAIH-11844/2025.]

VI.2.3. A minősített adat védelméről szóló törvény és az Infotv. módosítása

2026. február 21-i hatállyal módosult a Mavtv., A jogalkotó hatályon kívül helyezte azt a szabályt, amely eddig előírta a minősített adatok minősítésének ötévenként kötelező felülvizsgálatát. A Mavtv. módosított 8. §-a szerint az ötévente kötelező felülvizsgálat helyett a következő esetekben válik kötelezővé a felülvizsgálat: minősítés feltételeiben bekövetkező változás esetén, az Infotv. 17. §-a szerinti hozzáféréshez való jog érvényesítésére irányuló igény benyújtása esetén és a minősített adatra vonatkozó közérdekű adat vagy közérdekből nyilvános adat megismerése iránti igény benyújtása esetén. Ezen esetekben a minősítő felülvizsgálja az általa, a jogelődje vagy más minősítő által készített és a felülvizsgálat időpontjában feladat- és hatáskörébe tartozó nemzeti minősített adatot azzal, hogy a minősítő a felülvizsgálatba szakértőt vonhat be.

Ehhez kapcsolódóan az Infotv. 17. §-a kiegészült egy új (2a) bekezdéssel, amely szerint ha az érintett hozzáférési jogát kívánja gyakorolni, és az érintett személyes adata nemzeti minősítésű adat, és annak minősítője nem az adatkezelő, vagy a megbízásából vagy rendelkezése alapján eljáró adatfeldolgozó, akkor az adatkezelő megkeresi a minősítőt, hogy folytassa le a minősített adat védelméről szóló törvény szabályai szerint a nemzeti minősített adat felülvizsgálatát, és annak eredményéről tájékoztassa őt. [NAIH-11843/2025., NAIH-12708/2025.]

VI.2.4. Sporttörvény

A 2025. évi CXXXVI. törvény több ponton módosította a sportról szóló 2004. évi I. törvényt, többek között adatvédelmi, adatkezelési szempontból releváns pontokon. A Nemzeti Sportinformációs Rendszer (a továbbiakban: NSR) működtetéséért a sportpolitikáért felelős miniszter helyett a Kormány által kijelölt szervezet lesz felelős, így a TAJ számot is ez a szerv kezelheti a NSR működtetése érdekében. A miniszter hatáskörében maradnak a döntés-előkészítést, valamint az állami sportcélú támogatások elosztását támogató adatkezelési tevékenységek.

A Sporttv. új 76/D. § (3a) bekezdése felhatalmazza a sportpolitikáért felelős minisztert, hogy az NSR-ben nyilvántartott kapcsolattartási adatokat tájékoztatási célból kezelje. Az NSR-ben kezelt személyes adatokból adattovábbítás csak törvényi felhatalmazás alapján végezhető. A módosítás tartalmaz olyan rendelkezéseket is, amelyek az adatkezelés kereteit biztosítják, a felülvizsgálati kötelezettség előírásával, az archiválás, tudományos és történelmi kutatási, illetve statisztikai célból történő kezelés lehetőségének szabályozásával [NAIH-14552/2025.]

VI.2.5. A bírósági eljárások online nyilvánossága

2025. év végén jelent meg a Magyar Közlönyben, és 2026. február 9-én lép hatályba a bírósági tárgyalás online nyilvánosságára vonatkozó részletes szabályokról szóló 15/2025. (XII. 10.) IM rendelet, amely nyomán erősödhet a bírósági tárgyalások nyilvánossága és átláthatósága.

Az IM rendelet hatálya a polgári, büntetőjogi és közigazgatási bírósági tárgyalásokra is kiterjed. Az élő közvetítést lehetővé tevő informatikai rendszert az Országos Bírósági Hivatal biztosítja. Az online hallgatóságnak jelentkező személynek regisztrálnia kell. A tárgyalás élő közvetítésébe bekapcsolódó online hallgatóság által használt eszközökön az élő közvetítés képének és hangjának a regisztrált személyhez köthető egyedi azonosítót kell tartalmaznia, az esetlegesen tiltott felvételt készítő vagy a tárgyalás anyagát jogellenesen nyilvánosságra hozó, vagy a tárgyalás nyomon követését más személy számára bármilyen módon jogellenesen lehetővé tevő regisztrált személy azonosíthatósága céljából. Csoportos regisztráció is lehetséges, illetve a tanulmányi, kutatási célú regisztráció elsőbbséget élvez.

A regisztrációs felületen hozzáférhetővé kell tenni az online tárgyaláshallgatás szabályairól szóló tájékoztatót, a személyes adatok védelmére vonatkozó adatkezelési tájékoztatót, valamint az online tárgyaláshallgatást biztosító számítógépes program alkalmazásához szükséges részletes műszaki leírást és az online hallgatóságnak jelentkező személy által alkalmazott eszközre vonatkozó, 2. § szerinti informatikai követelményeket. [NAIH-15325/2025.]

VI.2.6. A kormányzati tájékoztatásról szóló törvény

A társadalmi egyeztetés során még egyetlen tervezetbe összedolgozva érkezett a Hatósághoz véleményezésre az a törvénytervezet, amelynek célja az volt, hogy egyes, a Kormány irányítása alá tartozó szervek jogalapot nyerjenek arra, hogy közvetlenül felvegyék a kapcsolatot az állampolgárokkal, és egyes állami intézkedésekről, illetve az állampolgárok széles körét érintő eseményekről közvetlen tájékoztatást nyújtsanak számukra.

A tervezet végül az Országgyűlés elé nem egyetlen törvényjavaslatként, hanem több más módosító jellegű törvényjavaslatba szétbontva került benyújtásra. A Nemzeti Adó- és Vámhivatalról szóló 2010. évi CXXII. törvény kiegészült egy új 80/A. §-sal, amely szerint a NAV a Kormány tagja felkérésére, az adópolitikáért felelős miniszter utasítása alapján tájékoztatást teljesít a jogszabályban meg-

határozott adókedvezménnyel, adóalap-kedvezménnyel vagy adómentességgel érintett adózók, továbbá az érintettek számára választható, kedvezményes adózási szabályok hatálya alá tartozók számára, és az ehhez szükséges mértékben kezeli a személyes adatait. A személyes adatok kezelése a kapcsolatfelvétel módjának meghatározásán kívül azért szükséges, hogy az kapjon tájékoztatást, akire annak tartalma vonatkozik. A tájékoztatásról az érintett a NAV-hoz intézett, írásban tett nyilatkozattal lemondhat.

A NAV-ra vonatkozó jogszabályon túl az államháztartásról szóló 2011. évi CXCV. törvény új 106/F. §-a a Magyar Államkincstárt bízta meg azzal, hogy az államháztartásért felelős miniszter utasítása alapján tájékoztatást adjon a feladatkörét érintő, természetes személyeknek jogszabályban meghatározott feltételekkel nyújtott támogatásról, juttatásról, kedvezményről vagy engedményről, és az ehhez szükséges személyes adatokat kezelje. Ha a Kincstár nem rendelkezik az ehhez szükséges személyes adatokkal az érintetti kör vonatkozásában, akkor azokat más állami szervezettől, vagy a kormányzati elektronikus azonosítási szolgáltatáshoz kapcsolódó tárhely szolgáltatójától elkérheti. Az így megkeresett szervezet vagy szolgáltató köteles az adatszolgáltatást haladéktalanul, de legfeljebb nyolc napon belül teljesíteni.

Kiegészült továbbá a családi gazdaságokról szóló 2020. évi CXXIII. törvény is az új 13/A. §-sal, amely szerint a mezőgazdasági igazgatási szerv az őstermelői nyilvántartásban nyilvántartott mezőgazdasági őstermelők személyes adatait tájékoztatás céljából kezelheti, a tájékoztatás pedig az agrárpolitikáért felelős miniszter utasítása alapján teljesíti. [NAIH-14543/2025.]

VII. Mellékletek

VII.1. A Hatóság 2025. évi gazdálkodása

A Nemzeti Adatvédelmi és Információszabadság Hatóság működésének és gazdálkodásának 14. évét is magunk mögött tudhatjuk 2025. december 31-ével. Ezen gazdálkodással összefüggő adatokról az alábbiakban adunk rövid tájékoztatást.

VII.1.1. A bevételi előirányzat és teljesítési adatai a 2025. évben

A Hatóság nemzetközi szervezettől egyéb működési célú átvett pénzeszközt számolt el „A GDPR TUDATOSSÁG NÖVELÉSE a mikrovállalkozások körében” című kiemelt uniós projekt előfinanszírozására.

A bevételi adatok közül a Hatóság működési bevétele sem összetételében, sem értékében számottevő változást nem mutatott az előző évek adataihoz képest. A kiküldetésekkel kapcsolatos kiadások visszatérítéséből fakadt a többletbevétel nagy része.

A 2024. évi költségvetési maradvány előirányzatosítása 136,3 millió Ft-tal emelte meg az eredeti bevételi előirányzatot.

Az eredeti költségvetési támogatáson felül a Hatóság évközből 6 millió Ft-ot kapott a központi költségvetésből a választott tisztségviselők és felsővezetők 2025. évi illetménytöbbletének támogatására.

VII.1.2. Kiadási előirányzat és teljesítési adatai a 2025. évben

Összességében idén is elmondható, hogy az előző évek tapasztalatai alapján kiemelt figyelem szegződött az összes megkötött szerződés költségoptimalizálására, ha szükséges volt, tárgyalásokra került sor az árak újbóli kikalkulálása szempontjából, mindamellett az infláció mértékével növelt munkák kiadásainak finanszírozása nagy kihívást jelentett a gazdálkodás szempontjából. A Hatóság feladatbővüléséből adódóan, és az évről évre növekvő tendenciát mutató ügyszám alapján, az ügyviteli, illetve az ezzel összefüggő, egyre összetettebb hatósági működést támogató feladatok további bővülése miatt szükség volt az új feladatok teljesíthetőségének biztosításának érdekében megfelelő humán erőforrással rendelkezni (közel 16%-os létszámemelkedés egy éven belül).

A személyi juttatások és a kapcsolódó munkáltatói járulékok kiadási összege mindösszesen 15,6 %-kal haladta meg a tavalyi adatokat. A növekedésre hatással volt a létszám fentebb említett évközi folyamatos emelése, tekintettel az optimalizált, egyensúlyra törekvő, felelős bérgazdálkodásra.

Dologi és felhalmozási kiadások vonatkozásában, egyrészről az új kollégák megfelelő munkakörnyezetének megteremtése, másrészről az eddigi elavult gazdasági ügyviteli rendszerek fejlesztése (teljes körű upgrade, valamint az elektronikus aláírás bevezetése), az újonnan érkező kollégák számára irodabútorok beszerzése vált megoldandó feladattá. Az adatvédelemmel és információszabadsággal összefüggő feladatok végrehajtása kapcsán az Unióban az állami szereplők (társhatóságok) egyre nagyobb hangsúlyt fektetnek új technológiai eszközök bevezetésére, így a Hatóság további lépéseket tett a meglévő mester-séges intelligencia labor bővítésére is.

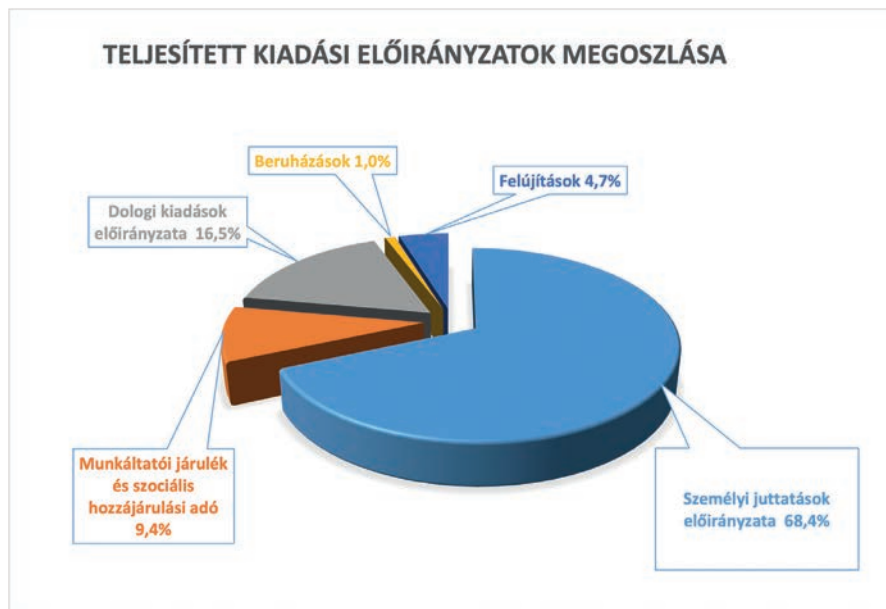
A Hatóság a Falk Miksa utcai székhelyén építési beruházás tárgyú közbeszerzést folytatott le az épület fűtési rendszerének korszerűsítésére, bruttó 269,5 millió forint értékben, mely összeg területarányosan meg lett osztva az ugyancsak az épületben székhellyel rendelkező Alapvető Jogok Biztosának Hivatalával.

A Hatóság alaptevékenységéből származó 2025. évi maradványa 34,8 millió Ft, melynek teljes egésze kötelezettséggel terhelt maradvány.

A NAIH 2025. évi költségvetésére vonatkozó számokat (eFt) a következő táblázat szemlélteti:

Megnevezés	Eredeti előirányzat	Módosított előirányzat	Teljesítés	Alaptevékenység 2025. évi maradványa
Közvetített szolgáltatások		1 432	1 432	
Árfolyamnyereség		21	21	
Egyéb működési bevételek		2 221	2 221	
Költségek visszatérítései		6 618	6 618	
Tárgyi eszköz értékesítés		3	3	
Egyéb műk.c.átvett pénzeszközök nemzetközi szerv-től		32 777	32 777	
Felhalmozás c. kölcsön megtérülése háztól		1 004	1 004	
2024. évi költségvetési maradvány		136 322	136 322	
Központi, irányító szervei támogatás	2 282 500	2 288 469	2 288 469	
Bevételi előirányzatok mindösszesen:	2 282 500	2 468 867	2 468 867	-
Személyi juttatások előirányzata	1 666 500	1 680 911	1 665 515	15 396
Munkáltatói járulék és szociális hozzájárulási adó	221 600	231 108	229 107	2 001
Dologi kiadások előirányzata	304 400	417 898	400 543	17 355
Beruházások		23 566	23 566	-
Felújítások	90 000	115 384	115 384	-
Kiadási előirányzatok mindösszesen:	2 282 500	2 468 867	2 434 115	34 752

A következő grafikon a módosított előirányzatok teljesült kiadásait mutatja %-os megoszlásban:

VII.1.3. A Hatóság létszámának alakulása

A Hatóság 2025. december 31-i munkajogi létszáma 139 fő volt.

A létszámgazdálkodás a Kút. szerinti álláshelyekre épül, nevezetesen Hatóságunk esetében négy darab ügyintézői (vezető-tanácsos, főtanácsos I., főtanácsos II., vezető-főtanácsos), és két darab vezetői (önálló szervezeti egységet vezető, illetve a nem önálló szervezeti egységet vezető) álláshely besorolási kategóriára. Az idei évben a Hatóságnál a fluktuáció mértékét sikerült az elfogadható tartományban tartani, melyhez szükséges volt a munkatársak részére történő versenyképes illetmény biztosítása. Az év folyamán 14 fő lépett ki, illetve 20 fő új kolléga érkezett. 2025. évben 9 fő volt tartósan távollévő, évközben 3 fő tért vissza a tartós távollétből.

VII.1.4. A bírságbevételek alakulása

2025-ben a Hatóság bírságszámlájának éves forgalma 70,9 millió Ft volt. Továbbra is érdemes megjegyezni, hogy a bírság teljes egészében nem a Hatóság, hanem a központi költségvetés bevételeit képezi.

VII.2. A Hatóság elnökének részvétele hazai és nemzetközi szakmai konferenciákon, rendezvényeken 2025-ben

- 2025. május 14-16. – meeting of the Council of Europe Access Info Group (Tromsø) – Párizs, Franciaország
- 2025. május 22. – az Alkotmánybíróság, a NAIH és az NKE Információs Társadalom Kutatóintézete szervezésében „Európai értékek a legújabb technológiák között” című konferencia – Budapest, Nemzeti Közszerügyi Egyetem, Oktatási Központ - ***Harminc éves a magyar adatvédelem: három évtized az európai jogfejlődés fősodrában, változó technológiai környezetben***
- 2025. május 27. – Alkotmányvédelmi Hivatal által szervezett „Gazdaságbiztonság és Információvédelem – Biztonság a mesterséges intelligencia világában – lehetőségek, kockázatok és megoldások” című konferencia – ***„Mesterséges intelligencia vagy mesterséges öntudat? Az automatikus döntéshozás hatásai, adatbiztonság, a deep-fake technológia veszélyei.” - panelbeszélgetés***
- 2025. június 11-13. – 23rd Meeting of the Central and Eastern Europe Data Protection Authorities (CEEDPA) – Lengyelország, Krakkó
- 2025. június 23-25. - International Conference of Information Commissioners (ICIC) – Németország, Berlin
- 2025. június 30. – július 2. – high-level EDPB meeting – Finnország, Helsinki
- 2025. szeptember 16-17. – A magyarországi információs jogok intézményrendszere fennállásának 30. évfordulója alkalmából szervezett nemzetközi konferencia – Budapest, NAIH székház - ***Harminc éves a magyar adatvédelem: három évtized az európai jogfejlődés fősodrában, változó technológiai környezetben***

- 2025. november 3-5. - meeting of the Council of Europe Access Info Group (Tromsø) – Strasbourg, Franciaország
- 2025. november 19. – a rendőrség központi, területi, valamint helyi szervek adatvédelmi tisztviselői és adatvédelmi megbízottjai részére szervezett adatvédelmi konferencia - Budapest, Országos Rendőr-főkapitányság Rendőrségi Igazgatási Központ - **A 2025-ös év újdonságai - Mesterséges intelligencia a közigazgatásban**
- 2025. november 25. – NAIH által szervezett DPO konferencia 2025 – Budapest, NAIH székház - **Aktualitások – a 2026. évi országgyűlési választási kampány adatvédelmi vonatkozásai**
- 2025. december 10. – az Alapvető Jogok Biztosa és a Nemzeti Adatvédelmi és Információszabadság Hatóság által az Emberi Jogok Világnapja alkalmából szervezett a „Véleménynyilvánítás szabadsága kontra emberi méltóság – eldurvult közbeszédünk dilemmái” című konferencia – Budapest, NAIH székház – **kerekasztal beszélgetés**

VII.3. A NAIH emlékérem kitüntetettjei

A „Nemzeti Adatvédelmi és Információszabadság Hatóság Emlékérem” adományozásáról szóló 19/2012. számú NAIH szabályzat alapján „Nemzeti Adatvédelmi és Információszabadság Hatóság Emlékérem” annak adományozható, aki az adatvédelem, illetve az információs önrendelkezési jog és információszabadság terén kiemelkedően magas színvonalú, példaértékű eredményt ért el, vagy jelentősen hozzájárult ilyen eredmény eléréséhez. Az ezüstből készült emlékérem Szabó Tamás ötvös mester alkotása. Átadására évente, az adatvédelem, illetve az információszabadság napja alkalmából kerül sor.

2025-ben ezüst emlékérem adományozására került sor Könyves-Tóth Pál részére az első magyar információs jogi törvénytervezet előkészítésében való munkájáért, valamint a magyar adatvédelem és információszabadság szabályainak alakításában való aktív részvételéért.

Könyves-Tóth Pál 1964-ben a Budapesti Műszaki Egyetemen villamosmérnöki, majd 1972-ben a Közgazdaságtudományi Egyetemen közgazdász diplomát szerzett. 1964-től az IBM országos menedzsere, ezt követően a Számítástechnikai Oktatóközpont munkatársa, illetve a Számítástechnikai Alkalmazási Vállalat

főosztályvezetője, később igazgatóhelyettese. Az 1970-es évek elején ösztöndíjas fejlesztőmérnök az Egyesült Államokban, ekkor keltette fel érdeklődését az 1974-ben elfogadott szövetségi adatvédelmi törvény. Hazatértét követően a Központi Statisztikai Hivatalban helyezkedett el, ahol adatvédelemmel és információszabadsággal foglalkozott. Itt készült el – Könyves-Tóth Pál és Sólyom László aktív közreműködésével – az első magyar információs jogi törvény tervezete, amely később az Országgyűlés elé benyújtott törvényjavaslat alapját képezte. 1989-től tagja a Telekommunikációs Adatvédelmi Csoportnak – az ún. Berlini Csoportnak –, illetve az Európai Szakmai Informatikai Társaságok Tanácsának, 1992-től pedig a Távközlési Érdekegyeztető Fórumnak. Az adatvédelem nemzetközileg is elismert szaktekintélye lett. Munkásságáért a Neumann János Számítógép-tudományi Társaság 1986-ban Neumann díjban részesítette. Számos publikációja jelent meg az információs jogok témakörében. Adatvédelmi munkássága mellett, több neves számítástechnikai szaklap felelős szerkesztője is volt. Könyves-Tóth Pál kétségtelenül a hazai adatvédelem alapkövét rakta le, túlzás nélkül mondhatjuk, hogy Ő a magyar adatvédelem egyik atyja. A decemberi átadóünnepségen megtisztelt bennünket jelenlétével Könyves-Tóth Pál családja is.

VII.4. Pillanatképek a Hatóság mindennapjaiból

Nemzetközi konferencia keretében ünnepeltük a magyarországi információs jogok intézményrendszere fennállásának 30. évfordulóját

33. Városligeti Gyereknapi Biztonságos Internet Sátor

Közös ünnepi fogadás Brüsszelben az Osztrák Adatvédelmi Hatóság megalakulásának 45. és a magyarországi információs jogok intézményrendszere fennállásának 30. évfordulója alkalmából

Dr. Kovács Tamás Iván nagykövet, Dr. Sziklay Júlia nemzetközi elnökhelyettes, Dr. Franz Wirtenberger nagykövet, Dr. Matthias Schmidl és Dr. Péterfalvi Attila elnök

Европейский институт по защите персональных данных – Грузия, Батуми

Aláírásra került a NAIH és a Török Adatvédelmi Hatóság együttműködési megállapodása

Mr. Muhammed Serdar Cafoğlu, Prof. Faruk Bilir, Dr. Péterfalvi Attila elnök,
Dr. Sziklay Júlia nemzetközi elnökhelyettes és Ms. İrem Arık

Dr.

Sziklay Júlia nemzetközi elnökhelyettes képviselte a NAIH-ot
a XV. Média- és internet konferencián

VII.5. A beszámolóban említett jogszabályok és rövidítések jegyzéke

- Aarhusi egyezmény: az Aarhusban, 1998. június 25-én elfogadott Egyezmény kihirdetéséről szóló 2001. évi LXXXI. törvény
- Abtv.: az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény
- Áht., az államháztartásról szóló 2011. évi CXCV. törvény
- Ákr., az általános közigazgatási rendtartásról szóló 2016. évi CL. törvény
- Alaptörvény, Magyarország Alaptörvénye (2011. április 25.)
- Általános adatvédelmi rendelet: lásd: GDPR
- ÁSZ: Állami Számvevőszék
- ÁSZtv.: az Állami Számvevőszékről szóló 2011. évi LXVI. törvény
- Avtv.: a személyes adatokról védelméről és a közérdekű adatok nyilvánosságáról szóló 1992. évi LXIII. törvény
- BBtv.: a Budapest-Belgrád vasútvonal újjáépítési beruházás magyarországi szakaszának fejlesztéséről, kivitelezéséről és finanszírozásáról szóló 2020. évi XXIX. törvény
- Be., a büntetőeljárásról szóló 2017. évi XC. törvény
- Btk., a Büntető Törvénykönyvről szóló 2012. évi C. törvény
- Bszi.: a bíróságok szervezetéről és igazgatásáról szóló 2011. évi CLXI. törvény
- BTLE (Borders, Travel and Law Enforcement Expert Group): Határok, Utazás és Bűnüldözés Szakértői Alcsoport
- Bvtv., a büntetések, az intézkedések, egyes kényszerintézkedések és a szabálysértési elzárás végrehajtásáról szóló 2013. évi CCXL tv.
- CEF: Coordinated Enforcement Framework
- CIS: Vámügyi Információs Rendszer
- Cnytv.: a civil szervezetek bírósági nyilvántartásáról szóló 2011. évi CLXXXI. törvény
- CSC: Coordinated Supervision Committee (az Európai Unió nagyméretű információs rendszereinek közös felügyeletét ellátó bizottság)
- DÁP törvény: a digitális államról és a digitális szolgáltatások nyújtásának egyes szabályairól szóló 2023. évi CIII. törvény
- DGA: Data Governance Act, az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2022/868 rendelete (2022. május 30.) az európai adatkormányzásról és az (EU) 2018/1724 rendelet módosításáról (adatkormányzási rendelet)
- EDPB: European Data Protection Board, Európai Adatvédelmi Testület
- EDPS: European Data Protection Supervisor, Európai Adatvédelmi Biztos
- EES: Európai Határregisztrációs Rendszer

- EESZT: Egészségügyi Szolgáltatási Tér
- Ehat. tv., az energiahatékonyságról szóló 2015. évi LVII. törvény
- EJEB: Emberi Jogok Európai Bírósága
- EKR: energiahatékonysági kötelezettségi rendszerben
- EPO: Európai Szabadalmi Hivatal (European Patent Office)
- EPPO: Európai Ügyészség Hivatala
- EUB: Európai Unió Bírósága
- Eütv.: az egészségügyről szóló 1997. évi CLIV. törvény
- Fgytv.: a fogyasztóvédelemről szóló 1997. évi CLV. törvény
- GDPR, általános adatvédelmi rendelet: az Európai Parlament és a Tanács (EU) által elfogadott, a természetes személyeknek a személyes adatok kezelése tekintetében történő védelméről és az ilyen adatok szabad áramlásáról, valamint a 95/46/EK irányelv hatályon kívül helyezéséről szóló 2016/679 Rendelet.
- Hjt., a honvédek jogállásáról szóló 2012. évi CCV. törvény
- Haktv. (új), a honvédelmi adatkezelésekről szóló 2022. évi XXI. törvény
- Haktv. (rég), a honvédségi adatkezelésről, az egyes honvédelmi kötelezettségek teljesítésével kapcsolatos katonai igazgatási feladatokról szóló 2013. évi XCVII törvény
- Hhtv: a halgazdálkodásról és a hal védelméről szóló 2013. évi CII. törvény
- Hulladéktv.: a hulladékról szóló 2012. évi CLXXXV. törvény
- IMI rendszer: Belső Piaci Információs Rendszer
- Infotv., Infotörvény, az információs önrendelkezési jogról és az információszabadságról szóló 2011. évi CXII. törvény
- Kastélytv.: a kulturális örökség egyes elemeinek fenntartható fejlesztéséről szóló 2024. évi XXXII. törvény
- Kbt.: a közbeszerzésekről szóló 2015. évi CXLI. törvény
- KEKVA: a közfeladatot ellátó közérdekű vagyonkezelő alapítványokat
- Kekvatv: a közfeladatot ellátó közérdekű vagyonkezelő alapítványokról szóló 2021. évi IX. törvény
- Kibertv.: a Magyarország kiberbiztonságáról szóló 2024. évi LXIX. törvény
- KIR: Köznevelés Információs Rendszere
- KSH: Központi Statisztikai Hivatal
- Kttv., 2011. évi CXIX. törvény a közszolgálati tisztviselőkről
- Mavtv., a minősített adat védelméről szóló 2009. évi CLV. törvény
- MTVA: Médiaszolgáltatás-támogató és Vagyonkezelő Alap
- NAH: Nemzeti Akkreditáló

- Natv.: a nyilvántartásnak a nemzeti akkreditálásról szóló 2015. évi CXXIV. törvény
- Nbtv.: a nemzetbiztonsági szolgálatokról szóló 1995. évi CXXV. törvény
- Nkt. Vhr.a nemzeti köznevelésről szóló törvény végrehajtásáról szóló 229/2012 (VIII.28.) Korm. rendelet
- NMHH: Nemzeti Média és Hírközlési Hatóság
- NSR: Nemzeti Sportinformációs Rendszer
- NVI: Nemzeti Választási Iroda
- OBH: Országos Bírósági Hivatal
- OH: Oktatási Hivatal
- OSAP rendelet: Országos Statisztikai Adatfelvételi Program kötelező adatszolgáltatásairól szóló 388/2017. (XII. 13.) Korm. rendelet
- OTR: Kincstári Monitoring Rendszer
- Panasz tv.: a panaszokról, a közérdekű bejelentésekről, a visszaélések bejelentésével összefüggő szabályokról szóló 2023. évi XXV. törvény
- Ptk. a Polgári Törvénykönyvről szóló 2013. évi V. törvény
- Rtv: a rendőrségről szóló 1994. évi XXXIV. törvény
- SIS: Schengeni Információs Rendszer
- Sttv: a hivatalos statisztikáról szóló 2016. évi CLV. törvény
- Szaktv.: az igazságügyi szakértőkről szóló 2016. évi XXIX. törvény
- Szankciót., a közigazgatási szabályszegések szankcióiról szóló 2017. évi CXXV. törvény
- Szaztv.: a személyazonosító jel helyébe lépő azonosítási módokról és az azonosító kódok használatáról szóló 1996. évi XX. törvény
- Taktv. a köztulajdonban álló gazdasági társaságok takarékosabb működéséről szóló 2009. évi CXXII. törvény
- Tromsø Egyezmény, az Európa Tanács közérdekű adatot tartalmazó iratokhoz való hozzáférésről szóló Egyezménye (CETS No.205., Magyarországon kihirdette a 2009. évi CXXXI. törvény)
- Uttv.: az ügyvédi tevékenységről szóló 2017. évi LXXVIII. törvény
- VET, a villamos energiáról szóló 2007. évi LXXXVI. törvény
- Vht.: a bírósági végrehajtásról szóló 1994. évi LIII. törvény
- VIS: Vízuminformációs Rendszer

Egyéb jogszabályok:

- a bírák jogállásáról és javadalmazásáról szóló 2011. évi CLXII. törvény
- a bírósági tárgyalás online nyilvánosságára vonatkozó részletes szabályokról szóló 15/2025. (XII. 10.) IM rendelet
- a családi gazdaságokról szóló 2020. évi CXXIII. törvény

- a DMÜ Zrt. kijelöléséről és egyes feladatairól szóló 249/2024. (VIII. 15.) Korm. rendelet
- a gyanúsítottak és a vádlottak, valamint az európai elfogatóparancshoz kapcsolódó eljárásokban a keresett személyek költségmentességéről szóló 2016/1919. sz. EU irányelv
- a gyermekek táborozásának feltételeiről szóló 6/2025 (II.25) BM rendelet
- a gyermekek védelme érdekében egyes törvények módosításáról szóló 2024. évi XXX. törvény
- a hivatalos statisztikáról szóló 2016. évi CLV. törvény
- a jegyző hatáskörébe tartozó birtokvédelmi eljárásról szóló 17/2015. (II. 16.) Korm. rendelet
- a jogalkotásról szóló 2010. évi CXXX. törvény
- a jogi versenyképesség érdekében egyes törvények deregulációs célú módosításáról szóló 2024. évi LXXXV. törvény
- a környezeti hatásvizsgálati és az egységes környezethasználati engedélyezési eljárásról szóló 314/2005. (XII.25.) Korm. rendelet
- a környezetvédelmi hatósági és igazgatási feladatokat ellátó szervek kijelöléséről szóló 624/2022. (XII. 30.) Korm. rendelet
- a közfeladatot ellátó szervek iratkezelésének általános követelményeiről szóló 335/2005. (XII. 29.) Korm. rendelet
- a Központi Információs Közadat-nyilvántartás részletszabályairól szóló 499/2022. (XII. 8.) Korm. rendelet
- a Magyarország kiberbiztonságáról szóló törvény végrehajtásáról szóló 418/2024. (XII. 23.) Korm. rendelet
- a médiaszolgáltatásokról és a tömegkommunikációról szóló 2010. évi CLXXXV. törvény
- a minősített adat védelméről szóló törvény és ezzel kapcsolatos más törvények, valamint a nemzetbiztonsági szolgálatokról szóló 1995. évi CXXV. törvény nemzetbiztonsági ellenőrzéssel összefüggő módosításával összefüggő törvények módosításáról szóló 2025. évi CXXVIII. törvény 21.
- a Munka törvénykönyvéről szóló 2012. évi I. törvény
- a NAVÜ feladatairól és az adathasznosítás-támogatási szolgáltatásokról szóló 250/2024. (VIII. 15.) Korm. rendelet
- a Nemzeti Adó- és Vámhivatalról szóló 2010. évi CXXII. törvény
- a nemzeti adatvagyon hasznosításának rendszeréről és az egyes szolgáltatásokról szóló 2023. évi CI. törvény
- a nyilvánosság környezeti információkhoz való hozzáféréseinek rendjéről szóló 311/2005. (XII.25.) Korm. rendelet
- a sportról szóló 2004. évi I. törvény

- a sportról szóló 2004. évi I. törvény és egyéb törvények sporttal kapcsolatos módosításáról szóló 2025. évi CXXXVI. törvény
- a számvitelről szóló 2000. évi C. törvény
- a személyazonosító jel helyébe lépő azonosítási módokról és az azonosító kódok használatáról szóló 1996. évi XX. törvény
- a szomszédjogok és a tulajdonjog korlátainak különös szabályairól szóló 2013. évi CLXXIV. törvény
- a tisztességtelen piaci magatartás és a versenykorlátozás tilalmáról szóló 1996. évi LVII. törvény
- a Zrínyi 2026 Honvédelmi és Haderőfejlesztési program kiemelt humánpolitikai célkitűzéseinek megvalósítását szolgáló egyes intézkedésekről szóló 1689/2018. (XII. 17.) Korm. határozat
- a 2016/679 (EU) rendelet (GDPR) végrehajtására vonatkozó további eljárási szabályok megállapításáról szóló 2025/2518 (EU) rendelet
- az államháztartásról szóló 2011. évi CXCV. törvény
- az állami sport célú támogatások felhasználásáról és elosztásáról szóló 474/2016. (XII. 27.) Korm. rendelet
- az egészségügyi hatósági és igazgatási tevékenységről szóló 1991. évi XI. törvény
- az egyes közérdeken alapuló kényszerítő indok alapján eljáró szakhatóságok kijelöléséről szóló 531/2017. (XII. 29.) Korm. rendelet
- az Európai Unió mesterséges intelligenciáról szóló rendeletének magyarországi végrehajtásáról szóló 2025. évi LXXV. törvény
- az Európai Unió mesterséges intelligenciáról szóló rendeletének magyarországi végrehajtásáról szóló 2025. évi LXXV. törvény végrehajtásáról szóló 344/2025. (X. 31.) Korm. rendelet
- az energiahatékonyságról szóló 2015. évi LVII. törvény
- az energiahatékonyságról szóló törvény végrehajtásáról szóló 122/2015. (V. 26.) Korm. rendelet
- az internetes közvetítő szolgáltatások egyes szabályairól szóló 2023. évi CIV. törvény
- Magyarország kiberbiztonságáról szóló 2024. évi LXIX. törvény

Tartalomjegyzék

Bevezető	3
I. A Hatóság működésének statisztikai adatai, a Hatóság társadalmi kapcsolatai	6
I.1. Ügyeink statisztikai jellemzői	6
I.2. Az adatvédelmi tisztviselők éves konferenciája	19
I.3. A Nemzeti Adatvédelmi és Információszabadság Hatóság megjelenése a médiában	27
II. Adatvédelmi ügyek	28
II.1. Az általános adatvédelmi rendelet alkalmazása	28
II.1.1. Kamerás ügyek	28
II.1.2. Szomszédkamerás ügyek adatvédelmi kérdései	34
II.1.3. Politikai ügyek	41
II.1.4. Egészségügyi adatok kezelése	50
II.1.5. A közszféra adatkezelései	55
II.1.6. Magánszféra adatkezelései	65
II.1.7. Határterületi adatvédelmi hatósági és vizsgálati eljárások	77
II.1.8. A Hatóság által kibocsátott ajánlások, állásfoglalások, jelentések	83
II.1.9. Hatósági ellenőrzések	89
II.2. Személyes adatok bűnüldözési, honvédelmi, és nemzetbiztonsági célú kezelésével kapcsolatos ügyek (az Infotv. hatálya alá tartozó adatkezelési műveletek)	91
II.3. Az adatvédelmi incidensek bejelentése	99
II.3.1. Az általános adatvédelmi rendelet hatálya alá tartozó jelentős adatvédelmi incidensek	99
II.3.2. Az Infotv. hatálya alá tartozó adatvédelmi incidensek	105
III. Információszabadság	110
III.1. A Hatóság monitoring eljárásai és az RRF vállalás teljesítése	110
III.1.1. Az információszabadság adatszolgáltatás statisztikai adatai	112
III.1.2. Az adatmegismerés biztosításának megfelelőségét ellenőrző, az egyedi adatigénylések teljesítési gyakorlatát vizsgáló monitoring eljárások	118
III.1.3. A közfeladatot ellátó szervek közzétételi gyakorlatát ellenőrző monitoring eljárások	121
III.2. Az Infotv. információszabadságot érintő módosításai 2025-ben	128
III.3. Az átláthatósági hatósági eljárások	128
III.4. A helyi önkormányzatokkal kapcsolatos ügyek	132

III.5. A környezeti adatok nyilvánossága	146
III.6. A közigazgatási eljárásokban keletkezett közérdekű adatok megismerhetősége	56
III.7. A Hatóság egyes további, jelentős vizsgálati ügyei	161
III.8. Titokfelügyeleti hatósági eljárások az információs szabadság területén	182
III.9. Az Európa Tanács közérdekű adatot tartalmazó iratokhoz való hozzáférésről szóló Tromsø-i Egyezmény végrehajtásával kapcsolatos intézkedések	184
IV. Együttműködés az Európai Unió társhatóságaival és nemzetközi ügyek	186
IV.1. Unió jogalkotási helyzetkép	186
IV.2. A digitális joganyag európai végrehajtásának körképe	189
IV.3. Mesterséges intelligenciával kapcsolatos adatvédelmi hírek	194
IV.4. A magyar bankszektor MI-s témavizsgálata	196
IV.5. Digitális euró	197
IV.6. Az Európai Adatvédelmi Testület 02/2024. sz. iránymutatása a GDPR 48. cikkét érintően	198
IV.7. Külföldi társhatóságokkal való együttműködés a GDPR alapján	200
IV.7.1. A GDPR 62. cikke szerinti közös művelet az okostelevíziók személyesadat-kezeléseivel kapcsolatban	203
IV.7.2. Felügyeleti hatóságok összehangolt intézkedése („Coordinated Enforcement Framework” CEF)	204
IV.8. Bűnügyi és igazságszolgáltatási uniós együttműködés	206
IV.8.1. Határok, utazás és bűnüldözés szakértői alcsoport (Borders, Travel & Law Enforcement, BTLE)	206
IV.8.2. Coordinated Supervision Committee (CSC)	207
IV.9. AWARE Projekt – a NAIH adatvédelmi projektje a mikrovállalkozások GDPR-tudatosságának feltérképezésére	208
V. A Hatóság peres ügyei	210
V.1. Okmánymásolatok jogellenes gyűjtése és tárolása LED csere program keretében	210
V.2. Végrehajtás foganatosításának elrendelése	224
V.3. „Listázás” helyi önkormányzatnál	234
V.4. Átláthatósági hatósági eljárásban hozott döntés jogszerűsége	238
VI. A Hatóság jogalkotással kapcsolatos tevékenysége	243
VI.1. A jogi szabályozással kapcsolatos ügyek statisztikai adatai	243
VI.2. Kiemelt ügyek	244
VI.2.1. A nemzetbiztonsági szolgálatokról szóló törvény módosítása	244

VI.2.2. Az információszabadság korlátozása kiberbiztonsági érdekből	245
VI.2.3. A minősített adat védelméről szóló törvény és az Infotv. módosítása	246
VI.2.4. Sporttörvény	246
VI.2.5. A bírósági eljárások online nyilvánossága	247
VI.2.6. A kormányzati tájékoztatásról szóló törvény	247
 VII. Mellékletek	 249
VII.1. A Hatóság 2025. évi gazdálkodása	249
VII.1.1. A bevételi előirányzat és teljesítési adatai a 2025. évben	249
VII.1.2. Kiadási előirányzat és teljesítési adatai a 2025. évben	249
VII.1.3. A Hatóság létszámának alakulása	252
VII.1.4. A bírságbevételek alakulása	253
VII.2. A Hatóság elnökének részvétele hazai és nemzetközi szakmai konferenciákon, rendezvényeken 2025-ben	253
VII.3. A NAIH emlékérem kitüntetettjei	254
VII.4. Pillanatképek a Hatóság mindennapjaiból	256
VII.5. A beszámolóban említett jogszabályok és rövidítések jegyzéke	260
 Tartalomjegyzék	 265

Nemzeti Adatvédelmi és Információszabadság Hatóság

1055 Budapest, Falk Miksa utca 9-11.
Levelezési cím: 1363 Budapest, Pf.: 9

Telefon: +36 (1) 391-1400
Fax: +36 (1) 391-1410

Internet: <http://www.naih.hu>
e-mail: ugyfelszolgalat@naih.hu

Kiadja: a Nemzeti Adatvédelmi és Információszabadság Hatóság
Felelős kiadó: Dr. Péterfalvi Attila elnök
ISSN 2063-403X (Nyomtatott)
ISSN 2063-4900 (Online)

Nemzeti Adatvédelmi és Információszabadság Hatóság

1055 Budapest, Falk Miksa utca 9-11.
Levelezési cím: 1363 Budapest, Pf. 9

Telefon: +36 (1) 391-1400

Fax: +36 (1) 391-1410

Internet: <http://www.naih.hu>

E-mail: ugyfelszolgalat@naih.hu

Kiadja: a Nemzeti Adatvédelmi és Információszabadság Hatóság
Felelős kiadó: Dr. Péterfalvi Attila elnök
ISSN 2063-403X (Nyomtatott)
ISSN 2063-4900 (Online)